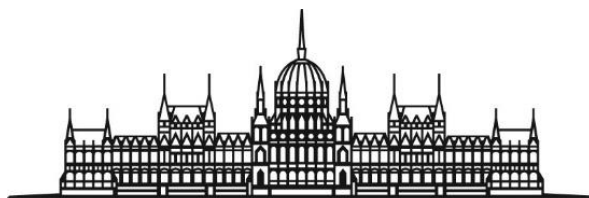

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Berki Sándor, Dócs Dávid,
Gelencsér Attila, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	8055
Megemlékezés a Felvidékről kitelepítettek emléknapjáról.....	8055
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Bakos Bernadett</i> (LMP).....	8056
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	8057
<i>Szabó Rebeka</i> (Párbeszéd).....	8059
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	8061
<i>Dúró Dóra</i> (Mi Hazánk).....	8063
<i>Dr. Fónagy János</i> gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	8064
<i>Dudás Róbert</i> (Jobbik).....	8066
<i>Dr. Fónagy János</i> gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	8067
<i>Dr. Molnár Zsolt</i> (MSZP).....	8069
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	8071
<i>Orosz Anna</i> (Momentum).....	8072
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	8074
<i>Dr. Dávid Ferenc</i> (DK).....	8076
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár.....	8078
<i>Mihálffy Béla</i> (KDNP).....	8079
<i>Vargha Tamás</i> honvédelmi minisztériumi államtitkár.....	8080
<i>Sztojka Attila</i> (Fidesz).....	8082
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	8083
A Magyarország Kormánya és Bosznia-Hercegovina Minisztertanácsa között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	8085
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója.....	8086
Felszólalók:	
<i>Dr. Szeberényi Gyula Tamás</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8086
<i>Dr. Gurmai Zita</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8087
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	8088
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	8089
Egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	8089
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója.....	8089
Felszólalók:	
<i>Dr. Szeberényi Gyula Tamás</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8090
<i>Varga Zoltán</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8090
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	8092
<i>Dr. Gurmai Zita</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8093
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8094
<i>Dócs Dávid</i> , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	8097
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8097
<i>Alexov Lyubomir</i> nemzetiségi szószóló.....	8098
<i>Varga Zoltán</i> (DK).....	8100
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előadói válasza.....	8102
A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	8103
<i>V. Németh Zsolt</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	8103
Felszólalók:	
<i>Dr. Szeberényi Gyula Tamás</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8106
<i>Varga Zoltán</i> , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8109
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	8112
<i>Dr. Gurmai Zita</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8116
<i>Dudás Róbert</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8117
<i>Dócs Dávid</i> , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	8121
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8123

Varga Zoltán (DK)	8129
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	8130
V. Németh Zsolt energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	8132

Egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8137
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	8137

Felszólalók:

Dr. Pesti Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8143
Dr. Komáromi Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről	8147
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8151
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8154
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8157
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	8162
Kanász-Nagy Máté , az LMP képviselőcsoportja részéről	8167
Varga Zoltán (DK)	8172
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	8174
Dr. Komáromi Zoltán (DK).....	8178
Dr. Takács Péter belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	8180

Az elérhetőbb fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8189
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8189

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8192
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	8194
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8196
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8199
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8201
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	8205
Arató Gergely (DK)	8207
Kontrát Károly (Fidesz)	8208
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	8208

A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8209
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8209

Felszólalók:

Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8211
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	8213
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8216
Hajnal Miklós , a Momentum képviselőcsoportja részéről.....	8218
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8221
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8225
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	8226

Napirend utáni felszólalás:

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	8227
--	------

Az ülésnap bezárása	8230
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, CSEPREGHY NÁNDOR építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, AZBEJ TRISTAN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
13. ülésnapja
2023. április 12-én, szerdán
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Dócs Dávid)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 13. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatok önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Dócs Dávid jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés 2012-ben... (Zaj. - Megkocogtatja a csengőt.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés 2012-ben a magyar lakosság **Felvidékről való drámai kitelepítésének** kezdő napját, április 12-ét országgyűlési emléknappá nyilvánította.

A második világháborút követően az újjászülető csehszlovák állam a magyarokat és a németeket kollektíven tette felelőssé a háborús eseményekért. A Beneš-dekrétumok mindkét nemzetiség alapvető jogait korlátozták, megfosztva őket állampolgárságuktól és törvényessé téve kisémmizésüket az élet minden területén. A csehszlovák kormány a nagyhatalmak asszisztálásával elérte, hogy egy Magyarországgal kötött lakosságcsere-egyezmény keretében minél több magyart kényszerítsen otthona, földje elhagyására.

A kitelepített magyarokat szállító első vonat 76 esztendeje, 1947. április 12-én indult útjára, és 1949. június 5-éig szinte naponta gördült újabb és újabb szerelvény Magyarország irányába.

A lakosságcsere rideg és érzéketlen számai szerint Szlovákiából több mint 76 ezer magyart szállítottak végül Magyarországra, míg innen 60 ezer szlovák választotta a kiköltözést. A számok mögött fájdalmas emberi sorsok, szétszakított családok, megszűnő mikroközösségek húzódnak. A kitelepítés évszázadok alatt kialakult társadalmi, kulturális és gazdasági szövetet szabdalt szét, és máig vérző sebeket ejtett.

A felvidéki magyarság óriási veszteségeket szenvedett el. A lakosságcsere felborította a nemzetiségi arányokat, őshonos, színmagyar települések váltak etnikailag vegyessé, amely felgyorsította a nyelvi és kulturális asszimilációt. De a lakosságcsere hasonló következményekkel járt az addig és azóta is békében élő, megbecsült és itthon maradt magyarországi szlovákok körében is.

Tisztelt Országgyűlés! Az anyanemzet mindig tárt karokkal fogadta és fogadja a határon túl élő magyarokat, ha bármilyen veszedelem, üldözés vagy jogfosztás fenyegeti őket. Magyarország az ő mindenkori otthonuk, ahol biztonság, béke és szolidaritás várja őket. A kitelepítettek sorsára gondolva idézzük most föl Vörösmarty Mihály jól ismert hitvallását: „A nagy

világon e kívül / Nincsen számodra hely; / Áldjon vagy verjen sors keze; / Itt élned, halnod kell.” Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Bakos Bernadett, az LMP képviselő asszonya: „Aktuális ügyeinkről” címmel.

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amíg a kormány legalább megpróbált érvelni az akkumulátorgyárak idetelepítése mellett, addig a legfőbb érvük az volt, hogy ezek a monstrok munkahelyeket teremtenek. A kormány által hangoztatott munkahelyteremtéssel csak két probléma van: az egyik, hogy nem igaz; a másik, hogy ha igaz is lenne, akkor is téves feltételezéseken alapulna.

Nem igaz, mert ezek a gyárak valóban teremtenek ugyan munkahelyeket, de elsősorban Kínában és Dél-Koreában, hiszen elsősorban vendégmunkásokról van itt szó. A gödi Samsung-gyárban például alig 50 százalék a magyar dolgozók aránya. Márpedig a magyar gazdaság jelenlegi állapotában mi a magunk részéről azért el tudnánk képzelni hasznosabb célokat is, ahol elérne több száz milliárd forint közpénz, mint a külföldön történő munkahelyteremtés.

Itt jutunk el a második problémához, ahhoz, hogy a kormány kizárólag egyetlenegy mutatót ismer a munkaerőpiac leírására, ez pedig a foglalkoztatottak száma. Az már nem érdeklí önöket, hogy az adott ember mennyit keres, milyen körülmények között dolgozik, mennyire válságálló a munkahelye vagy éppen mekkora a munkának a hozzáadott értéke, csak az a lényeg, hogy minél többen dolgozzanak, és az sem probléma, ha még csak nem is magyarok.

A mennyiség és a minőség kérdésében a Fidesz mindig a mennyiség oldalára áll. Ha a mennyiségi növeléshez az kell, hogy százmilliárdokat fizessünk azért, hogy a szennyező gyáraikat idehozzák a multinacionális cégek, akkor mi megteszük. Olyan ez, mintha önként jelentkeznenk a kizsákmányolásra, mintha önként azt mondanánk a külföldi nagyvállalatoknak, hogy gyertek csak, rajtunk aztán lehet itt nyugodtan nyereszkedni.

Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy az akkumulátorgyártás okán létrejövő munkahelyek munkaintenzív és alacsony hozzáadott értékű munkahelyek, veszélyes üzemekben, nehézfémek, vegyi anyagok között, ahol azért az elmúlt időszak tapasztalatai megmutatták, hogy vannak példák súlyos balesetekre is. Ráadásul a munkavédelmi előírások be nem tartása miatt a hatóságok csupán nevetséges összegű bírságokat szabnak ki.

Az is egyértelmű, hogy ugyanazért a munkáért már most sokkal kevesebbet szeretnének fizetni ezek a cégek, mint például Németországban. A munkavállalók rákényszerülnek a túlórára, az éjszakai munkára, mert a fizetésük kis része csak az alapbér, a további részei teljesítményfüggők, és a munka törvénykönyvének átírása miatt nincsen erős szakszervezet,

amelyik képviselni tudná az érdekeiket. Általában ezek a cégek is hátráltatják akár az üzemi tanácsok, akár a szakszervezetek létrehozását.

A válságból kivezető út nem ez, ahogy nem ez a felzárkózás útja sem - ez a stagnálás és a leszakadás útja. Mert ha minden egyes termelési láncnak az alját célozzuk be, ha egyetlen kitorési pontként azt azonosítjuk, hogy nincsen ambíciónk, akkor csak egyre inkább leszakadunk.

(9.10)

A kormány valójában abból akar gazdaságpolitikát csinálni, hogy végtelenül pesszimista az ország és a magyar nép képességeit illetően. Önök szerint ez egy összeszerelő üzem, és az egyetlen esélyünk, hogyha ezt elfogadjuk, sőt ezt alapvetésként tekintjük, és ebből indulunk ki. Ma valójában három szereplő rajong a kétsebességes Európáért: az egyik a fejlett országok, a másik a náluk alapított multinacionális cégek, a harmadik pedig maga a magyar kormány.

Ha Magyarországot sikeres országgá akarjuk tenni, akkor a rövid helyett végre hosszabb távon kellene gondolkodni, ebből pedig két dolog következik: egyrészt nem eladjuk, hanem megvédjük a természeti értékeinket, mert pontosan jól tudjuk, hogy 10-20 év múlva nem lesz nagyobb kincsünk, mint a vizeink vagy a termőföldjeink, amit most értékesíteni próbál a kormány; másrészt a munkahelyek száma mellett igenis a munkahelyek minőségére is figyelmet kell fordítani.

Magas hozzáadott értékű munkahelyekre van szükség, ahol nem kizsákmányolják az embereket, hanem megfizetik a tudásukat, olyan munkahelyekre van szükség, amelyek válságállóak, nem pedig kiszolgáltatják mindenféle válságnak az ország gazdaságát, ehhez pedig sokkal jobb oktatásra, erősebb munkavállalói jogokra és a magyar emberek tehetségébe vetett sokkal nagyobb hitre van szükség - de ezek mind egyikétől távolabb kerültünk az elmúlt 13 évben. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bakos Bernadett képviselő asszony. A kormány nevében az elhangzottakra Koncz Zsófia államtitkár asszony fog válaszolni.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön hosszasan beszélt a munkahelyekről, a munkahelyek fontosságáról, ebben egyetértünk, de azt gondolom, hogy abban nem pontosan értünk egyet, hogy ha jól emlékszem, akkor ön úgy fogalmazott, hogy mi azt gondoljuk, hogy mindenféle szempontból azon kell lenni, hogy a foglalkoztatás biztosítva legyen.

Hát, azt gondolom, az az elmúlt időszaknak a sikertörténete, hogy tényleg létre tudtunk hozni egymillió munkahelyet. És azért azt is látnia kell a képviselő asszonynak, hogy a magyar járműipar egy hihetetlenül

fontos szerepet tölt be az egész magyar gazdaságban, gyakorlatilag több százezer családnak ad munkát, és, ugye, itt most egy újfajta technológiáról beszélünk, amelyben, azt gondolom, a magyar munkaerő, a magyar vállalkozások szeretnének részt venni ebben a versenyben. És itt már többször elmondtam az Országgyűlés falai között, de ezt tényleg meg kell hogy ismételyem, mert még nagyjából fél évvel ezelőtt is, amikor mi a karbonsemlegességről meg a szén-dioxid-kibocsátás csökkentéséről, az ezzel kapcsolatos európai uniós és magyar jogszabályokról beszélünk, akkor önök is nagyon egyetértettek azzal, hogy milyen fontos dolog, hogy egyre több elektromos autó jelenik meg Magyarországon is, és ez milyen fontos tényező azzal kapcsolatban, hogy elérjük az egyébként a klímasemlegességgel vállalt kötelezettségeinket.

És itt ide kell hoznom idézeteket, azért kell ide hoznom, mert nem értem ezt a fajta, egyébként a magyar munkahelyeket is támadó hozzáállást, amit az elmúlt időszakban képviselnek. Ugye, önök azt mondták, az LMP azt mondta, hogy az elektromos autók, a megújuló energia, a zöldfordulat, az okoseszközök és az okosvárosok korszakának a nyerteseivé akarja tenni a magyar embereket. Azt gondolom, hogy ez egy fontos szempont, hogy ehhez viszont nyilván részt kell vennünk ebben a versenyben, és az elektromos autókhoz pedig az akkumulátorgyártás elengedhetetlen. „Az elektromos autózás megállíthatatlanul terjed, és a várakozások szerint tíz éven belül a globális autóértékesítés 20-25 százalékát adja majd. Ehhez képest mi mit teszünk? Bezárjuk magunkat a múlt struktúrájába.” - ezt Schmuck Erzsébet mondta. Azt gondolom, hogy nem szabad bezárni magunkat a múlt struktúrájába, hanem pont azon kell lenni, hogy ebben a versenyben részt tudjunk venni, és hát, igazából itt önök pont azt mondták, hogy a globális autóértékesítés 20-25 százalékáról beszélünk, akkor ez azt jelenti, hogy ha önök nem szeretnék, hogy részt vegyünk ebben a versenyben, akkor gyakorlatilag azt nem szeretnék, hogy a magyar emberek, a magyar munkahelyek és a magyar családok a jövőben részt vegyenek ebben a versenyben.

Még tudnék önöktől idézetet mondani, de inkább arra térnék ki, hogy ebben a versenyben talán mások hogyan vesznek részt. Ugye, azt látjuk, hogy ma Franciaországban, Hollandiában, Lengyelországban, Nagy-Britanniában, Olaszországban, Svédországban és Spanyolországban működnek akkumulátorgyárak, várhatóan a 27 tagállam felében lesz kifejezetten lítiumionos akkumulátorgyárakat működtető üzem. Csak Németországban várhatóan 14 akkumulátorgyár lesz, Ciprust és Máltát kivéve pedig minden országban termelőként valamilyen módon részt fognak venni az értékláncban.

Azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy viszonylag friss hír, hogy a Porsche bejelentette, hogy körülbelül egymilliárd euró értékű akkumulátorgyárat létesít Szlovákiában, a beruházást a szlovák kormány 4,2 millió euró értékű közvetlen támogatásban

és adókedvezményben részesítette. Lengyelországban 2022 végén már 60 olyan vállalat működött, amely közvetlenül részt vett a lítiumionos akkumulátorok gyártásában. És gyakorlatilag az európai zöldmegállapodás szerint 2050-re Magyarországnak el kell érnie a karbonsemlegességet, egyébként Magyarország az Európai Unión belül az elsők között vállalta azt törvényi szinten, hogy ezt teljesíteni fogjuk, ahogy említettem. Ebben korábban, úgy gondolom, egyet is értettünk, itt valami nagyon hirtelen változás, fordulat állt be az önk álláspontjában.

Természetesen az, hogy erről a témáról beszéljünk, az fontos kérdés, ezt mi fontos kérdésnek tartjuk, a környezetvédelmi szabályokat is fontos kérdésnek tartjuk, a természet megóvását, minden olyan kincsünket, amit a jövő generációjának szeretnénk átadni, ugyanakkor abban a versenyben, amely a magyar versenyképességet, a magyar családok munkahelyét érinti, azt gondolom, nem szabad lemaradni, és abban kérem képviselőtársaimnak és az LMP frakciójának a támogatását, hogy ahogy korábban is, most is támogassák ebben a magyar kormány álláspontját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Koncz Zsófia államtitkár asszony. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselő asszonya. Felszólalásának címe: „Minden harmadik magyar energiaszegénységben él - a Párbeszéd-ZÖLDEK cselekvésre szólít”. Őné a szó.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Hölgy és Urak! Magyarországon különböző kutatások szerint a lakosság 15-20 százaléka él energiaszegénységben, ez közel kétmillió embert jelent. Korántsem marginális ügyről van tehát szó, hanem egy olyan problémáról, amely legalább minden ötödik magyart érinti, és olyan súlyos gondról, amelyet a Fidesznek 13 év alatt nemhogy megoldania, de még enyhítenie sem sikerült. Bármelyik mutatót nézzük, sajnos nem lett kisebb a baj, sem a több hónapos tartozásból, sem az energiaszolgáltatásról lekapcsolt háztartásokból nem lett kevesebb - és ráadásul ezek az adatok még az egyébként hazug rezsicsökkentés eltörlése előtti adatok. Az állami MVM, amely, ugye, már pár hónapos hátralék után is felszólító leveleket küldözget, vagyis naprakészen tudja, hogy mi a helyzet, a több héttel ezelőtti kérdéseinkre eddig nem tudott újabb adatokkal szolgálni, de remélem, ezek előbb-utóbb megérkeznek.

Ugye, azt tudjuk, hogy a szakirodalom akkor beszél energiaszegénységről *(Rétvári Bence: Szakirodalom!)*, ha egy háztartás a jövedelmének irracionálisan magas hányadát kénytelen az energiaszámlára költeni, vagy ha megfelelő anyagi lehetőség híján az egészségre ártalmas hidegben, illetve sötétben él, azaz kevesebbet fűt vagy világít, mint ami az adott éghajlaton az emberhez méltó élethez

szükséges. Az energiaszegény háztartások háromnegyede családi házban, elsősorban vidéki, falusias környezetben él. 600 ezer magyar háztartásban nem tudnak vezetékes energiát használni a fűtéshez, ez nagyjából 1,8 millió embert jelenthet, és ez nem a harmadik világban van, hanem Magyarországon, a NER, Orbán Viktor miniszterelnökségének 14. évében. Én azt gondolom, hogy sajnós ez az önk rezsicsökkentésének teljes kudarca. És a legmélyebb bugyor, hogy mintegy 9 ezer háztartásban egyáltalán nincsen vezetékes áram, közel 8700 magyar gyerek nő fel olyan helyen, ahol este gyertyát kell gyújtani ahhoz, ha látni akarják a tányért, a leckéjüket vagy akár egymást.

Most elsősorban ennek a 9 ezer háztartásnak, ennek a közel 8700 gyereknek a problémájáról szeretnék beszélni. Nem tudom, kiszámolták-e már önk, hogy mennyibe kerül egy egyszobás szükséglakásban gyertyával világítani egész télen. *(Rétvári Bence: Kétmillióból építve, igaz?!)* Akár egy hónap alatt ez valószínűleg többbe kerülhet, mint amennyit Orbán Viktor Cinege utcai palotájában villanyvilágításra költenek.

(9.20)

A gyertya drága, és nem érinti a rezsicsökkentés. *(Rétvári Bence: Tordai!)* De belegondoltak-e már, hogy milyen lehet... Nagyon hangosan beszél, államtitkár úr. Köszönöm. *(Rétvári Bence: Hogy biztosan meghalld.)* Szóval, belegondoltak-e már ebbe? Egyébként olyan gyerekekről beszélek, akik gyertyával világítanak otthon a leckeíráshoz, és önk közben beszélgetnek. Ez mindent elmond önökről, de azért megpróbálom folytatni a felszólalásomat.

Tehát belegondoltak-e már abba, hogy milyen lehet olyan otthonba hazamenni, olyan helyen élni, tanulni, gyereket nevelni, ahol gyertya híján télen délután négytől reggel kilencig sötét van? Tudom, hogy önöket ez személyesen nem érinti, és hál' istennek valószínűleg senkit ebben a terebben, de igenis szegyen-gyalázat, hogy vannak magyar gyerekek, akik még mindig ilyen körülmények között élnek 2023-ban, Európában. S ezeknek az embereknek, ennek a 8700 gyereknek a problémáját már réges-rég meg lehetett volna és meg is kellett volna oldani. Nemhogy egy stadion ára, de egy kisebb vidéki stadion pár szék sorának a költsége elegendő lett volna rá. S tudják, hogy mi hiányzott hozzá? Az akarat és a jó szándék az önk részéről.

Van megoldás egyébként. Ahogyan a baksi Fényhozók Alapítvány évek óta zajló programja megmutatta, ez a megoldás akár egyszerű is lehet. Kell hozzá egy napelem, ami akár egy barkácsáruházban is megvásárolható, néhány méter vezeték, ledlámpa és egy akár használt akkumulátor. Néhány tízezer forint lakásonként, ráadásul megújuló energiát használó, fenntartható megoldás, ami a felhasználóit akár még környezetudatosabbá is teszi.

Mi megelégtünk, hogy a kormány 13 éve semmittevést folytat ebben a kérdésben. A Párbeszéd-Zöldek

csapata, többek között Jávor Benedek, Szabó Timea vagy Tordai Bence részvételével májusban lefutja az Ultrabalatont, és a futást összekapcsoljuk egy közösségi adománygyűjtéssel, hogy ez az alapítvány újabb családokhoz tudja elvinni a fényt. Futónagykövetekkel a közösségi médiában találkozhatnak. Tisztában vagyunk vele, hogy ezzel nem lehet mindenkinek segíteni, de néhány családnak lehet, és a példa talán ragadós lesz; talán mások is csatlakoznak hozzá, esetleg maga a kormánypárti frakció is. Egy balatoni frakcióülés árából egy egész falu összes házát ki lehetne világítani. De a biztonság kedvéért egy határozati javaslatot is be fogunk nyújtani annak érdekében, hogy lássák, mi az a megoldási javaslat, amit mi leteszünk az asztalra.

S még annyit engedjenek meg a végére, hogy ha van önökben egy cseppnyi emberi érzés, akkor most nem kezdene el érdemi válasz helyett gyorcsányozni, hiszen közel másfél évtizede lemondott ez a miniszterelnök, és azt gondolom, hogy ezen a 8700 gyereken ez nem fog segíteni. Kár visszafelé mutogatni, 13 éve önök kormányoznak, önöké a felelősség és a lehetőség is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Rebeka képviselő asszony. A kormány nevében Koncz Zsófia államtitkár asszony fog válaszolni.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem szerettem volna visszafelé mutogatni semmiféle szempontból, de azért mégiscsak eszébe jut az embernek, mert úgy látjuk, hogy az ellenzék oldalán az a személy tölti be most is a legdominánsabb szerepet, aki 2010 előtt az energiaárak kapcsán bizony nagyon-nagyon csúnya dolgokat csinált a magyar emberek, a magyar családok, az ön által említett családok, személyek tekintetében. 15-ször emelték az energiaárakat, Magyarországon fizették a magyar családok, a magyar emberek a legdrágább energiát Európán belül. Ezek tények, és azért kell kiemelni, mert most gyakorlatilag ugyanaz a személy tölti be azt a fontos szerepet, amely meghatározza az ellenzéki működést, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ezért gondoltam ezt kiemelni.

Ön egyébként egy nagyon fontos témát feszegetett. Az Európai Bizottságnak van egy nemrég közzétett felmérése, amely szerint az európaiak 48 százaléka aggódik azon, hogy ki tudja-e fizetni a rezsiköltségeit. Tehát azt lehet látni, hogy abban a háborús helyzetben, amellyel kapcsolatban ez a kormány a kezdetek óta egyértelműen a béke pártján áll, és mi, ugye, azt szeretnénk, hogy ez a háború minél hamarabb véget érjen, azonnali tűzszünet legyen és béketárgyalások, és szeretnénk, ha ebben az ellenzék is egyetértene velünk, akkor az a helyzet, ami az energiaválságot, az inflációt, az élelmiszerárak növekedését okozza, meg tudna szűnni. Mi ezt szeretnénk, mert a magyar családoknak ez tényleg nagyon nagy segítség lenne.

Képviselő asszony az energiaárakról beszélt, azokat említette. Szeretném kiemelni, hogy a magyar energiaárak és a földgáz esetében más európai országokhoz képest mennyi a különbség, amit a magyar családoknak kell segíteni. Zágrábban, Pozsonyban, Bukarestben és Varsóban több mint a dupláját fizetik, Vilniusban és Tallinnban a háromszorosát, Szófiában és Ljubljanában a négyszeresét, Prágában a hatszorosát, Amszterdamban a hétszorosát, Rómában és Bécsben a nyolcszorosát, Stockholmban pedig tizenkétszeresét fizetik az ottani családok, az ott élő emberek a hazai árak. Az áram esetében ez talán egy kicsit enyhébb, Pozsonyban és Varsóban több mint a dupláját, Prágában a négyszeresét, Rómában, Londonban, Berlinben és Dublinban több mint az ötszörösét fizetik az emberek a magyarországi rezsicsökkentett áraknak. Ezek tények.

A kormány a Rezsivédelmi Alappal igyekszik segíteni a legtöbbet a magyar családoknak. Március 31-én döntöttünk arról, hogy a 2023. évi költségvetést módosítsuk, amiben egyébként a Rezsivédelmi Alap összegét megemeltük: 670 milliárdról 2600 milliárd forintra emelkedett. Az nagyon szomorú, hogy önök ezt nem szavazták meg. Azt gondolom, hogy ez egy fontos, egy fontos kérdés, hogy amikor valami mellett kardoskodunk, akkor érdemes azt a tettekben is folytatni, mert a családoknak nem tudunk segíteni akkor, ha a Rezsivédelmi Alapot nem emeljük meg.

Arra szeretném biztatni képviselő asszonyt, hogy a háborúval kapcsolatban - a megoldást jelentené, ha a béke megszületne - minden szempontból a magyar kormány álláspontját képviselnék Brüsszelben is. De azt látjuk, hogy ebben az ügyben sajnos nem éppen ezt folytatják. A New York Times elismerte, hogy az Oroszország elleni szankciók nem érték el a kívánt hatást. Nekünk az a véleményünk, hogy a szankciók pedig csak károkat okoznak.

Az jó hír, hogy a kormány a múlt heti ülésén áttekintette az energetikai helyzetet, és megállapította, hogy minden forrás rendelkezésre áll a lakossági rezsicsökkentés fenntartására.

Képviselő asszony megemlítette az MVM-et. Azt gondolom, ebben is fontos döntés született, hiszen az egykori végső menedékes szolgáltatásba tartozó vállalkozások és önkormányzatok, egyházak, alapítványok, amelyek ha december 31-éig nem kötöttek szerződést, akkor automatikusan az akkori árak megfelelő kategóriába kerültek. Abban hoztunk döntést, hogy ezeknek a szerződéseknek is a módosítását fogjuk végrehajtani, és segíteni fogunk a jelenlegi árakat ebben elhelyezni. Úgyhogy kérjük képviselő asszony támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Koncz Zsófia államtitkár asszony. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, a Mi Hazánk képviselője: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar kormány gazdaságpolitikájának három gyenge pontjára szeretnék rávilágítani, illetve azonnali cselekvést sürgetni ezeken a területeken. Az egyik a munkavállalók megbecsültsége, a második az oktatásra fordított finanszírozási összegek, a harmadik pedig a termelékenység növelése.

A munkavállalók legfőbb értékének láthatóan azt tartja a kormány, hogy olcsók Magyarországon, hiszen a második legalacsonyabb minimálbérrel büszkélkedhet Európában ez a kormány. Ez sokkal inkább lenne szégyen, és ennek az emelését szeretné elérni a Mi Hazánk, ahogy általában is a bérek színvonalának emelésére van szükség, hiszen csak három olyan ország van az Európai Unióban, ahol olcsóbb a munkavállaló, mint Magyarországon. Az oktatásra nézve ez az adat még alacsonyabb, hiszen csak két olyan ország van, amely mögöttünk van ezen a területen, míg amikor önök átvették a kormányzást, akkor nyolcan voltak mögöttünk az oktatás tekintetében. Tehát ez egyértelműen ennek a kormánynak a felelőssége és gazdaságpolitikájának az eredménye.

De nemcsak a fizetésekről kell szólni, ha a magyar lakosság és a munkavállalók helyzetét tekintjük, hanem az egészségi állapotokról is. Ez is fontos a gazdaság szempontjából is, és egyébként morálisan is. Magyarország az elkerülhető halálesetek tekintetében a második helyen áll az Európai Unióban, és a három legfőbb halál oka kizárólag életmóddal függ össze. Tehát, ha elindítanának tudatosan egy életmódváltást ösztönző programot, akkor milliárdokat lehetne spórolni az egészségügyben, és a magyar lakosság egészségi állapota is javulna, az egészségben eltöltött évek száma pedig növekedne.

(9.30)

Az oktatásra fordított források 2017 óta GDP-arányosan csökkennek Magyarországon. Ezt a KSH adataiból világosan kiolvashatjuk, holott egyébként az első Orbán-kormány idején még az európai uniós átlag fölött volt Magyarország ebben a mutatóban, most már jóval elmarad ettől. A felsőfokú végzettségűek a 25-34 éves korosztály körében szintén nagyon alacsony arányban vannak jelen a magyar lakosságban. Az Európai Unió 25. helyén vagyunk e tekintetben, tehát ilyen mutatókkal ne is álmódjunk tudásalapú gazdaságról. Ezzel szemben a nyolc általánost vagy azt sem elvégzettek körében a V4-ek többi országához képest kétszerese ennek az aránya a lakosságban, majdnem 14 százalék, míg a V4 többi országában csak 7 százalék.

A XXI. században szintén rendkívül fontos digitális tudás tekintetében az Európai Unió 21. helyén állunk, tehát itt sem sikerült Magyarországnak közelebb kerülnie az európai uniós átlaghoz, és a felsőoktatásban az innovációs ráfordítások tekintetében a V4-ek közt szintén utolsó vagyunk. Ezek a számok,

amelyek az oktatást, az innovációt, a tudásalapú gazdaságot meg kellene hogy alapozzák, rendkívül egyértelműen rávilágítanak arra, hogy nem abban gondolkodik a magyar kormány, hogy a magyar munkavállalók tudásszintje legyen versenyképes, hanem olcsó munkabérrel kiárusítják, gyakorlatilag rabszolgasorban tartják a magyar munkavállalókat. A profit nagy részét pedig a multinacionális cégek kiviszik Magyarországról.

A termelékenységi szint az Európai Unióban szintén az Eurostat adatai alapján a harmadik legalacsonyabb. Ez is mutatja azt, hogy Magyarország e tekintetben is visszaesett, és kevés olyan mutató van, amelyben önöknek szintén sikerült még a szocialista kormányzásokat is alulmúlniuk, de ez is egy olyan. Nem csak az oktatásban mutatott berráfordítás esett vissza brutális mértékben, hiszen 2011-ig még hatan voltak mögöttünk a termelékenység tekintetében az Európai Unióban, most már pedig, 2020-tól egész pontosan csak ketten vannak mögöttünk.

A Mi Hazánk Mozgalom szerint radikálisan változtatni kell a kormány gazdaságpolitikai szemléletén, elsősorban az oktatásba való befektetéssel, egy tudásalapú gazdaság megteremtésével, magas hozzáadott értéket előállító ágazatok támogatásával tudjuk a bérszintet és az életszínvonalat felzárkóztatni az Európai Unió nyugati feléhez. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dúró Dóra képviselő asszony. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Ön egy nagyon fontos, meggyőződésem szerint a társadalom szempontjából az egyik legfontosabb kérdéstről beszélt, és úgy gondolom az elhangzottakat hallva, hogy a célokat illetően nincs közöttünk véleményeltérés. Úgy gondolom, hogy amiben más a véleményünk, az a „honnan indultunk, hol tartunk, és hová megyünk” belső tartalma és üteme.

Ön konkrétumokat említett. Nekem az a gyanúm, hogy nem azonos adatsorokból dolgozunk, ezért engedje meg, hogy a saját adatsoraimat is elmondjam, amit egyébként mind az Eurostat, mind a magyar Statisztikai Hivatal megerősített és közreadott. Abban gondolom, nincs vita közöttünk, hogy a magyar társadalom az elmúlt évtizedekben leginkább a munkahely elvesztésétől félt. Az elmúlt évtizedek minden közvélemény-kutatása azt mutatja, beleértve még talán a Covidot is és a jelenlegi helyzetet is, hogy a magyar családok elsősorban a megélhetés biztonságát, a munkahelyet, a munkához jutás lehetőségét és az abból való megélhetést tekintik.

2010-ben 11 százalékos volt a munkanélküliség Magyarországon. Nem beszélek a korábbiakról, volt, amikor ez 14 százalék is volt, de 2010-ben ez 11 százalék volt. Ez 2022-ben, tehát tavaly december 31-én

3,6 százalék volt. Gyakorlatilag 4 százalék alatt voltunk, ami minden nemzetközi statisztika szerint gyakorlatilag a teljes foglalkoztatottságot jelenti. Minden társadalomnak van egy olyan alsó néhány százaléka, amely egyszerűen - egyébként az ön által sorolt okok miatt is - nem alanya a munkaerőpiacnak, de aki Magyarországon az elmúlt években dolgozni akart, tudott, annak volt munkája, volt és van munkahelye, meg tud élni a munkájából.

Sok témát említett, közte kiemelten foglalkozott a munkahelyek biztonságával és az ezzel kapcsolatos statisztikákkal. Tisztelt Képviselő Asszony! A KSH adatai szerint a foglalkoztatás előbb említett mértékű növekedése mellett is 2022-ben a munkahelyi balesetek száma csökkent, a halálos munkabalesetek száma 20 százalékkal volt kevesebb az előző évekhez képest. Ez egyébként vitathatatlanul meglévő feladatok és hiátusok mellett is egyértelműen a hazai munkakörülmények javulását mutatja. Ebben a mutatójavításban egyébként benne van, hogy a munkavédelmi hatóság minden évben kiemelten ellenőrzi a fokozottan veszélyes ágazatokat, ahol a munkavállalók egészsége, biztonsága gyakoribb, illetve súlyosabb veszélyeztetésnek van kitéve; ilyen az építőipar, a feldolgozóipar, a mezőgazdaság és egyébként - ehhez hozzátenném - a normál háztartások, ahol a háztartási balesetek száma jelentősen közreműködik ezekben a statisztikákban.

A munkavédelmi hatóság vizsgálati tapasztalatai alapján a munkáltatók vagy a munkavállalók szegték meg a munkavédelmi szabályokat, és esetenként ez okozott munkabaleseteket. Szeretném hangsúlyozni, hogy a munkavédelmi törvény alapján a munkáltató felelős az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzés követelményeinek megtartásáért. Ez egyébként nem egy új szabály, ez az elmúlt évtizedek munkatörvénykönyveinek is egy fundamentumot jelentő rendelkezése volt, amely az elmúlt években a nagyon felgyorsult, nagyon megváltozott munkakörülmények között is egy elsődleges szempont. Ez tehát a felelősség és a helytállási kötelezettség.

Képviselő asszony említette, és ezért engedje meg, hogy röviden válaszoljak arra, hogy a magyar kormány nagyon jelentős összegekkel, tíz-és százmilliárdokkal támogatja a munkaerő képzését, a munkaerő munkavállalásra alkalmassá tételét, mindazokat a követelményeket, amelyeket ön is a hozzászólásában említett. Úgy gondolom, a jelenlegi körülmények között a kormány e feladat súlyának megfelelő és annak megfelelő fedezetet nyújtó tíz- és százmilliárdokat biztosít erre a célra. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dudás Róbert képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Újabb szög a vidék koporsójába” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Számos alkalommal szólaltam már fel az elmúlt nemcsak hetekben, hónapokban, de nyugodtan mondhatom, az elmúlt években is a posták kapcsán és a kialakult helyzet kapcsán. Amilyen folyamatok indultak el, azt gondolom, nyugodtan mondhatom, hogy számos alkalommal lesz még szükségszerű a felszólalásom ebben a témában. Tavaly ősszel, amikor a kormány bejelentette, hogy 366 postahivatal működését nem bezárják, hanem szüneteltetik, akkor jeleztem, hogy az a 210 település, amely érintett, innentől kezdve e szolgáltatás tekintetében veszélyben van, mert ami egyszer bezár, annak az újrainyitása mindig kétséges.

Legelőször nem tavaly ősszel szólaltam meg ebben a témában, hanem még másfél évvel ezelőtt. Akkor jeleztem, hogy a hozzám eljutott belső információk alapján, amelyeket egyébként a postahivataloknál dolgozó személyektől tudtam és kaptam meg, az a hír járja, hogy nagy valószínűség szerint óriási leépítésekbe - mind személyi, mind hivatali szinten - fog kezdeni a posta.

(9.40)

Akkor még azt mondták, hogy álhíreket terjesztek, ezért még a Magyar Posta honlapjára is kitétték ezt a hírt. Énmeltem a vidék lakossága lett volna egyébként a legboldogabb, ha ez tényleg álhír lett volna, sajnos viszont ez nem volt álhír.

Tavaly a miniszterelnök urat kérdeztem arról, hogy milyen megoldási javaslatok lehetnének, de nemcsak kérdeztem, hanem nyújtottam is neki megoldási javaslatot; sajnos, sem ő, sem pedig a magyar kormány ezt nem fogadta meg. Azt mondtam, hogy a Szerencsés Zrt. adjon támogatást - hiszen egyébként nagyon komoly árukapcsolásban van a Magyar Postával -, adjon támogatást a Magyar Postának a fenntartása érdekében. Azt mondták, hogy ezt nem lehet, mert minden egyes adóforintnak máshol van a helye. Higgyék el, látjuk, hogy egyébként a nyereségadóból kap fodrászatoktól kezdve fitnesztermeken keresztül nagyon sok mindenki. Ha ebből az összegből egyetlen postát meg lehetne menteni, már tettünk volna valamit, de én azt gondolom, hogy komolyabb forrás is állna ott rendelkezésre, hogy ne egyet, hanem sokkal többet mentsünk meg.

Kértem, hogy a magyar kormány támogassa, akkor azt a választ kaptam, hogy a kormány veszteséges állami céget nem támogathat. Elfogadom. Akkor kértem, hogy támogassa ne a Postát, hanem támogassa az önkormányzatokat, majd az önkormányzatok fenntartják ezeket az intézményeket. Azon túl, hogy ez fontos lenne, azt gondolom, még kötelessége is lenne a magyar kormánynak, hogy támogassa az önkormányzatokat ennek a feladatnak az ellátásában.

Pár héttel vagy pár hónappal ezelőtt pedig bejelentették, hogy az általam vélelmezett bezárási hullámban, amire tavaly ősszel még azt mondták, hogy

csak ideiglenes, a posták nem fognak kinyitni, tehát ez a 366 posta, amelyet tavaly bezártak, nem fog kinyitni. Ebből negyven-egynéhány darab az, amit az önkormányzatok saját költségvetésből újra tudtak nyitni, és átvállalják a munkabér mellett a teremköltségtől kezdve minden egyes költségét annak érdekében, hogy a lakosság igényeit kielégítsék. Ez jól mutatja azt, hogy az önkormányzatok részéről igen komoly fogadókészség van, viszont töredéke tudja sajnós azt csak megtenni, hogy költséget fordítson a posták fenntartására.

Költségvetési módosítót nyújtottam be, szám szerint kettőt. Az egyik arról szólt, hogy biztosítsunk forrást, egészen pontosan 20 milliárd forintot, hiszen a kormány véleménye szerint ennyi kellene ennek a háromszáz-egynéhány postának az újrainváltásához, és ezt biztosítsa a kormány. Több mint 1500 milliárd forint pluszadó folyt be a tavalyi évben, azt gondolom, lenne rá keret - elutasították.

Ugyancsak költségvetési módosítót nyújtottam be annak vonatkozásában, hogy béremelést kapjanak ezek az emberek. A magyar átlagkereset esetében vitathatjuk a KSH-ban megjelent adatokat, de most talán nem is ez a lényeg, viszont ahhoz viszonyítva is jóval alacsonyabb a postai dolgozók átlagkeresete. Kértem, hogy biztosítsunk nekik a központi költségvetésből inflációkövető béremelést, nem többet, pusztán inflációkövető béremelést. Leszavagták, és ennek a következménye az, hogy most 10 százalékos béremelés mellett tömeges felmondás várható. Pár héttel ezelőtt bejelentették, hogy 1200 embert fognak csoportosan elbocsátani, azóta is bizonytalanok az emberek, mert nem tudják, hogy egyébként kiről is van szó, mely területeket fogja ez érinteni. És akkor a kézbesítőknek a jelenlegi sanyarú sorsáról és helyzetéről már sajnós időszakában nem fogok tudni beszélni.

Államtitkár úr az előbb azt mondta, hogy a magyar lakosság és a munkavállalói szektor a munkahelyek elvesztésétől fél a leginkább, valamint a megélhetés biztonsága a legfontosabb a számukra. Ez így van, ez természetes, és azt gondolom, ez az egész magyar társadalomra érvényes, ezért kértem azt, hogy biztosítsunk nekik olyan megfelelő forrást a bérukra, ami egyébként az ő és a családjuk megélhetését biztosítja. Amennyiben ezt nem tesszük meg, akkor azt gondolom, kijelenthető *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy Ceaușescu 1989. évi falurombolásához tudjuk hasonlítani azt, ami jelenleg a postabezárások kapcsán folyik, mert ez a vidéki élet ellehetetlenítése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dudás Róbert képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy ismételten idehozta a Magyar Posta kérdését, mert ez lehetőséget ad számomra, hogy ismételten elmondjam,

hogy az ön által felvetett, megengedem, jó szándékú javaslatok nem oldják meg, nem képesek megoldani a közel 180 éve működő Magyar Posta gondjait.

A Magyar Posta jelenlegi státusa kettős: részben mint közszolgáltató köteles a közszolgáltatási tevékenységét ellátni, és ezért az általános szabályok szerint a bevétellel meg nem térült igazolt költségei erejéig a magyar költségvetés kiegészítheti a büdzsáját; a másik pedig az, hogy elsősorban a csomagküldő szolgálatok miatt piaci szereplő, tehát vonatkoznak rá az Európai Unió piaci és versenyszabályai. Ezért egyszerűen nem lehet az Európai Unió által megállapított mértéken, tehát a közszolgáltatási mértéken felül költségvetési támogatást adni a Magyar Postának; legyen az akármilyen célú, legyen az fejlesztési célú, legyen az a bérek fedezete, legyen bármilyen más cél, egyszerűen nem lehet, a versenytalomba ütközik. Ezt a kettős feladatot igyekezett a kormány az elmúlt évtizedben megoldani.

Ugyanakkor a Magyar Posta egy évvel ezelőtt mintegy 26 ezer alkalmazottat foglalkoztatott 2600 postahelyen. Az Európai Unió szokványai szerint ilyen lakosságszámra és ilyen országméretre mintegy 1400-1500 postahelyet látnak igazoltnak az ehhez tartozó személyzettel, és az ehhez tartozó költségvetési támogatást tartják megengedhetőnek. Ez az elmúlt években emlékezetem szerint 15 millió euró volt, ez messze nem fedezi az ön által indokolt költségeket.

A Magyar Posta korszerűsítése, fejlesztése, belső technológiai növelése, a logisztikai központok műszaki fejlesztése és nem utolsósorban a megfelelő bérszínvonal biztosítása az elmúlt években a magyar kormány-nak mindig az egyik rendre, évről évre visszatérő feladata volt. Itt szeretném elsősorban cáfolni az ön kérdésének a címében is, hogy mondjam, sugalmazott feltételezést, hogy további bezárások vannak. A Magyar Posta vezetése egyébként dicsérni való módon valóban minden önkormányzatot megkeres, elsősorban a kistéleplülések önkormányzatait, és felajánlja nekik azt a többszintű partneri és együttműködési kapcsolatot, amely lehetővé teszi, hogy egypár éven belül a Magyar Posta európai szintű közszolgáltatást biztosítson.

Ennek az ismertetését azzal szeretném kezdeni, hogy a házhoz történő kiszolgálás, tehát a kézbesítés semmilyen tekintetben nem érintette a postahelyek számát, illetve a Magyar Posta létszámát. A postás ma is és a jövőben is minden esetben kiviszi a nyugdíját, kiviszi a címzett leveleket és kiviszi a címzett csomagokat.

Valóban így van, ahogy ön is mondta, hogy első lépésben a Magyar Posta felajánlotta, a fővárosban emlékezetem szerint 35, az országban háromszázhatvan-egynéhány településnek, hogy amennyiben átvállalják a költségeket, a posta további üzemelését ezzel a partneri kapcsolattal lehetségesnek tartja; ebbe az önkormányzatok egy része belement, egy része nem ment bele.

Ami az 1500 fő alatti kistéleplülésekről a sajtóban a napokban megjelent, azt kell mondanom, az valóban hír. Az 1500 fő alatti települések polgármesterei

arról kaptak egy levelet, hogy felajánlottak nekik egy újabb együttműködést. De a „Magyar falu” program keretében eddig 220 kistelepülés üzletébe épült be a posta, 350-360 helyen pedig eredményesen működik a Magyar Posta.

A cél tehát nem a postai szolgáltatások szűkítése, hanem azok korszerűsítése és hosszú távon történő fenntartása. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felhívásra jelentkezett Molnár Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője: „Aktuális kérdésekről” címmel.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az ársapkák, a hatósági árak kérdése nagyon is aktuális és egyben fontos kérdés. A magyar kormány a tavalyi országgyűlési kampányban kissé elhamarkodottan vezette be ezt az intézkedést, előbb hat, majd újabb két élelmiszerre, azonban az azt követő nemzetközi helyzet, az infláció és természetesen a magyar kormány rossz adópolitikája, amikor az Európai Unió legmagasabb áfájával sújtotta az élelmiszereket, valamint különadókat is vezetett be, oda vezetett, hogy tavaly nyáron indokoltá vált ezeknek a hatósági áraknak, ársapkáknak a bevezetése, fenntartása.

(9.50)

A Magyar Szocialista Párt is támogatja ezt az intézkedést, és arra kérjük önöket a leghatározottabban, hogy tartsák fenn a jövőre vonatkozóan is, hiszen szóba került a kivezetésük. Nagyon sok család számára, sok százezer magyar ember számára az egyetlen segítség a megélhetésért folytatott küzdelemben ez az intézkedés, tehát minden indokolja azt, hogy továbbra is maradjanak ezek az intézkedések, ha átmeneti jelleggel is.

Azonban van egy aktuálisabb kérdés is, ami összefügg a hatósági árak, ársapkák kérdésével: mi a bővítésére teszünk javaslatot, hiszen közeledik a nyár, közeledik a strandszezon, és a magyar családok számára nemcsak az élelmiszerárak, az infláció és a megélhetési költségek jelentenek óriási kihívást, hanem az üdülés-pihenés kérdése is, hiszen köztudott, hogy rendkívül drágák a strandbelépők; a szabadvizek, a természetes vizek, a tavak mellett irreális strandbelépőket kell fizetni.

Ezért azt a javaslatot tesszük a magyar kormány számára, és a leghatározottabban kérjük, hogy intézkedjenek, akár rendeleti úton, hiszen a felhatalmazási törvény a háborús veszélyhelyzetre hivatkozással lehetővé teszi, hogy rendeleti úton bevezethessék, bővíthessék az ársapkákat, akár az ártörvényt. A Magyar Szocialista Párt áll rendelkezésre ebben a kérdésben, hogy bővítsék, és a strandbelépőkre is terjesszék ki a hatósági árat, az ársapkát, hiszen a családok jelentős része számára a közel 2 ezer forintos strandbelépők

irreális terhet jelentenek, mondjuk, egy balatoni vagy velencei-tavi strandolás esetén.

Ez a 600 forint egy teljesen reális ár, annál is inkább, mert nagyon sok helyütt egyébként ezen az áron lehet bejutni, és indokolatlan, hogy más strandokon közel 2 ezer forintos belépőjegyek vannak. Ezért a magyar családok biztonsága, amelyet az élelmiszerárak esetében fenntartott hatósági ár továbbra is szavatol, legalábbis segít ebben a kérdésben, valamint a magyar családok pihenése-nyaralása ügyében az a kérdés, hogy ne irreális belépőket fizessünk, hiszen a 600 forint mellett sok helyütt 1500-2000 forintról beszélünk, ezek mindenképpen indokoltá teszik, hogy legyen egy ilyen ársapka ezen a területen. Nevezhetjük ezt majd fürdősapkának is, hogy a magyar családok eljuthassanak, és ne akadályozzák meg őket már egy strandra való bejutásban is ezek az árak.

A kormányznak lehetősége van, kérjük, hogy éljenek ezzel akár rendeleti úton, akár törvényi szabályozás árán, hiszen jelen gazdasági helyzetben a magyar családok számára az üdülés-pihenés óriási kihívás. Az elmúlt évek nehézségei különösen ellehetetlenítették ezt, ezért indokolt a fenntartása az alapvető élelmiszerek esetében, és indokolt lenne ennek a bővítése a strandok esetében.

Nagyon kérem tisztelettel, államtitkár úr, Dömötör államtitkár úr többször megtisztelt azzal, hogy érdemben válaszolt, hogy aki ezt megteszi, az ne azt mondja majd, hogy rengeteg szabadstrand van például a Balaton környékén, mert ez tény, de a Balaton egyes régióiban meg egyáltalán nincsen, és nagyon sokan nincsenek abban a helyzetben, hogy eldönthessék, hogy melyik szabadstrand által biztosított övezetben kívánnak nyaralni. Akiknek különösen az északi part területén van üdülési lehetőségük, számukra elérhetetlenek a szabadstrandok, és természetesen, ismétlem, ez egy átmeneti javaslat, ahogy egyébként az élelmiszerek esetében a hatósági ár ezen a területen is. A Magyar Szocialista Párt folytatja azt a küzdelmet, hogy a szabadvizek mellett, a szabadtavak mellett bontsák le a fizetős strandok kerítéseit, fizetőkapt, semmi keresnivalójuk ott; arra van szükség, hogy ezek majd díjmentessé váljanak. Azonban amíg ez nem következik be, addig terjesszék ki az ársapkát ezekre a strandbelépőkre is; ez a 600 forint nagyjából méltányos ár.

Én kérem tisztelettel, hogyha éreznek felelősséget a magyar családok üdülése-pihenése iránt - mi, szocialisták és képviselőként én is ezt megteszem -, akkor önök is lépjenek ezen a területen. Két nagyszerű lehetőség van: rendeleti és törvényi úton, bármelyiket választják, ebben mi támogatni fogjuk önöket, és még arról az érdemről is lemondunk, hogy ezt a Szocialista Párt nyomására tették. Ismerjék föl önök ezt a páratlan lehetőséget. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Molnár Zsolt képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Annak örülök, hogy közösen keressük a módját annak, hogy ebben a rendkívüli helyzetben hogyan lehetne további támogatási programokat bővíteni, és egy fontos terület valóban a turizmus kérdése; egy fontos terület, de nem az egyetlen kiemelt terület.

Először erre szeretnék reagálni. Volt már ezzel kapcsolatos vitánk tavaly, akkor is nyár előtt, hogy hogyan lehetne a strandokat támogatni, mérsékelni az ezzel kapcsolatos költségeket, és jól emlékszik, elmondtuk, hogy a balatoni strandok jelentős része szabadstrand. Tehát amikor önök azt követelték, hogy legyenek ingyenes strandok a Balaton körül, akkor nyitott ajtón kopogtattak, olyannyira, hogy a jelentős részük ingyenes volt eddig is; és az az abszurd jelenet fordult elő, hogy - talán az önök megbízásából - repülőök köröztek a Balaton fölött, és olyan dolgot követeltek, ami egyébként már megvalósult. Az ott strandolók is láthatták ezeket a repülőket.

Hogy konkrét legyenek, a Balaton partja mentén, hogyha partszakaszhozss szerint vizsgáljuk a strandokat, akkor ezek kétharmada szabadstrand, és amelyik nem szabadstrand, azok jelentős része önkormányzati fenntartású, tehát nem a kormánynak van ráhatása arra, hogy hogyan alakulnak a költségek, illetve a belépőjegyek. Azt el tudom önnek mondani, hogy azon strandfejlesztéseknek, amelyeket a kormány támogatott, a jelentős része szabadstrand.

A Kisfaludy-program keretében 18 Balaton-parti település 42 szabadstrandja újult meg 4,5 milliárd forintos támogatásból. Tehát azt tudom önnek mondani, hogy ha ön fontosnak tartja, hogy elérhető árszínvonalon jó minőségű szolgáltatást kapjanak a magyar családok a strandokon, a Balatonon és más vizek mentén, akkor ehhez a kormány a jövőben is minden támogatást meg fog adni.

Az ársapkák kérdéséről tekintve, fontosnak tartom, hogy erről vita van azért is, mert miközben, minthogyha úgy tűnne, hogy köztünk egyetértés van az ársapkák ügyében, hogyha a magyar politika, a magyar ellenzék többi szereplőjét nézem, akkor abszolút nem ez a helyzet. De miért is van szükség ilyen ársapkákra? Azért, mert nemcsak Magyarország, hanem egész Európa rég nem látott, gyakorlatilag a nyolcvanas évek óta nem látott inflációval néz szembe, és hiába próbálják önök ezt tagadni, ennek az elsődleges oka az energiaárak megugrása, és annak pedig egy rendkívül tévutas szankciós politika a fő okozója. Tegnap is elmondtam, ma is elmondom, hogy ez önmagában 4000 milliárd forintos többletkiadást jelent az országnak. Ezt részben vállalkozásoknak, részben a családoknak és javarészt a magyar államnak kell előteremtenie; ennyivel, 4000 milliárd forinttal csökken Magyarország mozgásterét. Ezt a 4000 milliárd forintot másra is költhetnék.

Örülök annak, hogy önnek egyáltalán feltűnt az ársapkák intézkedése, mert más képviselőtársai nemes egyszerűséggel azt szokták mondani, hogy a kormány

semmit, de semmit nem tett. És nem az ársapkák intézkedése az egyetlen, amelyet a kormány bevezetett az elmúlt hónapokban, fenntartjuk például a kamattopot is, ami mint politika, éles ellentétben áll azzal a 2010 előtti politikával, amikor a devizahiteleknek semmiféle segítséget nem adtak. Most a kamattop azért több százezer magyar családnak érdemi segítséget nyújt.

A nyugdíjak kérdéséről is fontosnak tartom, azt, hogy a prémium, a kiegészítés mellé a 13. havit is vissza tudtuk adni, azt a 13. havit, amit a baloldali kormányzás idején elvettek. A januári emelés a 13. havi részre is vonatkozik.

Azt is fontosnak tartom, hogy a hatósági tűzifa-programot tudtuk folytatni, ilyen intézkedés korábban nem volt. És hogy még egyet mondjak: az új vármegyeberlet rendszere a közlekedés területén jelent majd jelentős kiadási könnyítést olyan embereknek, akik rendszeresen, akár az ingázáshoz használják a vasúti vagy a buszos közlekedést. Ez nagyon nagy kiadáscsökkentést jelent több százezer magyar családnak, és örülök annak, hogy ezt a kormány elindítja.

Végezetül egy dolgot szeretnék mondani: hogyha ön egyetért az ársapkák intézkedésével, az árkorlátozásokkal, akkor legyen szíves, győzze meg a baloldali képviselőtársait, hogy ez a helyes út *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, azért is, mert korábban az ön képviselőtársai ezt ostobaságnak minősítették. Ez nem jó pálya! Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Orosz Anna képviselő asszony, a Momentum képviselője: „Az oktatás aktuális helyzete Újbudán” címmel. Ön a szó, képviselő asszony.

OROSZ ANNA (Momentum): Köszönöm szépen. Sajnos nemcsak Újbudát érinti ez a kérdés, amiről most beszélni fogok. Én most érkeztem az úgynevezett „zebraszerda” nevű oktatási ellenállási kezdeményezésről, ahol budafoki és újbudai civilek *(Rétvári Bence: Civil mozgalom?)* tiltakoznak az oktatás válságos helyzetével kapcsolatban. *(Rétvári Bence: És azért volt ott, mert civilek voltak!)* Megmutatnék önöknek röviden egy transzparenst. *(Felmutat egy kartonlapot.)* Erre az van írva, hogy 60 órás műszak... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját. - Közbeiktatások a kormánypartú sorokból, köztük: Ez tilos! - Nincs megengedve a szemléltetés.)*

ELNÖK: El kell vennem a szót, tisztelt képviselő asszony. *(Zaj, közbeiktatások a kormánypartú sorokból. - Orosz Anna közbeszól.)* Tisztelt Képviselő Asszony! El kellett vennem a szót, mert ön megsértette a házszabályi rendelkezések szemléltetésre vonatkozó

rendelkezéseit. Az Országgyűlésről szóló törvény 46/C. § (1) bekezdése alapján figyelmeztetnem kell. Folytassa felszólalását!

OROSZ ANNA (Momentum): Tehát azt gondolom, fontos, hogy ezt a transzparenst önök lássák, merthogy sajnos nem mennek el a civilekkel, a tanárokkal, a szülőkkel, az érintettekkel beszélni az oktatás problémáiról, és ezért hoztam ezt be; illetve azért, mert nem tudom, hogy tudják-e, de most éppen Újbudán és az ország számos más pontján is az a helyzet, hogy osztálykirándulások maradhatnak el, mert a pedagógusok nem kapják meg azt a jogszabályok szerint nekik járó díjazást, ami a táboroztatásért járna. Ez nagyjából bruttó 40-50 ezer forint tanáronként, és eddig ezt sokan nem vették föl, most azonban azt mondták a pedagógusok, hogy elég, a megalázó bérezéseik mellett nem fogják még ezt a munkát is ingyen végezni.

A szülők felvették a kapcsolatot a tankerülettel, elmondták, hogy egyébként a Covid miatt már az elmúlt években is elmaradtak táborok, illetve hogy pont ezeknek a diákoknak konkrétan tanárai mondtak föl az oktatás helyzete miatt. Erre a tankerület vezetőjének az volt a válasza, hogy a háborús infláció miatt nincsen pénz a tankerületnél erre a bruttó 40-50 ezer forint/tanár összegre, és inkább menjenek háromszor egynapos programra akkor az osztálykirándulás helyett a gyerekek. Az önkormányzat felajánlotta a segítségét, szívesen állja ezt az összeget, de természetesen nem olyan egyszerű azért a tankerületnek csak úgy beszegetni, hiszen önöknek nem az a célja, hogy a problémákat megoldják, hanem az, hogy a tiltakozásokat elfojtsák.

Mindeközben nem tudom, tudják-e, de mára majdnem 4200 tanár írta alá az aHang petícióját, mely szerint, ha az úgynevezett státustörvény június 1-jétől életbe lép, akkor ők fell fognak mondani a tanév végével. A státustörvény ugyanis kitolja a maximális munkaidőt, a helyettesítési korlátot, a tanév hosszát, elveszi a maradék autonómiát is az iskoláktól, a nevelőtestületektől, a felmondási időt kettő hónapra hat hónapra hosszabbítja, és jogszabályban rögzíti, hogy a pedagógusok inntől kezdve nem illethetik kritikával az oktatási rendszerünket.

Szerintem mindenki láthatja, hogy ez a törvény bizonyítja, hogy önöknek nem az a célja, nem azért ülnek az államtitkári székeikben meg a kormányban, hogy javítsák az iskolák, a kórházak vagy a munkahelyek helyzetét, nem a hazát szolgálják. Egyetlen céljuk van, hogy hatalomban maradjanak, és ha bármi a hatalmukat veszélyezteti, ha bárki kritikát fogalmaz meg, jogos, minden elemében jogos kritikát fogalmaz meg például az oktatás helyzetével kapcsolatban, akkor minden eszközt bevetnek, hogy elfojtsák ezt a tiltakozást.

Mi ezzel szemben egy olyan országért szeretnénk dolgozni, ahol a diákok, a tanárok és a szülők nem az ellességei, hanem a partnerei a kormánynak és az oktatásirányításnak, és ahol a kritika, a jogos ellenvélemény

nem retorziót szül, hanem köszönet jár érte. Önök 14 éve dolgoznak, önök 14 éve minden lehetőséget, minden felhatalmazást megkaptak azért, hogy ilyen iskolákat teremtsenek. Ehhez képest ott tartunk, hogy ha valaki kritikát fogalmaz meg, és az történetesen pedagógus, akkor erővel fogják az ellenállását elfojtani.

Hát, önök itt mind a teremben, akik a Fideszt képviselik meg persze a KDNP-t, elnézést, hogy róluk megfeledkeztem, ezzel fognak a történelemlétkönyvekbe bekerülni. Azok pedig, akik szerda reggelente fagyoskodva állnak a zebrákon, hogy kifejezzék ellenállásukat vagy azok a pedagógusok, akiket önök kirúgtak, és most a bíróságokon próbálják védeni az igazukat, előttük tisztelettel fogunk adózni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orosz Anna képviselő asszony. Az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az első mondatban így kompromittálni egy eseményt, mint ahogy azt ön tette, hogy „most jövök egy civil demonstrációról”, szerintem nem lehet, mert ön egy mondatában cáfolta azt, hogy ön politikusként van ott egy civil demonstráción. Most ha ez egy civil demonstráció, mert civilek vannak ott, vagy egy politikailag szervezett demonstráció, akkor meg ön van ott, de hogy ön éppen egy civil demonstrációt tart, majd belép a parlament kapuján és amikor átjön a mágneskapu mellett, akkor onnantól kezdve politikus, amikor kilép, akkor meg civil; ott a civilek nevében beszél (*Orosz Anna: Önöknek is oda kellene menniük.*), itt a politikusok nevében beszél, hogy is mondjam, ez eléggé kettős és konfúz, tisztelt képviselő asszony.

Önöknek persze volt egy másik mondatuk is a magyar oktatásügyről. Az önök akkori elnöke, az önök akkori miniszterelnök-jelölt jelöltje, Fekete-Győr András egy egyszerű mondatban elintézte a magyar oktatás ügyét, nemcsak az energiapolitikát a naperóművekkel, amiket atomeróműveknek mondott, hanem az oktatás ügyét is egy mondatral elintézte, azt mondta: „Mérhetetlenül sok az iskolánk, és ezeknek nagyon ramaty a minősége.” - ennyi volt. Ennyi volt 170 ezer tanár, ennyi volt az a sok tanulmányi verseny, az a sok eredmény, az a sok mérés, amit hála istennek, jó eredménnyel vesznek a magyar diákok; hogy túl sok az iskola, be kell ezeket zárni, ramaty a minősége. Önök így beszéltek a magyar pedagógusokról, amikor a választási kampányban arról volt szó, hogy be akarnak jutni a parlamentbe.

Aztán beszél itt szép szavakat, hogy meg kell hallgatni egymást, hogy párbeszédre van szükség. Maradjunk Fekete-Győr Andrásnál, hogy a kritikát tűrni kell. Mit csinált Fekete-Győr András azzal az újságíróval, aki vele szemben kritikus cikket írt? Betört az Origo szerkesztőségébe, nem hívták, betört oda, és

odaállt az asztalához, és ott fenyegette az újságírót, és aztán azt mondta, hogy minden olyan újságíró, aki nem úgy gondolkodik, mint ők, mert nem a baloldal szekerét tolja, nos, azokat a foglalkozásuktól is el kellene tiltani. Ez lenne a párbeszéd, tisztelt képviselő asszony?! Arról nem is beszélve, hogy tényszerűen nem igaz, amit ön mond, hiszen ön is tudja, hogy az a törvényjavaslat, ami még nincs a parlament asztalán, mert a társadalmi vita szakaszában van, azt március elején bocsátottuk általános egyeztetésre, több körben hívtuk be a szakszervezetek és mások képviselőit is, nem reprezentatív szakszervezeteket, tehát nincs meg a 10 százalékos küszöb, de behívtuk őket, egyeztetünk velük; összehívtuk a köznevelés-stratégiai kerekasztalt, az Országos Köznevelési Tanácsot, minden testületben megvoltak ezek a viták. Erre mondja ön azt, hogy nincs egyeztetés, nincs párbeszéd, nem beszélnek senkivel.

Aztán azért ne feledjük el, hogy azért mégiscsak az önök szövetségeseinek elég erős múltja van az iskolabezárások kapcsán, 381 helyen tették meg. Arató Gergely árnyékminiszter vette át azokat a kulcsokat, amelyeket jelképesen hoztak a szülők és a gyerekek, mint a bezárt iskolák kulcsait. De önök nagy szavakat mondtak Gyurcsány Ferencel szemben is, hogy „a vállalhatatlan kormánnyal és vállalhatatlan ellenzékkel szemben is a Momentum majd alternatívát nyújt”. És milyen alternatívát nyújtott? Felkérdeztek Gyurcsány Ferenc listájára, pedig azt mondta az önök elnöke, hogy „Gyurcsány Ferenc mi a - pont, pont, pont - keres a politikában, igazán eltakarodhatna a közéletből”. Ilyen szavak, bátor szavak, nagy szavak - aztán a tettek mit hoztak? Fölkérdeztek, ott jelentkeztek, mint a kisiskolások, hogy szeretnék én is ott lenni Gyurcsány Ferenc listáján, vegyetek be, vegyetek be, ott a közös listán kérünk egy helyet. Előtte nagy szöveg, nagy beolvasás, aztán meghunyászkodás és Gyurcsánynak való megfelelés. Nem zavarja önöket már az sem, hogy ők elbocsátottak 15 ezer tanárt, ez nem gond; hogy tandíjat vezettek be, ez nem gond, ezek rendben vannak.

Ami a háborús szankciós időszakot illeti, tisztelt képviselő asszony, az önök politikusai nem azért dolgoznak, hogy ezek a szankciók ne sújtsák Magyarországot, és ne emelkedjen meg minden családnak, minden iskolának, minden kórháznak, minden rendőrőrsnek vagy minden gyárnak Magyarországon a rezsizsámlája. Nem! Mit mondott Donáth Anna Brüsszelben? „Követeljük a még szigorúbb szankciókat.” Még szigorúbb szankció: még magasabb rezsziár. Önök ezt követelik.

És aztán egyértelműen Gyurcsány Ferenc buktatta önöket le a legjobban. Mivel foglalkoznak önök Brüsszelben? Elmondta nyíltan, kerek perec több alkalommal is most már, a Facebookra is kiírta, egy rádióműsorban is elmondta: azzal foglalkoznak, hogy ne érkezzenek ide a pedagógusbér-emelésre a Magyarországnak járó források. Leadtuk tavaly júliusban a terveinket, amelyekben körülbelül 800 milliárd forintot költenénk pedagógusbér-emelésre, és ő elmondta, hogy

önök azzal foglalkoznak, hogy soha ne érjen ide, Magyarország, amíg Fidesz-KDNP-kormány van.

(10.10)

Azt mondta, hogy nem kell erről hazudozni, őszintén kell beszélni. Ez egy formabontó mondat valóban Gyurcsány Ferentől, bár lehet, hogy ő még akkor is hazudik, amikor azt mondja, hogy igazat kell mondani. Nem tudom, ezt most nem akarom megítélni, de az egyértelmű, hogy önök tehát a magyar pedagógusok ellenében dolgoznak. A mi politikusaink azért mennek ki Brüsszelbe, hogy minél hamarabb itt legyen a pedagógusok számláján az a pénz, ami őket megilleti: idén egy 21 százalékos béremelés, jövőre 25 (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.*), aztán 29, és így bő két év alatt 75 százalékos. Önök pedig azért járnak Brüsszelbe, hogy ezek a pedagógusok se 30-40 ezer forintot, se több százezer forint pluszt béremelésként ne kapjanak. Hát, önök szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Dávid Ferenc képviselő úr, a DK képviselője: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. DÁVID FERENC (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Engedjék meg, hogy felszólalásomat egy idézetel kezdjem az Európai Unió tagállamokra lebontott gazdasági előrejelzéséből. Idézet kezdődik: „Az ország 2022 első háromnegyedében 4,3 százalékos GDP-növekedést produkált a kormány intézkedéseinek köszönhetően. Erős a munkaerőpiac és a bérnövekedés, valamint az állami támogatásokkal sikeresen átvészelték az energiaár-növekedés okozta gondokat is.” Kitalálják, képviselőtársaim, melyik országról van szó? Gondolhatnák, hogy Németországot vagy Svédországot jellemezték így az EU szakemberei, esetleg véletlenül a magyar kormánypropagandát olvastam föl? Egyik sem igaz. De folytatom tovább, idézet: „2023-ban a magas infláció miatt alacsonyabb GDP-növekedés várható, 2,5 százalékos körül, de az uniós támogatásoknak köszönhetően növekedni fognak a beruházások értékei, és 2024-re már újra 3 százalék felett lesz a növekedés.”

Szeretném hozzátenni, képviselőtársaim, hogy amikor az EU-jelentés magas inflációról beszél, az a magyarnak valójában kevesebb mint a fele. Rájöttek már, melyik országról van szó? Segítek, elárulom: a szomszédos, gyakran lesajnált Románia produkálta ezt a növekedést. (*Rétvári Bence: Összekeverted! Ezt nem a bukaresti parlamentben akartad elmondani?*)

Jöjjön néhány összehasonlítás! Amikor az EU-jelentés alacsonyabb, 2,5 százalékos GDP-növekedésről beszél Románia esetében, ugyanez a szám 0,6 százalékos nálunk, tehát alig ötöde a román növekedésnek. Amikor 2024-re vonatkozóan 3 százalék feletti növekedést várnak Romániában, nálunk a várakozás alig

éri el a 2,5 százalékot. Románia idén minden valószínűség szerint már le fog minket előzni, és az elmúlt évtizedekben messze szegényebb, rosszabb körülmények között élő románok életszínvonala meghaladja a magyarokét.

Romániának minden oka megvan arra, hogy bizakodó legyen a jövővel kapcsolatban. A román helyreállítási tervet már elfogadta az Európai Unió. Azt a mi esetünkben befagyasztották (*Rétvári Bence: Nem szavaztátok meg!*), és ez további több száz millió euróval fogja erősíteni a gazdaságukat. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*) Nemzetközi viszonylatban is erősebb a pozíciójuk. Az erős NATO-pártisággal és az orosz agresszióval való nyílt szembenállás miatt fontos tényezővé váltak az euroatlanti szövetségben belül. Ez ismét csak arra enged következtetni, hogy a következő években Románia komoly versenyelőnyben lesz velünk szemben.

Mielőtt legyintenek, hogy jó-jó, szép ez a szép gazdasági növekedés, de biztos ott is ellopnak minden pénzt, ki kell ábrándítani önöket: mostanra a nemzetközi korrupciós listákon Románia már jobb pozícióban van, mint Magyarország, és a helyezéjük folyamatosan javul, a miénk viszont folyamatosan romlik. Képviselőtársaim, most nagyítóval kell keresnünk olyan mutatókat, amikben még jobbak vagyunk Romániánál. Stabilabb az árfolyamuk, már fontolgatják az euró bevezetését, növekszik a gazdaság, és alacsonyabbak az adók.

Ezzel szemben mi a helyzet nálunk? Az orbáni inflációval és a 40 százalékos élelmiszerár-növekedéssel messze sereghajtók vagyunk Európában. Orbán Viktor felelőtlen gazdaságpolitikájának árát mindennap fizethetjük meg a boltokban, az élelmiszerek ára olyan ütemben növekszik, hogy a boltosoknak naponta kell az árcédulákat cserélni. A családok alig engedhetnek meg maguknak egy nagyobb bevásárlást, a nyugdíjasoknak választaniuk kell az étel és a gyógyszer között. Hiába mutogatnak önök másra, Brüsszelre, a baloldalra, a szankciókra, az orbáni infláció és a hétszeres rezsiemelés teljesen elvitte a magyarok pénzét, kizárólag az önök hibájából.

Tanulnunk kell a környező ország példájából, igen, Románia példájából is, hogy nem szétlopni kell az országot, hanem az uniós támogatásokat a gazdaság fejlesztésére kell fordítani. Ha Dobrev Klára lenne a miniszterelnök, már rég hazahoztuk volna a pénzeiket (*Rétvári Bence: Akkor Romániában lennének! Akkor itt Bukarest lenne! - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*), amiket tudatos gazdaságpolitikával az ország javára fordítottunk volna. Ezért mára az árnyékkormány Magyarország egyetlen reménye arra, hogy kilábaljunk a megélhetési válságból, és utolérjük nemcsak Romániát, hanem Ausztriát is. (*Közbeszólás, derültség a kormánypártok soraiban.*)

És hogy a derűs jókedvüket egy kicsit visszavegyem, nem tudom, hogy a KSH mai adatait olvasták-e. Az infláció továbbra is vágató, 25 százalék fölötti, az élelmiszer-infláció 42,6 százalék. Bravó, uraim és

hölgyeim! Köszönöm a türelmet. (*Taps a DK soraiból. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyelld magad!*)

ELNÖK: Képviselőtársaim, egy kis nyugalmat kérek szépen. Köszönöm szépen, Dávid Ferenc képviselő úr. Az elhangzottakra Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha jól értem, akkor ön példaként hozza elénk a szomszéd országot, Romániát, bizonyos mutatókat felmutatva, hogy jobban teljesít, mint Magyarország. Én viszont amondó vagyok, hogy a számok nélkül menjünk ki Romániába, beszéljünk ott erdélyi magyarokkal, aztán az erdélyi magyarok mellett beszéljünk román emberekkel, és kérdezzük meg, hogy ők melyik országban szeretnének élni; tehát az ön által említett „bezzeg-Romániában”, vagy ne adj’ isten, még a románok is esetleg bizonyos tekintetben, az egzisztenciát, a megélhetést, a biztonságot tekintve Magyarországon. Az én beszélgetéseim azt jelezték, hogy leginkább Magyarországot választanák.

Hogy miért mondom ezt? Azért, amikor a magyar gazdaság teljesítményét értékeljük, akkor nemcsak a jelen pillanatot kell értékelni, hanem az elmúlt több mint tíz év teljesítményét is. Magyarország az elmúlt tíz évben egy romokban, egy leromlott állapotban lévő gazdaságot növekvő pályára tudott állítani. A gazdasági növekedés tekintetében az Európai Unió élmezőnyébe került az elmúlt több mint tíz évben Magyarország. Emellett egymillió új munkahelyet sikerült Magyarországon létrehozni, így a 2017-es 57 százalékos foglalkoztatási ráta a 15-64 évesek körében most már 74,4 százalék. Keleti szomszédunknál egyébként a tavalyi év végén ez a szám 63 százalék volt, és a munkanélküliségi mutatójuk is magasabb, mint a magyarországi.

De ugyanúgy igaz ez a beruházási rátára, amely meghatározza a gazdaság teljesítményét. Magyarországon 2010-2022 között 28,5 százalékra emelkedett, ezzel szemben Romániában ez a szám 25 százalék volt, alacsonyabb, mint a magyar. De ha a megélhetést nézzük, a béreket hasonlítjuk össze, akkor is meg kell állapítanunk, hogy a minimálbért tekintve a hazai bérek jelentősen felülmúlják a romániaiakat. 2023-ban Magyarországon 397 euróból kell megélni, míg ez a szám Romániában 372 euró. Magyarországon emelkedik legnagyobb mértékben a minimálbér, a visegrádi országok tekintetében Magyarországon értük el a legnagyobb növekményt.

Én azt gondolom, hogy nincs szégyenkeznivalója a magyar kormánynak, de különösen a magyar gazdaságnak. És nincs szégyenkeznivalója ebben a nehéz helyzetben sem, hiszen ne feledjük el, hogy a szomszédban háború van, a háború következtében az Európai Unió ránk erőltette a gazdasági szankciókat, a szankciós inflációt, amivel szemben a magyar kormány

olyan intézkedéseket hoz, ami egyébként Romániában nem történik meg: megvédjük a családokat az átlagfogyasztásig a rezsicsökkentéssel, megvédjük a nyugdíjasokat a 13. havi nyugdíjjal és az inflációkövető nyugdíjjal.

(10.20)

És természetesen segítünk a gazdaság szereplőinek is különféle programokkal, gyármentő programmal, különféle kedvező hitellehetőségekkel, fejlesztést szolgáló beruházások támogatásával.

Én azt gondolom, hogy a magyar gazdaság teljesítménye és a magyar kormány együttműködése jogosít fel bennünket arra, hogy jó reményünk legyen, hogy ha egyszer véget ér a háború, akkor a magyar gazdaság, a magyar költségvetés visszatér arra a pályára, mint ami a háború előtt volt, növekedési pályára és természetesen egyensúlyi pályára, a magyar emberek teljes szolgálatára és az ő javukra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai András államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mihálffy Béla képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MIHÁLFY BÉLA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 413 napja egy ördögi és esztelen vérontás vette kezdetét, ahol a nép szenved, a nép az áldozat. 413 napja dül két szláv testvérnép háborúja, a háború, mely egy jól megírt forgatókönyv szerint halad előre lépésről lépésre.

A háború kezdeti időszakában még békeparti hangot megütő Európa nagyobbik része már nem a békére törekszik, hanem a nagyhatalmak játékszere lett, a háború kitörése után pár hónappal ugyanis bekövetkezett az orosz-ukrán háborút eszkalálni képes nyilatkozatok és tettek egész sora. Az eleinte még csak humanitárius célú segítségnyújtás egy év leforgása alatt harci fegyverek szállításába és ukrán katonák közvetlen kiképzésébe fordult át. Pár hónappal a háború kitörése után Európa és a transzatlanti térség háborús pszichózisba került. Európa elvakult megszállottsággal torpedózza önmagát, és megfelelési kényszere az Egyesült Államok felé, a katasztrófa felé sodorja a nagy múltú kontinenst. Az európai politikusok ugyanis önként egyre nagyobb mértékben emelik a tétet.

35 - eddig ennyi ország küldött halálos katonai fegyvereket a háborúba; az Egyesült Államok mellett Ausztrália, Szudán és Pakisztán is. Ami pedig a fegyverarszénál összetételét illeti: a könnyűfegyverektől egészen a modern pusztító fegyverekig terjed a lista, tankok, légvédelmi rakétarendszerek, nagy hatótávolságú rakéták, páncélozott járművek.

A nyugati nagyhatalmak és Brüsszel folyamatos fegyverszállítványokkal és dollármilliárdokkal próbálja elnyújtani a konfliktust. Nem számít nekik az

emberi élet, a mérhetetlen szenvedés. A háborús övezet ugyanis nem wellnessközpont, ott az életben maradásért minden egyes percben harcolni kell. A kényelmes fotelben ülve könnyen hozzák meg ezeket a döntéseket, hiszen nem ők harcolnak a frontvonalban. Persze, tudjuk jól, hogy semmi nem történik véletlenül.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt egy évnek vannak nagy nyertesei és vesztesei egyaránt, a háború ugyanis kiélezte a hatalmi viszonyokat, felgyorsította a világrend átalakulását, és újrapozicionálta több ország helyzetét. A cél elérése érdekében azonban azok a politikusok, akik úgy gondolják, hogy ők az igazság birtokosai, úgy tűnik, mindent egy lapra tesznek fel, abban a tévhitben éltetik magukat, hogy bármeddig feszíthetik a húrt, úgysem lesz újabb világháború. Pedig Ukrajna korlátlan katonai támogatásával, felelőtlen döntéseikkel az atomháború kockázatát idézik elő; tehát az emberi civilizáció létével játszanak. Úgy látszik, hogy az európai politikusok sajnos nem tanultak az előző két világháborúból, nem értik, vagy nem akarják megérteni, hogy a háborút először ismét Európa, az európai emberek fogják megszenvedni. George Santayanát idézve: „Akik elfelejtik a múltat, arra ítéltetnek, hogy újra átéljék azt.”

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Most volt húsvét, a katolikus egyház legnagyobb ünnepe, Krisztus győzedelmes feltámadásának, a reménynek, a fénynek az ünnepe. Bízunk, reménykednünk kell a szeretet erejében, mely Pál apostolt idézve: „Nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal.”

Jézus a kereszthalálával nem szabadította meg a világot a szenvedéstől, de megváltotta minden ember bűnét, feltámadásával pedig győzelmet aratott a halál felett. „A teremtő és a teremtmény is én vagyok. Jézusból Krisztussá változok. Isten fia voltam, vagyok, és leszek. Mindig magam fölött ítélek. Ember, emlékezz, szenvedtem értetek!”

Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek húsvéti üzenete szerint Jézus kereszthalála békét teremt Isten és ember között, és aki ezt a békét igazi szeretetkapcsolatként éli meg, az testvérének érzi embertársait, és képes áldozatot hozni azért, hogy békében éljen velük.

Mi, kereszténydemokrata képviselők a béke mellett állunk, és azért imádkozunk, hogy minél előbb tűzszünet legyen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mihálffy Béla képviselő úr. A kormány nevében Vargha Tamás államtitkár úr fog válaszolni.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A szomszédunkban zajló háborúban több százezer ember halhatott már meg, és több millió embernek kellett elmenekülni otthonából.

Mindeközben Európa a háborúba sodródás napjait éli. Brüsszel és más, a háborúban érdekelt nemzetközi érdekcsoport, illetve a spekulánsok óriási nyomást helyeznek országunkra, azt akarják, hogy csatlakozzunk a háborúpárti országokhoz, és kezdjük el a fegyverek szállítását. Ezek azok az országok, amelyek sisakokkal kezdték, majd jöttek a lőszer, később a fegyverek, aztán a páncélozott harcjárművek, és most már harcokocsiknál és rakétarendszereknél tartunk, és következnek a vadászrepülőgépek. És minél több ország vonódik bele a háborúba, annál nagyobb ütemben sodródunk egy világháború felé. És ne legyen két-ségünk, ha világháború lesz, az atomháború lesz.

Mindemellett egész Európa az elhibázott brüsszeli szankciók káros következményeitől szenved. Ezek az elfogadott gazdasági és energiaszankciók nem csillapították a háborút, az orosz gazdaságot nem kényserítették térdre, de a szankciók az egékbe lökték az energiaárakat, gazdasági károkat és tomboló inflációt okoztak, nincs olyan család, amely ne érezné a szankciós infláció terheit.

A magyar kormány azon dolgozik, hogy a magyar gazdaság erejét megőrizze, ezért az infláció ellen indított háborút, megvédi a munkahelyeket és a családokat, az időseket és a munkából élőket. Mi megerősítjük Magyarország katonai erejét, hiszen a béke megőrzéséhez erőre van szükségünk, fegyverekre és haditechnikára és erős hadseregre, de nem úgy, hogy azt a háborús övezetbe küldjük, hanem önmagunk védelmében van erre szükségünk.

Mi komolyan vesszük a NATO-szövetségbeli tagságunkat is. Mi védelemre szövetkeztünk, és ebből a védelemből, ebből a szövetségből ki is vesszük a részünket. Nekünk, fehérváriaknak megtiszteltetés, hogy két közvetlen NATO-parancsnokság települ Székesfehérváron, mind a NATO-erőket integráló egység, mind pedig a közép-európai többnemzeti hadosztály Magyarország és Fehérvár biztonságát szolgálja.

Fontosnak tartjuk azt is, hogy a magyar Országgyűlés egy határozatban rögzítette az álláspontját. Egy határozat mindig az alapvető kérdéseket fekteti le. És az alapvetés egyszerű: Magyarország békepárti volt, és a béke pártján is marad, és a jövőben is kimarad, ki kíván maradni az orosz-ukrán háborúból.

Ez a békepárti határozat a magyar emberek álláspontját tükrözi. A tavalyi parlamenti választás és a szankciókról szóló konzultáció eredményei megerősítik azt az álláspontot, miszerint a háború végét nem a szankciók, hanem a béketárgyalás, a tűzszünet és a béke hozhatja el, hiszen életet menteni csak tűzszünettel és békével lehet, és ezért állunk mi a béke pártján.

(10.30)

Hihetetlen és egyben megdöbbentő is, hogy a magyar baloldalra még ebben sem lehet számítani. A magyar baloldali pártok ugyanis kezdettől fogva a háború pártján állnak, nem támogatták a békepárti határozati

javaslatot a parlamentben, hiszen a magyar baloldal a magyar érdekekkel szemben a háborút támogatja.

De nincs mit csodálkoznunk. A dollárbaloldal azt a feladatot kapta a dollárokért cserébe, hogy a háborúpárti álláspontot képviselje Magyarországon, mert ez megbízójuk érdeke. És ez a dollárbaloldal a háború kitörése óta többször is egyértelműen elmondta és kifejezte, hogy fegyvereket vagy katonákat is küldene a háborúba.

Mi azonban nem engedünk, nem is engedhetünk a negyvennyolcból, nem engedhetünk békepárti elkötelezettségünkben, nem küldünk katonákat, nem küldünk fegyvereket. Magyarország a béke pártján áll és ott is marad. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vargha Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sztojka Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője: „Aktuális ügyeink” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

SZTOJKA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hétvégén, április 8-án a roma kultúra napját ünnepeltük. Ilyenkor mindig nagyobb figyelmet kap a cigány-ság kultúrája és maga a közösség helyzete.

Az ünnepet azonban beárnyékolta a baloldal újabb őszi beszéde. Beismerése annak, hogy az uniós források megakadályozásán dolgoznak. Ez a tett mindenkit érint, de minket, romákat különösen. Éppen ezért nem tűrt halasztást, hogy erre a romák nevében reagáljak.

Sokszor hallottuk már, hogy a rendszerváltás vesztesei a romák voltak, és ez való igaz, hiszen nagy részük elvesztette a munkahelyét, biztos megélhetését. Sokáig vártatott magára az áttörés. A nemzeti kormány elmúlt évtizedének munkáját látva kimondhatjuk: a romaügy tényleges rendszerváltása csak 2010-ben, a nemzeti kormány megalakulásával kezdődött. 2010 előtt, éppen a baloldali kormányok alatt, a szegénység tüneti kezelése zajlott, nagyrészt segélyezési eszközökkel. Pedig ez a fajta szociálpolitika csak a kiszolgáltatottság fenntartását eredményezte. A konzervatív szociálpolitika ezzel szemben a munkaalapú társadalom megteremtésében látja a legjobb eszközt a szegénység elleni küzdelemben.

Az európai uniós fejlesztési források felhasználása terén a felzárkózás, esélyteremtés magyar modellje működőképes. A múltkori felszólalásomban már mondtam, hogy a baloldal igyekszik gáncsolni a magyaroknak járó források elérését, az esélyteremtő munka folytatását. Persze, akkor még igyekeztek ezt a tényt tagadni. Ma már tudjuk, mert vezetőjük bevallotta közösségi oldalán, sőt egy rádióinterjúban is, hogy az a dolguk, hogy megakadályozzák az EU-s forrásokhoz való hozzáférést. Tegyük egyértelművé: önök nem a kormány ellen dolgoznak, hanem a magyar emberek, a szegénységben élő emberek felemelkedése ellen.

2022-ben a nemzeti kormány felhatalmazást kapott, hogy a 2010-ben megkezdett utat folytassa. Ez a felhatalmazás a bizalom és az eredmények osztályzata is. Több mint egymillió fővel csökkent a szegénységben élők száma, mert mi erőforrást látunk a cigányságban, és nem problémának tartjuk; sőt, amíg önök elfordítják a fejüket a cigányságtól - hiszen ezt is bevallotta a baloldal -, addig mi a munka világába vezetjük az embereket. Európában nálunk dolgozik a legtöbb roma, mert látjuk: ha munka van, minden van. De nem dőlhetünk hátra, jól tudjuk: van még feladatunk, van még kihasználatlan erőforrás ezen a téren. Ezért is elengedhetetlen, hogy a jól bevált programok, amiket elindítottunk, és hozzájárultak a felzárkózási eredményekhez, folytathatóak legyenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! A baloldal valójában nem a kormány ellen lobbizik Brüsszelben, hanem a magyar emberek, sőt, ki kell mondani, a rászorulókat ellen. Mert mikor önök, a baloldali képviselők akadályozzák a forrásokhoz való hozzáférést, akkor valójában 25 ezer ember szakmaszerzését, a meglévő telepprogramok újabb, legalább nyolcvan településre való kiterjesztését, 1600 ember lakhatási körülményeinek javítását, szociális bérlakáshoz való jutását, a településeken újabb munkahelyek létesítését, több ezer gyermek tanulását újabb tanodákban, több ezer roma asszony munkába állását akadályozzák; és még hosszasan sorolhatnám a 2027-ig terjedő időszak vállalásait.

Nem lehet érdeke senkinek sem, hogy a szegénység elleni küzdelem politikai, ideológiai okok miatt megrekedjen. Tudják, miért? Mert a szegénységben élő ember nem tehet arról, hogy a baloldal politikai és ideológiai nyomást helyez Magyarországra; ő csak jobban szeretne élni. Az EU-forrásokhoz való hozzáférés megakadályozása éppen ennek a segítségnek a megakadályozását jelenti. Közvetlen emberi sorsokat nehezít meg.

Kérem a kormánypárti képviselőtársaimat, továbbra is álljanak ki a magyar emberek, a magyar érdekek mellett, bízva abban, hogy az ellenzék józan gondolkodású képviselői is az ügy mellé állnak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sztojka Attila képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, ha eddig nem volt mindenki számára világos, hát, az elmúlt napokban mindenki számára teljesen világossá vált, hogy Gyurcsány Ferencnek semmi, de semmi nem drága, ha a hatalom megtartásáról vagy a hatalom visszaszerzéséről van szó.

Láthattuk 2006-ban, 2006. október 23-án, hogy ha a hatalom megtartásáról volt szó, az sem volt neki drága ehhez, hogy utcai erőszakba torkolljanak békés

megemlékezések; mert békés, fegyvertelen megemlékezőkre vezényeltek lovasrohamot, küldtek könnygázt, lőttek gumilövedékekkel. Mert akkor Gyurcsány Ferenc úgy gondolta, hogy ha egy ilyen akciót végrehajt, és az utcán erőszakos jelenetek lesznek, akkor ez az ő hatalmának a fenntartását tudja szolgálni azzal is, hogy megfélemlíti azokat, akik ellene tiltakoznának, meg azzal is, hogy az emberek ebben káoszt látnak, és a káoszból még őt tartják kivezető útnak.

Tehát láttuk, hogy gátlástalan volt akkor is, és látjuk és halljuk az elmúlt napokban is a nyilatkozatait. Mit mond? Azt mondja, hogy ő úgy gondolja, hogy minél rosszabb a magyar embereknek, annál jobb Gyurcsány Ferencnek; és ő azt szeretné, hogy neki nagyon jó legyen, hogy a feleségét beültethesse a miniszterelnöki székbe, hogy ne árnyék-miniszterelnök legyen, hanem miniszterelnök legyen. Hallottuk, hogy itt a román modell akarja Magyarországon bevezetni Dobrev Klára és az árnyékkormány, úgyhogy Bukarest felé veszik az irányt, és odavinnék Magyarországot is. Nos tehát, Gyurcsány Ferencnek az a fontos, hogy a felesége legyen a miniszterelnök, ő legyen ismételt az, aki dominál Magyarországon, és ezért az országnak minél rosszabb állapota legyen, ezért követnek el mindent, amit meg tudnak tenni.

Hála istennek, hogy a lehetőségeik szűkösek, hiszen itt a parlamentben a parlament egyharmadát sem képviseli a magyar dollárbaloldal, de a hatalomba visszakerülésért eladták magukat külföldi érdekcsoportoknak; ezért fogadtak el amerikai, főleg demokrata körökből 4 milliárd forintnak megfelelő dollárt, hogy az ottani amerikai demokrata álláspont szerinti politikát vigyék itt, Magyarországon; hogy megszüntessék a magyar parlamentnek, a magyar Országgyűlésnek, Magyarországnak az önrendelkezését, és ehelyett Amerika egyik vezető irányzatának, az ottani liberális-baloldali irányzatnak, a demokratáknak az irányvonalát kövessék minden tekintetben. És ennek a műveletnek vagy ennek a tervnek egy része az, amit képviselő úr is mondott, hogy ha kevesebb pénz jön, sőt semennyi pénz nem jön a minket megillető forrásokból Magyarországra Brüsszeltől, akkor ez valóban, ahogyan ön is mondta, a leginkább rászorulóknak között jelenti korábban elindult programok megrekedését; jelenti iskolai felújítások, óvodai felújítások elmaradását, vagy kitolja a pedagógusbér-emelés bevezetését; és úgy gondolja, hogy akkor ez majd az elégedetlenséget növeli Magyarországon, és akkor ezt az elégedetlenséget ők meglovagolják, azt mondják, hogy ez Orbán Viktor miatt van, és akkor majd ők hatalomra kerülnek.

Csakhogy nem bírta ki; mint ahogy Márki-Zay Péter is szinte mindent kikotyogott, néha Gyurcsány Ferenc is ezt-azt kikotyog, bár ő azért ritkábban és nagyobb önfegyelemmel, de elmondta, hogy igazából ő az, a DK-sok meg a magyar baloldal, aki miatt eddig még egyetlen eurócent sem érkezett Magyarországra.

Ez az ő tervük, ezt ők akarják, csak nem tudom, miért mondta el, hogy ha ezt Orbán Viktorra akarja

fogni, hogy itt korrupció és diktatúra van, és ezért nem jönnek a minket megillető források, akkor miért mondja, hogy igazából ő dolgozik azon, hogy azt mondják Brüsszelben, hogy Magyarországon korrupció meg diktatúra van. Ez egy önleplezés is e téren; úgy látszik, nem volt önkontrolljának teljes birtokában Gyurcsány Ferenc bukott miniszterelnök - hogy miért, azt ki-ki találgassa maga. És kikotyogta ezt egy rádióműsorban, hogy amit Orbán Viktorra és a kormányra akarnak fogni, azt valójában ők teszik, és azok az úgynevezett brüsszeli feltételek - ő mérföldköveknek hívja -, amelyek ebben benne vannak, azok igazából nem brüsszeliek, hanem Gyurcsány Ferenc elismerte - nem tudom pontosan, hol van a DK székháza -, hogy a DK székházából származnak ezek a feltételek. És egyáltalán nem brüsszeliek és jogállamiak, hanem simán baloldaliak, dollárbaloldaliak, és Magyarországon fogalmazzák meg.

(10.40)

A hatalomba való visszakerülésért még az sem túl nagy ár, hogyha valóban az olyan programokat, amelyeknek egy részét, hála istennek, ha megnézem az Útravaló-ösztöndíjprogramot, a nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjat, a roma nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjat, az Arany János tehetséggondozó programot, az Arany János kollégiumi programot, az Útravalót, a Bursa Hungaricát, a „Biztos kezdet” gyerekházat vagy tanodákat, ezeknek egy részét, amelyek a legfontosabb programok, már áttemeltük a nemzeti költségvetésbe, innen költünk 1, illetve 2 milliárdot, máshol 3 milliárdot, de azért a 300 legszegényebb település felzárkózási programját mégiscsak részben uniós finanszírozásból vittük, a 300 leghátrányosabb helyzetű településen a jelenléten alapuló, segítő, képző, munkahelyet teremtő, a helyi közösséget erősítő, a helyi, akár sporttal, kultúrával is segítő programot mégiscsak ebből a 6 milliárd forint forrásból folytatnánk - például ezeket is akadályozzák, hogy ne jussanak el. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*

Ezek kohéziós források, tehát az a céljuk, hogy a legnehezebb sorban lévőknek segítsék *(Az elnök csenget.)*, Gyurcsány Ferenc pedig őket akarja büntetni azért, mert nem őt választották meg a választásokon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence képviselő úr, államtitkár úr. A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és Bosznia-Hercegovina Minisztertanácsa között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről”** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3519. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Kabinetiroda államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország az elmúlt években már 28 országgal kötött megállapodást a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről, mások mellett például Bulgáriával, Csehországgal, Finnországgal, vagy éppen Lengyelországgal, Luxemburggal vagy Svédországgal.

A Bosznia-Hercegovinával megkötendő vagy jóváhagyandó egyezményt 2021 októberében írtuk alá; a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez szükséges jogi alapot a minősített adat védelméről szóló törvény 2010. évi hatálybalépése teremtette meg. Az egyezmények egyebek mellett részletezik a biztonsági együttműködést, a minősített adatok továbbítását, sokszorosítását, fordítását vagy éppen megsemmisítését érintő szabályokat, továbbá kijelölik a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, valamint meghatározzák azokat az eljárásokat, amelyek a minősített adat biztonságának megsértése esetén alkalmazandók.

A két fél - jelen esetben Magyarország és Bosznia-Hercegovina - kötelezettséget vállalt arra, hogy egyformán szigorú védelmet biztosít az egyezmény keretében kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára. Az egyezmény amellet, hogy tovább fokozza a két ország közötti együttműködést a honvédelem, a rendvédelem, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés és terrorizmus elleni harc területén, mindezek mellett hazánk biztonságát is tovább erősíti, ami különösen fontos a mostani háborús helyzetben.

Éppen ezért kérjük a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy támogassák az erről szóló törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szeberényi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy 13 éve tartó folyamat újabb állomása.

A 2010-től hatályos, minősített adat védelméről szóló új jogszabálynak köszönhetően megteremtődött a minősített adatok védelmének egységes jogszabályi és intézményrendszere, valamint eleget tettünk jogharmonizációs kötelezettségeinknek. Megnyílt annak a lehetősége, hogy kétoldalú titokvédelmi megállapodásokat kössünk, kezdve a Szlovák Köztársasággal, a

Lengyel Köztársasággal és a Cseh Köztársasággal, majd ezt követően szinte minden európai partnerországgal megtörtént a kétoldalú titokvédelmi megállapodás megkötése.

Csakúgy, mint a korábbiak, a Bosznia-Hercegovina minisztertanácsával kötendő egyezmény is egyebek mellett részletezi a biztonsági együttműködést, a minősített adat továbbítását, sokszorosítását, fordítását vagy éppen megsemmisítését, továbbá kijelöli a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, valamint meghatározza azokat az eljárásokat, amelyek a minősített adat biztonságának a megsértése esetén alkalmazandók.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja természetesen támogatja az előttünk fekvő nemzetközi szerződésről szóló törvényjavaslat elfogadását. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szeberényi Gyula képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az egyezmény célja, hogy védelmet biztosítson a szerződő felek, valamint a joghatóságok alá tartozó állami szervek, illetve egyéb, például gazdasági szervezetek közötti együttműködés során kicserélt vagy keletkezett minősített adatok számára. Ennek az egyezménynek az a célja, hogy rögzítse az alapvető fogalmak meghatározását és az illetékes hatóságokat, ami hazánk esetében a Nemzeti Biztonsági Felügyelet.

A szerződő felek rendelkeznek az egyezmény hatálya alá eső biztonsági együttműködési tevékenységről, ennek keretében rendezésre kerül a minősített adathoz hozzáférők köre, az adatbiztonság alapelvei, a minősített adatok továbbításának, sokszorosításának, fordításának, megsemmisítésének szabályai, valamint a minősített adathoz való hozzáférést igénylő látogatás menete. Rögzítésre kerültek az egyezményben a minősített adatok biztonságának megsértése esetén alkalmazandó eljárás, valamint a költségek viselésének szabályai.

Az egyezmény nem érinti a felek egyéb, két- vagy többoldalú egyezmény alapján fennálló kötelezettségeit, ideértve mindazon megállapításokat és egyetértési megállapodásokat, amelyek minősített adatok cseréjét és kölcsönös védelmét szabályozták.

Néhány tartalmi észrevételt szeretnék tenni. Az Országgyűlés 2009. december 14-én fogadta el a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt, ami megteremtette a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez és alkalmazásához szükséges jogi alapokat, és így megkezdődhetett hazánk e téren tapasztalható elmaradásának felszámolása.

A Matv. hatálybalépésétől kezdve, 2010. április 1-jét követően megindult a szerződéses megkötések sora, melynek keretében több mint 30 európai országgal, valamint az Egyesült Államokkal is hasonló egyezmény

megkötésének előkészülete kezdődött meg, amely Bosznia-Hercegovina esetében most érkezett el a hazai jogrendbe történő átültetéséhez. A törvényben foglaltak végrehajtása, Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítése, továbbá a minősített adatok cseréjével és kölcsönös védelmével történő szorosabb együttműködésének biztosítása miatt indokolt a szerződés megkötése.

A Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A rendszerváltozás után Magyarország a minősített adatok védelme egységes jogszabály- és intézményrendszerének kialakítása tekintetében meglehetősen lemaradásban volt. Ez a jogszabályalkotási lemaradás mintegy két évtizedig nem is tette lehetővé hazánk számára, hogy minősített adatok cseréjére vonatkozó biztonsági együttműködési megállapodásokat kössön bilaterális alapon.

Az Országgyűlés elfogadott egy törvényt, amely 2010. április 1-jei hatálybalépésével megteremtette a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötéséhez és alkalmazásához szükséges jogi alapokat, ezzel 2010-től kezdődően elindult a kétoldalú titokvédelmi megállapodások megkötése. Miután az uniós és balkáni országokkal már egyesével megkötésre kerültek ezek a megállapodások, most Bosznia-Hercegovina következik a sorban.

Bosznia-Hercegovinával a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény 2021. október 19-én, Bécsben került aláírásra. Bosznia-Hercegovina hazánk számára kiemelten fontos ország, magyar nemzeti érdekünk a Nyugat-Balkán érdeke, és az egész Európai Unió érdeke is Bosznia-Hercegovina EU-s csatlakozása.

(10.50)

A magyar-boszniai kereskedelmi forgalom tavaly 21 százalékos bővülést követően már meghaladta a 600 millió eurót, és ezzel újabb rekordot döntött. Magyarország a koszovói KFOR-misszió mellett mintegy 200 fős katonai kontingenssel részt vesz a bosznia-hercegovinai békemisszióban is, ahol a parancsnokság törzsfőnöki beosztását hagyományosan magyar tiszték látják el.

A KDNP-frakció támogatja a Magyarország és Bosznia-Hercegovina között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. További felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A konstruktivitás jegyében szeretném jelezni, hogy az LMP-frakció ezt a javaslatot támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem az előterjesztőt, Dömötör Csaba államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dömötör Csaba: Nem.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3520. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Kabinetiroda államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amint az önök előtt is ismert, a Központi Statisztikai Hivatal tavaly népszámlálást bonyolított le, és a kérdezőbiztosok ehhez a tekintélyes nagyságú feladathoz táblagépeket is használtak, mégpedig 34 500 darabot. Mivel a népszámlálás lezárult, ilyen mennyiségű táblagépre a Központi Statisztikai Hivatalnál nincs szükség, és már az eszközök beszerzésénél is az volt a szándék, hogy a népszámlálást követően a fennmaradó táblagépeket további közcélokra lehessen felhasználni. Egy korábbi kormányhatározat már rögzítette, hogy az eszközök túlnyomó részét, összesen 22 ezer táblagépet köznevelési intézmények kapják, ez a törvényjavaslat az ezen túli szervezetek körét határozza meg.

A célunk az, hogy az átadásra szánt eszközök olyan intézményekhez és szervezetekhez kerüljenek, ahol ezután is hatékonyan tudják őket használni a mindennapi munkavégzéshez. A törvényjavaslat ezzel összefüggésben megteremti az alapját annak, hogy tízezer táblagép különböző szervezetekhez és intézményekhez kerüljön, egyúttal kijelöli a kedvezményezett kört, és szabályozza az ingyenes tulajdonba adásra vonatkozó eljárást. Ennek alapján a táblagépek helyi önkormányzatokhoz, nemzetiségi önkormányzatokhoz, egyházakhoz, közrendfenntartásban

közreműködő, egészségügyi, szociális és gyermekjóléti, gyermekvédelmet szolgáló civil szervezetekhez, közhasznú szervezetekhez, valamint agrárgazdasági tevékenységet végző köztisztviselőknek kerülhetnek.

Az intézményeknek biztosított támogatással a törvényjavaslatnak az a célja, hogy erősítse a civil szféra társadalomban betöltött szerepét. Mindezek miatt úgy gondoljuk, hogy a törvényjavaslat alkalmas képviselőtársaink támogatására. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szeberényi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A tisztelt Ház asztalán fekvő, az egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról szóló T/3520. számú törvényjavaslat célja szabályozni az ingyenes tulajdonba adásra vonatkozó eljárást.

A Központi Statisztikai Hivatal a 2022. évi népszámlálás sikeres lebonyolítása érdekében 34 500 darab tabletet szerzett be. A Központi Statisztikai Hivatal saját közfeladatai ellátásának céljából használni tervezett tabletek megtartása mellett 32 ezer darabot tud további hasznosítás céljából felajánlani. Az infokommunikációs eszközök ingyenes tulajdonba adásának hatékony megvalósításáról szóló 1088/2023-as kormányhatározat döntött a tabletek köznevelési intézmények részére történő átadásáról. A Ház előtt fekvő törvényjavaslat szabályozza az ingyenes tulajdonba adásra vonatkozó eljárást, továbbá lehetőséget biztosít arra, hogy a KSH a tableteket ingyenesen átruházza a kedvezményezett feladatai hatékonyabb ellátása érdekében azoknak a szervezeteknek, amelyeket az államtitkár úr a felszólalásában felsorolt.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Elmondható, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat előremutató rendelkezéseket tartalmaz, a KSH által már nem használt vagyonelemek ingyenesen olyan szervezetekhez, intézményekhez jutnak, ahol a lehető legjobban hasznosulnak, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elhangzottak ismeretében a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szeberényi Gyula képviselő úr. Most megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nos hát, valóban egy nem is olyan régi, talán március közepi

belügyminisztériumi információ szerint 22 ezer tablettel különböző tankerületek között kívántak szétosztani. Ezek a tankerületek azonban, ha jól olvasom, nem szerepelnek már a törvénytervezet szövegében, és hát, talán nem járok messze a valóságtól, ha azt mondom, hogy alighanem azért, mert ahhoz nem szükséges törvényi szabályozás *(Nacsa Lőrinc: Így van!)*, hogy állami szervezetek átadják ezeket a gépeket. Ezért a mostani törvényjavaslatból viszont nem egyértelmű, hogy a felsorolt lehetséges kedvezményezettek az összes gépet kapják meg, vagy csak azokat, amelyek a tankerületek után megmaradnak.

Önmagában a feleslegessé vált tabletek közérdekű hasznosítása, én úgy gondolom, támogatható. A tabletek szétosztásának szabályai ugyanakkor meglátásom szerint nem kellően meghatározottak a javaslat szövegében, ugyanis nincsen szabályozva, hogy milyen feltételekkel történik majd meg a szétosztás, és így bizony féltő, hogy akár az önkormányzatoknál vagy akár a tankerületeknél egyfajta és hát ismert politikai szempontok alapján fognak majd dönteni, ami nemcsak megengedhetetlen, hanem alkotmányosértő is. Az pedig, hogy a lehetséges kedvezményezettek között az egyházak, sőt egyházi jogi személyek feltüntetésre kerülnek, teljességgel elfogadhatatlan, már csak azért is, mivel a hatályos Alaptörvény szerint Magyarországon az állam és az egyház egymástól elválasztva kell hogy működjön *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*, és az államnak világnézeti kérdésekben semlegesnek kell maradnia.

Természetesen tudom én is, nyilván önök is erre fognak majd hivatkozni, hogy anyagi eszközökkel, legyen az pénz vagy ingatlan, támogatható az egyházak közhasznú tevékenysége - még egyszer mondom: közhasznú tevékenysége -, így lényegében az alkotmányos alapjogok megvalósítását is elősegítve ezzel. Ez azonban meglátásom szerint nem terjedhet ki az egyházak hitéleti tevékenységére. Ebből következően a törvényjavaslat alaptörvény-ellenes meglátásom szerint, hiszen egyértelmű, hogy a tabletek juttatásával megvalósulhat a hitéleti tevékenység támogatása is egyben. És aggályosnak tartom azt is, hogy a vagyonszámlázási eljárások várhatóan nem lesznek majd átláthatóak, egyelőre legalábbis ez nagyon úgy tűnik, és erre nem is törekszik a kormány, hiszen a törvényjavaslatban nincs utalás például a nyilvánosság kontrolljára semmilyen módon. *(Nacsa Lőrinc: Tablet! Tabletről beszélünk!)*

Nyilvánvaló, hogy az állampárt - és, gondolom, önök is kitalálják, hogy itt a Fidesz-KDNP-re gondolok -, ha politikai érdekei is úgy kívánják, márpediglen az elmúlt tíz évben olybá tűnik, hogy úgy kívánták, a digitális kultúra támogatójának tünteti fel majd magát, miközben a valóságban inkább akadályozza a digitális oktatást vagy akár a közigazgatást is. Így még akkor is, hogyha ez önöknek nem fog tetszeni, élek azzal a jogos gyanúperrel, hogy valójában a mostani tabletosztás is elsősorban a szokásos, már az elmúlt 13 évben ezerszer átélte szemforgató és hamis propagandacélokat fog

szolgálni és követni majd a valós segítségnyújtás helyett, ami ebben a formában is hitelteleníti az előttünk fekvő előterjesztés szinte minden sorát is. Köszönöm szépen.

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm, Varga Zoltán képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Azt gondoltam, hogy ma a DK-tól már nem fogunk súlyosabbat hallani, mint hogy Románia mindenben jobb, mint Magyarország, hiszen ilyen volt a napirend előtti DK-s felszólalás. *(Varga Zoltán: Mert ez a valóság!)* Varga Zoltánnak sikerült ezt is alulmúlnia.

Jegyeztük, képviselő úr, hogy ön szeretne egy tablettel. De sajnos előbb az önkormányzatok, egyházak, iskolák kapnak, és ha a végén marad, akkor esetleg szívesen igyekezünk a képviselő urat is segíteni. Értjük, hogy ebből az irigységből fakad a felszólalása. Megint nem hallhattunk mást, tisztelt képviselőtársaim, mint egy eredeti, törölmetszett, echte vallásellenes felsorolást a DK-tól - ahogy szokták, ahogy mindig is szokták.

Igen, tisztelt képviselőtársam, büszkék vagyunk arra, hogy támogatjuk az egyházak feladatvállalását, hiszen oktatási, nevelési, szociális, gyermekvédelmi területeken, a felsőoktatásban, számtalan helyen a társadalomban jelen vannak az egyházaink, és elképesztő nagy munkát végeznek. S a hitéletüket, a hitéleti tevékenységüket is támogatjuk, a közösség-szervező tevékenységüket, mert úgy gondoljuk, hogy ez fontos és hasznos a magyar társadalomban, a magyar nemzeti közösségnek, hiszen az egyházak társadalomépítő, társadalomszervező munkája az elmúlt évszázadokban is és most is egy fontos tartópillére a nemzeti közösségünknek. Azt, hogy önök Gyurcsány Ferenc, Dobrev Klára és Vadai Ágnes vezetésével rendszeresen vallásellenes és egyházellenes felszólalásokat tesznek, ezt értjük, hiszen önök egy vallásellenes párt, ezt is tudjuk. Önök minden lehetőséget megragadnak, hogy az egyházak közfeladat-ellátását, az egyházaknak juttatott támogatásokat kritizálják.

Amikor elolvastam ezt a törvényjavaslatot, azt gondoltam, hogy itt lehet egy fontos parlamenti egység. Gondolhatjuk úgy, hogy volt egy népszámlálás - tízévente van népszámlálás -, a népszámláláshoz szükséges volt beszerezni ezeket, hogy gyorsabban, rögtön digitálisan lehessen rögzíteni az adatokat a kérdezőbiztosok segítségével, és utána nyilván marad nagyon sok tablet, amit a KSH nem tud a napi munkájához használni. Ilyen szempontból is modernizáltuk a KSH eszközparkját.

De az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy még sincs nemzeti egység e mögött a javaslat mögött,

pedig szerintem helyes az, ha iskolák, önkormányzatok, nemzetiségi önkormányzatok, egyházi szervezetek, közbiztonsági, egészségügyi, szociális, gyermekjóléti tevékenységet folytató civil szervezetek megkapják ezeket, hiszen segíteni tudja a munkájukat. Fontos az, hogy Magyarországon a civil szervezetek szférájában és az egyházak, önkormányzatok területén is a digitalizáció előre haladjon. Ezt segíti ez a törvényjavaslat.

*(Az elnöki széket Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Egyetlen igazság azért volt a felszólalásában: a tankerületek felé átadandó tableteknek nem kell szerepelniük a törvényjavaslatban, mert ott egyik állami szervtől egy másik állami szervhez kerül át ilyen módon a vagyonelem.

Én arra kérem a képviselő urat, hogy mégiscsak gondolja át a vallásellenes álláspontját, és azt, hogy ez a javaslat érdemben tud segíteni. Ez kicsi segítség, hiszen lehet, hogy egy-egy civil szervezethez, egy-egy iskolához csak egy-két darab tablet fog jutni a végén. Szerintem öröm az, ha az ország minden választókerületében megkapják a helyben dolgozó emberek segítségével ezeket a tableteket.

Mi mindenképpen támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot, és arra kérem önöket is, mindannyiukat, hogy hacsak nincs önökben olyan mély vallásellenes indulat, mint a DK-ban, akkor támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, s egyúttal megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! A jótékonyág nemes dolog, a több tízezer tablet ingyenes átadása közfeladatot ellátó intézményeknek, szervezeteknek támogatandó. Nem véletlenül javasolta korábban az MSZP, hogy azokat adják át az ország legszegényebb településeinek, például azok iskoláiba úgy, hogy a kormány egyúttal gondoskodik az internet hozzáféréséről is.

Most azonban kissé érthetetlenül állunk a törvényjavaslat előtt, hiszen nem gondoltuk, hogy a többéves tabletek leselejtezéséről külön törvényt, még hozzá egy sarkalatos törvényt kéne hozni, főként, hogy lényegében már egy kormányhatározatban is szerepelt a fő célkitűzés, a közfeladat céljára történő továbbhasznosítás. A kérdés eddig is az volt, hogy pontosan kik és mikor kapják meg ezeket az eszközöket, ez viszont továbbra sem derül ki a javaslatból sem, de reménykedem, hogy államtitkár úr erre majd választolni fog, mert szerintem fontos lenne, hogy mindannyian tudjunk.

A kérdés tényleg az, hogy valóban kik kapják ezeket az eszközöket. Ez azért is fontos, mert a kormányhatározatban szereplő dátumig, április 30-áig az átruházás nem tudom, hogy tud megtörténni, hiszen a törvény elfogadására is csak májusban kerül majd sor a tervek szerint. Ha ebben kaphatok némi értelmezést, azt megköszönöm.

Azt üdvözljük, hogy a kormány felajánlja a szükségtelessé vált eszközöket, de nem értjük, hogy ezt miért kell ilyen baromi bonyolultan csinálni, hiszen máskor százmilliárdok sorsáról dönt egy határozatban a parlament megkerülésével a kormány. Ettől függetlenül ez egy jó ügy, ezért a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja, de bizakodó vagyok, hogy államtitkár úr a kérdésemre választ ad. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Z. Kárpát Dániel következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szerintem ez egy jó irányú javaslat, én támogatni fogom. A helyzet az, hogy elhangzottak különböző ellenérvek, én ezekkel nem értek egyet, egyáltalán nem. Sokkal inkább az zavar, ami nincs benne ebben a javaslatban.

Azt az alapfilozófiát, hogy egy népszámlálás után a megmaradt digitális eszközök kerüljenek a legjobb helyre, szerintem senki nem vitatja ebben a teremben. Nyilván aközött lehet vitás pontokat felfedezni, hogy ezt kinek, milyen súlyozás alapján és hogyan juttassák el. A 34 500 darab informatikai eszközből, ha jól tudom, 2500 tabletet megtartana a hivatal, s ezeket nyilván értelmes célokra használná.

A KSH működésébe én semmiképp nem kötnék bele. Többször nyújtottam be olyan módosítót, amely a KSH költségvetési során a támogatását növeli, mert látom azt, hogy egy inflációs mérésnél lehetne finomhangolni talán még a módszertant és egyebeket is. Sokszor elmondjuk, hogy a CD lejátszására alkalmas hifitorony az utóbbi években még mindig szerepelt a KSH inflációs mérésében, pedig köztudott, hogy ebből nem vesznek olyan sokat, ergo az ára nem növekszik különösebben, tehát alkalmas arra, hogy az inflációs mutatót egy kicsit lejjebb szorítsa, nem nagy súlyllyal, de ha sok ilyen termék adódik össze, akkor már azért ez tetten érhető. Összességében tehát a KSH nagy támogatója vagyok, mégis úgy gondolom, hogy ez a javaslat sokkal mélyebb lehetne, és sokkal több mindenre lehetne alkalmas.

Nem értem, hogy a digitális kor küszöbén - ami-ben benne vagyunk -, amikor minden tranzakciót rögzítenek, tehát minden egyes mozdulatunkat - szerintem sajnos - le tud követni az a globális tér, amiben élünk, hogy fordulhat elő Magyarországon, hogy nem kap minden magyar hallgató, egyetemi hallgató vagy középiskolás alanyi jogon a tanulmányaihoz szükséges és arra alkalmas digitális eszközt. Itt arra gondolok, hogy egy megfogalmazható cél lehetne az, hogy

egy új tabletet vagy e-book-olvasót minden magyar iskolás kapjon valamelyik életkorban valamelyik formában.

Mi meghirdettük a „Mentsük meg a könyveket!” című programunkat, amelynek ez gyakorlatilag a második váza. Az első pontja az lett volna, és a mai napig az, hogy egy garantált beszerzési rendszerrel támogassuk a kiadókat abban, hogy a nullszaldóhoz szükséges új kiadványmennyiségből szétterítsük a könyvtári hálózatban azokat a szakmai szűrőn átment szépirodalmi vagy akár más műfajba tartozó kiadványokat, amelyek gazdagíthatják a magyar kultúrát és a magyar kultúra egész terét. És a „Mentsük meg a könyveket!” program második lába foglalkozik azzal az e-book-olvasó támogatói szisztémával, amely alkalmas lenne arra, hogy minden magyar diák a megfelelő digitális eszköz megkapása, tehát ingyenesen történő juttatása után a kor körülményeinek megfelelő módozatain tudjon tanulni, készülni, és azokra a készségekre szert tenni, amelyek nélkül Magyarország jövője nem képzelhető el.

Én tehát egy olyan javaslatot látnék szívesen és támogatnék még jobb szívvel ennél, amely minden magyar iskolás számára lehetővé teszi mindezt. Államtitkár úr, én tudom, hogy ha az egyetemisták esetében egy ingyenes e-book-olvasó- vagy olyan tabletprogramot hirdetünk, amellyel mindenki megkapja ezt az eszközt, akkor bizony komoly aggodalom kél bizonyos kiadóknál, mondjuk, a tankönyvek kiadásával iparszerűen foglalkozó kiadóknál. S én nem is úgy szeretném feloldani ezt a dilemmát, hogy szűnjenek meg a nyomtatott tankönyvek. Egyébként én a nyomtatott könyvek nagy rajongója vagyok. Kaptam ajándékba egy e-book-olvasót, de viszonylag nehezen forgatom. Sokan vagyunk úgy, hogy akár olvasás, akár tanulmányok során szeretjük a kinyomtatott példányt, szeretjük kiemelni a lényegét, szeretjük érezni a nyomda szagát, mert ez egy olyan életérzés, amit úgysem lehet elpusztítani Magyarországról, szerencsére.

(11.10)

De azt mondom, hogy a tankönyvek kinyomtatott megtartása, és egyébként nem sértve ezen nagy kiadókat, még mindig elférne az egyetemi jegyzetek és különböző egyéb kiegészítő anyagok terén egy olyan e-book-olvasóprogram, amely alkalmas lenne arra, hogy ezeket az anyagokat forgassák az érintettek, hasznosítsák, és ott, ahol egyébként nincs akkora szükség rá, vagy már úgyis digitalizált módon folyik minden, hogy a papíralapú kényszert megszüntessük.

Tehát röviden összefoglalva, a tankönyvek maradjanak, ne sértsük a tankönyvkiadók érdekeit, viszont mellette egy olyan tabletprogramot lehetne elképzelni, vagy egyébként e-bookok olvasására alkalmas tabletek széles körű kiosztását, amely minden magyar iskolás, minden magyar hallgató számára lehetővé teszi, hogy korszerű, digitális eszközkhöz jusson

valamelyik életkorban. Nyilván sokkal jobb, ha ez minél korábban történik, és nem az első egyetemi években, hiszen az általános és középiskolában is vannak azért olyan követelmények, amelyekhez egyre inkább kellenek ezek az eszközök, de kimondottan az egyetemi életre koncentrálva, és még egyszer mondom, nem sértve a print kiadókat érdekeit, én látom helyét egy ilyen programnak.

Most itt azért látjuk a költségvetési vonzatot is, tehát a KSH beszerzése 1-2 milliárd forintról szól. Nem akarom lebecsülni ezt az összeget, ez egy komoly összeg, de érdemes kiszámolni azt, hogy egy országos program mekkora összeget igényelne, és azt látom, hogy ez bőven beleférne a jelenlegi költségvetésbe. Az a kérésem tehát, hogy gondolkozzanak el ezen. Igen, nekünk is szemet szűrt az, hogy áprilisi használttablettel-átadásról van szó, miközben a törvényjavaslatot még nem fogadtuk el. Tehát elképzelhető, hogy észszerűbb határidők megszabására lenne szükség.

Összességében pedig nemcsak a „Mentsük meg a könyveket!” című programunkat ajánlom az önök figyelmébe, hanem annak második lábát is, amely kimondottan egy e-book-olvasóprogramról szól. Hozzáteszem, hogy a nagyon nehéz helyzetben küzdő magyar kiadókat számára is irgalmatlanul nagy támogatás lenne mindez.

Van egy kapcsolódó lába. Nagyon sok kiadó azért nem hozza ki az akár tableten is olvasható e-könyveket, mert ez gyakorlatilag szoftverként adózik. Egy másik javaslatom szerint ne szoftverként adózzon egy szépirodalmi e-kiadvány, e-book. Miért adózik 27 százalékkal az, amit egyébként kinyomtatva 5 százalékos adóteher mellett lehet megvásárolni? Úgy gondolom, hogy értelmes felvetés lenne legalább ezen a szinten egységesíteni ezeket, mert jelen pillanatban egy kis vagy közepes méretű kiadónak egyszerűen nem annyira éri meg az e-book kiadása, hiszen egy sokkal nagyobb adóteherrel szembesül - egyébként már a szerződéskötéskor is szerintem, amikor megszerzi a különböző jogdíjakat -, ily módon bele vannak szorítva a kis kiadók és a közepesek is abba, hogy inkább hozzák ki kinyomtatva az érintett könyvet alacsony példányszámban, hiszen a keresletet mindannyian látjuk, és próbálják inkább ennek megvásárlására kapacitálni a vásárlókat, hiszen egyszerűen anyagilag nem éri meg nekik az e-könyv kiadása. Tehát az egész területet csomagban kellene kezelni. Hozzáteszem, a tablet-, e-bookolvasó- és egyéb programnak most van értelme. Nem látjuk még teljesen tisztán, hogy a mesterséges intelligencia ezen a területen mit idéz elő.

Nem tudom, ki hogy van vele a teremben, számomra vérfagyasztó az, amikor a mesterséges intelligenciáról azt olvasom, hogy másfél nap alatt egy kész könyvet vagy akár fantasztikus művet meg tud írni. De a helyzet az, hogy ha támogatni akarjuk a magyar diákokat, fiatalokat, és nemcsak az említett néhány tízezer tablettel, hanem komolyabb eszközökkel, akkor azt most, ebben a pillanatban, ebben a költségvetési évben lehet megtenni. Én erre szólítom

fel önöket, véleményezzék tehát ezt a programrészt is, terjesszék ki az előttünk fekvő javaslatot, amit egyébként alapjaiban, még egyszer mondom, én tudok támogatni, jó irányúnak tartom. Az egyházi intézményekkel kapcsolatban sincsenek ellenérzéseim, mint amilyenek az iméntiekben elhangzottak, de azt kell hogy mondjam, sokkal többet engedne a költségvetési mozgástér, és sokkal többet igényelne a magyar jövő. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Dócs Dávid következik. Parancsoljon!

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy az előttem szóló képviselőtársaim szegről-végről érintettek mindent a témával kapcsolatban, így azt tovább boncolgatni szócséplés lenne. Mi úgy gondoljuk, hogy a korszerű tudás átadásának elengedhetetlen feltétele, hogy a mindenhova begyűrűző technikai fejlődéssel lépést tartsunk, és úgy gondoljuk, hogy ez a tárgyi segítség a társadalmilag aktív csoportoknak valóban nagy segítség a gyermekeink oktatási intézményeinek az ilyen irányú fejlesztése mellett is.

Ahogy az előttem szóló képviselőtársam is elmondta, érdemes lenne viszont azon elgondolkodni, hogy egy ilyen országos méretű programot is indíthatna a magyar kormány, hiszen én azt gondolom, a gyerekeink hasznos tudását minden eszközzel gyarapítani kell.

Viszont most itt a népszámlálásnál használatos táblagépek szétosztásáról van szó. Én azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat egy nemes célt szolgál, éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom egy konstruktív pártként soha nem azt nézi, hogy ki nyújtotta be ezt a javaslatot, hanem mindig azt nézzük, hogy az a magyar emberek érdekeit szolgálja, a magyar társadalmi csoportokét, éppen ezért ezt a törvényjavaslatot mi támogatásra alkalmasnak tartjuk. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is azt tudom mondani röviden, hogy az LMP országgyűlési frakciója támogatni fogja ezt a javaslatot. Mi ezt egy jó irányú intézkedésnek tartjuk.

A vitában itt elhangzott egy dolog, ezért én kifejezetten szeretném jelezni, hogy nekünk az égvilágon semmi problémánk nincs a hitélet támogatásával, nincs azzal problémánk, hogy az egyházakat támogatjuk a fontos feladataik ellátásában. Hozzáteszem

ugyanakkor, hogy azzal viszont nagyon sok problémám van, hogy ha mondjuk, általában egy, a kereszténységét büszkén hirdető politikus, mondjuk itt, az Országgyűlésben hazudik bármilyen témában. Csak szeretném megjegyezni, hogy nagyon fontos, hogy támogassuk az egyházak működését, támogassuk a hitéletet, de keresztényként - én is hívő keresztény vagyok - tartuk is be azokat az iránymutatásokat egyébként, amelyeket a felekezetünknek megfelelően mindannyian fontosnak tartunk.

Ugyanakkor engedje meg, államtitkár úr, hogy egy rövid kérdést feltegyek, ami csak részben kapcsolódik a törvényjavaslatához. A törvényjavaslat címe az, hogy „Egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adása”, és ismétlem, ezt a javaslatot konkrétan mi támogatni fogjuk. De felmerült egy olyan hír az elmúlt egy-két hétben, ami nem az ön minisztériumából, hanem Lázár János minisztériumából érkezett, amely azt célozza, hogy egy törvénytervezet szerint - aminek egyébként a kormányinfón Gulyás miniszter úr a létét, tehát az elindulását megerősítette - arra készül a kormány, hogy 12 felújított, állami tulajdonban lévő kastélyt átadnának hasonlóképpen ingyen, vagy vagyonelemkezelésbe, vagy tulajdonba.

Van-e bármilyen hivatalosnak tekinthető információ a kormány berkein belülről, hogy ezt valóban végre akarják-e hajtani, elő akarják-e terjeszteni az Országgyűlés elé, be akarják-e nyújtani? Valóban egy olyan irányba akar-e elmenni a kormány, hogy ezeket a csodálatos értékeket, ezeket a - mondhatjuk úgy - nemzeti büszkeségeinket, az épített örökségünk részeit ingyenesen magántulajdonba akarják adni? Tehát tarthatunk-e attól, hogy ez az ötlet, ami úgy látjuk, Lázár János minisztériumából pattant ki, elnyeri a kormány támogatását olyan szinten, hogy abból a kormány részéről törvényjavaslatként megérkezik az Országgyűlés elé? Kérdésként fogalmaztam meg. Addig, amíg erre nem kapok választ, nem szeretnék előremenni, hogy tartalmában ezt a második javaslatot, a Lázár János-féle ötletet minősítsem, de remélem, hogy erre választ kapunk államtitkár úrtól. Köszönöm, elnök asszony.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök asszony.

Поштована госпођо председнице! Поштовани парламенту! У име Мађарског националног одбора иу своје лично име, поздрављам вас с поштовањем! Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntöm önöket.

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága által felkért szószólóként tájékoztatom az Országgyűlést, hogy bizottságunk az egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról szóló T/3520. számú törvényjavaslatot 2023. április 11-én tartott ülésén megtárgyalta. A benyújtott törvényjavaslat örömeinkre szolgál, mert lehetőséget biztosít arra, hogy a KSH ingyenesen átadja többek között az országos nemzetiségi önkormányzatoknak a népszámlálás során használatában lévő táblagépeket. Reményünket fejezzük ki, hogy a használatba adandó 32 ezer tabletből kellő számban részesülnek majd a nemzeti-ségi országos önkormányzatok is, hiszen az nagy segítség lenne az informatikai ellátottság javításában. Manapság a munkavállalók, bármely ágazatban is végzik tevékenységüket, nem nélkülözhetik az informatikai eszközöket a feladatellátásuk során. Ugyanez igaz a tanulóakra is, mert ezek az eszközök elengedhetetlenek az ismeretek megszerzéséhez. A nemzetiségi feladatellátásban részt vevők sokan örülnek az újszerű és korszerű táblagépeknek, emelve ezzel a munkavégzés vagy az egyéb feladatellátás színvonalát.

(11.20)

Örülünk annak is, hogy immár természetes, hogy a táblagépek további hasznosítása során is a kormány nem feledkezett meg a Magyarországon élő nemzetiségekről. Az országos nemzetiségi önkormányzatok sok energiát fordítanak arra, hogy folyamatosan biztosítsák a nemzetiségi nevelés és oktatás különféle formáit, a nemzetiségi művészet kiteljesedését, valamint az örökül hagyott emlékek gyűjtését és állagának megóvását, mindezzel segítve a nemzetiségi lét fennmaradását és továbbélését hazánkban. Ezen feladatok mellé természetes, hogy öröm, ha ingyenesen hozzájuthatunk ezekhez a számítástechnikai eszközökhöz, és reméljük, hogy arányosan részesülünk is belőlük. A megfelelő és elvárható szintű feladatellátáshoz ma már nélkülözhetetlen a korszerű számítástechnika.

A 2022. évi népszámlálás teljesen elektronikusan zajlott, ennek is köszönhetjük, hogy az adatfelvételezéshez használt táblagépeket további hasznos feladathasználatra átadják a törvényben szereplő szervezeteknek. Reményeink szerint az elektronikus adatfelvételezés az adatok gyors feldolgozását segíti elő, ami igazán fontos a jövő évben esedékes nemzetiségi önkormányzati választások miatt. Nem titok, hogy a magyarországi nemzetiségek várják, hogy a népszámlálás során összegyűjtött adatokból rendelkezésükre álljon aktuálisan a nemzetiségekhez tartozók számadata és területi eloszlása. Ezek az eredmények nyújtanak majd megbízható alapot az egyes települések társadalmi döntéseinek az előkészítéséhez. A nemzetiséghez tartozók számadata és területi eloszlása alapvető információkkal szolgál a nemzetiségi önkormányzatiság szervezése és létrejötte tekintetében. A magyarországi nemzetiségek számára meghatározó annak ismerete, hogy hol és mennyien tartoznak egy-egy nemzeti közösséghez.

A hatályos törvényi szabályozás szerint a települési nemzetiségi önkormányzati képviselők választását abban az esetben kell kitűzni, ha a településen az adott nemzetiség önszerveződési fokának és a településen való honosságának a vizsgálata alapján az országos nemzetiségi önkormányzat szükségesnek tartja a település nemzeti közösségének öngazgatását. Továbbá a települési nemzetiségi önkormányzati képviselők választását akkor is ki kell tűzni, ha a településen az adott nemzetiséghez tartozó személyek száma a legutóbbi népszámlálásnak az adott nemzetiséghez tartozásra vonatkozó kérdéseire nyújtott adatszolgáltatás nemzetiségenként összesített adatai szerint a 25 főt eléri, és a településen adott nemzetiségi önkormányzat működik.

A jövő évi nemzetiségi önkormányzati képviselők választására is jóval előbb kerül sor, mint korábban, így a nemzetiséghez tartozók összesített létszámainak mielőbbi megismerése igazán sürgős kérdéssé vált. Ezen ismeretek nélkül a nemzetiségi önkormányzati választások nem tervezhetők, ezért innen is kérjük a KSH elnökét, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a nemzetiségi adatokra vonatkozó összesített adatsorok mielőbb megismerhetők legyenek.

Mindezekre figyelemmel a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága az egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról szóló T/3520. számú törvényjavaslatot elfogadásra ajánlja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok és a nemzetiségi szószólók soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Ügyrendben jelentkezett... *(Varga Zoltán: Elnézést, nem ügyrendben!)* Bocsánat! Varga Zoltán képviselő úr normál szót kért. Parancsoljon, megadom a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm, elnök asszony. Elnézést, rossz gombot nyomtam. Úgy gondolom, muszáj néhány dolgot tisztáznunk. Nyilvánvaló módon láttam Nacsa képviselő úr szándékát, hiszen bármi olyan kijelentésre, mondatra, szóra, amelyben az egyház vagy a vallás szerepel, már meg ne haragudjon, úgy ugrik, mint éhes tyúk a kukoricára, holott az általam pár percben elmondottakban semmiféle egyházakra, vallásra nézve negatív jelző nem volt.

Igen, én is fontosnak gondolom, amit a képviselő úr mond, mégpedig azt, hogy végre következzen már be egy parlamenti egység. És itt egy zárójelet nyitnék, hiszen teljesen egyértelmű, ha megnézzük, hogyan áll a mai magyar közélet, közoktatás, a digitalizáció, akkor meg kell hogy állapítsuk, hogy bizony ebben nem valami előkelő helyet foglalunk el az európai rangsorban; nagyon sok olyan környező volt szocialista ország is megelőz minket, amelyeknek sokkal rosszabbak voltak akár az ezredfordulón is a lehetőségeik.

Most nem akarok itt prejudikálni, és nem akarok, hogy is mondjam, párhuzamot vonni abban, hogy tudjuk nagyon jól, Magyarország kormányfőjének milyen

a viszonya például az okoseszközökhöz, vagy hogy azal kérkedett nagyon sokáig, hogy ő nem használ sem okostelefont, sem internetet (*Dömötör Csaba: Ez komoly? Ki mondta?*), de azért mégiscsak ott tartunk, hogy kisdíjak ezrei, tízezrei nemhogy az internet adta áldásos lehetőséghez nem jutnak hozzá, hanem sok esetben még a normális közlekedéshez vagy a vezetékes ivóvízhez sem. Tehát ha azt nézzük, hogy ezekre a tabletekre szüksége van a magyar társadalomnak vagy a közoktatásnak, akkor egyértelműen azt kell mondani, hogy igen, nagy-nagy szüksége van, és nemcsak erre.

Itt muszáj megerősítenem a Jobbik képviselőjének a felszólalását: igenis szükség lenne arra, hogy minden kisiskolás, ahogy megkezd az iskoláját, lehetőséget kapjon - függetlenül attól, hogy ő most milyen iskolában tanul, vagy a sors miatt éppen hol él, egy egészen kicsi, aprófalvas kistelepülésen vagy pedig egy nagyvárosban, esetleg a fővárosban -, lehetősége legyen ugyanazokat az eszközöket ugyanolyan körülmények között használni, legyen az internet vagy pedig táblagép. Látjuk, hogy ez sajnos nem így van, látjuk azt, hogy sokan nem jutnak hozzá az alapvető informatikai eszközökhöz és tudáshoz sem, tehát ilyen tekintetben ez valóban fontos lenne.

De az, hogy ebben most megint megjelennek az egyházak, úgy gondolom, nem egy jó irány, képviselő úr vagy tisztelt kormány. Már csak azért is, mert én úgy látom, és itt zárnam be a zárójelet, és mondanám azt, hogy igen, fontos parlamenti egységre lenne abban szükség, hogy a vallás és a hit mindenkinek maradjon meg a legbelsőbb ügye; az az ő dolga, hogy hogyan gondolkozik a világról, hisz-e istenben vagy nem, ha hisz, akkor pedig éppen milyen felekezetnek a tagja. Az, hogy önök az egyházakat, a vallást és a hitet egyfajta eszközként használják a saját önös politikai céljaik eléréséhez, úgy gondolom, elfogadhatatlan.

Tehát igen, mi is azt mondjuk, támogatni kell azt, hogy minél több kisgyerek, minél több iskola, minél több szervezet juthasson hozzá ezekhez a gépekhez, és nemcsak ezekhez, hanem minél több ilyen géphez, és mindenkinek legyen lehetősége arra, hogy azonos rajtkőről induljon az életben, ne pedig csak a gazdag családok kivételezett gyerekei. Ezt a lehetőséget kell megadni, és nem azon kell gondolkodni, hogy hogyan lehet kiforgatni egy ellenzéki képviselő amúgy teljesen jó szándékú szavait arról, hogy legyen már végre abban konszenzus, hogy az egyházak a magukat megillető helyre kerüljenek ebben a történetben, és ne használják fel őket eszközként, sok esetben pedig ne éljenek vissza ezzel, ne is kérkedjenek vele. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ismételten megkérdézem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Dömötör Csaba államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni. (*Dömötör Csaba jelzésére:*) Jelzi, hogy válaszolni kíván a vitában elhangzottakra, így megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök asszony, és köszönöm a képviselő hölgyek és urak felszólalásait. Igyekszem pár dologra reagálni, először is arra, hogy mire is vonatkozik az előttünk lévő törvényjavaslat.

Korábban már egy kormányrendelet rögzítette azt, hogy 22 ezer táblagép közoktatási intézményekhez jut el, azt már ebben a törvényjavaslatban nem kell kezelni. Ez azt jelenti, hogy közel 70 százaléka, 68 százaléka ezeknek az eszközöknek eljut a közoktatási intézményekbe.

A valamelyik képviselőtársam által említett április 30-ai határidő ezekre a köznevelési intézményekbe eljuttatandó táblagépekre vonatkozik. Ha megszületik a most tárgyalt döntés, a törvényjavaslatot elfogadjuk, akkor a KSH igyekszik a lehető leghamarabb eljuttatni az érintett szervezeteknek a maradék 10 ezer táblagépet.

(11.30)

Ami a KSH-t illeti: azt, hogy milyen módszertanban dolgozik a KSH, javarészt egyébként nemzetközi eljárásrendek is szabályozzák. Tehát arra kérem jobbikos képviselőtársaimat, hogy ezt minden esetben vegyék figyelembe akkor, amikor az eljárásrenddel és a módszertannal kapcsolatos javaslataik vannak.

Ami egyébként az ide nem közvetlenül kapcsolódó kastélyok ügyét illeti, valóban, semmiféle módon nem tárgya a mostani törvényjavaslatnak a kastélyok kérdése, de ha már felmerült, akkor arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a kormány a rendszerváltás óta nem látott nagyságrendben újította fel Magyarország várait és kastélyait. Amikor így tett, akkor nemcsak örökségvédelmi és kultúravédő szempontok játszottak szerepet, hanem munkahelyvédő, munkahelyteremtő szempontok is.

Annyit tudok önnek elmondani, hogy a kormány, illetve az ezzel megbízott minisztérium folyamatosan vizsgálja, hogy még ebben a rendkívüli helyzetben is hogyan lehetne ezeket a forrásokat, beruházásokat a lehető legköltséghatékonyabb módon véghez vinni. Semmiféle döntés nem született ebben az ügyben. Látom én is, hogy mindenféle cikkek születnek, de kérem, ne azt tekintse irányadónak, hanem azt, amit a minisztérium hivatalos tájékoztatásként megad. Azt vizsgálja az érintett minisztérium, hogy hogyan lehet pluszforrásokat bevonni az említett felújított intézmények kezelésébe úgy, hogy a műemlékek közfunkciója változatlanul megmaradjon, és ezek az intézmények változatlanul a köz javát szolgálják.

Ami a közoktatási vonatkozásokat illeti, szeretném külön hangsúlyozni, hogy ez a törvényjavaslat csak egy részét érinti ezeknek a digitális eszköz-fejlesztéseknek, illetve digitális eszköz-használatnak. Azt, hogy egyébként milyen digitális fejlesztések zajlanak még a közoktatásban, ez a törvényjavaslat nem érinti, de ha már felvetették, akkor szeretném itt elmondani,

hogy több ezer intézményben történt sáv szélesség-bővítés, vagy épült ki a wifihálózat. Több mint százezer digitális eszköz jutott el az iskolákhoz, köztük asztali számítógépek, laptopok és táblagépek is. És 2022 tavaszától kezdve félmillió notebook került kiosztásra az 5-12. évfolyamos tanulók és pedagógusok között.

Tudomásul véve azt a javaslatot, miszerint minden diákhoz el kéne juttatni különböző digitális eszközöket, egy dolgot azért javaslok szerintem mindannyiunknak, hogy még mielőtt az ilyen digitális eszköz-fejlesztésekről döntés születik, minden esetben hallgassuk meg a pedagógusokat, mert azért én nem látom lezártnak azt a vitát, hogy hogyan lehet bevonni a digitális eszközöket a tanrendbe a lehető leghatékonyabb módon.

Zajlik egy vita arról, hogy a digitális eszközök hogyan alakítanak ki nagyfokú függőséget a diákok között, hogyan befolyásolják a koncentrációképességet; zajlik egy azzal kapcsolatos vita, hogy a fontosnak ítélt tananyagot, mondjuk, a kötelező olvasmányokat hogyan lehet vagy el lehet-e juttatni a diákokhoz digitális eszközökön keresztül. A mobilhasználatnál kapcsolatban is van egy eléggé intenzív, nem lezárt vita. Tehát azt javaslom magunknak, hogy mielőtt bármilyen konkrét javaslatot teszünk, a pedagógusok hangját, véleményét mindenképpen hallgassuk meg, végtére is nekik van a legtöbb tapasztalatuk arról, hogy a digitális eszközök hogyan illeszthetők be a tanrendbe.

Köszönve a visszajelzéseket és a hozzászólásokat, azt a következtetést vonom le, hogy a képviselők nagy többsége támogatásra érdemesnek ítéli meg ezt a törvényjavaslatot, ami lehetővé teszi, hogy ezek az eszközök az érintettekhez minél hamarabb eljussanak. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3526. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt úrnak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A Föld felszínének több mint 70 százalékát víz borítja. A földi élet a vízben kezdődött, így aligha meglepő, hogy a kék bolygón valamennyi élőlénynek vízre van szüksége.

A víz egyetlen az étellel. A világ nagy részén sajnos nem természetes a vízellátás biztonsága, valamint a jó minőségű ivóvíz rendelkezésre állása, ezért mi, magyarok különösen hálásak lehetünk, hogy hazánkban

teljesen természetes az a mozdulat, amellyel megnyitjuk a csapot és iszunk egy pohár jó minőségű vizet.

A tiszta víz nemzeti kincsünk; a környezetünk megóvása, teremtett világunk védelme pedig mindannyiunk számára rendkívül fontos. Hazánk folyói, tavai, felszín alatti vízkészletei állapotának megőrzése, javítása, megóvása alapvető nemzeti érdekünk, hiszen a következő generáció számára is biztosítanunk kell ezt a nélkülözhetetlen természeti kincset.

Magyarországnak van elegendő vize; a közműves ivóvíz-ellátottság elérhetősége pedig települési szinten közel százszázalékos. A magyar emberek számára biztosított a tiszta ivóvíz, de természetesen nem mindegy, hogy ezzel a természeti kincsünkkel hogyan bánunk. A kormány célja a nemzeti vízkincs védelme, hatékony hasznosítása és a jó minőségű vízszolgáltatás biztosítása. Az a célunk, hogy minden magyar ember tiszta és egészséges ivóvízhez jusson.

A kormány folyamatosan nyomon követi a víziközmű-szolgáltatási ágazatban aktuálisan felmerülő, kormányzati beavatkozást igénylő problémákat; ezek megoldása érdekében szakmai szempontok alapján hoz döntést a szükséges intézkedésekről. Ebbe a döntéssorozatba tartozik a tisztelt Ház elé kerülő, a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosítása is.

A beterjesztett törvénymódosítási javaslat további elemekkel bővíti, illetve bizonyos pontokon egyértelműsíti, észszerűsíti a szabályozást. A hatósági jogalkalmazás során összegyűlt tapasztalatok alapján több helyen szükségessé vált a normaszöveg pontosítása, kiegészítése, átstrukturálása az alábbi főbb irányvonalak mentén.

Jelenleg a törvény felügyeleti szabályai kizárólag a víziközmű-szolgáltatókra vonatkoznak, azonban a gyakorlatban a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal is - a továbbiakban: Hivatal - jelentős számú ellenőrzést végez az ellátásért felelősök körében is. A javaslat az ellenőrzések lefolytatására vonatkozóan pontosító szabályozást alkalmaz.

A módosítás a célvizsgálat területén az elnevezések egységesítését is elvégzi, valamint az ellátásért felelősök tekintetében fennálló korlátozott hatáskörök figyelembevételével három ellenőrzéstípust vezetne be: a céllenőrzést, a témaellenőrzést és az utóellenőrzést.

Figyelemmel arra, hogy jogorvoslati lehetőség csak határozattal szemben biztosított, így kívánatos, hogy a jövőben minden ellenőrzés határozattal záruljon. A módosítás célja továbbá, hogy az adott víziközműrendszerhez tartozó víziközmű-fejlesztési hozzájárulásból felújított rendszerfüggetlen elemekért az ellátásért felelősnek ne kelljen kétszeresen fizetnie, ezért az üzemeltetési szerződés megszűnése esetében a szolgáltató a tulajdonában álló rendszerfüggetlen víziközműelemet legfeljebb könyv szerinti nettó értékén ajánlhatja fel az ellátásért felelős részére írásban megvételre, amennyiben az a víziközmű-fejlesztési hozzájárulás terhére került felújításra.

További módosítás, hogy az üzemeltetési szerződések közös megegyezéssel való megszüntetése esetére enyhébb szabályok kerülnek megállapításra, mivel indokolatlan a nyolc hónapos határidő fenntartása; ehelyett négy hónap kerül kikötésre.

Szükséges továbbá a víziközmű-törvény módosítása annak érdekében is, hogy a visszavonásra kerülő víziközmű-szolgáltatói engedélyt követően is biztosítva legyen az ellátási területhez kapcsolódó adatok elérhetősége, így a hivatal díjjavaslatával összefüggő kötelezettségének teljesítése is.

(11.40)

Szintén szükséges módosítás továbbá, hogy amennyiben a miniszter által megállapított átadási árát követően kerülne sor átadási szerződés megkötésére, úgy az átmeneti díj mintájára javasolt egy hatósági eljárás bevezetése, ami a miniszteri rendelet módosításáig biztosítja az átadási ár mértékét. Figyelemmel arra, hogy a víziközmű-fejlesztési hozzájárulás lényegében vagyoni értékű jognak tekinthető, ezért szükséges azoknak az alapvető rendelkezéseknek a törvényi szinten történő rögzítése, amelyek lehetővé teszik a megszerzett kvóta átruházását, illetve áthelyezését. Annak érdekében, hogy az egyes víziközmű-szolgáltatók a leghatékonyabb és legmegfelelőbb módon tudják a szükséges eljárásokat lefolytatni, javasolt a részletszabályokat üzletszabályzati szinten rögzíteni.

Az elmúlt években megtett intézkedések mellett a víziközmű-ágazat számára a hálózatok korszerűsítése jelenti az egyik legfontosabb feladatot. A szektor fenntartható működése és a minőségi vízszolgáltatás biztosítása érdekében készült el az ágazat szereplőinek bevonásával a nemzeti víziközmű-szolgáltatási stratégia, amely az ágazatot érintő kihívásokra nyújt rövid és hosszú távú megoldásokat. Az abban foglalt fejlesztések eredményeként létrejöhét egy olyan korszerű, észszerű méretű és energiahatékonyan működő víziközmű-hálózat, amely a környezet és a magyar lakosság szempontjából is előnyös, erőforrás-hatékony és fenntartható üzemeltetést tesz lehetővé.

Külön kitérnék arra, hogy a nehéz gazdasági helyzetbe kerülő önkormányzatok és a tulajdonukban álló víziközmű-szolgáltatók számára 2021. június 13-ától lehetővé vált, hogy önkéntes módon részt vegyenek egy, a Nemzeti Vízművek Zrt. által koordinált integrációs folyamatban. Ezzel mindenütt lehetőség nyílt az ellátás zavartalan biztosítására, valamint az adott rendszerek hosszú távú üzemeltetésére és fejlesztésére. 2022 augusztusától az integrációs programban részt vevő víziközmű-szolgáltatók részére az ellátásbiztonság fenntartása céljából a kormány állami támogatást nyújt a 2022. évi veszteségeik erejéig. Azok az önkormányzatok, amelyek nem kívánnak az integrációhoz csatlakozni, szintén részesülhetnek állami támogatásban.

A kormány elkötelezettségét a jó minőségű ivóvíz-szolgáltatás fejlesztése és korszerűsítése iránt jelzi, hogy az Energiaügyi Minisztériumban önálló, víziközmű-ágazatért felelős államtitkárság jött létre, melynek a víziközmű-szolgáltatások szabályozása és felügyelete mellett kiemelt feladata az ágazat jelentős szereplőivel való együttműködés is.

Összegezve az elmondottakat: rendkívül szerencsések vagyunk, hogy hazánk páratlan természeti kincsei között tudhatjuk a tiszta ivóvizet is. Mi, magyarok különösen hálásak lehetünk, hogy Magyarországon az élethez szükséges egyik legfontosabb alapfeltétel adott. Ezért mindannyiunk felelőssége, hogy hogyan bánunk a készleteinkkel.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezeknek megfelelően kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzászólásaikkal, szakmai javaslataikkal, szavazatukkal támogassák a víziközműtörvény módosításáról szóló jelen javaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Szeberényi Gyulának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának adok szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A kormány elkötelezett a jó minőségű ivóvíz-szolgáltatás fejlesztése és korszerűsítése iránt. Közös célunk, hogy minden magyar ember tiszta és egészséges ivóvízhez jusson.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény hatálybalépésével megkezdődött az ágazat integrációja, amely a rendszer működését átláthatóbbá, működtetését költséghatékonyabbá tette, és szabályozottá vált a szolgáltatói árképzés is. Kiemelten figyel a munkaerő megtartására és bővítésére, folyamatosan foglalkozik a víziközművek helyzetével és azzal, hogy hogyan lehet segíteni ezeknek a szolgáltatóknak a működését. Az elmúlt időszakban az Innovációs és Technológiai Minisztérium, melynek jogutódja az Energiaügyi Minisztérium, az ágazat szereplőinek bevonásával elkészítette a víziközmű-szolgáltatási ágazatban felmerülő problémák megoldása érdekében a nemzeti víziközmű-szolgáltatási stratégiát. A stratégia célja a teljes víziközműszektor problémáinak rövid, valamint hosszú távú orvoslása.

Ezen folyamat részeként szükségessé vált a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosítása. A hatósági jogalkalmazás során összegyűlt tapasztalatok alapján több helyen szükségessé vált a normaszöveg pontosítása és kiegészítése. A módosítás érinti a törvény felügyeleti szabályait, mivel a hatályos rendelkezések szerint ezek kizárólag a víziközmű-szolgáltatókra vonatkoznak, azonban a gyakorlatban a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal jelentős számú ellenőrzést végez az ellátásért felelősök tekintetében is. Erre figyelemmel

szükséges a meglévő és a gyakorlatban is bevált ellenőrzési szabályok hatályának kiterjesztése az ellátásért felelősök ellenőrzésére.

A módosítás továbbá a jelenlegi célvizsgálat tekintetében az elnevezések egységesítését is elvégzi, valamint az ellátásért felelősök tekintetében fennálló korlátozott hatáskörök figyelembevételével három ellenőrzési típust vezet be, ahogyan államtitkár úr is említette: a céllenőrzést, a témaellenőrzést és az utóellenőrzést. Tekintettel arra, hogy az ellenőrzés lezárására és a jogkövetkezmények megállapítására vonatkozó szabályozás a törvény többszöri módosítása következtében elvesztette a koherenciáját, így az áttekinthetőség és alkalmazhatóság növelése érdekében szükséges a teljes szakasz újraszövegezése.

A törvény jelenlegi hatályos konstrukciója szerint minden jogsértést feltáró ellenőrzést jegyzőkönyvtervezettel zár le a hivatal, amelyre az ellenőrzött szerv észrevételt tehet. Az észrevételek elbírálása a végleges jegyzőkönyvben történik, amelyben vagy felhívja az érintettet a jogsértés megszüntetésére, vagy a jegyzőkönyv megállapításai alapján hatósági eljárás indul, melyet határozattal zár le, amelyben tipikusan bírságot szab ki.

Ezen konstrukció az átfogó ellenőrzések során bevált, azonban a szűkebb témakört felölelő téma- és céllenőrzések esetében nem tűnik szükségesnek a fenntartása. Ennek indoka, hogy a hatósági eljárásban már általában nem kerül sor a tényállás további tisztázására, így a határozat tulajdonképpen a végleges jegyzőkönyv megisméltése. Figyelemmel arra, hogy jogorvoslati lehetőség csak a határozattal szemben biztosított, így kívánatos, hogy a jövőben minden ellenőrzés határozattal záruljon. Így amennyiben a hivatal a témaellenőrzés, céllenőrzés vagy utóellenőrzés során megállapítja, hogy az ellenőrzés alá vont szervezet a jogszabályban, illetve hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette, az ellenőrzés lezárását követő 8 napon belül az ellenőrzési jelentést megküldi az ellenőrzött szervnek. Az ellenőrzési jelentésre az ellenőrzött szerv a kézhezvételtől számított 15 napon belül észrevételt tehet. Az észrevételben foglaltakat a hivatal a jogkövetkezmények megállapítására irányuló hatósági eljárás során értékeli, és az eljárást lezáró határozatban az elutasított észrevételeket külön megindokolja.

További kiegészítésre kerül a törvény az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló 2020. december 16-ai, 2020/2184. számú európai parlamenti és tanácsi irányelvnek történő megfelelés érdekében. A hálózati vízvesztésre vonatkozó kiegészítésre az irányelv átültetésével létrehozott tárcaközi munkacsoportban vállalt kötelezettséget az Energiaügyi Minisztérium, tekintettel arra, hogy e tárca feladatköre lesz a jelentés megküldése a Bizottság részére 2026. január 12-éig.

Szükséges továbbá a törvény módosítása annak érdekében is, hogy a visszavonásra kerülő víziközmű-szolgáltatói engedélyt követően is biztosítva legyen az

ellátási területhez kapcsolódó adatok elérhetősége és így a hivatal díjjavaslattétellel összefüggő kötelezettségének teljesítése.

(11.50)

Összhangban a hivatal más ágazati jogszabály alapján lefolytatott, cégjogi eseményekkel kapcsolatos eljárásaival, sor kerül a törvény befolyásszerzéssel kapcsolatos rendelkezéseinek módosítására, pontosítására is.

A módosítás alapján hatályát veszti többek között a törvény 26. § (2) bekezdése. A hatályon kívül helyezést az indokolja, hogy a 2. § 21. pont szerinti fejlesztés fogalma nem azonos a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény által használt fogalmakkal, és beruházás alatt érthető a már meglévő víziközműrendszerrel érintő beruházás, illetve más víziközműrendszerrel független, újonnan létrejövő beruházás is. Ez utóbbi esetben a beruházás a víziközmű-szolgáltató saját beruházásának, azaz saját vagyonnak minősülne, ami ellentétes a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal. A jelenlegi, törlésre javasolt rendelkezés ezt a különbséget nem kezeli, így a 11. § (2) bekezdésében fogalmazott általános szabállyal való összeütközése sem oldható fel.

Szintén hatályát veszti a törvény 62. § (2) bekezdése, mely szerint a víziközmű-szolgáltatás díjában csökkentő tényezőként kell figyelembe venni a víziközmű-szolgáltatás teljesítéséhez biztosított, a költségek ellentételezésére kapott költségvetési és önkormányzati támogatásokat. Ennek magyarázata, hogy a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény szerint a víziközmű-szolgáltatás igénybevételéért fizetendő díjban a víziközmű működtetésével kapcsolatos indokolt költségeknek meg kell térülniük.

A törvény 62. § (1) bekezdése értelmében pedig a víziközmű-szolgáltatás díjainak ösztönözniük kell a biztonságos és legkisebb költségű víziközmű-szolgáltatást, a gazdálkodás hatékonyságának javítását, a kapacitások hatékony igénybevételét, a szolgáltatás minőségének folyamatos javítását, a természeti erőforrások kímélete elvének érvényesülését, figyelembe kell venni a folyamatos és biztonságos víziközmű-szolgáltatás indokolt költségeit, valamint a környezetvédelmi kötelezettségek teljesítésének indokolt költségeit, ideértve különösen a vízbázisvédelem indokolt költségeit.

A fentiek alapján látható, hogy a törvény nemcsak a teljes költségmegtérülést írja elő a díjmegállapítás feltételeként, hanem azt is, hogy a díjnak ösztönöznie kell a gazdálkodás hatékonyságának javítását. Abban az esetben ugyanakkor, ha a víziközmű-szolgáltató részére nyújtott működési célú állami vagy önkormányzati támogatást a díjjavaslat elkészítésekor a hivatal - mint indokolt költséget - nem veheti figyelembe, úgy nemcsak ezek a fenti szempontok sérülnek, hanem egy olyan díj kerülhet megállapításra, amely nem fedezi a víziközmű-szolgáltató valós, indokolt költségeit;

így az érintett víziközmű-szolgáltató a támogatásra a jövőben is folyamatosan rá lesz utalva. Ezt az ellentmondást oldja fel a hivatkozott bekezdés hatályon kívül helyezése.

Ezzel kapcsolatban fontos kiemelni, hogy az indokolt költségek körét és annak számítását a hivatal módszertana határozza meg, így a tárgykör továbbra is szabályozott marad, csak nem normatív szinten, ami sokkal nagyobb rugalmasságot biztosít az energiaügyi miniszter mint díjmegállapító részére is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most benyújtott törvényjavaslat a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításával összhangot teremt a törvény korábbi módosításaival, segíti érvényesülni a legkisebb költség elvét, a hatékony gazdálkodás elvét, a természeti erőforrások kíméletének elvét és a biztonságos működés elvét, összhangban van az uniós irányelvekkel és célkitűzésekkel.

Mindezek miatt kérem a javaslat támogatását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a DK képviselőcsoportjának vezér-szónoka, Varga Zoltán képviselő úr következik. Megadom a szót. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Különös jelentősége van az előttünk fekvő előterjesztésnek, már csak azért is, mert debreceniként én magam is megélem az örült orbáni terv minden momentumát, azt, hogy agyatlan módon hatalmas, vízpusztító akkumulátorgyárat telepítenek le az ország számtalan városa mellé, többek között Debrecen határában is.

De emlékezhetünk rá, hogy alig pár nappal ezelőtt, április 6-án, a Kormányinfón Gulyás Gergely az alábbiakat mondta, és most pontosan idézném: „Mint ismert, a kormány korábban arról döntött, hogy átveszi a víziközműveket, ám azzal szembesült, hogy a vízveszteségek miatt a rendszer veszteséges.” Egyes helyeken akár 60 százalékos is lehet a veszteség a vízvezetékrendszer hibái miatt, az átlagos veszteség országosan 20 százalék fölötti, és ezért felhatalmazták Lantos Csaba energetikai minisztert arra, hogy a víziközmű-hálózat felújítására és a másik problémára, az árak összehangolására is megoldást találjon.

Hát, jó reggelt, tisztelt hölgyeim és uraim! Jó reggelt, tisztelt kormány! Üdv Orbánisztánban! Üdv a valóságban! Végre rájöttek, hogy veszteséges a rendszer, végre rájöttek arra, hogy a vízvezeték-hálózat ország-szerte olyan, mint a szita. De arról valószínűleg még nincs fogalmuk, vagy ha van, akkor erről mélyen hallgatnak, hogy a kormány, az önök kormánya felelőtlen gazdaságpolitikája miatt alakult ez így.

Az energiaárak, a kormány hatósági vízdíja és közműadója miatt kritikus helyzetbe kerültek a vidéki víziközmű-szolgáltatók. A több mint tíz éve befagyasztott díj, a rengeteg pluszköltség okán már bizony

lámpással kell keresni egyrészt azokat az üzemeltetőket, amelyek nem vesztették el saját tőkájukat és nem fordultak veszteségbe, másrészt a rájuk bízott hálózat a tervezett felújítások és a rendszeres karbantartások hiánya miatt ne állna a teljes működésképtelenség határán. *(Nacsá Lőrinc: Nem erről szól a törvény!)* Képviselő úr, ha bármi problémája van, akkor azt jelezze az ülésvezetésnek, vagy pedig nyomjon gombot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Fussunk csak végig, mi is történt! 2012-ben befagyasztották a vízdíjat, 2013-ban, a rezsiharc évében 10 százalékkal még csökkentették azt, továbbá bevezették a közműadót, amelynek bevételeit kizárólag az állami szolgáltatók - 40 szolgáltatóból 5 - kapják meg. Tehát egyszerre csökkentek a bevételeik és nőttek a terheik a vízszolgáltatóknak, amelyek nagy része önkormányzati kezelésben van, az elvonásokkal küszködő önkormányzatok pedig nem képesek pótolni azóta sem a kieső összeget. A kormány a saját cégeinek tőkepótlására - persze, mondanom sem kell - biztosította ezt a pótlást, ami ebben az időszakban meghaladta a 135 milliárd forintot; az önkormányzati tulajdonú szolgáltatók és önkormányzatok mint tulajdonosok viszont semmilyen támogatásban nem részesültek.

Én azt gondoltam, amikor megláttam ezt az előtűnk fekvő javaslatot, hogy most talán majd kapnak támogatást az önkormányzati cégek, de újra csalódnom kellett, hiszen látható módon nem így történik. A szándék viszont kifejeződik belőle: mindenki csinálhatja maga, de támogatásra ne számíton; csak azok a cégek fognak majd támogatást kapni, ahol az önkormányzatok átadják majd a tulajdonukat ingyen a magyar állam számára. Az Orbán-kormány nemcsak hogy ingyen akarja a víziközművagyonot az önkormányzatoktól, még az átadási kiadásokat is velük fizettetné meg. Lényegében a saját államosításukat kell megszervezniük azoknak a víziközmű-társulásoknak, amelyekről kénytelenek lemondani a tulajdonos önkormányzatok.

Tehát az Orbán-kormány a támogatás helyett inkább integrációs programot hirdetett az önkormányzatok számára, amelynek keretében ingyen és mosolyogva átadhatják az államnak az energiaválság miatt végképp csődközeli helyzetbe került víziközműveiket, megszabadulva ezzel talán az ellátás felelősségétől. Köszönjük szépen, tisztelt kormány! Tudják, ezt hívják a világ boldogabbik felén és az irodalomban maffiamódszereknek. De ez még hagyján, mert mint most kiderült, nem csupán a teljes vagyonot kéri térítésmentesen az állam, de még az átállás procedúráját is az önkormányzati társulásokkal fizettetné majd meg.

Ezek után, nyilvánvaló módon mondanom sem kell, hogy az önkormányzati és a szolgáltató cégek vezetőinek a feladata és felelőssége, hogy a tulajdonosokat minden részletre kiterjedően tájékoztassák majd a működési nehézségekről és a közfeladat-ellátást érintő veszélyeiről. Az önkormányzatok szolgáltatóval

szembeni adósságát nem engedik majd el, azt a településeknek a vagyoni átadása után majd - ahogy önök fogalmazzák - más forrásból kell biztosítani.

Most egy újabb idézet következik: „Már az elején közölték, hogy az állam csak tiszta cégeket vesz át, bármilyen tartozás terheli, akkor azt előbb ki kell egyenlíteni, az önkormányzatoknak nincs módjuk a trükközésre.” Tudják, ki mondta ezt? Schmidt Jenő, a Települési Önkormányzatok Szövetségének az elnöke, akit különben teljesen meglepett a szolgáltató cégek ilyen bevonása az integrációs folyamatba, ugyanis ez azt jelenti, hogy a közműtársaságok a saját tulajdonos önkormányzataikkal mennének szembe a vagyoni átadásról szóló tárgyalások közben. Szerinte amúgy nem is áll rendelkezésre az egész lebonyolításhoz szükséges apparátus sem.

(12.00)

Engedjék meg, hogy szintén a TÖOSZ néhány megállapítását elmondjam. Mintegy 40 víziközműcég alsó egyharmada - tehát az alsó egyharmada a 40 víziközműcégnek -, a vidéki, hátrányos adottságokat örökölt, kisvárosokat és falvakat üzemeltető szolgáltatók (Nacsa Lőrinc: *Kitől örökölt?*) a csőd szélén állnak, a fizetésképtelenség csupán hónapok kérdése már náluk.

A középső harmad is csak azért mutat némi életjelet, mert nem végzik el a szükséges karbantartásokat, felújításokat, így tud az üzemi eredményük nullszaldó körüli értéket mutatni. Őket ugyanis magasabb díjakkal és több tartalékkal talált meg a 2013-as díjbefagyasztás, majd a 10 százalékos rezsicsökkentés - fogalmaz a TÖOSZ. A felső harmadban jellemzően a nagyvárosi cégek vannak. Ezek a cégek lényegesen kedvezőbb adottságokkal rendelkeznek, korábban még osztalékot is tudtak fizetni a tulajdonosok számára. Mára ez már náluk is elkopott, minimális nyereséget tudnak kimutatni, ha ki tudnak egyáltalán mutatni, és a tartalékokat is teljesen felélték mára.

És Schmidt Jenő arra is emlékezteti az önkormányzati vezetőket, hogy a kialakult helyzet amúgy determinált. Az ellátási felelősségüket komolyan figyelemmel kísérő polgármesterek évek óta segélykiáltásokat küldenek a kormány felé az ivóvíz- és csatornaszolgáltatás finanszírozásának helyreállítása érdekében.

És jellemző amúgy a közállapotokra, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az amúgy tisztán fideszes Schmidt Jenő reményét fejezte ki abban a tekintetben, hogy a közművagyon legalább az államnál marad, és reméli, hogy nem landol államközeli üzletembereknél. Engedjék meg, hogy ezt a mondatot még egyszer megismételjem: Schmidt Jenő reményét fejezi ki, hogy a közművagyon legalább az államnál marad, és reméli, hogy nem landol államközeli üzletembereknél. Ezt nem ellenzéki politikus mondta, hanem egy Fideszhez közeli szakember.

A gyakori csőtörések, a szivárgó vezetékek, a szennyezett ivóvíz, ezek a problémák az ország számos településén keserítik meg az emberek életét.

Úgy gondolom, ezt nem kell bemutatni. De nemcsak a lakosokat, hanem a súlyos forráshiánnyal küszködő víziközműcégeket is sújtja az évről évre egyre romló helyzet. Gyors és konkrét lépésekre van szükség a további pusztulás elkerülése érdekében, hangsúlyozzák a civilek és a szakszervezetek összefogásából létrejött Víz Koalíció tagjai. Csak néhány javaslatukat hadd mondjam el a teljesség igénye nélkül: a vízellátás összeomlásának veszélye része kell hogy legyen a közbeszédnek; kormányzati szinten vízügyi felelőst kell hogy kijelöljenek (Nacsa Lőrinc: *V. Németh Zsoltra mutatva: Ott ül!*); el kell indítani a valódi társadalmi egyeztetést; sávós vízdíj kialakítását javasolják a lakossági árszint megtartása mellett; a vízdíj adóterheinek az átstrukturálását kéri, az állami források biztosítását a víziközmű-ágazat fejlesztésére és munkavállalói béremelést. Úgy gondolom, hogy önök is tisztában vannak mindezzel. De ugyanígy beszélnek még a csőcseréről és a hálózatbővítési programterv ütemezéséről, a finanszírozásról és a víziközművagyon közösségi tulajdonban tartásáról.

Azt mindannyian látjuk különben, hogy nincs valós és önálló képviselője most a vízügynek (Nacsa Lőrinc: *V. Németh Zsoltra mutatva: Víziközmű-ágazatért felelős államtitkár!*), hiszen 2010-ben megszűnt a környezetvédelmi és vízügyi minisztérium, így most három tárcánál tologatják ide-oda a papírokat a vízellátással és a finanszírozással kapcsolatosan. A lakosság azonban, érdekes módon, nem a kormányzatra, hanem leginkább a szolgáltatóra mutogat, és rájuk is haragszik, mert nem látják, hogy az ellátási problémákat valójában nem ők, hanem a kormányzat okozza. Ráadásul egy-egy cső cseréje nem látványos siker, ezt valljuk be, hiszen ahogyan az egyik szakember fogalmazott a konferencián, a föld alatt nem lehet szalagot átvágni. És azt látjuk nagyon jól, hogy a kormány az Unióra mutogat, onnan várja a megoldást, bár a fenn tartási, üzemeltetési költségek uniós finanszírozását jelenleg tiltja az Unió szabályozása.

És hát, látható módon a helyzet nem változik, önök gyártják a papírokat, de valójában a víziközművagyon egyre rosszabb helyzetben van. És jelenleg nem látjuk a kiutat, csak legfeljebb egy kormányváltásban. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Most a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Nacsa Lőrinc következik. Megadom a szót. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Nehéz ez így Varga Zoltán után, aki arra nem veszi a fáradságot, hogy megnézze, ki az előadó: a víziközmű-ágazatért felelős államtitkár. Tehát hogy nincs felelőse a területnek, ezt háromszor sikerült elmondania 12 perc alatt. Érdemes néha a sajtófigyelést meg a híreket a Nyugati Fényen túl is olvasni, és akkor megtudja, hogy kineveztek egy államtitkárt a miniszterelnök megbízásából

az Energiaügyi Minisztériumnál V. Németh Zsolt személyében, aki felelős azért, hogy a víziközmű-ágazat helyzete, a javítása, a fejlesztések és azok a problémák, amelyeket részben ön is felvetett, kezelésre, megoldásokra találjanak. Tehát hitelteleníti a felszólalásának akár az érdemi részét is, amelyben valós problémákat feszeget, ha az ilyen tényeket is eltagadja a nyilvánosság előtt.

Illetve, képviselő úr, önköktől az elmúlt négy-öt-hat évben minden héten meghallgathattuk, hogy már csak egy hónap van hátra az összes önkormányzat csődjéig, és már mindjárt csődbe kerül minden önkormányzat, és már mindjárt nem fogja tudni fizetni a számláit.

Azt a mondatot mondta, hogy 2013-ban, amikor voltak olyan szerencsés önkormányzatok, amelyek jó helyzetben voltak. De hát miért voltak ilyen helyzetben? Mert 1450 milliárd forintnyi adósságtól mentették meg őket a kormányváltást követően, 2011-ben és 2012-ben 1450 milliárd forintnyi adósságot vállaltunk át az önkormányzatoktól.

És honnan jött ez az adósság? Önköktől, tisztelt képviselőtársam. Az a helyzet, hogy a Gyurcsány-kormány és a Bajnai-kormány folyamatosan adta oda a feladatokat az önkormányzatoknak, csak nem adott hozzá finanszírozást. Tehát ha megkérdezzük, hogy mikor voltak az önkormányzatoknak az igazi kivézetése és a legrosszabb helyzete, akkor az 2006 és 2010 között volt, amikor Gyurcsány Ferencnek hívták a miniszterelnököt, meg Bajnai Gordonnak hívták a miniszterelnököt.

Önök arra biztatták az önkormányzatokat, az önök önkormányzati minisztere arra biztatta az önkormányzatokat, hogy a működésre vegyenek fel hitelt, nyugodtan vegyenek fel, mert állami segítséget nem kaptak a növekvő feladataikhoz. Nem feladat-alapú támogatás volt, tisztelt képviselő úr. Akik akkor városvezetők voltak, vagy ott voltak helyben önkormányzati képviselők, meg tudják önnek erősíteni; kérdezze meg őket, tisztelt képviselő úr, hogy milyen helyzetben voltak! Egyszer tegye már fel a kérdést Gyurcsány Ferencnek, az ön vezérének és mentorának és nem tudom, mijének, hogy te, Feri, miért csináltátok ezt az önkormányzatokkal, miért hoztátok ilyen nehéz helyzetbe őket, miért gondoltátok, hogy rajtuk le lehet verni a port. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársam, ezért volt szükség arra, hogy 1450 milliárd forint - irgalmatlan nagy pénzről beszélünk - adósságot átvállaljunk az önkormányzatoktól, hogy egyenesbe jöjjenek, hogy esetleg fejlesztésekre tudjanak hitelt felvenni; hogy az önrészt biztosítani tudják az európai uniós meg a magyarországi pályázatokhoz; hogy plusz egy óvodát tudjanak építeni, hogy a családok elkezdjenek gyarapodni, és így tovább, és így tovább. Ez indult el 2013-tól, tisztelt képviselő úr. És a valóságot eltagadni szerintem a politikában mindig helytelen, és érdemes, ha a tények és a számok alapján állunk, és azzal szembesülünk.

A törvényre rátérve. Keresztes képviselő úrnak is szeretnék címezni egy mondatot még a felszólalása előtt: nem fogjuk és nem is állítottuk, ezért kérem, hogy így próbálja belőni felszólalását, hogy ez a törvény a víziközmű-hálózatban minden problémát meg fog oldani. Nem állítottuk ezt, és nem is állítjuk ezt. Ezért ne így kezelje a törvényjavaslatot, sem a felszólalását, hogy itt aztán mindenről is és mindenre is választ és megoldást lehet kapni. Ez egy fontos előrelépés a szabályozás és az ellenőrzés területén, hiszen pontosan tudjuk, hogy Magyarország egy vízügyi nagyhatalom; az egyik legfontosabb közös nemzeti kincsünk a tiszta, emberi fogyasztásra alkalmas, jó minőségű ivóvíz. Az ivóvízhez való hozzáférés biztosítása Magyarországon alapjognak számít, amit az Alaptörvényünk is tartalmaz. Az ivóvízhez való hozzáférés az élet legalapvetőbb funkciója, amit az államnak garantálnia kell. Így a vízgazdálkodás és a víziközmű-szolgáltatás nemzetstratégiai szempontból kiemelten fontos területek.

A mindennapi életben teljesen természetesnek vesszük, hogy Magyarország településein, az otthonainkban megnyitjuk a csapokat, és hozzájutunk a fogyasztható minőségű ivóvízhez, ami még Európaszerte sem tekinthető mindenhol általánosnak. Ezért a nemzeti, kereszténydemokrata kormány 2010 óta kiemelt jelentőséget tulajdonít annak, hogy a nemzetstratégiai szempontból rendkívül fontos közművek, különösen is a vízművek magyar nemzeti tulajdonban legyenek.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CIX. törvény esetében a hatósági jogalkalmazás során összegyűlt tapasztalatok alapján most több helyen szükségessé vált a normaszöveg pontosítása, kiegészítése, valamint átstrukturálása. A jelenlegi felügyeleti szabályozás kizárólag a víziközmű-szolgáltatókra vonatkozik, azonban a gyakorlatban a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal is jelentős számú ellenőrzést végez.

A mostani módosítás három ellenőrzéstípust vezetne be, a céllenőrzést, a témaellenőrzést és az utóellenőrzést.

(12.10)

Továbbá az ellenőrzés lezárására és a jogkövetkezmények megállapítására vonatkozó szabályozást szövegezi újra az áttekinthetőség és az alkalmazhatóság növelése érdekében. A törvényjavaslat módosítja ez ellenőrzések lezárására vonatkozó gyakorlatot is, tekintettel arra, hogy a jogorvoslati lehetőség csak a határozattal szemben biztosított, így kívánatos, hogy a jövőben minden ellenőrzés határozattal záruljon.

Mindez növeli a jogbiztonságot és az egyértelmű, kiszámítható eljárást mind az ellenőrző, mind az ellenőrzött vonatkozásában. A víziközművek karbantartási és korszerűsítési munkáival kapcsolatban azonban még rengeteg tennivaló van.

Amikor a Fidesz-KDNP 2010-ben átvette a kormányzást, a magyar víziközműrendszer már közel

négy évtizede csak amortizálódott. 2010 előtt a víziközmű-ágazatra a szétaprózódott üzemeltetői struktúra volt a jellemző. 2010-ben közel 400 szervezet biztosította Magyarországon az ivóvíz-szolgáltatást és szennyvízelvezetést, -kezelést. Ez átláthatatlan viszonyokat eredményezett a szektorban.

Azért valljuk be őszintén így egymás között, hogy nem segített a víziközműszektornak az sem, hogy Gyurcsány Ferenc és a baloldali kormányok rablóprivatizáció keretében közel 200, korábban magyar tulajdonban lévő és nagy részében profitábilis, az államnak profitot termelő állami céget, nemzetstratégiai jelentőségű vállalatot és közműveket privatizáltak el elvbarátaiknak és külföldi megbízóiknak. Emlékezzünk például vissza arra, hogy Demszky Gábor, Budapest korábbi SZDSZ-es főpolgármestere 1997-ben aprópénzért külföldi tulajdonba adta a Fővárosi Vízműveket, valamint a Fővárosi Csatornázási Műveket; cinikus módon nagyon jó üzletnek nevezte ezt akkor Demszky Gábor.

A több mint 150 éves múlttal és tapasztalattal rendelkező Fővárosi Vízműveket, amely kétmillió fogyasztót szolgált ki ivóvízzel napi szinten, 2012-ben Tarlós István főpolgármester vezetésével a főváros visszavásárolta, és azóta ismét a Fővárosi Önkormányzat tulajdonában van. Reméljük, hogy az SZDSZ szellemi örökösei, Karácsony Gergelyék nem vete-mednek arra, hogy újra eladják a fővárosi víziközműveket, ahogy ezt, ugye, önök tették 1997-ben.

A víziközművek helyzetével kapcsolatban az elmúlt években történtek előrelépések is. Az elmúlt években a kormány rengeteget tett azért, hogy az ivóvíz- és a szennyvízszolgáltatás valamennyi magyar háztartásban megfelelő színvonalon elérhető legyen. A kormány 2018-2020 között a víziközművek rekonstrukcióját 4,5 milliárd forint, a hatékonyságnövelő fejlesztéseket 19-ben 3,5 milliárd forint támogatással segítette.

2020 novemberében megalakult a Nemzeti Vízművek Zrt., amely az állami tulajdonú víziközmű-szolgáltatók, illetve víziközműrendszerek felett gyakorolja az államot megillető tulajdonosi jogokat és kötelezettségeket. A víziközmű-szolgáltatási ágazatban felmerülő problémák megoldása érdekében elkészült a kormány nemzeti víziközmű-közszolgáltatási stratégiája is. A stratégia célja a teljes víziközmű-szektor problémáinak rövid, közép-, valamint hosszú távú orvoslása, melynek kialakítása során figyelembe vették az ágazat szereplőinek a javaslatait is.

Sok munka áll még előttünk ezen a területen. A célnak a fenntartható víziközmű-szolgáltatás biztosítása. A mostani törvényjavaslat egy lépést tesz ebbe az irányba, elsősorban felügyeleti, szabályozási és ellenőrzési területeken, ezért a KDNP-frakció támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Gurmai Zita képviselő asszony következik, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Páncsoljon!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A javaslat legfontosabb, rendszer-szintű újítása az ellátásért felelősök MEKH által gyakorolt hatósági ellenőrzésének a megteremtése. Az ellátásért felelős - aki egyben a víziközműrendszer tulajdonosa - főszabály szerint a települési önkormányzat, kivételesen az állam.

Feltételezhető, hogy a módosítás célja kevéssé az ellátásért felelős jogait gyakorló állami szervezet ellenőrzése, hanem sokkal inkább a települési önkormányzatok MEKH-ellenőrzés alá helyezése. A víziközmű-szolgáltatás megfelelő működési feltételeinek megléte esetében a hatósági ellenőrzés előírása akár igazolható is lehetne. Azonban a jelenlegi realitás az, hogy a víziközmű-szolgáltatás fenntartásának finanszírozási feltételei nem adóttak.

A víz- és csatornadíjak egy évtizede tartó befagyasztása, a folyamatos pénzromlás és az elmúlt években drámaian megemelkedett energiaárak miatt a beszedett díjak nemhogy a hálózat fenntartásához szükséges beruházásokra nem biztosítanak fedezetet, de még a szolgáltatás napi szintű működésének finanszírozására is alig elegendőek. Emiatt a többségében amúgy is forráshiányos önkormányzatok erőn felül próbálják fenntartani a szolgáltatást. A kormányzat pedig ahelyett, hogy a vízidíjak befagyasztása miatti veszteséget kompenzálná, a víziközművek államosítására akarja rákényszeríteni az anyagilag ellehetetlenített önkormányzatokat.

A kormány többször is világossá tette, hogy az ellátásért felelős önkormányzatok részére nem fog segítséget nyújtani. Az önkormányzatok számára egyetlen menekülőutat kínált fel, a víziközművek önkéntes átadását, amivel megszabadulhatnak az ellátási felelősség jogi és anyagi terheitől.

A teljesen nyílt kormányzati nyomásgyakorlás ellenére az önkormányzatok többsége eddig nem volt hajlandó átadni a közműveit. Ugyanis az elmúlt tíz év tapasztalata az, hogy az államosított közszolgáltatások színvonala csökkent. A víziközművek esetében pedig egyáltalán nem látszik egy olyan hatékony állami szolgáltató és intézményrendszer, ami képes lenne garantálni a szolgáltatás zökkenőmentes fenntartását.

Az ivóvíz- és a csatornaszolgáltatás pedig olyan kritikus infrastruktúra, aminek működőképességét felelős városvezető nem kockáztatja. A kormány továbbra sem hajlandó semmilyen formában enyhíteni az önkormányzatok terheit, miközben pontosan tudja, hogy a jelenlegi körülmények között az ellátási felelősségből származó kötelezettségnek képtelenség maradéktalanul megfelelni. Ilyen körülmények között erős a gyanú, hogy az ellátásért felelősök állami hatósági ellenőrzésének előírásával a kormány újabb eszközt kíván teremteni magának a víziközművek átadását eddig megtagadott önkormányzatok nyomás alá helyezésére.

A Vksztv. rendelkezései elméletileg garantálják a víziközmű-szolgáltatások fenntartásának finanszírozását. A gyakorlatban azonban ezek a szabályok nem

érvényesülnek, mert a Vksztv. kifejezett rendelkezése ellenére a MEKH, illetve a miniszter a mai napig nem rendelkezett a díjak megállapításáról. A Vksztv. 76. § (7) bekezdése szerint a MEKH-nek első alkalommal, 2014. október 15-éig kellett volna javaslatot tenni a díjak mértékére. A díjak megállapítására azonban a mai napig nem került sor. A javaslat törli a Vksztv.-ből ezen átmeneti rendelkezést anélkül, hogy új határidőt állapítsa meg.

A javaslat törli a Vksztv. egyetlen olyan rendelkezését, ami arra utal, hogy az állam is nyújt támogatást a víziközmű-szolgáltatáshoz, ez a Vksztv. 62. § (2) bekezdésének második sora: „A víziközmű-szolgáltatás díjában csökkentő tényezőként kell figyelembe venni a víziközmű-szolgáltatás teljesítéséhez biztosított, a költségek ellentételezésére kapott költségvetési és önkormányzati támogatásokat.”

Üdvözlendő, hogy a javaslat beépíti a Vksztv.-be a vonatkozó uniós irányelv rendelkezéseit. Mivel az elmúlt tíz évben a víziközmű-hálózat pusztas fenntartásához szükséges mértékű beruházások sem valósultak meg, ezért Magyarország esetében különösen fontos a hálózati, fizikai vízvesztés mértékének vizsgálata, a vízvesztés csökkentése céljából szükséges intézkedések kidolgozása.

Egyebekben a javaslat számos, a Vksztv. alkalmazását segítő rendelkezést tartalmaz, amelyek alapvetően támogathatóak. Ha azonban megnézzük a jelenlegi realitást, ahogy ezt említettem, a víziközmű-szolgáltatás fenntartásának finanszírozási feltételeit nem látom adottnak.

Ahogy jeleztem, a víz- és csatornadíjak egy évtizede tartó befagyasztása és természetesen a folyamatos pénzromlás, az elmúlt években a drámai módon megemelkedett energiaárak miatt a beszédett díjak nem-hogy - ezt is mondtam már - a hálózat fenntartásához szükséges beruházásokra nem biztosítanak fedezetet, de még a szolgáltatás napi szintű működésének finanszírozására is alig elegendőek. És pontosan tudjuk - ezt is szintén jeleztem, hogy forráshiányosak az önkormányzatok, és erőn felül próbálják fenntartani a szolgáltatást. Tehát én mindenféleképpen úgy gondolom, hogy a kormányzatnak a vízdíjak miatti veszteséget kompenzálnia kellene.

Tehát ennek tudatában a törvényjavaslat elfogadása változatlan tartalommal, annak számos pozitív eleme ellenére sajnálatosan nem támogatható. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Dudás Róbert következik. Megadom a szót, parancsoljon!

(12.20)

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon sok minden elhangzott az előttem felszólalóktól.

Ismételni senkit nem szeretnék, inkább csak részben reflektálni önmagamra mint előterjesztőre, illetve az eddig elhangzottakra.

Szeretném innen mindenekelőtt azzal kezdeni, hogy először is üdvözlendő, hogy egyébként ennek a fontos területnek kormányzati felelőse van, mert azt gondolom, hogy mondjuk, az oktatáshoz, az egészségügyhöz és még számos területhez hasonlóan, bár nyilván elkülönül, és más jellegű dolgokról beszélünk, de az, hogy egy ilyen területnek állami és kormányzati felelőse legyen, nagyon fontos.

A kérdés felmerül, hogy miért nem fordítottak erre ilyenformán kiemelt figyelmet az elmúlt 10, 12 vagy akár 13 évben, hiszen ha az önkormányzatok és a lakosság számára is nyilvánvaló és látható volt a rendszernek a romlása, a minőségnek a romlása, akkor, azt gondolom, kormányzati szinten is kellett volna hogy látszódjon.

Ugyanakkor, amennyire üdvözlendő az államtitkár úr kinevezése, egyben, azt gondolom, vészjósló is lehet, ha azt nézzük, hogy az elmúlt bő fél évben milyen folyamatokat indítottak el a víziközmű-szolgáltatók állami kézbe vétele kapcsán; nem megvásárlás, hanem egyébként az önkormányzatok irányába küldött visszautasíthatatlan ajánlat, amiben nem felkérték őket, hogy adják el az államnak, hanem azt mondták, hogy rendelkezzen róla az önkormányzat, hogy innentől kezdve állami fenntartásba fog kerülni.

Az államtitkár úr úgy kezdte az exozóját, hogy elég messziről indult, a kék bolygótól, amit azért szeretnék megerősíteni a tekintetben, hogy egyébként én helyesnek tartom ezt a megközelítést, mert tényleg az élet alapvető eleméről beszélünk, és amíg víz van, addig van élet, tehát erre kiemelt figyelmet kell hogy fordítsunk. Azt mondta, hogy nemzeti kincs, és hogy a kormány folyamatosan figyelemmel kíséri és kísérté eddig is ennek a rendszernek a helyzetét. Azzal teljes mértékben egyet tudok és egyet tudok érteni, hogy nemzeti kincsünkről van szó, mint ahogy már említettem is, azzal viszont, hogy folyamatosan figyelemmel kísérté volna az elmúlt időszakban, finoman szólva sem. Miért is mondom, hogy nem? Engedje meg, hogy ne csak hangzatos szavak hangozzanak el, és a levegőbe beszéljek, hanem néhány ténnyel is alátámaszjam a mondandómat.

2020-ban, tehát lassan három éve fordultam először a víziközmű-szolgáltatásokkal kapcsolatban a magyar Országgyűléshez. Azt kértem, hogy ahhoz, hogy az önkormányzatok, amelyek egyébként a hozzájuk visszajuttatott rendszerhasználati díjból fakadóan mind a víz-, mind a szennyvízhálózatnak a rendszerét fenn tudják tartani és karban tudják tartani... - ezt az egész rendszert vizsgáljuk felül, mégpedig azért vizsgáljuk felül, mert egyébként, bár jó az elmélet - vagy jó lehet -, a gyakorlat viszont nem ezt mutatja. Azért nem ezt mutatja, mert az arányokat kellene eltolni. Sokkal többet fordíthatnak jelen állás szerint mondjuk a szennyvízhálózatra, mint fordíthatnak a vízhálózatra, úgy, hogy egyébként a szennyvízhálózat az egy fiatalabb rendszer, a vízhálózat

pedig egy elavult, elöregedett rendszer sajnos az ország számos részén, számos területén.

Ezt a Gazdasági Bizottság akkor, két és fél-három évvel ezelőtt egyöntetűen - mármint a kormánypárti tagokat figyelembe véve és nézve - leszavazta, úgy, hogy egyébként azért azt a megjegyzést fűzték hozzá, hogy bár egyetértenek azzal, amit mondtam, ők egyébként nemcsak egy szegmensét akarják ennek a rendszernek orvosolni, hanem az egész rendszert, és egy stratégiát dolgoznak ki erre.

Nos, azóta eltelt három év, és talán Gulyás Gergely miniszter úr úgy fogalmazott, hogy 2026-ig próbálják majd ezt a stratégiát megvalósítani, úgy, hogy egyébként csak az önök kormányzásából eltelt, mondjuk, 13 év, és hagyták ezt a rendszert tönkremenni. Nyugodtan mondhatjuk, hogy tönkremenni hagyták, ha azt nézzük, hogy az ivóvíznek nagyjából a negyede a jelenlegi rendszerből elfolyik. Tehát nem éri el a kívánt hatást és a célszemélyeket, úgy, hogy egyébként sok esetben a víz... - egyébként egy olyan kincsről beszélünk, hogy a világ számos pontján többet ér akár az aranynál. Nekünk van, és tényleg, ahogy az államtitkár úr is mondta, a nemzeti kincsünk, akkor meg kellett volna tenni már eddig is ennek érdekében mindent.

Pár évvel ezelőtti felmérések alapján 3000 milliárd forintról beszélünk, ami a rendszert karbantartani hivatott lenne, és fenn tudná tartani ezt a rendszert. Tehát egy olyan óriási összegről beszélünk - csak hogy az önök irányában is szemléltessem, hogy milyen összegről -, mint a magánnyugdíjvagyon, körülbelül akkora összegről beszélünk, ennyi kellene a víziközműszolgáltatóknak a hálózat rendbetételéhez, olyan értelemben, hogy az el tudja látni mind a vízellátást, mind pedig a szennyvíz elvezetését. Azt gondolom, hogy ez nem játék, tehát ez meg kell hogy valósuljon mielőbb.

De hogy miért is jutottunk el oda egyébként, hogy ilyen összegről beszélünk, és nem történtek meg a folyamatos karbantartások és hálózatfejlesztések. 10-11 évvel ezelőtt bevezették a közműadót, tehát ahány méter a rendszer, azután kellett hogy adót fizessen a szolgáltató. Ez jól megmutatta egyébként, hogy mekkora terhet rótt a fenntartóra. Ha a tavaly ősszel az államnak átadott - vagy egyébként megtartotta magának az önkormányzat - számokat megnézzük, hogy ki döntött így és ki döntött úgy, akkor ebből jól látható, hogy azok a települések, azok a települési önkormányzatok, amelyek egyébként nagy közigazgatási területtel bár, de alacsony népsűrűséggel rendelkeznek, azok számára a rendszer veszteséges volt, tehát átadták. Átadták, mert azt mondták az önkormányzatok, hogy inkább átadjuk, legyen ellátva ez a szolgáltatás, ő meg nem tudja ezt, eddig sem nagyon tudta, a jövőben pedig végképp nem fogja tudni ellátni; nagy városok viszont úgy döntöttek, hogy saját kézben tartják.

Itt látom a veszélyét egyébként ennek a törvényjavaslatnak. Bár számos önkormányzat döntött úgy, hogy átadja az államnak a szolgáltatását, számos önkormányzat viszont azt mondta, hogy egyébként rentábilisan tudja működtetni, és nem ért egyet azzal

a fajta államosítással, hogy ingyen és bérmentve átveszi tőle az állam a szolgáltatást, de nemcsak a szolgáltatást, hanem annak a vagyontárgyait minden ellenszolgáltatás nélkül, és innentől kezdve majd ő működteti ezt a rendszert; nem, magánál tartotta az önkormányzat.

Én azt látom, hogy ebben a törvényjavaslatban az van a célok... - hogy is fogalmazott? Az ellenőrzés és a felelősség keresése részről van céllenőrzés, de még utóellenőrzés is, és azok a szankciók esetleg, amelyeket ebből fakadóan kiszabhatnak az adott szolgáltatóra, az adott fenntartóra, előidézhetik majd egyébként azt, hogy inkább úgy dönt, hogy állami kézbe adja ezt a rendszert.

Nos, mint említettem, én már két és fél, három évvel ezelőtt kértem önöket, hogy foglalkozzanak ezzel a kérdéssel - akkor ezt elmulasztották. Nem sokkal később még Palkovics miniszter úrhoz fordultam, annak érdekében, hogy adjon már választ, hogy ha már leszavazta a Gazdasági Bizottság, és azt mondta, hogy nem pusztán egy szegmensét próbálják orvosolni, hanem majd az egészet, akkor ez mikor várható.

Egy utolsó gondolatmenet a tavaly őszi állami tulajdonba vételük, illetve a megkísérelt állami tulajdonba vételük kapcsán. Szintén a Gazdasági Bizottság, de az is elképzelhető, hogy a Költségvetési Bizottság tárgyalta ezt - sőt igen, a Költségvetési Bizottság tárgyalta -, amikor én kértem azt, és azt a határozati javaslatot nyújtottam be, hogy az Országgyűlés határozzon úgy, és ebben legyenek partnerek a tisztelt kormánypárti képviselő hölgyek és urak is, hogy a víz-vagyont, mint ahogy államtitkár úr is fogalmazott, nyilvánítsuk nemzeti kincssé. Olyan formában nyilvánítsuk nemzeti kincssé, hogy határozati javaslatot nyújtottam be, hogy közösen fogadjuk el azt, hogy ne lehessen privatizálni, ne lehessen magánkézbe adni, ne lehessen se külföldi, se belföldi magánszemélynek eladni, de még csak koncesszióba se adni. Nem értek egyet az államosítással, ennek a területnek az államosításával, de ha az önkormányzatoktól elkerül, és az államhoz kerül, akkor az legyen az államé, de magánszemélyé még véletlenül se.

Hogy miért vettem fel ezt ennek a területnek a kapcsán? Egyrészt azért, mert egy nemzeti kincsünkről van szó, másrészt azért, mert már láttunk rossz példákat, akár az egyetemek, akár az autópályák koncesszióba adása kapcsán számos ilyen területet lehetne mondani.

(12.30)

Akkor azt a választ kaptam, hogy önök a garancia arra az elmúlt 13 év politizálása és hozzáállása kapcsán, hogy ez megmarad állami és magyar kézben. Én azt válaszoltam, hogy na, hát pontosan az elmúlt évek politikájából fakadóan kérem azt, hogy kapjon valami törvényi védelmet, ha kell, kapjon alkotmányos védelmet. És ezt szeretném egyébként az államtitkár úrnak is a figyelmébe ajánlani, hogy azt gondolom, nem ördögtől

való, hogy ha nemzeti kincsünknek nevezünk valamit, akkor az kapjon alkotmányos védelmet. Azt gondolom, nincs a magyar Országgyűlésben olyan képviselő, aki mondjuk, a víz ellen szavazna, a víz megvédése ellen szavazna. Olyat tudnék, és én is azok között lennék, akik, ha a víz kérdéséről van szó, hogy magánkézbe adjuk-e: ne adjuk magánkézbe, kapjon alkotmányos védelmet!

Szeretném erre felhívni az államtitkár úr figyelmét, hogy kérem, dolgozzák ki a minisztériumban vagy az ön államtitkárságán azt, hogy a víz maradjon nemzeti kincsünk, maradjon magánkézben (*sic!*), tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a szolgáltatás minél több emberhez minél jobb és megfelelő minőségben el tudjon jutni. Amennyiben ez a törekvés ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán, hogy a minőség javuljon, az természetesen támogatandó; az, hogy egyébként állami kézbe, majd esetleg onnan valamilyen formán magánkézbe kerüljön, az természetesen nem. Az igazán megnyugtató az lenne, hogyha alkotmányos védelmet kapna. Köszönöm szépen, elnök asszony.

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Dócs Dávid képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök asszony, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Igyekszem az előttem szóló képviselőtársaimhoz képest egy kicsit más aspektusból megközelíteni a dolgokat, és talán azzal érdemes kezdeni, hogy az Európai Unió vízpolitikájának az egyik alapfeltétele vagy pillére a víz keretirányelv elfogadása és teljesítése lett volna, ami hazánkra 2015-re rótt volna kötelezettséget; ez a mai napig nem készült el, és a rossz hír, hogy 2027-ig ennek mindenképpen el kell készülnie; de egyelőre nagyon úgy néz ki, hogy hadilábon állunk ezzel a feladatunkkal is.

Az elmúlt évtizedek során vészes vízhiányokról, eltűnő tavakról, szennyvízelhelyezési problémákról, előregedő infrastruktúráról és szennyvízelhelyezésről és vízszennyezésekről is szóltak a vízzel kapcsolatos híradások, ami aggodalomra ad okot. Napjainkra egyértelművé, ismertté és elfogadottá vált, hogy a víz stratégiai fontosságú, korlátozottan rendelkezésre álló, sérülékeny és jelentős társadalmi és gazdasági értékkel bíró erőforrás.

A 2022. évben hazánknak rég nem látott mértékű aszályal kellett szembenéznie, melynek következtében több településen, például a Pest vármegyei Solymáron is napokig víz nélkül maradtak az ott élő emberek, az ott élő családok. Ez az időszak is bizonyította, hogy folyamatosan lépéshátrányban van országunk a változó klíma okozta helyzetek kezelésében, és sajnos úgy néz ki, hogy az akadálymentes vízellátásban is.

Az ENSZ Közegyesülésének 2010. július 28-ai határozata alapvető emberi jogként ismeri el a biztonságos, tiszta ivóvízhez és a megfelelő higiéniai feltételekhez

való jogot, és ezt az Alaptörvényünk XX. cikkelye csak tovább erősíti; valamint az ENSZ-nek ez az elfogadott okirata arra is felszólítja az államokat és a nemzetközi szervezeteket, hogy erre a célra biztosítsanak pénzügyi forrást és bővítsék a meglévő kapacitásokat - mint látjuk, hazánknak ezen a téren is bőven van hova fejlődni.

Fontos kiemelni azonban, hogy a törvényjavaslat megkárosítja az önkormányzati vagyont, és talán ennek az egész törvényjavaslatnak ez a legnagyobb aggodalomra okot adó szegmense. Az elvétel helyett inkább forrásokat kellene biztosítani az államnak a folyamatos karbantartásra és a felhasználói szám bővítésére, hiszen Magyarországon még mindig mintegy 200 ezer ember vízellátása ismeretlen. Vannak ellátatlan területek is, elsősorban a külterületi, zártkertes és tanyás, üdülőövezetes részek. A közszolgáltatás szervezésében az ágazati elvárások még a legerősebben központosított államokban is szükségszerűen társulnak területi szempontokkal, mivel az infrastruktúra telepítése és a közszolgáltatások ellátása az egész településhálózatot érinti, az térben elosztva valósul meg.

A víziközmű-szolgáltatási szektor éves nettó árbevétele 255 milliárd forint. 2012-ig az iparági aggregált árbevétel nőtt, 2013-tól viszont szűkülte a rezsiszökkentés hatására, ami összesen mintegy 20 milliárd forint bevételkiesést jelent az ágazatnak, ami az idő előrehaladtával egyre csak növekszik. A szektor teljes ráfordításainak nagyjából 45 százalékát teszi ki az anyagjellegű ráfordítások összege. Az anyagköltségek között iparág-specifikus tétel a kitermelt víz költsége, amely a ráfordítások teljes összegének csupán néhány százalékát képviseli, az ivóvíz-szolgáltatás önköltségének legjelentősebb részét ugyanis a tisztítással és az elosztással összefüggő költségek jelentik. A víziközműszektor - vezetékes iparág lévén - magas fix költségek mellett működik. A ráfordítások legalább 80 százaléka nem függ a szolgáltatott vízmenyiségtől, a kisebb vízfogyasztás így csak minimális mértékben csökkenti a szolgáltatói költségeket.

A Századvég Gazdaságkutató Zrt. és a Magyar Víziközmű Szövetség közös tanulmányából derült ki az, hogy a hazai ivóvízellátó rendszerek 56 százaléka túlnyomóan kockázatos, további 30 százalékuk pedig kockázatos minőségű. Ez azt jelenti, hogy hazánkban a víziközműrendszer kaotikus állapotoknak örvend - vagy inkább nem örvend, sajnos. A 2021-ben a kormány által elfogadott nemzeti víziközmű-közszolgáltatási stratégiában is alapvetésként köszön vissza, hogy a közel 100 ezer kilométernyi vízvezeték-hálózat 45 százaléka régen túl van már a műszakilag hasznos élettartamon. Rá kell világítanunk egy hasonlóan súlyos problémára is, hiszen a víziközmű-szolgáltatóknál egyre kevesebb fiatal dolgozik, az előrejelzések szerint 2027-re a dolgozók negyede hiányozni fog ebből a szakágból is.

Szögezzük le: nemzetstratégiai kérdés, hogy hazánkban mindenkinek zavartalanul rendelkezésére álljon a tiszta ivóvíz. Ebben a kérdésben nincs helye pártpolitikai csatározásnak, bővítés nélkül van, ahol

nem lesz továbbra sem víz, folyamatos és preventív karbantartások nélkül pedig már sokszor ott sincs sok esetben víz, ahol eddig volt, márpedig víz nélkül nincs meg az élethez szükséges legelemibb feltétel sem.

Feladat van tehát bőven, de nem az önkormányzatok további sanyargatásának az irányába, hiszen az elmúlt évek nagy vesztesei ők maguk voltak, hanem a víziközmű-szolgáltatások bővítése és korszerűsítése érdekében kellene azonnali lépéseket meghoznia a kormánynak. Éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom ezt a törvényjavaslatot a jelenlegi formájában nem tudja támogatni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP vezérszónoka következik. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én azzal kezdem, amivel szerintem mindannyian egyetértünk és egyet kell hogy értsünk, amit elmondott az államtitkár úr, hogy a víz maga az élet, és azt is elmondta, hogy a tiszta víz nemzeti kincs - ezt nagyjából szerintem minden felszólaló megismételte.

Ugyanakkor szerintem mondjuk ki, hogy milyen helyzetben vagyunk most, és milyen helyzetben van ez az egész ágazat, hogy tulajdonképpen az összeomlás szélén van Magyarországon az ivóvízellátás, a víziközműrendszer, és azt is el kell mondanunk - beszéljünk őszintén! -, hogy középtávon veszélybe került az ivóvízellátás rendszere Magyarországon, és veszélybe került a vízbázisoknak a védelme, ugye, pontosan az infrastrukturális problémák miatt. Elhangzott már a felszólalások során, hogy milyen szintű a hálózati veszteség - ez csak egy adat, ami leírja ezt a helyzetet -, tehát hogy a megtermelt ivóvíz közel 25 százaléka egyszerűen elfolyik a rossz csőhálózatok miatt. Az is elhangzott már, hogy 20 százalék alatt van a megfelelő minőségű vízrendszereknek az aránya Magyarországon.

Én mélységesen egyetértek minden olyan kritikával, amely a 2010 előtti baloldali kormányok, a Gyurcsány-kormány ez irányú tevékenységét írja le, valóban rombolást láthattunk ebben az ágazatban, egyébként olyan gyalázatokkal is, mint amikor kiszerveztek egyébként, meg még korábban is kiszerveztek ilyen fontos infrastruktúra-elemeket magánkézbe - ez teljes mértékben elfogadhatatlan. És mondhatjuk, hogy megtörténhetett volna 2010-ben, hogy egy magát nemzetinek mondó kormány valóban felelősen áll hozzá ehhez a területhez, és végre elindít, mondjuk, egy hosszú folyamatot, amivel ledolgozzuk a problémákat.

(12.40)

Ehhez képest 2010 óta megduplázódott a csőtörések száma, tehát a meghibásodások száma a víziközműrendszerben. Az a helyzet, tisztelt államtitkár

úr - s önhöz úgy szólok, mint egy nem olyan régen, talán egy hónapja kinevezett államtitkárhoz -, hogy nyilván nem önön kérem számon ezeket a problémákat, hiszen itt nem is csak az Orbán-kormány problémáiról van szó. Tehát ott tartunk, tisztelt államtitkár úr, hogy ez ma Magyarország legsúlyosabb rendszerszintű problémája. Én azt gondolom, hogy valóban mindannyiunknak, még akkor is, amikor kritikát fogalmazunk meg, számítani kell a pártpolitikai szölamokat, mert valóban a nemzet jövőjéről van szó, amikor a víz kérdéséről beszélünk.

Elhangzott egyébként többek, így államtitkár úr és kormánypárti felszólalók részéről is, hogy Magyarországon van elegendő víz; ezt talán államtitkár úr mondta. Nacsa képviselő úr pedig, aki most éppen nincs itt, úgy fogalmazott, hogy Magyarország egy vízügyi nagyhatalom. Én nagyon óva intenk mindenkit, magunkat attól, hogy ilyen kijelentéseket tegyünk. A víz valóban maga az élet, és attól függ a nemzetünk jövője, gyermekeink, unokáink sorsa, hogy tudjuk-e biztosítani a vízkincset számukra. Csak az a helyzet, hogy Magyarország vízkincsének 95 százalékát a befolyó vizek teszik ki, és sajnos az a helyzet ma Magyarországon, hogy jelenleg is az ország lecsapolása folyik, ugyanis az elhibázott vízgazdálkodás miatt több víz folyik ki az országból, több víz távozik, mint amennyi beérkezik, ezért gyakorlatilag Magyarország kiszáritása folyik.

A rendkívül rossz törvényi szabályozások miatt, pontosabban az intézményrendszer leépítése miatt jelentős részben veszélyeztetettek a vízbázisaink, veszélyben vannak a felszíni vizeink, veszélyben vannak a felszín alatti vizeink, és rengeteg súlyos szennyezést láthatunk. S pont a víziközműrendszer problémái miatt a szennyvízelvezetés, a szennyvízkezelés problémája is nagyon sok helyen megoldatlan, és egyre több helyen látunk problémát. Éppen most láthattuk például a Gerje-patak esetében is, hogy valószínűsíthetően egy rossz szennyvíztisztító telep milyen problémákat tud okozni. Én azt gondolom, hogy valóban ez a legsúlyosabb ilyen jellegű, az infrastruktúrákkal összefüggésben megfogalmazható kihívás.

Még egy dolgot hadd idézzek: 2017-ben a Megyei Jogú Városok Szövetsége, tehát egy kivételével a fideszes polgármesterek szövetsége úgy fogalmazott, hogy válságos helyzetben van a közműszektor, helyenként kritikus állapotban vannak a rendszerek a karbantartások elmaradása miatt. A Megyei Jogú Városok Szövetsége 2017-ben tette közzé ezt az állásfoglalást. Sajnos, még pontosítanom is kell Dudás képviselő urat. Ez a 2017-ben megfogalmazott 3000 milliárd sajnos nem azt az összeget írja le, amennyibe kerülne felújítani a víziközműrendszert, hanem ez az akkori áron számolva a hiányzó forrásokat írja le. Most igazából csak megbecsülni tudjuk, hogy mennyi pénz hiányzik ahhoz, hogy rendbe lehessen tenni a legfontosabb közszolgáltatás biztosításához szükséges infrastruktúrát. És azért csak becslésekkel tudunk

élni, mert 2015-ben kellett volna elvégezni azt a vagyoneértékelést és azt a műszakikockázat-értékelést, amely alapján most pontos számokról, pontos műszaki paramétereikről beszélhetnénk, de ezt nem végezte el a közműhivatal. Mint ahogy ennek a bizonyos éveken keresztül rejtegetett és dédelgetett közműstratégiának az elemeként 2021 végéig el kellett volna készülnie egy konkrét műszaki tervnek, de ez sem készült el, seholy sincs.

Ha megnézzük a közműhivatal internetes elérhetőségét - erre a Víz Koalíció is felhívta a figyelmet -, az elmúlt tíz évben nem tettek közzé az infrastruktúra műszaki állapotára vonatkozó adatot. Tehát amikor leírják a közműhálózat, a közműrendszer állapotát, akkor erről egy szót sem szólnak. Azért nem szólnak, mert a kormánynak erről rendszerszinten nincs információja.

Tehát én azt tudom mondani önöknek, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindannyiunk felelőssége, hogy erről a kérdéstről valóban a súlyának megfelelően beszéljünk. Én azt gondolom, mindenképpen kellene utalni arra, hogy a kormánynak most valóban félre kell tennie minden politikai, hatalomtechnikai szándékot, amit korábban sajnos nem tudott félretenni, mert ezt a kérdést most kell kezelni. Nem egy év múlva, nem két év múlva, nem 2026-ban, ezt a kérdést most kell érdemben kezelni.

Önök annak idején hoztak egy politikai döntést a rezsicsökkentésről, befagyasztották az árakat, de a másik oldalról nem biztosították a szolgáltatók számára, hogy azok a források megjelenjenek, amelyek a karbantartáshoz és a pótlásos javítási munkákhoz kellenek. Illetve bevezették a közműadót, ami megint csak egy óriási teher a teljes ágazatnak. Tehát mondhatjuk, amellet, hogy nem tettek érdemi lépéseket az ágazat súlyos problémáinak a kezeléséért, olyan intézkedéseket hoztak, amelyek tovább rontották a 2010-ben amúgy is nehéz örökséggel terhelt helyzetet.

En örülök annak, hogy ez a kérdés elkezdett megjelenni a közbeszédben. Engem egyébként 2018-ban ért az a megtiszteltetés, hogy az Országgyűlés képviselőjeként dolgozhatok, és a második felszólalásom a víziközművek ágazatával volt kapcsolatos. Az első egy nemzetpolitikai felszólalás volt, nyilván ennek is üzenetértéke volt, de a második felszólalásomban már erről a kérdéstről beszéltem, és azóta is törekszem arra, hogy erről végre beszéljünk ilyen szinten is. Orbán Viktor miniszterelnök urat már háromszor kérdeztem a közműrendszerrel kapcsolatban az azonnali kérdések órájában, és éppen tegnap volt az utolsó alkalom. Őszintén remélem, hogy nem az a fajta - s most nem akarok cinikus lenni - úgymond szakpolitikai mélység hatja át a kormány jelenlegi törvénykezését és szándékait, amivel válaszolt nekem a miniszterelnök úr. Most nem is idézném, hogy mivel próbálta elkenni a problémát a miniszterelnök úr. Nagyon remélem, hogy ennél azért megfontoltabb ebben a helyzetben a kormány.

A helyzet az, tisztelt képviselőtársaim, hogy most van egy akut helyzet, az, hogy az elszabadult rezsziárak

miatt a gazdasági ellehetetlenülés szélére kerültek a szolgáltató cégek. Itt egy azonnali intézkedést kell tenni, ezt a forrást biztosítani kell. Ez részben elindult, de ezt a forrást biztosítani kell a cégeknek, hogy a felszínen tudjanak maradni. Novemberben is kérdeztem a miniszterelnök urat, s akkor úgy fogalmazott, reméli, hogy az ideai költségvetés a felszínen maradáshoz elegendő lesz. Nem elegendő! És ezt nem én állítom, hanem a szolgáltatók állítják, de egyébként az önkormányzati szövetségek is állítják. Tehát itt egy azonnali forrásbevonásra van szükség, a szolgáltatóknak kompenzálni kell az energiaárak elszabadulása miatti elképesztő költségeket.

A következő a karbantartási és pótlási munka. Arról már sokat beszélünk, hogy mennyire borzalmas állapotban van ez a csőhálózat. De azt már pedzette a Mi Hazánk képviselője, hogy ha elmaradnak az előzetes karbantartások, akkor olyan vízrendszerek is tönkre tudnak menni, amelyek amúgy még akár évtizedekig szolgálhatnák az ott élő közösségeket. Tehát a megelőző karbantartásokat, a javításokat, a pótlásokat is meg kell tudni finanszírozni.

Államtitkár úr is beszélt róla, és talán Nacsa képviselő úr is, hogy milyen összeg szerepelt az elmúlt évek költségvetéseiben és szerepel az ideai évi költségvetésben is a karbantartási munkák támogatására; az ideai költségvetésben 3 milliárd forint. Nacsa képviselő úr is emlékeztetett arra, hogy ilyen összegekkel gazdálkodhatott az egész ország közműrendszere, tehát 3 milliárd, 4 milliárd, 5 milliárd forintból. Az teljesen világos, hogy ha érdemi munkáról beszélünk, akkor alsó hangon csak az ideai költségvetésben 200 milliárd forintnak kellene megjelennie, ami a karbantartási, pótlási és javítási munkák támogatásáról szól. S nagyon fontos - erről már beszéltek képviselőtársaim is -, hogy nemcsak az állami tulajdonú cégeket és szolgáltatókat kell támogatni, hanem az önkormányzatiakat is.

Itt van egy különösen súlyos veszélyhelyzet. Valóban megjelent az a bizonyos fenyegetés, hogy át lehet adni ingyenesen a közművagyonot az önkormányzatoknak, mert csak az kaphat támogatást, aki ezt megteszi. Hál' istennek, ezt cáfolta egyébként még novemberben a miniszterelnök úr, hogy ez nem így lesz, mások is kapnak támogatást. Tudjuk azt, hogy Pécs, Budapest, Szeged, Baja, Nagykanizsa, Szombathely és még rengeteg város döntött úgy, hogy nem adják át a közművagyonot.

A legfontosabb példa talán Debrecen városa, amely kormánypárti város. Debrecen fideszes polgármestere úgy fogalmazott, hogy ez egy olyan fontos stratégiai infrastruktúra, hogy ezt az önkormányzat nem adhatja ki a kezéből. Így fogalmazott Debrecen fideszes polgármestere, nagyon helyesen. Talán egyöntetűen döntött a közgyűlés, hogy nem adja át a közművagyonot Debrecenben. S a közgyűlési előterjesztésben szerepelt, hogy nincs garancia, hogy a kormány, miután majd átveszi az önkormányzatoktól, akik átadják, a közművagyonot, akkor ezt a problémát, a karbantartási és fenntartási problémát tudja kezelni.

Hát, nagyon igaza volt a polgármester úrnak, ugyanis ha megnézik a költségvetést, láthatják, hogy a kormány nem tervezte be az államosított közművek fenntartására a forrásokat. Magyarul, azt mondta, hogy tegye fel a kezét az, aki át akarja adni, ezt a problémát le akarja tenni, majd mi megoldjuk. De nem oldják meg, nem rakták be a költségvetésbe a forrásokat. Tehát azok az önkormányzatok, amelyek ingyen átadták a közművagyonot - Miskolc néhány napja vagy egy-két hete sajnos így döntött; szerintem nem volt megalapozott a döntés, az LMP ellene szavazott -, azok olyan hamis biztonságérzetbe kerülhettek, hogy majd a kormány megoldja. Nem oldja meg! Az önkormányzatnak felelőssége, kötelessége az egészséges ivóvíz biztosítása, és úgy adta le a saját döntési kompetenciáit, lehetőségeit, jogköreit, hogy a másik oldalon a kormány nem oldja meg ezt a problémát. No, ezt meg kell oldani! Én azt gondolom, hogy ezzel kapcsolatban is azonnali költségvetési módosítást kell végrehajtani.

Hasonlóan javasoljuk, tisztelt államtitkár úr, hogy a közműadót töröljék el. Ez a közműadó a jelen formájában egy teljesen fölösleges teher, és több tíz milliárdos mértékben nehezíti az ágazat működését.

Továbbá, mi is támogatjuk azokat a már félig-meddig kiszivárgott szándékokat, hogy ezzel a helyzettel, azzal, hogy maximalizálták az árakat, valamit kezdeni kell. Ugye, ez az az ágazat, ahol nemcsak a lakossági felhasználók kapnak árcsökkenett tételeket, hanem maximalizált áron működnek a különböző közületek, cégek, s a többi. Ez fenntarthatatlan helyzet!

(12.50)

Tehát nyilván a lakosság számára nem szabad engedni, hogy megemelkedjenek a vízdíjak. De az meg nem járja, hogy gyakorlatilag a teljes rendszer tönkremegy azért, mert mindenki csökkentett áron, vagy nem tudom, ki milyen módon szereti ezeket a fogalmakat használni, ilyen módon érhető el az ivóvíz, úgy-hogy most már egy évtizede befagyasztott árakon. Köszönőviszonyban sincs az ilyen módon kiszámított ivóvíz azokkal a költségekkel, amelyek a karbantartáshoz, fenntartáshoz szükségesek.

Itt a probléma nem a rezsicsökkentéssel van, hanem azzal, hogy önök ezt nem kompenzálták a szolgáltatásért felelős felé. Valóban, ezt a kérdést rendszer szinten kell kezelni, és én azt tudom ígérni, hogy ebben a kérdésben mi nem fogunk populista szövegeket használni, pengetni, hanem mi próbálunk majd olyan módon részt venni ebben a vitában, konstruktívan, javaslatokat letéve az asztalra, hogy bizony ezzel a kérdéssel most szembesülni kell. Nyilván egy hatalomtechnikai lépés volt az önök részéről ennek a rendszernek a kialakítása.

De én azt gondolom, hogy ahhoz, hogy sikeres tudjon lenni a kormány, tehát ezt az elképesztő és ismétlem, nemcsak 13 éves, hanem több évtizedes mulasztást megpróbálja ledolgozni az ország, amely kormányzati ciklusokon átívelő feladat lesz, elképesztő

forrásbevonást igényelve, én azt gondolom, nagyon felelősségteljes magatartásra van szükség és azonnali cselekvésre. Tehát hogy majd évek múltán ilyen-olyan cselekvési terveket elkészítenek, amelyeket évek óta hallunk még Schanda államtitkár úrtól, most Koncz Zsófia államtitkár asszonytól, hogy fontos a kormánynak - nem! Tehát ez a rendszer össze fog omlani, az ivóvíz-szolgáltatás.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egy dolgot muszáj még megemlítenem. Említette valamelyik képviselőtársam, hogy milyen elképesztő a szakemberhiány. Azt gondolom, értjük mindannyian, hogy ez önmagában mit jelent: ha a csőd szélén táncol egy szolgáltató, nem tud tisztességes bért adni a munkavállalóknak, elmennek a cégtől a szakemberek, elmegy a tudás, eltűnik a tudás, nagyon sok helyen láttuk már. Talán Érd esetében volt olyan, hogy napokig nem tudtak kivonulni vízművesek, hogy elhárítsák a csőtörést, mert már nem volt szakember. Ez önmagában lehetlenné teszi, hogy ezzel a problémával felveszük a versenyt.

Tehát a szakembereket meg kell becsülni. Meg kell adni a forrásokat, hogy a szakemberek tisztességes munka után tisztességes bért kapjanak. Ez nem történhet meg, ami most megtörtént szegényszemre, amiről tegnap próbáltam kérdezni miniszterelnök urat is, hogy kirúgnak egy vízügyi vezetőt. A Tiszántúli Vízügyi Igazgatóság igazgatóját kirúgták, azt az embert, aki leírta egyébként, hogy a Debrecenbe tervezett akkumulátorgyár vízellátásának milyen következményei lesznek, úgy általában leírta, hogy milyen kockázatok vannak, de leírta, hogy tökéletesen újra kell gondolni Debrecen teljes ivóvíz-, szennyvíz- és csapadékvíz-elvezetési rendszerét is, ami nyilván sok tíz milliárd forintba fog kerülni, hogy ezt az ipari parki megjelenő igényt kiszolgálják. Ezt az embert kirúgták.

Én rákérdeztem egyébként a Belügyminisztériumnál, hogy mi az oka. Éppen talán tegnap jött meg Rétvári államtitkár úr válasza; annyi, hogy leírja a dátumot, hogy mikor szűnt meg a munkaviszonya ennek az embernek. A miniszterelnök úr azt mondta egy kicsit cinikusan, hogy mindenki azt kapja, amit megérdemel. Na, ez az ember a munkáját végezte el, vízügyi vezető volt. Felelősen aláírt egy szakvéleményt, amelyben felhívta a figyelmet, hogy óriási kockázatokat vállal egyébként a vízfelhasználás szempontjából is az, aki egy ilyen döntést hoz meg, és ezt az embert kirúgták. Na, ez egy olyan irány, tisztelt államtitkár úr, amit el kell felejteni akkor, hogy ha önök egy percig is komolyan gondolják azt, hogy a víz maga az élet. Köszönöm elnök asszony türelmét.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK frakciójából. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban úgy gondolom, hogy igaza van mindenkinek, aki azt mondja, hogy a víz kincs. Annak is igaza van, aki úgy gondolja, hogy erre a kincse fokozottan kell ügyelnünk és vigyáznunk. Én ezt tovább folytatnám: szerintem olyan mértékig kincs, nemzeti kincs a víz, hogy megérdemel egy önálló minisztériumot. Az, hogy nem kapott, nyilván a kormány felelőssége, de itt a lehetőség, államtitkár úr, hogy bebizonyítsa, hogy önálló minisztérium nélkül is valóban komolyan gondolja a feladatát és a dolgát.

Debreceni vagyok. Nekem nagyon fontos debreceniként az, hogy Debrecen ne csak most, hanem 1-2-5-10-100 év múlva is egy élhető, virágzó város legyen. Nagyon fontos az, hogy egy súlyosan vízhiányos, aszály sújtotta területen az életet tudjuk továbbra is biztosítani.

Államtitkár úr, önnek volt egy elődje, dr. Fónagy János, aki közlekedési és vízügyi miniszterként 2001 júniusában itt, a tisztelt Ház falai között beszélt Debrecenről és arról, hogy ha Debrecenben nem születik megoldás, akkor el fog tűnni a víz, hogy Debrecen ki fog száradni, hogy meg fog sülyedni teljesen a város, el fog tűnni Debrecen vízkészlete.

Olybá tűnik, hogy akkor hosszú-hosszú évekig ezt nem vették komolyan, majd elindult valami közös gondolkodás. Azonban most azt látjuk, hogy egy örült terv hatására - ahelyett, hogy Debrecenben pótolnák a vizet olyan módon, hogy a kiszáradt Debrecen környéki tavak, az öntözésért sikoltó mezőgazdasági területek, Debrecen aggódó lakóinak igényeit, akik félnek attól, hogy Debrecenből eltűnik a víz, elégítenénk ki - egy örült hatalmas akkumulátorgyárat építünk, és a vizet, gyakorlatilag Debrecen egyik legértékesebb, az ország egyik legértékesebb kincsét, a vizet lökjük oda prédául. Én azt hiszem, a legnagyobb hibát követjük el. Ez nem hiba - ez bűn! Önnek államtitkárként pedig kutya kötelessége az, hogy megvédje Magyarországot, a nemzet és azon belül is Debrecen vízkészletét.

Államtitkár úr, én megkérdezem: dr. Fónagy János után ön lesz-e a következő, aki feláll itt a parlamentben és felelős kormányzati emberként azt fogja mondani, hogy védjük meg Debrecen vizét? Felelős kormányzati vezetőként ki fog-e állni, és a szemébe mer-e nézni Orbán Viktornak, az örült, hagymázás terv kiötlőjének, aki Debrecenre oktrojálja ezt a beteg gyárat a debreceni lakosok ellenére, és azt tudja mondani, hogy ön mint államtitkár, igenis felelős módon kijelenti, hogy Debrecen képtelen elviselni egy ekkora vízpusztító gyárat? Mert ha igen, akkor azt mondom, hogy valóban jó kezekbe került a vízügy, hogyha nem, akkor valóban továbbra sincsen olyan ember a kormányzatban, aki a legértékesebb kincsünket, a vizet meg tudja óvni olyan emberektől, akik jelen pillanatban ezt a vizet éppen odadobják ebek harmincadjára. Köszönöm, hogy meghallgattak.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Ha jól látom, akkor Keresztes László Lóránt következik szólásra, az LMP képviselője. Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen. Én is köszöntöm elnök urat. Tisztelt Országgyűlés! Röviden még szeretném folytatni úgy mond a vezérszónoki felszólalásomat. Van néhány gondolat, amit mindenképpen szeretnék még önök elé tárni. Egy kis polémia kialakult képviselőtársaim között, hogy az imént elhangzott gondolatok hozzátartoznak-e a törvényjavaslathoz, vagy nem. Én úgy látom, hogy maximálisan hozzátartoznak. Ez a törvényjavaslat nagyon sok intézkedést tartalmaz, és bizony foglalkozik azzal, hogy itt valamiféle bizottság jön létre a víziközművekért felelős miniszter, a vízgazdálkodásért felelős miniszter és a közműhivatal bevonásával, hogy meginduljon ennek a közműrendszernek, ennek az infrastruktúrájának valamiféle feltérképezése. Úgy szerepel a törvényjavaslatban, hogy erre a fizikai problémákból levezethető hálózati veszteségre valamiféle magyarázatot próbál keresni ez a bizottság vagy a kormány.

Na most, ugye, itt hívtam fel a figyelmet arra, hogy ezt a vizsgálatot nyilván nem most kellett volna elvégezni, és nem 2010-ben, hanem évtizedekkel korábban kellett volna elvégezni ezt a vizsgálatot, de ha eddig nem történt meg, akkor legalább most történjen meg. Tehát nyilván rendkívül fontos, hogy feltérképezzék azt, hogy valójában milyen állapotban van a víziközműrendszer, mert amíg ilyet láthatunk, a problémákat, amelyeket látunk, részben statisztikákból fakadnak, részben pedig a Víziközmű Szövetség által kiadott különböző becslésekből, szakmai állásfoglalásokból levezethető ez a bizonyos 3000 milliárd forintos forráshiány is, ami egyébként mai áron 5000 milliárd körülire tehető. Tehát fontos, hogy ez megtörténjen.

Az valóban egy fontos probléma, hogy a víz kérdése, a vízgazdálkodás kérdése és általában a vizekkel kapcsolatos döntéshozatal elkülönül több minisztériumra. Alapvetően az Energiaügyi Minisztérium felel egyébként a víziközművek kérdéséért, felel a környezetvédelemért, az agrártárca felel a természetvédelemért egyébként, és nyilván az agrártárca felel a vizekkel kapcsolatos felelőssége és kompetenciája nem kérdőjelezhető meg, de a Belügyminisztérium felel a vízgazdálkodás kérdéséért, nyilván ezért is van ez a fajta bizottsági kezdeményezés. De az valóban kijelenthető és elmondható, hogy rendkívül káros, hogyha nincs egy egységes gondolkodás a kormányzati politika mögött, ami a víz kérdését ilyen holisztikusan, egységes rendszerben kezelné.

(13.00)

Ezért én egy óriási hibának és hiányosságnak tartom, hogy ma már Magyarországon nincs vízügyi kutatóintézet, ami volt valaha, de megszüntették, és

nincs is, mondhatjuk így, egységes tudományos háttere a vízről való gondolkodásnak, annak ellenére, hogy egy stratégiai erőforrásról beszélünk. Tehát szerintem ez irányban nagyon-nagyon fontos lenne lépéseket tenni, hogy legyen ilyen jellegű tudományos bázis Magyarországon, és ez sokkal fontosabb, mint hogy egyébként hogyan hívnak egy-egy minisztériumot. Tehát szerintem, ha a konkrétumokat nézzük, akkor ez a legfontosabb lépés. Nagyon fontosnak tartom azt, amit már hangsúlyoztam az iménti felszólalásomban is, hogy nem lehet halogatni a forrásbevonást, hiszen újabb és újabb, amúgy menthető vízrendszerek fognak tönkremenni.

Államtitkár Úr! Én tegnap is utaltam rá, próbáltam a miniszterelnök urat meggyőzni, csak nagyon ennek a politikai pengeváltásnak a hangulatába került a miniszterelnök úr, hogy az nem járja, hogy 3 milliárd forintot költenek egy év alatt a víziközműrendszer karbantartásának a fejlesztésére, és ha megnézzük, hogy az ipari szereplők vízigényének a kielégítésére mennyi közpénz jut, akkor láthatjuk, hogy az iváncsai gyár esetében 30 milliárdot, a gödi gyár bővítése esetében is 30 milliárdot költenek. Tehát nem állja meg a helyét az az állítás, hogy önök érzékelik a problémát, de hogy ez nem szándék, hanem pénz kérdése. Úgy látjuk, hogy azért nincs pénz a víziközmű-hálózat érdemi karbantartási, pótlási és javítási munkáinak a felpörgetésére, mert másra költik el. Egyébként vízrendszert építenek, csak nem a magyar emberek ivóvízellátását biztosító kritikus infrastruktúra feljavítására vagy életben tartására, hanem az ipari szereplők vízigényének a kiszolgálására.

Az nem releváns, amit miniszterelnök úr mondott, hogy de majd megvárjuk, amíg ezek a gyárak elkezdnek termelni, majd rengeteg profitot itt hagynak - hát, nem hagynak -, és majd abból lehet a közműrendszert helyreállítani. Nem! Tehát ha 2026-ig vagy éveken keresztül nem kívánnak érdemben, a jelenlegihez képest két nagyságrenddel több forrást biztosítani a víziközműrendszer karbantartására, akkor össze fog omlani rengeteg régióban Magyarországon az ivóvízellátás. Ez nem tartható irány egy nemzeti kormánynak és egyáltalán egyetlen kormánynak sem, alapvető nemzeti érdekek, hogy megtartsuk, megvédjük a víziközműrendszer működőképességét és a vízbázisainkat.

És egy utolsó gondolat a privatizáció, a kiszervezés kérdése. Elképesztő felelőtlennek tartom a korábbi kormányoknak, a balliberális kormányoknak azokat az intézkedéseit, vagy beszélhetünk itt egyébként bármilyen színezetű városvezetőkéről is, akik áruba bocsátják, kiszervezik, privatizálják a víziközműrendszereket, ez elfogadhatatlan. Mi azt gondoljuk, nemzetbiztonsági kérdés az, hogy a vízkincsünk feletti rendelkezés, a felügyelet joga mindig nemzeti kézben maradjon, mi úgy gondoljuk, hogy alapvetően önkormányzati kézben, de nemzeti kézben, tehát az állam nem adhatja ki a kezéből magánszereplőknek, piaci szereplőknek sem a közműrendszereket, sem a vízbázisaink feletti rendelkezés jogát.

Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Elhangzott már valóban, hogy Schmidt Jenő, Tab fideszes polgármestere, a TÖOSZ elnöke megfogalmazta aggodalomként, hogy nehogy a víziközműrendszer is a gyorsforgalmi úthálózat sorsára jusson. Én azt kérdezem önöktől, hogy találkoztak-e ilyen jellegű kormányzati szándékkal, hogy valamiféle kiszervezéssel kívánja megoldani a kormány ezt a problémát. És ha találkoznak ezzel, önökben megszólal-e az a fajta csengő vagy nem tudom, mi, hogy ezt nem támogathatják a szavazatukkal? Tehát nem lehet engedni, hogy privatizálják Magyarországon a víziközmű infrastruktúráját és a vízbázisok feletti rendelkezést. Ezt nem lehet megengedni, ezt nemzet soha nem engedheti ki a saját irányítása alól. Én nagyon-nagyon súlyosnak tartom egyébként a korábbi kormányoknak az ilyen irányú intézkedéseit vagy éppen az önkormányzatoknak az ilyen irányú intézkedéseit, mert ez felelőtlen, ezt soha nem lehet jó példaként hozni akár a magyar Országgyűlés elé, akár bármilyen fórumon a politikai vitákban. Tehát én azt gondolom, hogy nemzeti kézben kell tartani a vízbázisaink feletti rendelkezést.

Azt tudom mondani államtitkár úrnak, hogy nem kis feladatot kapott. Azt gondolom, mindannyian érezzük, hogy ez talán a legátfogóbb és legszerteágazóbb, Magyarország jövőjét talán a legnagyobb mértékben meghatározó, infrastruktúrákkal kapcsolatos feladat, és egy egészen elképesztő, sok évtizedes mulasztás eredményét kell tudni először is nyilván szintetizálni, valamilyen módon áttekinteni államtitkár úrnak. Azt tudom felajánlani, nemcsak az LMP-frakció tagjaként, de az Országgyűlés Fenntartható Fejlődés Bizottságának az elnökeként is, hogy minden-minden segítséget én magam megpróbálok megadni államtitkár úrnak, amennyiben igényli, amennyiben van a kormány részéről ilyen jellegű konstruktivitás.

Azt gondolom, azt tapasztalják képviselőtársaim is, hogy a Fenntartható Fejlődés Bizottságának ülésein próbáljuk számúzni a pártpolitikai szövegeket, és maximálisan egyetértek minden képviselőtársammal, aki úgy gondolja, hogy a víz kérdése soha nem lehet pártpolitikai viták tárgya. Én magam ebben a kérdésben partner leszek, és kitartást kívánok államtitkár úrnak ehhez a nem mindennapi feladathoz. Köszönöm, elnök úr. *(V. Németh Zsolt: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, van-e még felszólalásra jelentkező. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok a kijelzőn illet, az általános vitát lezárom.

Most akkor megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e szólni. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, aki az előterjesztő, és válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

V. NÉMETH ZSOLT energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is hadd rögzítsem azt, hogy maga az

alaphangja a vitának olyan volt, ami illik az ügy súlyához, tehát a víz az emberi élet alapja, nemzeti kincs, nemzetbiztonsági kérdés - rögzítették a hozzászólók szinte valamennyien. Némileg ebbe csapott bele Varga képviselő úr felszólalásával, aki olyan jelzőket sorakoztatott fel, hogy örült, beteg, agyatlan terv, hatalmas vízpusztító akkumulátorgyár, ami tulajdonképp nem témája a mostani jogszabálynak, de hadd térjek ki rá néhány mondat erejéig.

Azt látom, hogy az akkumulátorok összekötése állandóan ezzel a jelzővel, hogy vízpusztító, egy politikai alapvetés része, és... (Varga Zoltán: Szakmai!) A legkevésbé sem az, képviselő úr, a legkevésbé sem szakmai, mert valóban, mint számos ipari létesítménynél, a termeléshez szükséges a víz hűtővízként, számos más iparágban ez így van. De ha megnéznék azt, hogy vajon mennyi a vízfelhasználása az akkumulátorgyáraknak, akkor rájönnének, hogy az első tízben nincsenek benne. Hangsúlyozom, hogy az első tíz magyarországi létesítményben! Papírgyár, műtrágyagyár, hatalmas nagy vágóhídi és élelmiszeripari üzemek, netán sörgyárak - de véletlenül sem akarom azt mondani, hogy forduljanak rá ezután a sörgyárakra, és azokat próbálják kitolni az országból. Vagy netán azt kérdezném csak meg, hogy miután itt végeztek a munkájukkal, tehát hogy elinnét az akkumulátorokkal, elmennek-e a szomszédba meg mindenhova? Mert ha itt környezetet pusztít, akkor azért az önök internacionalizmusa alapján menjenek el máshova is, hát, ne engedjük meg, hogy más embereket pusztítson az akkumulátorgyár! (Varga Zoltán közbeszól.)

Tehát elektromos autó kell, de az akkumulátorok pusztuljanak. A tömegközlekedés, a közösségi közlekedés jó - de busz megálló? Hát, ott zörög a busz állandóan előtte, tehát tűnjenek el a busz megállók! Ez együtt van. Ha akarjuk magát az elektromos közlekedést, ahhoz bizony kell akkumulátor a technika jelenlegi állásánál (Varga Zoltán közbeszól.), és nagyon hosszú ideig ez így is lesz.

Mindezek mellett tényszámokat is hadd mondjak, mert fontos azt rögzíteni, hogy mi áll rendelkezésre és mi nem. A Debreceni Infrastruktúra Fejlesztő Kft. - ott is szakember van, mérnökember - tájékoztatása szerint Debrecen elméleti kapacitása, azaz a vízkészletek napi utánpótlódása felszín alatti vízbázisok esetén 75 ezer köbméter/nap, felszíni víz esetén 30 ezer köbméter/nap, összesen tehát 105 ezer köbméter naponta. Ezek azok a maximummennyiségek, amelyek kitermelése esetén a vízkészlet még nem csökken. Jelenleg elérhető, tehát technikailag kivethető 72-75 ezer köbméter/nap. Ez úgy jön ki, hogy a Keleti-főcsatorna távvezetékén átvehető napi 12-15 ezer köbméter/nap, és a felszín alatti vízkészletekből még jön 60 ezer köbméter/nap. Ahhoz, hogy az engedélyezett és elérhető vízkészletek ténylegesen is kitermelhetők legyenek, kapacitásfejlesztési beruházásokra van szükség, amelyeknek az előkészítése, sőt a beruházása folyamatban van.

(13.10)

Mindezek mellett említsük meg a szürkevíz kérdését, amelyről azért mást gondol egy nyugat-európai szakirodalom: ott tartanak már, hogy elválasztják a fekáliát a mosdóvíztől és mástól. Nálunk a szürkevíz legyen az, hogy ez a tisztított szennyvíz, amelyet... (Varga Zoltán közbeszól.) - jó, magyarországi terminológiával mindenki ezt érti alatta -, amelyet keverve, egyharmados arányban alkalmassá tesznek arra, hogy hűtővízként szolgáljon. És az ipari parkban levő beruházások készségüket fejezték ki ennek a víznek az igénybevételére. Ez a munka jelenleg folyamatban van. (Varga Zoltán és dr. Keresztes László Lóránt közbeszól.)

Mindezek mellett én bízom abban - mivel a DK és még sokan mások a 10 éve befagyasztott díjat említeték, mint ami a jelenlegi helyzetben a bűnös -, hogyha ez változna, akkor feltételezem, hogy meg fogják szavazni, tehát hogyha a befagyasztás rosszat tett. Egyébként térjünk vissza azokra az időkre, 2010-re! A magyar kormány egy olyan gyakorlatot fagyasztott be, amiben - ha visszagondolunk a rendszerváltozás előtti időre - két dolog volt biztos, hogy szilveszterkor Hofi Géza beszél a szilveszteri kabarében, és január elsején felmennek az árak. Ez az év végi állandó kettős volt, Hofi Géza meg az árak, díjak növekedése. 2010-ben azt határoztuk el, hogy ennek nem kell így lennie, és ennek haszonélvezői voltak és vannak jelenleg: a magyar családok. Tehát azért ha megkérdezzük az embereket, hogy ők nem szeretik-e a rezsicsökkenést, de, szeretik a rezsicsökkenést, mert elképesztő nagyságrendű forrásokat hagy, hagyott a zsebükben, és így a magyar életminőség azonos nettó fizetés esetén is magasabb tudott lenni a vetélytársainál. Ennek az átgondolása persze valószínűleg a víziközművek esetén szükséges.

Átadás: hogy átadják-e az önkormányzatok a víziközmű-tulajdonukat és magát a működtetőt vagyont is, hiszen két vagyonról van szó. Rengeteg emocionális elem van ebben, ugyanis a rendszerváltozás idején az a fajta ragaszkodás természetes volt, hiszen a víziközművek jelentős részét, az ivóvízvezetéseket maguk a lakosok építették: 11 méter kijelölve, 11 méter a szemben levővel együtt, megvolt egy telekszélesség. Hát, hogyne lett volna ez az önkormányzati vagyon része!

Ezzel szemben az elmúlt években, és egyébként ezt kihagyjuk, hogy ezen a területen milyen hatalmas beruházások folytak az Orbán-kormány idején: 100 százalékban európai uniós és nemzeti forrásból épültek, önkormányzati és lakossági önerő nélkül. Itt viszont már megkérdezném: biztosan természetes, hogy ez önkormányzati tulajdonban legyen? És természetesen a két végpont között van számos dilemma, ezért aztán párthovatartozás nélkül, mert nincs ebben az országban diktatúra, van úgy, hogy fideszes vezetésű városok döntenek, kormánypárti vezetésű városok döntenek úgy, hogy marad önkormányzati

tulajdonban a cég, és van olyan ellenzéki vezetési város is, amelyek meg úgy döntött, hogy mégiscsak az integráció része kíván lenni.

Egyébként hadd rögzítsük azt, hogy köztulajdonból köztulajdonba kerül. Nem az a helyzet áll elő, amiről Nacsa Lőrinc képviselőtársunk beszél, hogy eladták, eladták az alapvető infrastruktúrákat; itt magyar köztulajdonból kerül magyar köztulajdonba, amennyiben úgy gondolják az önkormányzatok. Mi nem vagyunk tsz-szervezők, tehát nem küldünk se cigányzenekart, hogy belépjenek, se verőembereket, tehát döntenek maguk a helyi közösségek aszerint, ahogy a rövid és hosszú távú érdekeik irányítják őket.

Gurmai Zita képviselő asszony beszélt a befagyasztott díjak miatti helyzetről, hogy szintén rákényszerítik az önkormányzatokat az integrációra, és hogy az államosított cégek által nyújtott szolgáltatás színvonala alacsonyabb, mint az önkormányzati cégek általi. Hát, ez így egy Fradi-Dózsa-vita, tehát én azt el nem hiszem, hogy valaki, ugyanaz a mérnökember, aki az állami céghez megy, egy mihaszna lesz, és nem bírja normálisan vezetni a céget, az önkormányzatnál meg igen. Ilyen is van és olyan is van, tehát motivált vezetőkkel lehet jó színvonalú szolgáltatást nyújtani.

Egyébként az sem igaz, hogy az önkormányzati tulajdonú cégek nem kapnak támogatást; kapnak támogatást. Ennek a támogatásnak az összege, mondjunk ki egy számot, 150 milliárd ebben az évben. Tehát az integrálódni kívánó cégek, az állami cégek és az önkormányzati cégek, ha nem kívánnak integrálódni, ebben az évben 150 milliárd forintnyi kiegészítést kapnak. Tehát az, hogy a karbantartásokra sincsen pénz, ez így, ebben a formájában teljes egészében nem igaz. Mindazok mellett elfogadom, hogy a helyzet néhány helyen valóban gondokra ad okot.

Dudás Róbert képviselő úr említette azt, hogy a víznek, ivóvíznek akár alkotmányos védelműnek is kellene lennie. Képviselő úr, a kívánsága megvalósult, mert a magyar Alaptörvény tartalmazza azt, hogy az ivóvíz, az ivóvízkészlet a nemzeti vagyonba tartozik, és mint ilyen, elidegeníthetetlen, és remélem, hogy az is marad.

Dócs Dávid képviselő úr egy nagyon érdekes adatot említett, miszerint a költségek 80 százaléka, a működési költségek 80 százaléka alapvetően nem függ a kitermelt vízmennyiségtől. Magyarán, szinte ugyanolyan költségekkel kell számolni egy kis órségi, néhány száz fős faluban, mint itt a fővárosban. Miniszterelnök úr is erről beszélt, hogy ez egy igazságtalan és méltánytalan helyzet, mert a víz talán minden infrastruktúra előtt van, az élet alapja, mint mondjuk, ha úgy tetszik, előtte van a villanynak vagy a gáznak is.

És Algyőn szerintem nem olcsóbb a gáz, mint másutt, de Pakson sem a villany. Tehát a víznél meg van jelenleg 4 ezer fajta díj, ha az alapdíjakat nézzük, a szennyvízdíjat, a vállalkozóit és a lakosságit, a nem lakosságit, tehát ezen változtatni kell, és ezen a kormányzat dolgozik is.

Végezetül pedig Keresztes Lóránt képviselő úr, elnök úr gondolataihoz, hogy középtávon súlyos veszélybe kerülhet a magyar vízbázis. Az egész világon felteszik ezt a kérdést, hogy van-e elegendő víz. Hát, én hadd korlátozódjak csak a víziközmű-területre, beismerve, hogy ez nem választható el a többi, másfajta felszíni víztől. Magyarországon a rendszerváltozás idején 1 milliárd 12 millió köbméter vizet termeltek ki; ma ennek a kétharmadát. Ez persze nem a takarékosságot jelenti a lakosok részéről, hanem a szocialista nagyipar leépülését. Volt ez kevesebb is, 50 százalékos körül, és az elmúlt években kezdett nőni.

Még egy számpárt hadd adjak! Akkor az 1 milliárd 90 százaléka, 900 millió körül volt az értékesített vízmennyiség. Nem beszélünk például erről se, csak a hálózati vízvesztéséről. Van értékesítési vízmennyiség is, magyarán amit nem fizetnek ki, és annak is nemcsak a lyukas cső az oka, hanem a mosatás, a technológia, tehát sok minden van ebben. Megint zárójelben jegyzem meg, hogy a Víz Koalíció számai szerint egyik évről a másikra nem romlottak le ezek a mutatók, ez nem jelenti azt, hogy ez a 21 százalékos lenne magas, a 21 és 22 százalékos. Nemzetközi méretben nem a legrosszabbak, még a középmezőnyben vannak ezek a számok, de mindenképpen beavatkozás szükségeltetik.

De az akkori 900 millió köbméternek az értékesített része most már csak a fele, tehát itt látszik, hogy a kitermeltnek a kétharmada, de az értékesítettnek a fele, közte van a hálózati veszteség, amivel kell foglalkozni, és ennek a súlyosságára tulajdonképpen ez az esztendő és a múlt esztendő világított rá, amikor ennek az amúgy feleslegesen kitermelt víznek az energiaigényét nézzük, hogy ezt hiába fizettük ki. Tehát amikor az ágazatot rendbe akarjuk tenni, akkor ilyenfajta korszerűsítésre is szükség van, hogy egyrészt, ha ezeket a hálózati veszteségeket lecsökkentjük, akkor kevesebb villany fog fogyni, és azokat a villanyszivattyúkat, amelyeket működtetnek, hatékonyabbra kell kicserélni.

(13-20)

Tehát nem csak hazai forrás áll rendelkezésre, ezért e tekintetben is programokat dolgozunk ki. Ezeket én fontosnak tartom, a terveket, mindent, de az, hogy a vagyonértékelés és a műszaki tervek nem készültek el, nem lesz vagy lenne akadálya egy nagy fejlesztési programnak, én ebben biztos vagyok, képviselőtársam. Az a vezérigazgató, aki nem tudja az elkövetkező három-négy évre kapásból, így, mindenféle tervek nélkül meghatározni, hogy mi a fontossági sorrend, az alkalmatlan a feladatára. Tudják ezeket az adatokat, ismerik a szivárgási adatokat, a csőtöréseket, vannak most már vizsgálatok is, röntgenes vizsgálatok, nagyon sok helyen módszeresen vezetnek ezeket, és következtetéseket vonnak le. Én a 3000 milliárdnak a harmadával megelégednék, és lépéseket is teszünk arra, hogy egy ütemezett rekonstrukciós programra sor kerüljön az elkövetkező időszakban.

A közműadó kivezetése nem lehetséges az európai uniós szabályok szerint, csak szektorsemlegesen lehet kivezetni, külön a víziközmű-ágazat esetén nem, a többi más ágazatban levő bevétel viszont szükséges.

A szakemberek megbecsüléséről szót ejtett a képviselő úr - nagyon helyes. Szerintem is ez a másik veszély, tehát fontos erre figyelmet fordítani, ezért például az integrációban részt vevő cégeknél ez az egyik első lépés, hogy felzárkóztassák a béreket, hogy meg tudják tartani a munkaerőt a víziközmű-vállalatoknál.

Mindent összevetve köszönöm mindenkinek a hozzászólását, még Varga képviselő úrét is. Az a segítő szándék, testtartás, hozzáállás, amely ezen a területen tapasztalható, szükséges lesz ahhoz, hogy a kormányzat megtegye azokat a lépéseket, amelyek szükségeltetnek a víziközmű-ágazat gondjainak megoldásához. Ezt a megelőlegezett támogatást előre is köszönöm, és köszönöm a figyelmet is. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, V. Németh Zsolt államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik az **egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3512. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Takács Péter államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány elkötelezett abban, hogy a magyar lakosság a lehető legjobb egészségügyi szolgáltatásban részesülhessen, ezzel párhuzamosan a szolgáltatók feladataikat a költséghatékonyság elvének figyelembevételével végezzék. Kiemelt kormányzati prioritás az egészségügy feltételrendszerének folyamatos figyelemmel kísérése és a szükséges módosítások, finomhangolások elvégzése, a szabályozások aktualizálása; az előttünk álló törvényjavaslat is ezt a célt szolgálja.

Engedjék meg, hogy a leglényegesebb módosítási javaslatokat, mivel nagyon sok területet érintünk, röviden is ismertessem. Az első ilyen pontunk a humán reprodukció. A törvény kiegészítése meghatározza a fertilitásprezerváció részletes szabályait. A módosítás célja, hogy az egyes megbetegedések, például előzetes onkológiai indikáció esetén az érintettek számára elérhetővé váljon - nemre való tekintet nélkül, tehát férfiakra és nőkre egyaránt - az ivarserjtek saját célra, későbbi reprodukciós eljárás elvégzése érdekében történő fagyasztása, valamint letétele. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény módosítására is sor kerülne ebben a témában. A reprodukciós

eljárásokban részt vevő szakemberek jogviszonyának létesítésére vonatkozó szabályokat rendezi a módosítás oly módon, hogy a munka törvénykönyve alá tartozzanak, így azoknak a korábban magánszolgáltatóknál dolgozó egészségügyi dolgozóknak, szakorvosoknak nem kell a jövedelmüket csökkenteni, ha az Eszjt. szabályai szerint csökkenésre kerülne sor.

Fontos téma a halottvizsgálat újraszabályozása. Jelen javaslat a törvényi szintű keretszabályokat tartalmazza annak érdekében, hogy az intézményen kívüli, természetes halállal elhunyt személyek esetében helyszíni halottvizsgálatot kormányrendeletben meghatározott szabályok alapján, orvosi jelenlét mellőzésével mentőtiszt is elvégezhesen. Hangsúlyozandó, hogy a mentőtiszt erre vonatkozó képzést követően, vagyis nem automatikusan arra kap jogosultságot, hogy a halál bekövetkezésének módját, azaz azt, hogy természetes vagy nem természetes módon következett be, és nem az okát valószínűsítse. Az ehhez szükséges képzések kialakítása a szabályozással kapcsolatban párhuzamosan folyik. A mentőtiszt halottvizsgálati eljárással kapcsolatos feladatait kormányrendeleti szintű szabályozás fogja tartalmazni, a módosítás fő célja az eljárás és adott esetben az orvosra való várakozás idejének rövidítése, a folyamatok egyszerűsítése.

A nem természetes halál esetére a halottvizsgálati szaktanácsadói rendszer kiépítése szükséges, amely főként kormányrendeleti szintű szabályozást igényel. Az egészségügyi és hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény módosítása is szükséges. Tekintettel arra, hogy a mentőtiszt az eljárása során az EESZT-hez hozzáfér, illetve az elektronikus halottvizsgálati bizonyítvány egyes részeit kitöltheti, ezért szükséges meghatározni, hogy az adatkezelése során az orvossal esik egy megítélés alá.

Az egészségügyről szóló törvény módosításának célja a halottvizsgálattal kapcsolatban, hogy a halottvizsgálati szaktanácsadókat, igazságügyi orvosszakértőket foglalkoztató intézmény, amely nem természetes halál esetén igazságügyi boncolást is végez, e minőségében egészségügyi szolgáltatónak minősüljön, ugyanis a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ nem egészségügyi szolgáltató, így az alkalmazásában álló igazságügyi orvosszakértők az EESZT-hez eddig nem fértek hozzá, ami pedig nélkülözhetetlen lesz később a munkájuk elvégzéséhez.

További módosítás, hogy a mentőtiszt halottvizsgálatra vonatkozó képzéséről szóló igazolását működési nyilvántartásban kell rögzíteni, ami biztosítéka annak, hogy a helyszínen lévő mentőtiszt jogosult a halál eredetét valószínűsíteni.

Az alapellátásra vonatkozóan elmondható, hogy a teljes körű, hosszú távon folyamatosan és biztonságosan működtethető háziorvosi rendszer mindannyiunk számára kiemelt jelentőségű. Az alapellátás átszervezése és fejlesztése szakmai tapasztalatokon alapuló, a földrajzi és helyi sajátosságokat, infrastrukturális, személyi és tárgyi feltételeket szem előtt tartó,

színvonalas, ellenőrizhető, lakossághoz közeli ellátási rendszert eredményez. A 2023. január 1-jén hatályba lépett rendelkezések meghatározták az állami szerepvállalás fő irányait, amelyek a hatékony, egymásra épülő és egymást kiegészítő egészségügyi szolgáltatások összehangolásához és az egyes területek fejlesztéséhez voltak szükségesek.

Az állami szerepvállalás növelése egyben az önkormányzatok tehermentesítésére is irányul. Állami feladattá vagy részfeladattá vált az alapellátási körzetek kialakítása, a házi orvosi, házi gyermekorvosi ügyeleti ellátás, illetve annak szervezése, a védőnői szolgáltatás biztosítása az önkormányzattal együttműködésben, melynek előnye, hogy a védőnők a vármegyei irányító kórház alkalmazottai lesznek, ezzel egységesen az Eszjt. hatálya alá tartoznak, és ez a változás a bérkülönbségek okozta problémát is megoldja.

A jelenlegi módosítások az alapellátás átszervezésének finomhangolására irányulnak. A lakosság magasabb szintű orvosi ellátása, az egészségtudatos életmódra ösztönzés érdekében az egészségpolitikai szempontokat szem előtt tartva indokolt a házi orvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi finanszírozási rendszer átalakítása, ami nemcsak a fenti célokat szolgálja, hanem a jelenlegi gazdaságtalan, kis méretű körzetek és a nagyobb, jól működő, ugyanakkor az orvos számára nagyobb munkaterhet jelentő körzetek között kiegyensúlyozó hatással is bír. A körzetátalakításra, illetve a nyilvántartás szabályaira vonatkozó rendelkezéseket módosítjuk, és a területi védőnők 2023. július 1. napjától kerülnek át a vármegyei irányító kórház alkalmazásába.

(13.30)

Ezzel megvalósul az egységes szakmai irányítás a védőnői mentorhálózaton keresztül. A törvényben szükséges elhatárolni itt a hatósági feladatokat végző védőnőket és az OKFŐ irányítása alá tartozó kollegiális védőnői mentorhálózatot.

A módosítás célja a miniszter számára felhatalmazó rendelkezés az új indikátorrendszer rendeleti szintű kialakítására. Ez a munka jelenleg is zajlik. Minnekutána az indikátorrendszer folyamatos felülvizsgálatára tettünk ígéretet, új munkacsoportot hoztunk létre a Belügyminisztériumon belül, és a rugalmas szabályozás érdekében miniszteri rendeleti szintű felhatalmazást tartunk szükségesnek.

Az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvény módosítása: a házi orvosi ellátás biztonságának garantálása érdekében a rendelkezés lehetőségét biztosít arra, hogy a praxiskezelő a feladatellátási szerződést annak érvénytelenségére hivatkozással a bíróság előtt megtámadhassa abban az esetben, ha az a törvényben előírt kötelező tartalmi elemeket nem, vagy nem a jogszabálynak előírtak szerint tartalmazza.

Tekintettel arra, hogy az alapellátási körzetek kialakításának feladata 2023. január 1-jétől a települési önkormányzatoktól a praxiskezelőhöz került, szükséges arról rendelkezni, hogy ha egy körzetet újonnan

kialakít, az arra vonatkozó önkormányzati rendelet a továbbiakban nem alkalmazandó, továbbá a rendelkezés meghatározza a körzetnyilvántartás szabályait is.

Betegbiztonság szempontjából fontos területet azonosítottunk az orvosi esztétika terén. A szakma képviselői jelezték, hogy az orvosi esztétikai kezelések végzésére vonatkozó jogszabályi háttér nem megfelelő a betegbiztonság szempontjából, ezért arra nem jogosult természetes személyek és gazdasági társaságok nagy számban és széles körben végeznek szépészeti beavatkozásokat, amelyek gyakran szövődmények kialakulását, illetve súlyos egészségkárosodást okoznak. Ezen szövődmények kialakulása az állami egészségügyi ellátórendszer terhelő többletköltségek formájában. A szabályozás a páciens érdekében szükséges.

A módosítás egyértelművé teszi, hogy az egészségügyi szolgáltatások körébe tartoznak a plasztikai helyreállító és az esztétikai plasztikai invazív és úgynevezett minimálinvazív beavatkozások is, amikor nagyon kis mértékű szövethátrahagyás mellett kerül sor beavatkozásra. A rendelkezés felhatalmazást ad az egészségügyért felelős miniszternek, hogy az orvosi esztétika körébe tartozó eljárásokat és a tevékenység szabályait megállapítsa.

A szakellátó rendszer korszerűsítése tovább zajlik a kórházak integrációja terén. Az egyes irányított intézmények az Országos Kórházi Főigazgatóság, míg a klinikai központok a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodási alapítványi fenntartású orvosi egyetemek fenntartásában működnek. A fentiekből adódóan a működésre vonatkozó szabályozási környezet eltérő, tekintettel arra, hogy az első esetben államháztartáson belüli, a második esetben államháztartáson kívüli szabályozási környezet érvényesül.

Ezen eltérő szabályozási környezetből fakadó adottságok, a betegellátás hatékonyságának javítása, az egyetemek oktatási, tudományos, kutatási feladatainak hatékonyabb ellátása érdekében javasolt, hogy a klinikai központok által irányított városi intézmények integrálódjanak az adott egyetem klinikai központi szervezetébe. Ennek eredményeként a vármegyei irányítás a betegek és a fenntartók érdekeit is szem előtt tartva valósulhatna meg, a pénzügyi és munkaügyi folyamatok átláthatóbban, költséghatékonyabban lennének tervezhetőek. Kiemelt szempont, hogy az így integrálódott kórházak a klinikai központ részeként klinikai szintű egészségügyi ellátást biztosítsanak az adott városokban. A megjelölt állami fenntartású egészségügyi szolgáltatók klinikai központba történő beolvadásához - ami egyúttal a feladatok integrált és hatékony kezelését, a bevételek és források optimális felhasználását eredményezné - szükséges, hogy azok mint költségvetési szervek megszüntetésre kerüljenek, a működési engedélyek, finanszírozási szerződések, valamint az egyéb jogok és kötelezettségek az egyes jogutód intézményekre szálljanak át.

A nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló törvényt is módosítjuk. A törvény

rendelkezéseinek kiegészítése szükséges a vízipipa dohány nélküli használatának elterjedtsége és a használat gyakorisága miatt. Elsősorban a fogyasztókat védjük. A vízipipát mint eszközt főleg a vízpipadohány elszívására használják, illetve dohányzási célú gyógynövényt is tehetnek bele. Ezek dohányzásnak minősülnek, és ez tilos a közforgalmú helyeken. A másik használati mód, amikor nem dohányt, hanem különböző ásványokat, köveket tesznek bele, amit melással vonnak be, és különböző ízesítéssel használják. Ez a definíció szerint pedig nem minősül dohányzásnak. A közös a két használatban a vízipipa, így erre az eszközre vonatkozik a szabályozás kiegészítése. Szükséges továbbá meghatározni a vízipipa mint eszköz használatára vonatkozó korlátozás esetén az eljáró rendelkezésre jogosult szerv feladatait is.

A módosítások okát adja, hogy jelenleg a szükséges rendelkezés hiányában a fiatalkorúak körében aggasztó mértékben megnőtt a közforgalmú intézményekben a vízipipa használata, amely önmagában is bizonyítottan káros hatással bír a keringési, illetve légzőrendszerre, valamint rákos megbetegedésekhez vezet, fertőzéseket is okozhat. A szabályozás kiegészítése szükséges az értékesítési helyekre vonatkozóan úgy, hogy ezeknek a termékeknek a forgalmazása kizárólag a 18. életévüket betöltött fogyasztók részére legyen engedélyezett.

A törvényjavaslat számos eleme foglalkozik az egészségügyi hatóság Nemzeti Népegészségügyi Központ nyilvántartási rendszereinek fejlesztésével, a szükséges módosításokkal, az e-ügyintézés minél szélesebb körben történő bevezetésével. Ezenfelül uniós kötelezettségek miatti változásokat találhatunk jelen javaslatcsomagban a táplálkozás-egészségügy, ivó- és fürdővíz, kémiai biztonság, orvostechnikai eszközök, valamint a gyógyszer-engedélyezés területén.

A gyógyszer-engedélyezés területén külön kiemelném, hogy a változás célja az, hogy az engedélyezés előtti gyógyszeralkalmazás betegcsoport tekintetében történő lehetővé tétele is indokolt a szakma szerint, az egészségügyi válsághelyzet esetétől ezt függetleníteni kell, ugyanis más európai uniós államokban már alkalmazzák az úgynevezett early access programokat, ez szolgálhatja itt is a korai hozzáférés jogi alapját, amely által a betegek mielőbb térítésmentesen hozzájuthatnak a legújabb innovatív terápiás-gyógyszer-lehetőségekhez.

Kiemelten fontos terület a hazai gyógyszergyártás támogatása. A hazai gyógyszergyártás, kutatás-fejlesztés folyamatainak elismerése érdekében a javaslat lehetővé teszi, hogy azon gyógyszerek esetében, amelyeknél a forgalomba hozatali engedély jogosultja rendelkezik nem csak csomagolásra, illetve gyártási tétel felszabadítására szóló gyógyszergyártási engedéllyel, és ha a gyógyszer első forgalomba hozatali engedélyét a magyar hatóság, azaz az OGYÉI adta ki, ne kelljen a kérelmezett indikációnak legalább három uniós tagállamban támogatottnak lennie.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvénnyel kapcsolatosan számos technikai módosítást tartalmaz a javaslat, amelyek a mindennapi alkalmazás során a szakmától, illetve egészségügyi szolgáltatóktól jöttek vissza. Fogalom pontosítások, valamint az EESZT és az elektronikus nyilvántartási rendszerek fejlődésének a megalapozását szolgálják.

Módosítani tervezzük az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvényt is. Nagy része technikai módosítás, illetve szövegpontosítás, ami egyértelműsíti, hogy az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló törvényben külön pontként említett rezidensek is egészségügyi dolgozónak tekintendők, ezért nem indokolt a törvényben külön kategóriába történő csoportosításuk. Valamint ki kell emelni, hogy az eredeti jogalkotói szándéknak megfelelően kimondásra kerül az is, hogy nem jár végkielégítés - más ágazatokhoz hasonlóan - a nők kedvezményes öregségi nyugdíjazása miatti jogviszony-megszüntetés esetén. Az eltérő jogértelmezési gyakorlat - amit a szolgáltatók alkalmaztak - egyértelműsítése miatt kerül sor erre a módosításra.

(13.40)

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény nem rendelkezik arról, hogy mely időszakok nem számítanak be a fizetési fokozatok közötti várakozási időbe, ezért ennek szabályozása szükséges, melynek alapján a fizetési fokozatok közötti várakozási időbe nem számítható be a fizetés nélküli szabadság időtartama, kivéve ez alól a hozzátartozó, valamint a 14 éven aluli gyermek gondozása, ápolása céljából, továbbá a 12 éven aluli gyermek betegsége esetén az otthoni ápolás érdekében igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartamát.

A bentlakásos szociális intézmények és a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ által végzett egészségügyi tevékenység vonatkozásában. Ezeket az intézményeket egészségügyi szolgáltatóvá minősíti a törvényjavaslat, ugyanis a tartós ápolás és a halottvizsgálat feladatai körében ezeknek az intézményeknek hozzá kell férniük az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér, azaz az EESZT adataihoz.

A lőfegyvertartási engedélyhez előírt egészségi alkalmassági vizsgálat során szintén az EESZT-hez való hozzáférést fogjuk szélesíteni. A javaslat célja, hogy a lőfegyvertartási engedélyhez előírt egészségi alkalmassági vizsgálat során a vizsgálatot végző orvos hozzáférhessen a vizsgált személy EESZT-nyilvántartásban rögzített pszichiátriai kórelőzményeihez is.

Meggyőződésem, hogy a benyújtott törvényjavaslat egyes elemei hozzájárulnak az egészségügyi ellátórendszer hatékonyabb működéséhez mind a betegellátás, mind a közegészségügy, mind a hatósági és ellenőrzési funkciók kapcsán, ezért kérem a tisztelt képviselőket, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Takács Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pesti Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. PESTI IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Az egészség a teljes testi, lelki és szociális jólét állapota, az ehhez való jog alkotmányos alapjog. A kormányzatnak változó környezetben kell ennek megfelelnie, változó gazdasági, tudományos, szociológiai környezetben, változó népesedési környezetben, változó divat közepette is meg kell ennek felelnie. A magyar kormány szándéka, magának kijelölt elvárása a kor igényeihez igazodó, gazdaságilag teljesíthető és mindenki számára elérhető egészségügyi szolgáltatás, az egészségben eltöltött évek számának növelése, a megelőzés rendszerének szélesítése, a családtagmogatás megerősítése; tekintjük úgy a családot, mint az egészségmegőrzés egyik fontos tényezőjét.

A most meghozott, több részletre kiterjedő szabályozás, a salátatörvény, amely itt előttünk fekszik, az elmúlt évek változásainak, a törvénynek egyfajta jogi utánpótlása, az inkoherecia megszüntetése. Mintegy 155 módosítás szerepel ebben a törvényben, nyilvánvaló, mindegyikre nem kívánok kitérni, de a legfontosabbokról ejtenék néhány szót.

Mi is történt az elmúlt időszakban? Nagyon komoly változás történt: a hálapénzrendszer kivételét soha nem látott béremelés követte, a praxisrendszer átalakítása, az ügyeleti rendszer újraszabályozása ismételen nagy változás a magyar egészségügyben, illetve az irányítási rendszer átalakítása, a megyei szintű irányítás, amely korábban már szerepelt - 2009-ben - a Fidesz egészségügyi programjában, csak sajnos akkor a csődben lévő magyar gazdaságban mindezt nem lehetett megvalósítani. Örülünk, hogy ez most ismét szerepet kapott. Sokkal inkább lehet majd együttműködni 15-20-30 orvossal vagy kórházi vezetővel, mint akár egyszerre 150-160-170 kórházi vezetővel.

Nagyon jelentős változás történt az egészségügyben, hiszen míg 2010-ig évente 4 százalékos finanszírozásnövekedés volt tapasztalható, 2010-2018 között a hetedik legmagasabb növekedés volt tapasztalható a magyar egészségügy finanszírozásában. 2010-ben 1198 milliárd forintot költöttünk egészségügyre, 2023-ban 2800 milliárd forint az előirányzat. Jelentős orvosbér-emelés történt. Ennek az egyik eredménye az, hogy a kezdő orvosok fizetése ötszörösére, a 40 éves szolgálattal rendelkező orvosok fizetése pedig a nyolcszorosára emelkedett.

Akkor konkrétan a részletekről, a humán reprodukciós háttérrel. Tekintettel arra, hogy minden nemzet jövője annak demográfiai helyzetén múlik, ezért a kormány jelentős mértékben támogatja a meddőségkezelés helyzetének javítását. A 2020. évtől átalakult a meddőség ellátások rendszere, Magyarországon 100 százalékos támogatottságúvá váltak az ellátásban használatos

gyógyszeres kezelések. Mivel az állam megvásárolta a korábban magántulajdonban lévő és jelentős fizetős ellátást nyújtó meddőség-ellátórendszert, az ott dolgozókat is ez a törvény igyekszik olyan helyzetbe hozni - éppen államtitkár úr szavaiból következik -, hogy ott maradjanak, ne legyenek pénzügyi problémák, ne legyenek olyan fizetésbeli különbségek, amelyek ellehetlenítik ezen intézményeknek a működését.

Fontos szempont még a nemzeti humán reprodukciós regiszter felélesztése. Ez 2014-ben már tervezve volt, de most, hogy egységes állami irányítás alatt áll, ez tartalommal is meg fog tölteni. Célja a reprodukciós eljárás szerepének és társadalomra gyakorolt hatásának a vizsgálata. Illetve ebből jó néhány tudományos eredmény is születhet, annak a szakmai tudományos követése, ami a humán reprodukciós eljárások során keletkezik, illetve megtudható.

A keresőképtelenség igazolásával kapcsolatos módosításokban jelentős változást jelentett az EESZT megjelenése. Nyilvánvaló, bizonyos korlátozást is jelentett sokak számára az EESZT megjelenése, ugyanakkor ez a korlátozás néha problémákat is okozott. A keresőképtelenség ellenőrzését és felülvizsgálati feladatait ellátó kormányhivatali főorvosok részére most megnyitjuk ezt a lehetőséget a visszaélések visszaszorítása érdekében.

Fontos szempont, hogy a külföldön lévő betegek vonatkozásában a külföldön létrejött biztosítási bejelentés szabályozása. Itt tulajdonképpen a lényeg annyi, ha valaki külföldön valamilyen egészségügyi ellátásra szorul, akkor lehetőség van eldönteni, hogy az állam ott finanszírozza a betegellátást, vagy akár arra is lehetőség nyílik, hogy hazaszállítsa, a hazaszállítást finanszírozza, és a további kezelés itt történik, első sorban a beteg érdekeit figyelembe véve.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
dr. Tiba István váltja fel.)*

A várólistákkal kapcsolatos szabályozás is jelentős változáson esik át, hiszen azért volt ebben egy durva anomália, és a politikai vitáknak itt gyakran célpontja volt. Ugyanis egy kórházban valamilyen hosszúságú volt ez a várólista, de ebben szerepelt egy olyan közkedvelt és jó hírű orvos, akire aztán rengetegen vártak, miközben a mellette dolgozó, hasonló tudású orvos sokkal hamarabb vállalhatta volna ezt a vizsgálatot, de mégiscsak ahhoz ragaszkodtak a betegek, és a várólista csak ennél az orvosnál volt ilyen hosszú, másoknál pedig könnyebben elérhető volt. Így aztán a várólistákkal kapcsolatos szabályozás is annyiban változik, hogy a várakozási lista és az előjegyzési lista közötti különbséget egyértelműsítik, és hogy milyen irányban van ezen mozgás, az is világossá válik.

Az adatszolgáltatással kapcsolatban, ami az EESZT-ben tapasztalható, ennek érdekében az állam az állami és a magánellátás közötti választóvonalat akart húzni, amely alapján a visszaélések elkerülhetők. Tehát egyszerű, teljesen világos, hogy az

állam számára az állami ellátás, illetve a magánellátás összemossa, összekeverése nem kívánatos. Nyilvánvaló, további feladatokat igényel majd, hogy milyen módon tud együttműködni a két rendszer egymás mellett.

Államtitkár úr említette a lőfegyvertartási engedélyhez előírt egészségi alkalmassági vizsgálat során történő adatkezelést; itt is az EESZT-nek van jelentősége. Korábban is említettem, hogy jelentett már az EESZT megnyitása lehetőséget például a kormányhivatali orvosok számára. Itt minden olyan orvos számára, aki a lőfegyvertartási engedélyt megadja, hozzáférhetővé teszi az EESZT-t. Ha körülnézünk a világban, akkor azt látjuk, hogy nagyon sokan, különösen az Egyesült Államokban nagyon sokan jutnak fegyverhez, és a fegyvertartási orvosi vizsgálatok nagyon lazák.

(13.50)

Idehaza, hála istennek, kevesebb ilyen van, de azt látjuk, hogy a veszély itt is fokozódik; és nagyon-nagyon fontos, hogy az egészségügyi vizsgálatot végző orvos minden adathoz hozzájusson, különösen a pszichiátriai témájú adatokhoz, ami szükséges ahhoz, hogy fegyvert tartani vagy fegyvert hordozni, vásárolni kívánó személy valamennyi egészségügyi adata rendelkezésre álljon annak, aki a lőfegyvertartáshoz engedélyt ad.

Nagyon komoly kérdés a halottvizsgálat kérdése. Az elmúlt időszakban az volt a gyakorlat, hogy ha közterületen történt a halálozás, kiment a mentő, a mentőorvos megállapította a halált. De ő ezt igazándiból nem nagyon tehette meg, ezért a halottat óvta, védte, vagy legalábbis a közterületen felügyelte. Kijött a rendőrség. Megvárta, míg kijön egy orvos, az orvos igazolta a halált, majd utána a halottat el lehetett szállítani. 48 500 ilyen eset történt az elmúlt évben. Tehát ez egy teljesen felesleges pluszfeladat volt, miközben a mentőtisztek képezhetők arra, hogy megállapítsák a halált, és a halál beálltával tudjanak intézkedni, hogy a halál tényének megállapítása után, ha a későbbiekben a rendkívüli halál gyanúja merül fel, akkor más vizsgálatra kerül sor, akár speciálisan, megfelelő díjazásban erre képzett orvosok végezzék a további vizsgálatot, illetőleg bűncselekmény gyanúja esetén igazságügyi orvosszakértő részvételével végzett halottszemle és helyszíni halottvizsgálat lehet majd kívánatos.

Az alapellátás terén óriási változás történt. A praxisok között nagyon nagy különbség volt, nem volt egyenszilárdságú a rendszer. Nyilvánvaló két fontos tényező: a lakosság vándorol, bizonyos praxisok lecsökkennek, mások száma durván megnőtt. És az önkormányzatok által felügyelt alapellátásban a háziorvos és az önkormányzat között többféle viszony létezett, volt, hogy az önkormányzat uralta a háziorvost vagy a háziorvos az önkormányzatot, teljesen kaotikus helyzet alakult ki. Azt gondoljuk, hogy egységes állami irányítás alá került, ez mindenféleképpen üdvözlendő.

Nyilvánvaló, hogy állami feladattá válva egy csomó pluszfeladat került az állam kezébe, az alapellátási körzetek kialakítása, háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyeleti ellátás, illetve annak szervezése - Budapest most éppen kivétel -, a védőnői szolgáltatás biztosítása az önkormányzattal együttműködésben, aminek előnye, hogy a védőnők a vármegyei irányító kórház alkalmazottai lesznek, ezzel egységesen az Eszjtv. hatálya alá tartoznak, amivel a bérkülönbségek okozta problémák is megoldódnak. Nem szűnik meg teljesen a kapcsolatuk az önkormányzattal, olyannyira, hogy a rendszer lehetőséget ad, sőt támogatja is, hogy bizonyos önkormányzatok, illetve a védőnők által közösen szervezett programok, mint a baba-mama program és egyebek, megmaradjanak, és ezek a továbbiakban támogatva is lesznek.

Érdekes kérdés az orvosi esztétikai probléma és ennek háttere. Megdöbbentő, hogy az elmúlt időszakban nagy keletje, divatja lett a szépmézes beavatkozásoknak, aminek persze az lett a következménye, hogy mindenki megfelelő szakképesítéssel végezte ezt, nagyon sok szövődmény lett, amely szövődmények majd az állami egészségügyben csapódtak le, és ennek brutális költségei voltak az állami egészségügy számára. Azt gondolom, hogy az úgynevezett invazív vagy minimálinvazív beavatkozásokat arra megfelelő képzéssel rendelkező orvosok végezhetik el, erre vonatkozik itt a szabályozás is.

Az átalakításnak, ahogyan említettem, másik része a megyei rendszer kialakítása, és ennek eredményeként 15 vármegyében az úgynevezett vezető vármegyei intézményi feladatokat vármegyei kórházak kapták meg, amelyek alá csatlakoztak kisebb kórházak. De van három olyan megye, ahol komoly klinikák működnek, most ezek a klinikák lesznek azok, amelyek vezetik, irányítják, szervezik az egészségügyi ellátást. Államtitkár úr említette az egyiket, ez egy állami intézmény, a másik pedig alapítványi modellváltó egyetemek, és ezek fenntartásába kerülnek majd az intézmények. Nyilvánvaló, hogy itt is a rendszerben az összhangot kívánja megoldani az újfajta szabályozás.

Az önkormányzati fenntartású járóbeteg-szakellátó intézményekben a szakmai fenntartói jogköröket a vármegyei intézmény és annak vezetősége gyakorolja.

Kémiai biztonsággal és a dohányzással kapcsolatos kérdések merültek fel, különösen a vízpipa megjelenése. Csak jelezni szeretném, hogy a világban évente mintegy 8 millió ember hal meg a dohányzás következtében, illetve Európában 700 ezer ember, és a dohányzók 50 százaléka 14 évvel kevesebb ideig él, mint élhetett volna dohányzás nélkül.

Új változata is megjelent a vízpipának, nemcsak faszenes változatban, hanem elektronikus formában is. Egy szomorú adat: 2012-es felmérés szerint a 13-15 éves korosztályban a fiúk 24, a lányok 15 százaléka használ vízpipát. A cigaretta után a vízpipa a fiatalok körében a második legkedveltebb dohánytermék.

Összehasonlítva a cigarettával, a vízpipadohány több mutagént és karcinogént tartalmaz. Manapság a

vízipipa-készítmény hevítésére hagyományosan használt faszén helyett terjedőben van az elektromos fűtés, amely esetében a faszénhevítés során képződő szén-dioxid és PAH, policiklusos vegyületek mértéke csökken. Ugyanakkor bizonyos karcinogén anyagok, mint az akrolein mennyisége többszörösére, mintegy 21-szeresére nő.

Mindezek figyelembevételével azt mondhatom, hogy a célok nem vitathatók ezzel a törvénytervezettel kapcsolatban. Abban bízunk, hogy a célokat valamennyien támogatni fogják. Kérem is a frakciót, hogy támogassa a Belügyminisztérium által tett előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pesti Imre képviselő úr. Most megadom a szót Komáromi Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Ön a szó, képviselő úr.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Lassan megszokom, hogy a kormány, akár egy drága étterem szakácsai, évszaktól függetlenül képes salátát, salátatörvényt benyújtani. Ezekben a jogi salátákban nem ritkán vannak észszerű, szakmailag korrekt javaslatok, mint például ebben a javaslatban a lőfegyvertartási engedély kiadásakor az EESZT jogosult használata, viszont vannak olyanok, amelyek egy korábbi, elhibázott törvénynek a korrekcióját jelentik, ezeket viszont lehet, hogy már nem is kellett volna elkövetni. Erre példa: a személyes közreműködők alkalmazását nem tiltják meg, viszont érvényben tartják az ezt szabályozó fő utasítást, amelyben viszont korlátozzák a személyes közreműködőknek kifizethető illetmény összegét, és így a részfoglalkoztatásban alkalmazottaknál teljesen becsúszkál az adott intézmény mozgástere.

Ezek a saláták abban segítik a kormánypártokat, hogy számos, össze nem tartozó szabályt egy füst alatt átvigyenek a parlamenten, majd később azzal vádolják meg az ellenzéket, hogy a saláta egy meghatározott részszabályozására nemet mondtak. Ehhez persze hozzátartozik az a rítus is, hogy az ellenzék által benyújtott módosító javaslatokat, függetlenül azok szakmai, illetve végrehajthatósági értékeitől, könnyörtelenül és gyakran észszerűtlenül leszavazzák.

(A jegyzői székben Dócs Dávidot Berki Sándor váltja fel.)

Most is erről van szó. Ez a saláta 22 levélből áll, és nem nagyon lesz alkalmas arra, hogy az egészségügy jelen problémáinak fontosabb és nagyobbik részét megoldja.

Álmából felkeltve valamennyi, egészségügyben dolgozó vagy beteg válaszolni tud arra a kérdésre, hogy milyen problémákkal küszködik a mai egészségügy. Soroljam? Elsősorban az egészségügyi szakdolgozók és

a nem egészségügyi végzettségű szakemberek évek óta halogatott béremelése; a háziorvosi korfa jobbra tolódása, és a betöltetlen házi- és fogorvosi praxisok egyre gyorsabb ütemben növekvő száma; a háziorvosok hatáskörének évek óta halogatott növelése; a praxisközösségekben végzett prevenció és gondozási tevékenység normális finanszírozása; a praxisközösségek által alkalmazott pluszszakemberek finanszírozása; az egyre gyorsuló kórházi adósságok kezelése; az önkormányzati szakrendelők fenyegető államosítása; az egészségügyi szolgálati jogviszony tapasztalatai nyomán kialakult anomáliák kivédése; a városi kórházak egyre gyorsuló szakemberhiányának kezelése, ezáltal azok biztonságos működésének a biztosítása; az OMSZ humánerőforrás-problémáinak megoldása; a mentődolgozók tisztességes bérezése; az egyre növekvő számú gyógyszerhiány kezelése; a kisebb településeken tapasztalható patikabezárások megállítása és visszafordítása.

(14.00)

Ezekon a problémákon milyen módon segít ez a törvényjavaslat? Én úgy látom, hogy semennyire. A jelentős hiányok, működési zavarok tekintetében ez a törvényjavaslat sem hozott semmilyen áttörést. Ha az egészségügyi ellátórendszerünk ilyen recsegve-roppogva működik, akkor mitől várhatjuk, hogy a magyar emberek egészségügyi állapota javuljon?

Az államtitkár úr expozéja is megerősített engem abban, hogy ez a törvényjavaslat csak kapirgálja a valódi problémákat, a felszínt, inkább technikai kérdéseket tárgyal. Nézzük sorra, hogy milyen, véleményem szerint elfogadhatatlan téziseket találunk ebben a törvényjavaslatban!

Az egészségügyi államigazgatási szerv által vezetett nyilvántartás sokkal összetettebb és alaposabb lesz a korábbiakhoz képest. Rendőri logika, régi szovjet rajzfilm: „Mindent tudni akarok!” Pillanat! *(Nacsa Lőrinc: Kérjük a DK osztályát, hozzák be újra a szöveget!)* Tessék? *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Bocsánat, csak összekevertem a papírokat.

A vállalkozásokról, az orvosokról még részletesebb, még pontosabb adatok kerülnek immár nem kartotékokra, hanem elektronikus adatbázisba, de nem látom benne azt a szándékot sem, hogy egy dokumentumot csak egyszer, egy helyen kelljen regisztrálni, a többi hivatal ezt átvénné, tehát a bürokrácia nemhogy csökken, és az ügyfél dolga sem egyszerűsödik. Ennek legalábbis a nyomát sem látom ebben a törvényjavaslatban.

Viszont vannak benne elképesztő dolgok. Az egészségügyi hatóság nyilván fogja tartani az egészségügyi alapellátásban finanszírozási szerződést kötő egészségügyi szolgáltatók esetén az ügyeletben való részvételre vonatkozó adatokat. Az intézményekben dolgozó szakemberek esetében naprakészen rögzítik és nyilvántartják az önként vállalt többletmunka tényét, illetve az önként vállalt többletmunka havi óraszámát.

Nyilvántartják az alapellátásban a rendelkezésre állási időt napi bontásban. Ez utóbbi az egészségügyi alapellátásban értelmezhetetlen, hiszen körülbelül húsz éve kikerült az alapellátást szabályozó jogszabályokból is, csak az NNK ragaszkodik hozzá görcsösen még most is, a működési engedély kiadása kapcsán; ideje lenne kivezetni ebből a törvényből is. Egyébként a munka törvénykönyve szerint a rendelkezésre állási kötelezettség teljesítése készenlét vagy ügyelet formájában valósul meg, ezt a 41/2003-as ESZCSM-rendelet végül is megszüntette.

Az egészségügyi hatóság számára naprakész adatok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy az adott egészségügyi szolgáltató praxisjoggal rendelkező orvosa részt vesz-e az egészségügyi alapellátási ügyeletben vagy nem. Ez is alapja lehet például a működési engedély visszavonásának, amivel jó néhány járási tisztí főorvos egyébként írásban fenyegette meg a Győr-Sopron megyei és Szabolcs-Szatmár megyei háziorvos kollégákat.

Mi indokolja ezt a szabályozást? Végül is alig 700 háziorvos hiányzik jelenleg az ellátórendszerből, alig 935 ezer ember lakik olyan településen, ahol nincs háziorvos, közülük egyébként alig 186 ezer a gyerek. A hatóságnak nagyon szigorúnak kell lennie, hiszen a jelenleg az alapellátásban dolgozó 5636 háziorvosnak csupán 37,5 százaléka, vagyis 2119 kolléga töltötte be a 65. életévét, és közülük csak 1117 elmúlt 70 éves is. Ezeknél már csak az aggasztóbb, hogy a KSH adatai szerint 12 év alatt több mint 700 háziorvosi körzet megszűnt, leggyakrabban azért, mert az eltávozott háziorvos helyett évekig nem találtak újat. Ezeknek a feladatait természetesen a pályán maradó többieknek kellett átvállalni.

Más: ugyancsak nyilván akarják tartani az egészségügyi szolgáltatók által az egészségügyi szolgáltatás végzéséhez biztosított gép-műszereket típus, gyártmány, gyártási év és gyártási szám szerint. Mivel az ágazati szabályozásban egyre gyakrabban felfedezhető az, hogy az államigazgatás szervei egyik napról a másikra megszüntetnek addig működő egészségügyi intézményeket, illetve azok részlegeit, felmerül a kérdés, hogy ha az egészségügyi hatóság által vezetett nyilvántartás ilyen részletes információkkal bír az egészségügyi szolgáltatás végzéséhez biztosított gépekről, műszerekről, akkor ez nem teremti-e meg annak a lehetőségét, hogy az egészségügyi hatóság a későbbiekben felülbírálja egy korábban kiadott engedélyt, és ha egyszer úgy ítéli meg, hogy az adott egészségügyi szolgáltató műszerparkja már nem felel meg az esetleg időközben módosított szabályoknak, akkor ez alapját képezheti az adott intézmény vagy részleg működése korlátozásának, esetleg felfüggesztésének is.

Ez annak a fényében igazán unikális, hogy ugyanaz a hatóság az elmúlt évek gyakorlatát tekintve elég sok intézmény ideiglenes működési engedélyezését folyamatosan hosszabbítja, olyan esetekben is, amikor az adott szolgáltató a minimumfeltételek tekintetében jól láthatóan nem felel meg sem a személyi, sem a tárgyi feltételeknek.

Nyilván lesznek tartva a mentési, valamint betegszállítást végző egészségügyi szolgáltatók járművei is, nem akárhogyan: forgalmi rendszám, forgalmi engedély száma, gépjármű gyártmánya, típusa, gyártásának időpontja. Csendesen megjegyzem, időnként most is döcög az NNK nyilvántartási rendszere. Hogyan fogja bírni ezt az irdatlan többletmunkát, még akkor is, hogyha ez elektronikusan történik? Vagy nem neki van szüksége ezekre az adatokra, hanem a Belügyminisztériumnak? Az emberben mindig mocorog a kisördög.

Az államigazgatás számos területén az elmúlt években létrejött az úgynevezett egyablakos ügyintézés. Ennek ebben a törvényjavaslatban nyomát sem látom (*Nacsá Lőrinc: Ez nem erről szól!*), sőt néhány logikai bukfcencet is felfedeztem benne.

A közfinanszírozott egészségügyi szolgáltatóknak a finanszírozási szerződésük megkötéséhez számos dokumentum mellett csatolniuk kell az NNK által kiadott működési engedélyt is. Igen ám, de akkor a működési engedély megszerzésénél, vagyis ez előtt hogyan tudják ebben az engedélyben szerepeltetni az egészségbiztosítási szervvel kötött finanszírozási szerződés egészségbiztosítási szerv által kiadott kódját? Ez egy rejtély.

Említettem már az ágazatban foglalkoztatott személyes közreműködőkre vonatkozó javaslatot. Kérdés az, hogy ezen korlátozás ellenére lehet-e további közreműködői szerződést kötni. Úgy tűnik, igen, hiszen a törvényjavaslat szerint személyes közreműködő személynek, illetve szervezetnek nem kell működési engedélyt kérni, elegendő az adott személy vagy szervezet hatósági nyilvántartásba vétele. Ennek feltétele továbbra is az, hogy az adott személy vagy szervezet a tevékenységét személyes közreműködői szerződés alapján úgy nyújtja, hogy kizárólag az egészségügyi szolgáltatás személyi feltételeit biztosítja, a közreműködésre kizárólag személyes szolgáltatás nyújtásával kerül sor egyéni vállalkozóként vagy társas vállalkozás tagjaként, avagy munkaviszonyban, illetve egyéni cég tagjaként.

Fontos szabály azonban, hogy be kell tartani a személyes közreműködő engedélyezésével kapcsolatos eljárásról és személyes közreműködőt megillető díjazásról szóló OKFŐ-utasítást. Akkor viszont mi értelme? Hiszen a díjazás alapja nem a jelenlegi vagy a mindenkori szakorvosi bértábla, hanem a 2021. december 31-én hatályos illetmény. Akkor ez nem fogja segíteni a kisebb betegellátó intézményeket, melyek működését a jövőben is, akárcsak eddig, részfoglalkozású, illetve nyugdíjas szakemberekkel lehetett biztosítani.

(14.10)

Érdemes lenne elgondolkozni arról, hogy mennyire segítené például a sportorvosi hálózat, illetve kisebb intézmények foglalkozás-egészségügyi ellátását az, ha az ott dolgozó személyes közreműködők az aktuális bértételeket számlázhatnák ki a tevékenységüket

igénybe vevő intézményeknek, és nem kellene ehhez egészségügyi szolgálatijogviszony-szerződést kötni az adott intézménnyel, például az Országos Sportegészségügyi Intézettel. Persze ez azt jelentené, ez csak úgy működne, hogyha a NEAK az egészségügyi szolgálati jogviszonyhoz hasonlóan biztosítaná a bértámogatást, az adott szakembernek a korábbi élettapasztalatára, illetve az eltöltött éveire tekintettel.

Fura, hogy a tervezet felhatalmazza az egészségbiztosításért felelős minisztert arra, hogy rendeletben határozza meg a háziorvosi és fogorvosi indikátorrendszerre vonatkozó részletes szabályokat, egyes indikátorok meghatározását és a háziorvosok és fogorvosok gyógyító-megelőző tevékenységének értékelési módszerét és az ennek alapjául szolgáló célértékeket, miközben a működési keretek szabályozása továbbra is kormányrendelettel működik. Véleményem szerint a jelenleg is revízió, illetve szupervízió alatt álló indikátorrendszer kidolgozását és bevezetésének feltételeit az adott érintett szakmacsoport bevonásával célszerű elvégezni - úgy hallom, ez folyik -, később viszont a megszokott módon, a 43/1999. kormányrendeletbe kellene beleilleszteni, hiszen ott van a helye.

A törvénytervezet nem tud elvonatkoztatni a jelenlegi NNK-gyakorlattól sem, amely a területi ellátási kötelezettség megállapításánál nem az adott terület valós szükségletéhez igazítaná az ellátó intézet kapacitását, hanem fejre állítva ezt a logikát az egészségügyi szolgáltatók szakellátási kapacitásaihoz rendeli hozzá az ellátási területeket. Így jöhet létre az a paradox állapot, hogy a terézvárosi pszichiátriai fekvőbetegek ellátására a pomázi Gálfy Béla Nonprofit Kft. van kijelölve - 27 kilométer, tömegközlekedéssel 45 perc - ahelyett, hogy a Terézvárosi Egészségügyi Szolgálat Csengery utcai rendelőjétől alig egy kilométerre, gyalog 12 percre levő Péterfy Sándor utcai pszichiátriai osztályra juttatnák be a betegeket.

Mindent összevéve én úgy látom, hogy ez egy nagyon gyorsan összelapátolt saláta, nem ad választ az igazi kérdésekre. Van még néhány kérdésem feltüntetve, ezeket majd rendes hozzászólás kapcsán szeretném elmondani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Komáromi Zoltán képviselő úr. Most megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy dologban van igaza Komáromi képviselő úrnak, hogy ez a törvény nem old meg minden felmerülő kérdést az egészségügyben, csak ön ezzel a hozzáállással jött ide. Ön húsz másodpercet beszélt a 15 percből a törvény passzusairól és arról, hogy mi található a törvényben, és abból mi jó esetleg vagy mi kritizálendő esetleg az ön részéről, és olyan témákról beszélt az egészségügyből,

amelyek nem ennek a törvénynek a tárgyai. Tehát tény, és ezt mindannyian elismerjük, ez a törvény nem fog mindent megoldani egyszerre, ami kérdés felmerült az egészségügyben, nem is arra jött létre. Tehát az, hogy ön olyanokról beszél, amik nincsenek benne, és hogy önnek mi a véleménye egyébként a magyar egészségügyről, az nem tárgya a mostani törvényjavaslatnak *(Dr. Komáromi Zoltán: A várólista sem, és Pesti képviselő úr arról beszélt!),* nem tárgya... *(Zsigó Róbert dr. Komáromi Zoltánnak: Nyugalom, képviselő úr! - Az elnök csenget.)* Én 15 perc 4 másodpercig hallgattam önt, képviselő úr.

Ugyanakkor arról sem beszélt, hogy ön hányszor akart kórházbezárásokat, hogy hányszor állt ki a vizitdíj mellett, hogy hányszor mondta azt, hogy a fizetős egészségügy jó, és ebbe az irányba kell menni. *(Dr. Komáromi Zoltán: Azt sosem mondtam! Sosem mondtam!)* Hát, akkor ezt is ide lehet hozni. Az a kérdés, tisztelt képviselő úr, hogy ön hányszor beszélgetett arról Gyurcsány Ferencel, hogy miért vont ki 600 milliárd forintot az egészségügyből miniszterelnökként *(Dr. Komáromi Zoltán közbeszól.),* hányszor beszélgetett arról Gyurcsány Ferencel, hogy miért zárta be a svábhegyi gyermekkórházat, a Pszichiátriai és Neurológiai Intézetet, a Schöpf-Mereit, miért szüntette meg *(Dr. Komáromi Zoltán közbeszól.)* 16 ezer aktív ágyat, miért bocsátott el 6 ezer egészségügyi dolgozót Gyurcsány Ferenc. *(Dr. Komáromi Zoltán közbeszól.)*

Ezek tények, tisztelt képviselő úr. Az a kérdés, hogy ezekről ön hányszor beszélgetett Gyurcsány Ferencel *(Dr. Komáromi Zoltán: Nem tények!),* és feltette neki a kérdést, hogy ne haragudj, Feri, ezt miért kellett? *(Dr. Komáromi Zoltán: Nem igazak ezek a tények! - Az elnök csenget.)* Ezek tények és számok. *(Zsigó Róbert dr. Komáromi Zoltánnak: Képviselő úr, hívjunk orvost?! - Derültség a kormánypartok soraiban.)* Önök minden egészségügyi dolgozótól elvettek egyhavi bért, vizitdíjat és kórházi napidíjat vezettek be. Ezek tényszámok. 16 ezer aktív ágyat... A privatizációra emlékszik, tisztelt képviselő úr, arra a gazemberségre, amit önök csináltak Gyurcsány-kormány néven?

Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy ezekről bezzeg nem beszélt, mint ahogy sajnos a törvényjavaslatról sem. Hiszen itt van egy törvénymódosítás, ahogy az államtitkár úr is felvezette, számtalan törvényi módosítás az elmúlt évek tapasztalataiból és a jobbitó szándékú, akár bürokratikus, akár adminisztratív, akár például digitalizációs vagy éppen a nemdohányzók védelméről szóló javaslatok, amelyekről szintén nem beszélt Komáromi képviselő úr. Innen tudjuk, hogy nem is a törvény megvitatásának a szándékával érkezett ide a DK, hanem hogy egy ilyen egészségügyi félórát tartson, hiszen például a nemdohányzók védelméről szóló passzusokról, amelyek hangsúlyosan megjelennek a törvényben, nem is beszélt a képviselő úr, pedig fontos, és ebben a törvényben van, amelynek most a vitáján itt vagyunk.

Itt szerintem egy fontos cél, hogy az egészségügygel kapcsolatos koherens jogi környezetet teremtsük meg, hozzáférések, digitalizáció, a jogrendszeri illeszkedés biztosítását tudjuk elvégezni, illetve a módosítások célja a jogalkalmazást segítő deregulációs vagy szabályozásfejlesztési célú, illetve technikai jellegű változások elérése. A képviselő úr is számos olyan dolgot kritizált és hiányolt, ami egyébként kormányrendeleti vagy miniszteri rendeleti fennhatóság, tehát kormányrendeletben vagy miniszteri rendeletben kell rögzíteni, nem a törvénynek a feladata.

A törvényjavaslatban pontosításra kerülnek a hozzáférési jogosultságok az EESZT-ben, az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térben. Itt talán a Covid-járvány alatt is sokkal szélesebb körben elkezdődött az EESZT-nek a használata, és sokkal több mindenki tudta meg onnan az eredményeit, akár egy teszteredményről beszélünk, akár vérvizsgálat, egyéb más eredmények papírjait, leleteit, dokumentumait megtudhatta ebből az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térből. Ez egy felhőalapú technológiát használó kommunikációs felület, Magyarország egész területén összekapcsolja egymással az egészségügyi ellátókat, a háziorvosi ellátást, a járó- és fekvőbeteg-szakellátást, a gyógyszertárakat és a lakosságot. Az EESZT-n keresztül gyorsabb, gördülékenyebb és hatékonyabb betegellátás biztosított, hiszen nemcsak a háziorvosi és az államilag finanszírozott járó- és fekvőbeteg-szakellátásban részt vevők csatlakoztak az EESZT-hez, hanem az Országos Mentőszolgálat, a magánegészségügyben dolgozók, valamint a gyógyászati-segédesszköz-forgalmazók is.

Az EESZT lakossági portál felületén számos funkció áll rendelkezésre a betegek érdekében: e-receptek, e-beutalók, e-profil, amely összefoglalja a beteg legfontosabb egészségügyi adatait, eseménykatalógus összegzi az egészségügyi ellátás során készült vizsgálatokat, valamint elérhetőek a beteg egészségügyi dokumentumai is.

Ahogy mondtam, az EESZT a Covid-világjárvány alatt a mindennapjaink részévé vált. Itt, a felületen lehetett időpontot foglalni Covid-oltásra, innen voltak elérhetőek a digitális Covid-igazolások, ami aztán mintaként szolgált az egész Európai Uniónak, tisztelt képviselőtársaim. Legyünk rá büszkék, hogy a magyar EESZT-s Covid-igazolvány szolgált mintául és alapul az egész Európai Unió számára a vakcinaigazolványok tekintetében! És, ugye, a tesztek és a gyógyultsági igazolványok is itt voltak elérhetőek. Az EESZT lépést tart a korunkban folyamatosan fejlődő digitalizációval, és gyors, személyre szabott, kényelmes és biztonságos alternatívát biztosít az egészségügyi dokumentumok és ellátások kezelésére.

A magyar kormány és a Fidesz-KDNP célja, hogy a magyar lakosság a lehető legjobb egészségügyi szolgáltatásban részesüljön, ennek érdekében szükség van a korszerű szabályozás biztosítására, a digitalizációra és a jogszabályi háttér koherenciájára. Én azt gondolom, hogy minden, ami a betegekkel kapcsolatos adminisztrációt csökkenti, a hozzáférést növeli, és

egyszerűbb, digitálisabb és sokkal könnyebben kezelhető, átjárható felület, és nem az történik meg, ami azért a magyar egészségügyre az elmúlt évtizedekben jellemző volt, hogy ahány szolgáltató, ahány ellátási hely, annyiféle szoftver, ezek nem kompatibilisek egymással, és úgy kellett vadászni, hogy hogyan érjük el a saját adatainkat, szerintem óriásit léptünk előre az elmúlt években.

Ha csak azt említem a magyar egészségügyből, hogy 500 milliárd forintot költöttünk arra, hogy a vidéki kórházakat felújítsuk, korszerűsítsük, ha csak megnézzük azt, hogy 6 ezerrel több orvos és fogorvos dolgozik Magyarországon, mint 2010-ben, ha megnézzük a rezidensprogramokat, ösztöndíjakat, akkor láthatjuk azt, hogy rengeteg dolog történt az egészségügyben. Ha megnézzük a történelmi orvosbéremelést, ha megnézzük az egészségügyi dolgozóknak a béremelését, akkor azt látjuk, hogy történtek dolgok.

(14.20)

Tőlünk sosem fogják azt hallani, hogy kész vagyunk, hogy nincsen feladatunk, hogy nincsen további teendők, mert rengeteg a teendő az egészségügyben. Ezen dolgozunk folyamatosan. Ha megnézik, évről évre növeljük az egészségügyi költségvetés számait, évről évre többet költünk az egészségügyi ellátórendszerre, ha megnézik, körülbelül évente tárgyalunk itt a nemdohányzók védelméről szóló törvény módosításáról, egyre több, egyre fontosabb lépéseket teszünk annak érdekében, hogy megvédjük a nemdohányzókat a káros hatásoktól, és persze minél többeket arra biztassunk, hogy hagyjanak fel a dohányzó életmódjukkal, és ilyen módon tegyenek többet az egészségükért, az egész ország közös egészségéért. Úgyhogy én azt tudom mondani, hogy a KDNP-frakció nevében ezeket a módosításokat mi támogatni tudjuk. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat elvileg része a kormány egészségügyi reformprogramjának. Azért mondom, hogy elvileg, mert az ilyen fontos terület programjának, reformcsomagjának minden esetben egy átgondolt, jól felépített és szakmai alapokon nyugvó, minden érintett szakmai szervezettel egyeztetett anyagnak kéne lennie. Na, ez nem olyan. Egyes részeiben világosan látszik a logikátlan és nem megfelelő szabályozás, több pontja pedig tűzoltászerű javítgatása a korábbi, szintén elhamarkodottan megalkotott törvényeknek vagy hibásan meghozott döntéseknek. Tehát ez nem lehet egy valódi reformcsomag része.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztő! Az egészségügyben nagyon nagy a baj. Érezzük ezt mi, emberek, és érzi ezt az orvosszakma is. De ha nekünk, nekik nem hisznek, akkor a saját adatainknak higgyenek, hiszen saját kormányzati szervük, a Nemzeti... (Kanász-Nagy Máté felé:) Nagyon nehéz így beszélni. Köszö. Szóval még egyszer. Tehát ha nekünk, nekik nem hisznek, akkor a saját adatainknak higgyenek, hiszen saját kormányzati szervük, a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő pont tegnap publikálta a műtéti kórházi várólisták adatait. Ahogy azt már képviselőtársam is említette korábban, én is megismétlem, mert a „sokkoló” kifejezés nem egy újságírói fordulat. 39 751, tehát közel 40 ezer beteg várakozik valamilyen műtetre csak abból a 13 beavatkozásfajtából, melyről kötelezően vezetni kell a várólistát. A többről nincs adat, de nincsenek illúzióim, nagyon-nagyon sok beteg emberről van szó, akik várnak.

De a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő közli a honlapján a tartósan be nem töltött háziorvosi, gyermekorvosi praxisok adatait is. A táblázat 27 - megismétlem: 27! - oldalon keresztül hosszasan sorolja települések szerint a betöltetlen orvosi praxisokat. Több tízezer családnak nincs állandó háziorvosa, nincs állandó gyermekorvosa, és nem egy praxis sok éve betöltetlen. No, ezek az adatok, a várólisták hossza, a betöltetlen háziorvosi praxisok száma, valamint a kórházak állapota, az intézmények adóssághalmaza, az állandó orvos- és ápolóihiány, az eszköz- és kapacitáshiány mind-mind jelzik, hogy a magyar egészségügy romokban van. És ez az Orbán-kormány bűne! Mert igenis, ez mind a Fidesz-KDNP elhibázott egészségpolitikájának a következménye, hiszen ezek az adatok és ezek az állapotok nehezen kenhetők az elmúlt nyolc évet megelőző elmúlt nyolc év előtti elmúlt nyolc évre.

Az Orbán-kormány amihez nyúlt az egészségügyben, az jó eséllyel elromlott, majd amikor kezelni akarta a problémát, akkor még rosszabb lett. Itt van erre egy példa a közelmúltból: az alapellátási ügyeleti rendszer átalakítása. Ezt már annyira sikerült elbaltázniuk, hogy az orvosok teljes megyékben testületileg tagadták meg a részvételt az Orvosi Kamara szakmai összefogásával, és nem a maguk érdeke miatt, hanem mert az ő véleményük szerint az új rendszer alkalmatlan a betegek biztonságos ellátásának biztosítására.

S mit tett erre a kormány? Leült egyeztetni az orvosokkal és azok szakmai testületével, az Orvosi Kamarával, hogy a betegek érdekei szerint közösen alakítsanak ki egy működőképes ügyeleti rendszert. (Dr. Takács Péter: Valóban ez történt!) Ja, nem! A kormányt egyáltalán nem érdekeltte, hogy a betegellátás veszélybe került, inkább a politikai bosszú eszközához nyúlt, hogy meggyengítse az orvosok szakmai testületét. Megszüntette a kötelező kamarai tagságot. Mondjuk, ez sem jött be, mert az orvosok több mint kétharmada, közel 30 ezren úgy döntöttek, hogy maradnak az Orvosi Kamarában. Ráadásul ezzel a mostani törvényjavaslattal már most módosítani kell a politikai támadás, az Orvosi Kamara megszüntetésekor hozott

etikai eljárási szabályokat, például, hogy orvosi etikai ügyekben ne egy olyan testület döntsön, melynek tagságához nem kell orvosnak lenni.

De ha már etikai ügyek, egy apró adalék. Ebben a javaslatban találunk arra vonatkozó részt, hogy az etikai eljárásokat az eddigi másfél hónap helyett most nyolc - megismétlem: nyolc! - hónap alatt kell lefolytatni. A probléma az, hogy ez veszélyezteti a megbízhatóságot, hiszen nyolc hónapig nem fog döntés születni olyan orvosokkal szemben, akik tevékenysége etikai szabálysértésen keresztül sértette a betegek vagy más orvosok jogait, vagy azért veszélyezteti a megbízhatóságot, mert indokolatlan ügyek maradnak folyamatban hosszú hónapokon át az ártatlan orvosok feje felett. A jelen javaslat tanúsága szerint ráadásul az alapvető eljárási feltételeket sem találták meg ki. Már módosítani kell, pedig még csak egy hónap telt el. Ebből is látszik, hogy mennyire meggondolatlan lépéseket tesznek és mennyire nem nevezhető ez az egész egy átgondolt egészségügyi reformcsomagnak. A kormány most éppen kapkodva próbálja kitalálni, hogy hogyan lehet etikai eljárásokat a MOK nélkül lefolytatni, ahelyett, hogy visszaállítanák inkább a kötelező orvosi kamarai tagságot, mint elsődleges szakmai szervezetet és adnák vissza az etikai eljárások lefolytatását nekik. Ők eddig is jól kezelték ezt, és ezután is jó gazdái lesznek ezeknek az eljárásoknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az eddigieken felül az előttünk fekvő törvényjavaslat rossz irányból közelíti az orvosi jogviszony témáját is. Ez a javaslat ugyanis tovább erősíti azt, hogy egy orvos ne nyújthasson ugyanannak a betegnek több jogviszony alapján is ellátást. Számos orvos dolgozik magán- és állami ellátásban egyaránt. Véleményem szerint abban a helyzetben, amikor a magyar egészségügyi ellátórendszer súlyos orvoshiánnyal küzd, nem működőképes az elképzelés, hogy egy adott beteget nem kezelhet ugyanaz az orvos állami ellátásban, csak mert például egy más okból már magánpraxisban kezeli.

De ez a törvényjavaslat a méltányossági szabályok megváltoztatásával is csak ront az emberek helyzetén. A javaslat szerint a vény nélkül kiadható, társadalombiztosítási támogatásban nem részesülő készítmények nem tartoznak majd az egyedi méltányosság keretében támogatható készítmények körébe. Tehát ezekre a gyógyszerekre a rászoruló beteg nem tud majd ártámogatást kérni. Mindezt akkor, amikor egyrészt az elhibázott gazdaságpolitika és a gyenge forint miatt rendkívüli módon drágultak a gyógyszerek, másrészt a brutális infláció miatt pedig az embereknek egyre kevesebb a pénzük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztő! Ez a törvényjavaslat szakmaiatlan, átgondolatlan, és meg merem kockáztatni, hogy embertelen is. A Magyar Szocialista Párt ezt a javaslatot nem tudja támogatni, mert számos pontja nem jó irányba változtatja az amúgy is romokban lévő egészségügy helyzetét, és így nem megfelelő módon szolgálja a beteg emberek érdekeit. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a DK soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, Gurmai Zita képviselő asszony. Most megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Többet itt a tárgyhöz nem tartozó problémákat vetettek föl, s hallgatva főként a kormánypárti képviselők elmondását, úgy tűnik, hogy minden rendben van, igaz, mondják, hogy még dolgoznak rajta.

De én feltenném önöknek a kérdést, mert bizonyosan önök is ugyanazzal a helyzettel szembesülnek országgyűlési képviselőként, akikről az embereknek az az elképzelése, hogy ha mások nem, akkor ők majd tudnak segíteni a problémáinkban: valóban ilyen egészségügyet akartunk-e teremteni, mint ami most van. Mert amikor innen kimennek, képviselőtársaim, és esetleg visszahívják az elmulasztott hívásaikat, akkor folyamatosan azzal szembesülnek önök is, hogy felhívják önöket úgy, hogy te, Lőrinc, hogy tudsz-e nekem segíteni abban, hogy az egyik családtagom nagyon beteg, valahogy el kellene jutnia egy jó onkológushoz, mert, mondjuk, a kistarcsai vagy a kecskeméti kórházban nem bízunk, illetve nem tud ott valamilyen jó ellátást kapni. S akkor az ember vad telefonálgatásba kezd. Magyarországon mindenki azon dolgozik, hogy a személyes kapcsolatait felhasználja arra, hogy ide menjen orvoshoz, oda menjen orvoshoz. Önök azt mondják, hogy egyenszilárdságú rendszert akartak teremteni, de ez közel sem az. Sőt, egyáltalán nem alkalmas most már az állami ellátás arra - és ezt sajnos így kell látni -, hogy jól lássa el a beteget.

(14.30)

És önök is nap mint nap találkoznak ezekkel az esetekkel, hogy kétségbeesetten keresi mindenki a különböző kapcsolatokat, hogy jó ellátáshoz jusson, ki a magán irányába, ki a klinikák irányába. Ilyen egészségügyet akartunk teremteni?

Allamtitkár Úr! Ezen dolgoztak önök is 13 éven át?! Ez volt a rendszerváltás után a célunk, hogy mindenki kétségbeesetten a hozzátartozójának és magának azt keresgesse, hogy hogy tud egy-egy befolyásos orvoshoz odajutni, mert fél tőle, hogy a hozzátartozója elhalálozik abban a kórházban vagy azon az ellátási helyen, ahova tartozna?

Nekünk, döntéshozóknak a személyes felelőssége az, hogy idejutott ez a rendszer! Az, hogy Magyarországon mindenki fejét vesztve keresi azt a helyet, hogy hol kaphatja a legjobb ellátást, holott nekünk az lett volna a felelősségünk, hogy a beszedett forrásokból a társadalombiztosítási és most már leginkább adóból egy olyan rendszert hozzunk létre, ami egységesen tudja nyújtani az ellátást a karcagi kórházban, a zalaegerszegi kórházban, a mátészalkai kórházban vagy a bajai kórházban.

Tisztelt Képviselőtársaim! De ez nem így van! Ezért mindent, amit itt elmondanak, hogy milyen átalakítások vannak, amit most már n+1-edik alkalommal én 2014 óta végighallgattam, és minden egyes alkalommal elmondták, hogy micsoda fejlesztések, változások vannak... - egyre mélyebbre mentünk ebben a spirálban. Egyre rosszabb a helyzet a magyar állami ellátásban! És én a Jobbik-Konzervatívok képviselőjeként még mindig elkötelezett vagyok, és hiszek abban, hogy egy erős, robusztus állami ellátásra lenne szükség. Magyarországon nem a magánellátásban kell keresni a megoldást, hanem a tisztességesen finanszírozott, erős állami ellátásban. Mert ez a piac - egy tízmillió fős vagy most már kevesebb mint tízmillió fős piac - nem is tudna rentábilisan magánegészségügyet, magánbiztosítást meg egyéb magánt eltartani.

Ezért mindannyiunk felelőssége az erős állami ellátás. Én 2014 óta erről beszélek egyébként azoknak a liberális vagy baloldali gondolkodóknak is, akik ezt másként látják, önöknek is, akiknek a köreiből egyre szaporodnak azok a milliárdosok, akik magánegészségügyi ellátást vesznek; legutoljára a miniszterelnök veje szállt be ilyen bizniszbe. Ne felejtsük el, Wáberer úrtól nemcsak egy fuvarozó-szállítmányozó céget, hanem magánklinikát is lehetett vásárolni; azt a magánklinikát, aminek a szolgáltatásait a Mészáros Lőrinc kezében lévő MVM reklámozza, hogy menjenek oda magánegészségügyi biztosítás keretében.

Az MVM állami cég akar rám sózni biztosítást telefonhívás keretében, hogy fizessek elő a Wáberer Klinikára! Amikor először engem felhívtak ezzel, majdnem elküldtem őket, nem mondom, hova - csúnyát is lehetne mondani -, hogy álljunk már meg egy szóra! Állami cégnek a telefonhívásából ugyan ne reklámozzák már nekem a magánellátást és a magánbiztosítást, mert én hiszek abban, hogy állami primátus van, és az állam meg tudja erősen teremteni.

Ezzel szemben minden, ami ebben a törvényjavaslatban van, még hogyha jó szándékúnak is tekintenénk az irányvonalat, ezzel ellentétet tesz. Ugyanis az, hogy a szakrendelők államosítása megtörténik, azt jelenti - és ezt az itt ülő képviselők talán jobban is tudják -, hiszen a volt mezőtúri polgármester vagy Bajáról képviselőtársam, vagy azok a vidéki képviselőtársak, akik láttak, ott voltak az önkormányzatok vezető pozícióiban, és látták, hogy miként alakult ki a járóbeteg-ellátás, a szakrendelés, azok az ékkövei az önkormányzatoknak.

Hát, minden önkormányzat azon dolgozott, hogy a helyi kórház és a járóbeteg-szakrendelője olyan legyen, amiben a lakosság a lehető legnagyobb kényelmet és biztonságot találja. Olyan ellátásokat telepítettek oda erőn felül, a helyi lakossággal összefogva, hogy azok voltak a legszínvonalasabb ellátóhelyek.

Életemben nem voltam olyan jó szakrendelőben - vendégként jártam ott -, mint a tiszaujvárosi szakrendelőben. Ez a szakrendelő komolyabb volt, mint egy kórház, mert a helyi lakosság, a helyi önkormányzat vette a fáradságot, hogy olyan ellátásokat telepítsen oda, amelyek oda kellenek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor önök elkezdték az államosítást, és az önkormányzatoktól átvették a kórházaknak a fenntartói szerepét, először mindenki bízott abban, hogy tényleg jó, egységes, központilag jól vezényelt lesz, és mondjuk úgy, hogy méretgazdaságos lesz a kórházi ellátás. De ehhez képest azt láttuk, hogy a kórházi ellátásban folyamatos színvonal-esés volt, osztályok megszűnése volt, és egyszerűen nem tudta a lépést tartani a technológiai fejlődéssel, hiába próbálták önök önteni a pénzt.

Az önkormányzatok meg tudták teremteni a jó gazdálkodás feltételeit, ha át volt adva nekik az összeg. 2010-14 között én Karcagon önkormányzati képviselő voltam. Ebben az időszakban a karcagi kórház igazgatója havonta kétszer jött be a bizottság elé beszámolni, hogy hogy halad a helyi gazdasági és humán erőforrás-helyzet. Az önkormányzat mindenre rálátott és mindenről tudott, és tudott szólni, tudott segíteni, ha épp valami elakadt; ha esetleg valamelyik készülék szervizelésével gond volt, ha valami pluszpénz kellett, hogy tudta, hogy az alapítványnak kell először átadni pénzeket, hogy a kórháznak az alapítványa segítse az ellátást. Mert így működött jól. Az önkormányzat jó gazdája volt, ki kell mondani -, jó gazdája volt a kórházaknak. És az önkormányzat jó gazdája a járóbeteg-szakellátásnak.

Én hibának tartom, hogy ezt önök államosítani akarják. Ez megint egy olyan lépés, ami az erős és jól működő és nem azt mondom, hogy akkor állami, hanem közösségi ellátást biztosítja. Éppen ezért ez a része számomra érthetetlen és elfogadhatatlan, hogy ilyen irányba mennek el, és a törvényjavaslatnak ezt a részét csak kritikával lehet illetni.

De valamennyi rendelkezés abba az irányba mutat, tisztelt államtitkár úr, hogy ennek a rendszerét önök kialakítsák, tehát azért a napnál is világosabban látszik, hogy egy-egy jogi szabályozást úgy alakítanak, hogy a következő időszakban - egy-másfél éven belül - ennek a lehetősége zökkenőmentesen, amikor fennáll, akkor átmenjen. Nem véletlenül keresik meg az önkormányzatokat, nem véletlenül megy ennek egy próba-, mondjuk úgy: tesztelő szürogratása, hogy nézzék, hogy hol van kisebb vagy nagyobb ellenállás, és miként lehet ezt a rendszert megteremteni.

Amúgy jó lenne tudni az önök terveit, csak ahhoz a titkosított tervet, amit a Boston Consultingtól megvették 277 millióért, hozzák nyilvánosságra. Hát, folytassunk róla vitát! Én nem bánom, hogy egyébként a guruló dolláros amerikai cég készít önöknek - önök azt mondják minden amerikai cégre, hogy guruló dolláros -, egy amerikai cég készítette a magyar egészségügyről egy tanulmányt. Nincs ezzel egyébként gond, de ha titkosítják, lelkük rajta, oldják fel a titkosítását, vitassuk már meg! Egyébként voltak helyek, ahova kiszivárogtak belőle adatok, vagy voltak, akik - bocsánat - kibeszéltek erről elég sok mindent. Hát, nem tartogattok sok jót, és nem feltétlenül rózsás helyzetet festett fel ez a terv, de jó lenne, hogyha a nagyobb nyilvánosság megtudná. Én kértem Pintér miniszter urat,

hogy hozzák nyilvánosságra ezt. Csináljunk róla nyílt vitát!

Nézzék, nem velem kell megvitatni, én egy ellenzéki képviselő vagyok, még nem is orvos, még nem is - nem tudom - házi orvos, akivel ezt meg kell vitatni. És nem is engem érdekel, hogy mi van benne, hanem a szakmát érdekli, a Magyar Orvosi Kamarát, az ápolókat, a MESZK-et például, vagy érdekelné például a mentésben dolgozó embereket, hogy miként fog átalakulni az ő szakterületük.

Úgyhogy ez a másik, ami nagyon fontos, ami egy hiányosság, hogy önök behoznak különböző jogszabály-módosításokat, nagy részük rendben van, a digitális átállással, amit mindig üdvözlünk, azzal kapcsolatos, ezeket el lehet fogadni, hozzáteszem, 2015-ben szerintem egyike voltam azon kevés ellenzéki képviselőnek, aki üdvözölte, hogy az EESZT-t fejlesztjük. Akkor még nem is EESZT-nek hívták. Üdvözlöttük azt, hogy lesz egy olyan digitális tér, és lesz egy olyan, XXI. századi valós szolgáltatás, amely segíti egyébként az állam működését.

De amit én látok, államtitkár úr - és ezt hadd fogalmazzam meg -, én még mindig nem látom ennek a digitális rendszernek a hasznosítható oldalát, és nyugtasson meg, hogy ebbe az irányba legalább elmozdultak, hogy tisztességesen tudjanak benne adatot elemezni. Mert hogy amikor én egészségügyiközgazdász-képzésen gyakorlaton a NEAK jogelődjénél voltam, akkor azt kellett csinálni, hogy a meglévő, papíralapú meg pdf-dokumentumokat kellett adatbázisba rendezni manuálisan, mert a rendszer arra sem volt kész, hogy a meglévő beolvasott dokumentumokból behúzza az adatsorokat. Nem lehetett elemezni tisztességesen az egészségügyi adatokat, amelyek arra tettek volna jó szolgálatot, hogy az egészségügyi finanszírozásban segítsenek minket. Ott álltunk 2015-16-ban, és semmit nem lehetett vele kezdeni.

Remélem, most már ezeken sikerült valamit módosítani, mert hogyha van valahol lehetőség és előrelépés, ami hasznos lehet, ahogy egyébként nagyon sok helyen használják ezt a fajta big data adatmennyiséget, tisztességesen elemezni és javítani vele az állami ellátást. És ehhez képest mit látunk? Ebben nem látunk előrelépést, de önök átvették a kórházakat, az állami adósság pedig ugyanúgy növekedett.

Egyszerűen azt veszem észre, hogy hiába beszélünk arról, hogy XXI. századi egészségügy és tisztességes magyar egészségügy, minden évben szinte egyre messzebbre kerülünk ettől az egészszől, és nem segíti a helyzetet az sem - és ezt is le kell szögezni, túl azon, hogy, mondjuk úgy, nem egyenletes a viszonyuk a szakmai képviselőkkel -, hogy megint egy monstrum minisztériumban van az egészségügyi ágazat irányítása.

Hát, én nem tudok nagyobb púpot elképzelni egy miniszter hátán, mint hogy egyszerre legyen a szociális igazgatás, az oktatás, az egészségügy, a rendvédelem meg minden más az ő vállán. Arra kellett volna igazán megoldást találni - és tudom, hogy a kormányzati struktúra kialakítása a miniszterelnöktől meg a

nyertes kormánypártoktól függ, ezt tiszteletben is tartom, de arra kellett volna megoldást találni -, hogy ha van egy krízisterület, van egy nehezen fejlődő terület, egy költségigényes, egy technológiaigényes terület, annak legyen már egy önálló ágazati irányítója, legyen már egy önálló minisztere.

És tudom, államtitkár úr, ön is jobban örülne annak, hogyha lenne egy önálló egészségügyi minisztérium. Sokkal komolyabb munkát tudnának végezni, szimplán azért, mert nem százhusz téma mellé kellene beférni még plusz egy témaként az egészségügy átalakításával, hanem önök csak a saját dolgukra fókuszálhatnának.

(14.40)

És akkor nem egy huzavona lenne például az OKFÓ-nél, hogy most a BM-esek vannak-e jó vonalon, vagy nem a BM-esek vannak jó vonalon, hogy a közbeszerzéseket az informatikára a BM-esek viszik el, vagy nem, és nekik mi a viszonyuk Pintér Sándorhoz meg mi a viszonyuk az államtitkársághoz, mert ez nem normális. Az a normális, hogy ha hagyják a szakmát tisztességesen dolgozni. Ezért is mondtuk, és ez is következetes álláspontunk, hogy lennie kellene az egészségügynek a pártpolitikán átívelő olyan magjának, amelyben konszenzus van. Ebben egyébként meg is lehetne találni még a fideszesekkel is a konszenzust, és tisztességesen lehetne az egészségügyet fejleszteni.

Összességében a törvényjavaslatban szereplő dolgokban, hogy miként alakítják át a halottvizsgálat feltételeit, illetve annak a feltételrendszerét - én egyébként nemcsak azt látom, amit Pesti képviselőtársunk mondott, hogy amikor közterületen történő elhalálozás történik, és a mentők kiérkeznek, miért kell plusz orvost hívni, hanem azt is, hogy valahogy kezelni kell azt a helyzetet, és mondja államtitkár úr, hogy ha rosszul látom, az átadott sürgősségi ügyeleti ellátás, alapellátás sürgősségi vonalán elindulva, nagyon sokszor az otthonukban elhalálozott honfitársainknak az elsődleges halálmegállapítást jellemzően házi orvosok végezték a házi orvosi ügyeleti ellátásban. Most nagy valószínűséggel mentő és mentődolgozók helyettesítik őket, így a nagyon gyakori és sajnálatos hajnali halálozások - ugye 3-4 óra körül szokott rendszerint egy kiugrás lenni az ilyen hívásokban az otthonukban elhalálozottak esetében -, hogy ebben segítsenek. Ha ez segítség, akkor legyen segítség a mentődolgozók számára.

Ezzel nem fogunk vitatkozni, mint ahogy nem vitatkozunk azzal sem, hogy szerintem nem a nemdohányzók védelméről szól a javaslat, hanem pontosan a dohányzók védelméről, mert a dohányzónál kell elérni azt, hogy egyébként szokjon le és tegye le ezt a nagyon káros szokását, hiszen a nemdohányzók védelmét teljesen máshogy, például edukációval, egészséges életmódra neveléssel lehet megtenni. Önmagában az, hogy önök elzárták egy üzletben a fiatalok elől a dohánytermékeket, ez nem oldotta meg a helyzetet. Tehát nem a nemdohányzók védelme érdekében kell

elsődlegesen ezt hozni, hanem a dohányzók további egészségkárosodásának a megakadályozása szempontjából.

Itt is hozzá szeretném tenni, és ez már elhangzott kritikaként, hogy ahogy megindult a dohányzásellenes és a dohányzásról leszoktató szabályozások alakulása a nemzeti dohányboltokkal kapcsolatosan, mindenki azt várta, hogy folyamatosan és stabilan fog esni a dohányzás prevalenciája hazánkban, de azt látjuk, hogy ez megtorpant. Ezt most 32 százalékra, 31,8 százalékra tesszük. Ebből 28 százalék a rendszeres dohányzó, és talán az ilyen habituális, tehát alkalmi dohányzó a maradék, akik nagyon ritkán dohányoznak. De érdemi, nagyon komoly csökkenést most már az elmúlt években nem tudott elérni a kormányzat. Tehát szerintem azon kellene gondolkodni - túl azon, hogy a folyékony dohánytermékeket, a vaporizáló termékeket is beszorították a dohányboltokba -, hogy hogyan tudjuk érdemben csökkenteni a meglévő dohányzók arányát. Hozzáteszem, nálunk ilyen 32 százalékra tesszük ennek a prevalenciáját, ez máshol 5 százalékos, és nagyon sok ország előre tudott ebben lépni.

Összességében tehát elnézést (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy egy ilyen off topic kritikát megfogalmaztam - köszönöm a türelmet, elnök úr -, de én úgy gondoltam, hogy ez hozzátartozik a mostani témához. A salátatörvényben támogatható, kevésbé támogathatók vannak, álláspontunkról később adunk tájékoztatást. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Lukács László György képviselő úr. Most megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki az emelvényről mondja el felszólalását. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az előttünk álló törvényjavaslat a parancsuralmi hierarchikus rendőregészségügy kiépítésének következő állomása, amely a tavaly novemberben elindított egészségügyi reform folytatásaként a kormány centralizációs törekvését valósítja meg az egészségügy minden területén. A kormány hosszú évek óta tolt és tolja maga előtt az egészségügy reformját. Már a Covid idején felállított operatív törzset is gyakorlatilag belügyminiszter úr vezette, mígnem a '22-es választások után a teljes egészségügyi ágazatot megkapta. Benne látja miniszterelnök úr az egészségügy megrendszabályozásának biztosítékát.

Tisztelt Képviselőtársak! A Mi Hazánk Mozgalom is szükségesnek tartja az egészségügy átfogó reformját, azonban a megvalósítás módjával és annak tartalmával nem értünk egyet. A kormány jelen törvényjavaslat társadalmi egyeztetésére mindössze egy hetet fordított, és nem számolt be annak eredményéről. A novemberi és a jelenlegi törvényjavaslat

is mellőzi a kormány hosszú távú egészségügyi koncepciójának ismertetését.

Nem tudjuk, milyen lépéseket kíván tenni a mentális és a fizikális egészségvédelem, a megelőzés érdekében, ami álláspontunk szerint az előregedő, betegségtudattal rendelkező társadalom és a nem megfelelő táplálkozás miatt az egészségügy alapját kellene képezze. Ismét elmulasztották a részletszabályok ismertetését. Ezt korábban is hiányoltuk, kértük és vártuk is. Lényegi szabályokat utólag rendeleti úton alkotnak meg, gyakorlatilag kézi vezéréssel hoznak döntéseket. Például a Zala vármegyei Szent Rafael Kórház traumatológiai osztályát 1-es progresszivitási szintről 2-es szintre teszik át, és ehhez igazítják a rendeletben előírt személyi és tárgyi minimumfeltételeket, aminek egyébként az intézkedés nem is felelne meg.

Azt pedig különösen aggályosnak tartjuk, hogy államtitkár úr tavalyi nyilatkozata alapján az egészségügy finanszírozása nem igényel törvényi szabályozást. Ezért a kormány saját hatáskörben kívánja módosítani. Nyilván rendeleti szinten, ad hoc szabályozással próbálja megalkotni vagy döntéseket hozni a finanszírozást illetően. Ez óriási hibafaktor. A hatályos szabályozás szerint az egészségügyi szakképesítést szerzett személyek alapnyilvántartását az Országos Kórházi Főigazgatóság, rövidítve OKFÓ, a működési engedéllyel rendelkező egészségügyi szolgáltatók nyilvántartását a Nemzeti Népegészségügyi Központ, rövidítve NKK vezeti.

A törvényjavaslat alapján uniós forrásból kifejlesztették az egészségügyi szolgáltatások elektronikus nyilvántartási rendszerét, ami a köz- és a magánellátásra vonatkozóan valamennyi működési engedéllyel rendelkező egészségügyi szolgáltató adatát egységesen tartalmazza majd, kiegészítve a szakellátási kapacitások és alapellátási körzetek adataival. A nyilvántartás kiterjed a mentési tevékenységet, betegszállítást végzők, a gyógyászati segédeszközök forgalmazók, személyes közreműködők, szociális intézményekben végzett egészségügyi tevékenység, továbbá az egészségügyi dolgozók adataira is. Az utóbbihoz az alapnyilvántartásból az OKFÓ fog adatszolgáltatást teljesíteni, a rendszer üzemeltetése az NKK feladata lesz.

A Mi Hazánk Mozgalom alapjaiban egyetért a köz- és magánellátásban dolgozók és egészségügyi szolgáltatók egységes nyilvántartásával. Kifogásoljuk azonban, hogy az NKK ezeket az adatokat minden bizonnyal a köz- és a magánellátás szétválasztásának ellenőrzéséhez fogja majd felhasználni. A közellátásban 2020-ig a kórházi osztályokat, szakrendeléseket úgy tartották fenn, hogy az orvosok és ápolók két-három, illetve négy helyen is dolgoztak egyszerre közalkalmazotti jogviszony és személyes közreműködői jogviszony keretében. 2021-től az egészségügyi szolgálati jogviszony bevezetésével előírtak egy összeférhetlenségi szabályt, amely szerint egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy nem nyújthat egészségügyi szolgáltatást ugyanazon személy

számára, akinek más jogviszony - így a magánellátás keretében - ugyanazon betegség tekintetében már egészségügyi szolgáltatást nyújtott. Bár akkor ígéretet tettek arra, hogy a nőgyógyász szakma ez alól kivételt fog képezni, az erről szóló rendelet a mai napig nem jelent meg. A kérdésem az államtitkár úrhoz, hogy mi a sorsa ennek a rendeletnek.

A drasztikus szabály, a kötelező Covid-oltás elrendelése, illetve a magánegészségügy elszívó hatása miatt mintegy húszszer orvos, illetve ápoló hagyta el a közellátást. A létszámhiány miatt a betegellátás katasztrofális állapotba került. Határozatlan időre zárnak be kórházi osztályokat, szakrendeléseket, például legutóbb az ajkai kórház sürgősségi osztályát, műtétek csúsznak vagy maradnak el. A várólisták az éjig érnek, a betegek vagy messzebbre utaznak, vagy ha a pénztárcájuk megengedi, a magánellátást választják.

Ehhez járul hozzá, hogy 2024 januárjáig kivezetik az orvosok és ápolók személyes közreműködői jogviszonyát, továbbá a szakdolgozók idén nem januártól, hanem júliustól kapják meg a beígért béremelést, ami szintén felmondásokhoz vezethet. Az év végére láthatóvá vált, hogy az állami és a magánegészségügy szétválasztása nem sikerült, legalábbis nem látjuk ennek a megvalósulását.

(14.50)

Társadalmi vitára bocsátottak ugyanis egy rendlettervezetet, amelynek értelmében a magánellátásban dolgozó szakorvosok működési engedélyük meghosszabbításához csak akkor kapták volna meg a gyakorlati továbbképzésük igazolását, ha havonta húsz órát eltöltenek valamelyik közfinanszírozott egészségügyi szolgáltatónál. A rendelet végül nem lépett életbe, a kormány ezzel kvázi elismerte, hogy nincs elég orvos a rendszerben, nyilván ezért nem is mert keményebben fellépni. Éppen ezért nem látjuk értelmét az összeférhetlenségi szabály jelenlegi szigorításának. Álláspontunk szerint nincs két, egymással párhuzamosan működő egészségügyi rendszerre elegendő személyzet ma Magyarországon, ezért a biztonságos betegellátás érdekében lehetővé kell tenni az állami és a magánszektor közötti szabad, de szabályozott átjárást.

A Mi Hazánk Mozgalom egészségügyi programja egy szektorsemlegesen működő, a vállalkozó szakorvos és a beteg közvetlen szerződéses kapcsolatára épülő szakmai betegútmenedzsment-rendszert alakítana ki. A valós költségeken alapuló egészségügyi szolgáltatások pénzügyi fedezetét a beteg társadalombiztosítása jelentené, az extra szolgáltatásokért a beteg külön fizetne kiegészítő biztosításokkal vagy egészségpénztári keretének igénybevételével.

A finanszírozási rendszer államtitkár úr véleménye szerint is 15 éve vár ráncfelvarrásra. A 2019. év végén a kormány az 1798/2019. számú határozatával elrendelte a finanszírozási rendszer átalakítását azzal

a céllal, hogy valós költségekre épüljön, ami megakadályozza az adósságok újratermelődését. Ezt a határozatot tavaly novemberben csöndesen hatályon kívül helyezték, amire akkoriban is rávilágítottam, és nincs információ arról, hogy négy év alatt sikerült-e végrehajtani, amennyiben igen, az milyen eredménnyel zárult - semmit nem tudunk erről.

A járványra való tekintettel az egészségügyi intézmények idén februárig teljesítményfinanszírozás helyett átlagfinanszírozásban részesültek, vagyis több pénzt kaptak, mint amennyit a teljesítményük indokolt. Ennek ellenére a kórházak eladósodása nőtt: tavaly 60 milliárd forintnál is nagyobb adósságot halmoztak fel, amiből 55 milliárdot már rendezett a kormány; idén február végén, ami két hónapot jelent, az energiaárak növekedése miatt a kórházak adósságállománya elérte a 33,8 milliárd forintot, korábban ekkora tartozás fél év alatt gyűlt össze.

Hosszú évek óta tapasztalhatjuk és láthatjuk, hogy a kormánynak nincs valódi terve a folyton növekvő és újratermelő kórházi adósságállomány megállítására. A Kórházszövetség konferenciáján államtitkár úr ismertette a finanszírozási rendszer átalakításának a tervét, aminek keretében véget vetnek a „kódolóművészszerű” - ez idézet - betegellátásnak, átnézik a közbeszerzések rendszerét, módosítják a betegágyak számát, újraszabályozzák a kórházak éves keretét. De akkor ez a jelen törvényjavaslatban miért nincs benne? *(Dr. Takács Péter: Már decemberben megjelent a rendelet!)* Miért nem szerepel? Miért nem akarják a finanszírozást törvényi szinten szabályozni és ezáltal, ugye, átláthatóvá tenni? *(Nacsa Lőrinc: Nem erről szól! - Az elnök csenget. - Dr. Apáti István: Általános vita van, lehet tárgyalni értelmezni! Hadd döntse már el, hogy mit akar mondani! - Közbeszólások.)*

ELNÖK: Ne kiabáljanak, kérem szépen! Folytassa, képviselő úr! Egy kis nyugalmat kérek! *(Csenget.)*

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A törvényjavaslat szerint az egészségügyi ellátás hatékonyabb monitorozása érdekében pontosításra kerülnek a hozzáférési jogosultságok az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térben, az EESZT-ben. Többek között az EESZT adatai alapján ellenőrzik majd a köz- és a magánellátás elválasztására vonatkozó összeférhetetlenségi szabály betartását, továbbá hogy a magánszolgáltatók feltöltik-e az egészségügyi ellátások adatait az EESZT-be.

Egészségügyi adataink érzékeny személyes adatnak, úgynevezett különleges adatnak számítanak - ezt korábban szintén jeleztem már -, ezért nem értünk egyet azzal, hogy a digitális önrendelkezés keretében a betegek csak hozzáférési korlátozásokat tudnak beállítani, a meglévő adatok törlésére nincs lehetőség. Aggodalomra ad okot, hogy idén januártól

újabb központosítás keretében a Belügyminisztérium átvette az EESZT működtetésének feladatát az OKFÓ-tól, a működtető ugyanis a háborús veszélyhelyzet ideje alatt személyazonosításra alkalmas módon is adatot szolgáltathat egészségügyi adatainkról például az európai egészségügyi adattérbe. De felmerül a kérdés arra vonatkozóan is, hogy volt-e már ilyen adatszolgáltatás például piaci szereplők számára, és ha igen, akkor annak volt-e anyagi vonzata.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmüket arra is, hogy a törvényjavaslat értelmében bővítik a mentőtisztek kompetenciáját: a halottvizsgálati képzést végzett mentőtisztek jogosultak lesznek annak valószínűsítésére, hogy a halál természetes vagy nem természetes módon következett be. Az erről szóló dokumentációt is ők töltik ki majd, ami olyan többletfeladatot és felelősséget jelent, ami eddig az orvosokat terhelte, ezért a jövőben tarthatatlan lesz az a helyzet, hogy a mentőtisztek szakdolgozói bért kapnak, vagyis az orvosokhoz képest jóval kevesebbet keresnek, de a feladatuk azért több lesz; ez akár még felmondásokhoz is vezethet.

Nem értünk egyet azzal sem, hogy az Orvosi Kamara helyett felállított ETT *(sic!)* etikai eljárásban hozott döntését a bíróság nem változtathatja meg, etikai vétségért ugyanis komoly pénzbüntetést is ki lehet szabni, ezért abszurd, hogy ne lehessen a döntést bíróság előtt megtámadni. Továbbá kifogásoljuk azt, hogy a jövőben három helyett már két személy egyidejű jelenlétével létrejött szervezett összejevetel, illetve esemény is rendezvénynek számít. Ez már inkább tragikomikus, és nem is jellemezném ezt tovább.

De vannak itt még más furcsaságok is. A törvényjavaslat értelmében szabad foglalkozású egészségügyi tevékenység egyéni vállalkozásként nem lesz folytatható. Ez különösen érdekes, ami bizonyos szakmákat, így például a gyógyszerészi helyettesítést teljesen ellehetetleníti majd, a 41/2007. EüM rendelet előírásai szerint ugyanis közforgalmi gyógyszertárakban a szakszemélyzetet munkaviszonyban vagy szabad foglalkozás keretében lehet foglalkoztatni. A javasolt szabály hatálybalépése tovább növeli a gyógyszerészeknél tapasztalt létszámhiányt. Ez a törekvés is egy olyan gondolkodásmódra vetít rá, ami nem az ellátást kívánja segíteni, hanem inkább gátolja, de nem tudhatjuk, hogy milyen érdek mentén.

Álláspontunk szerint a gyógyszertörvényben bevezetni tervezett forgalmazási és termékjáratí könnyítések nem a betegek, hanem inkább a gyártók, a Big Pharma érdekeit szolgálják. A Magyarországon forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszer forgalomba hozatali engedélye első alkalommal öt évig hatályos, nemzetközi eljárásokban engedélyezett gyógyszerek esetén viszont előfordulhat, hogy a megújítás dátuma korábbi, mint öt év. Ilyenkor az OGYI el kell hogy fogadja más tagállamok tapasztalatait a gyógyszer biztonságos alkalmazását illetően.

Vannak azért olyan részei is a törvényjavaslatnak, amelyek nyilván örömmel fogadhatók és tényleg

javító szándékúak. Ilyen például az, hogy legalább az önkormányzati választásokig visszavett a szakrendelők államosításának szándékából. A Belügyminisztérium ezzel kapcsolatban azt nyilatkozta, hogy egyelőre nincs döntés arról, hogy az állam mindenképp átvenné a szakrendelők, csak adatokat gyűjtenek, hogy az önkormányzatok átadnák-e a fenntartásukban lévő szakrendelők az államnak. Sajnos nem látjuk igazoltnak, hogy az állam - de pontosítok: inkább a Fidesz-KDNP- kétharmados kormánya gondosabb gazda lenne az önkormányzatoknál.

Nem támogatjuk a törvényjavaslat azon szakaszait sem, amelyek alapján a kormány állami fenntartású városi kórházak fenntartói jogát, a kapcsolódó állami tulajdonú ingatlanokat és üzletrészeket ingyenesen adja át az egészségügyi közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítványok számára. Különösen aggályosnak tartjuk azt, hogy például a Siklósi Kórház Nonprofit Kft. kizárólagos tulajdonjogát a magyar állam tavaly 1,8 milliárd forintért vásárolta meg, a törvényjavaslattal pedig ez az üzletrész ingyen átkerül a Pécsi Tudományegyetem alapítványához. *(Az elnök csenget.)*

Látom, hogy az idő így eltelt. Összességében a Mi Hazánk Mozgalom rendkívül hiányosnak és az egészségügy komplex problémáját és finanszírozását is megoldani képtelen javaslatnak tekinti ezt a törvény módosítást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabadi István képviselő úr. Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik.

(15.00)

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr úgy fogalmazott az exorzéjában, hogy valóban egy finomhangolás történik az egészségügy területén, és tényleg arról van szó, hogy itt jönnek különböző területek félreformjára vonatkozó javaslatok, majd finomhangolások, majd megint egy picit nagyobb változások, aztán megint finomhangolások - most körülbelül az elmúlt egy évet idéztem fel.

És amikor itt ellenzéki képviselőtársaimmal egyetemben én is számonkérem a kormányon és az egészségügyi államtitkárságon, hogy hol vannak a nagyobb horderejű változások, akkor például Nacsa képviselőtársunk meg számonkéri rajtunk, hogy ezt miért kérjük számon; illetve fideszes képviselőktől is elhangzott, hogy hát, ez nem arról szól, miért erről beszélünk. De azért beszélünk erről, mert az egészségügy területén igenis komolyabb változásokra is szükség lenne, és ezt nem hiába mondjuk, nem csupán a mindennapos tapasztalások alapján mondjuk, hanem bármiféle nemzetközi felmérés, összehasonlítás, a magyar egészségügyre, általában a magyar lakosság egészségi állapotára vonatkozó kimutatások, kutatások, felmérések

alapján mondjuk. Hiszen a fő kérdések mindig azok - és bármilyen egészségügyi módosítás kapcsán ezeket a fő kérdéseket kell föltenni -, hogy hogyan alakul a magyar lakosság egészségi állapota és a magyar egészségügyi rendszer ezen hogyan tud segíteni, hogyan tudja a betegségeket megelőzni, illetve kezelni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És ebből a szempontból mindenképpen súlyos ki-jelentés, ami a mai napon is igaz, hogy a magyar lakosság egészségi állapota az ország lehetőségeihez képest, a magyar társadalom vagy gazdaság fejlettségéhez képest nagyon is elmarad, tehát elmarad ahhoz képest, hogy mire lennének képesek; és más európai uniós országokhoz képest is elmarad, például a megelőzhető halálozások száma nagyon-nagyon magas. Ez gyakorlatilag az EU-átlag dupláját jelenti, ha ezt egy életkor szerint standardizált arányszámban fejezzük ki, ahogy a kimutatások ezt kifejezik.

Ilyen fontos kérdések valóban, hogy hogyan alakulnak a várólisták, az előjegyzési listák Magyarországon, hogy mi a viszony az állami és a magánegészségügy között, amivel ez a törvény is foglalkozik. Általában fő kérdés, hogy ki fog gyógyítani, 5-10-15 év múlva honnan lesz orvos, honnan lesz házi orvos, szakorvos, egyáltalán hogyan alakul a magyar egészségügy finanszírozása.

És ez azért nagyon fontos kérdés szerintem, mert alapvetően egy alulfinanszírozott egészségügyről van szó, és ez az alulfinanszírozottság számos problémát jelent. Recseg-ropog az egészségügyi rendszer, kapacitásproblémák, hiányok vannak, orvoshiány van, hosszas várólisták vannak, amiket az előttünk fekvő törvényjavaslat is nem többletforrás bevonásával, nem jelentős változásokkal, hanem különböző adminisztratív, bürokratikus változásokkal - és itt finoman fogalmazok - próbál kezelni, tehát gyakorlatilag toldozgatják-foldozgatják azt, amit lehet. Ezek az adminisztratív változások jellemzően szigorítások, korlátozások, egyfajta kényszerek rendszerbe építése. Nyilvánvalóan kell szigor, ha állami rendszerekről beszélünk, és ezeket a rendszereket egyben kell tartani, de itt teljesen egyértelműen arról van szó, hogy mivel alacsony a finanszírozás - és krónikusan alacsony hosszú évek, évtizedek óta, erre picit később kitérek, hogy ez hogyan alakul -, mivel emiatt kevés az orvos, ezért a hiányzó praxisokat sem tudják úgy betölteni, hogy pluszorvosokat próbálnak bevonni a rendszerbe, hiszen pluszorvosok nincsenek, hanem fölülről átrajzolták a praxisokat. Ha az ügyeleti rendszer átalakításáról van szó, nyilván nem tudnak új orvosokat behozni a rendszerbe, hanem a meglévő személyi állománnyal dolgoznak, akkor a házi orvosokat kell valahogyan rávenni, hogy ügyeljenek. És a házi orvosok rávétele az ügyeletre bizony különböző kényszerítő intézkedésekkel, korlátozásokkal, inkább szigorral érhető el, semmint mondjuk motivációval, többletforrás bevonásával.

Elhangzott tehát itt a források alakulása, és mondom, hogy ez krónikusan alacsony. Ez úgy alakul - és a KSH legfrissebb adatait mondom, itt nyilván az elmúlt 1-2 évre vonatkozó adatok még nem szerepelnek -, a legfrissebb adat szerint ez 7,3 százalék, ha a teljes egészségügyi finanszírozást nézzük; ebből az állami finanszírozás 5,2 százalék. Ez az 5,2 százalék tehát nagyon-nagyon alacsony. Ha megnézzük, az Európai Unióban az országok átlagosan, az EU-27-ek átlagát mondom, 10,9 százalékot költenek GDP-arányosan egészségügyre, de ebben szintén benne van az állami és a magánegészségügy aránya, de az állami finanszírozásuk is jóval magasabb, mint az alacsony magyar 5,2 százalék.

Mindig elhangzik itt az előttem elhangzó felszólalásokban, hogy ez a kormány, mármint a Fidesz-kormány jóval többet költ egészségügyre, mint a 2010 előtti kormányok. Általában én vagyok az utolsó a felszólalók sorában, ha a vezérszónoki felszólalásokat nézzük, én mindig megcáfolom ezeket az adatokat. Na, nem azért, mert nekem tisztem lenne a 2010 előtti állapotokat védeni, de hát mégiscsak a ténszerűség talaján kéne állnunk egy ilyen szakmai vitában. Hát, ha a ténszerűség talaján állunk, akkor azt látjuk, hogy ez a kormány 2010 óta kivonta a forrásokat az egészségügyből, hiszen ez az 5,2 százalék is csak az elmúlt 1-2 évben ugrott 5,2-re, ez krónikusan 5 százalékpont alatti finanszírozás volt, tehát ilyen 4,5-4,6-4,7-es GDP-arányos finanszírozás, míg 2010 előtt folyamatosan 5 százalékpont felett volt az állami finanszírozás aránya. És egyébként - idézőjelben mondom - csupán a 2008-09-es válság beköszöntével csökkent 4,9 százalékra, tehát éppen hogy 5 százalékpont alá. Ezt szintén csak a ténszerűség kedvéért kell megjegyeznünk, azt gondolom.

Egyébként nem is kell olyan messzire mennünk, ott van Ausztria a 11,5 százalékos GDP-arányos egészségügyi finanszírozásával. Itt különböző miniszterek, Lázár János vagy Navracsics Tibor miniszter urak is azt mondták, hogy néhány éven belül el fogjuk érni Ausztria szintjét. Hát, kérdezem, például ezt a 11,5 százalékos osztrák egészségügyi finanszírozást mikor fogjuk egyébként elérni; és tényleg nem kell messzire mennünk, hiszen szomszédos országról van szó.

Amiről szeretnék szót ejteni, és a törvényjavaslat is foglalkozik vele, az a fajta szigorítás, amit korábban bevezettek, és ez az állami és a magánegészségügy merev elválasztása. Mi is azt gondoljuk, az LMP is azt gondolja, hogy ez egy merev szétválasztás. Amikor alapvetően egy kapacitáshiányos, egy forráshiányos egészségügyi rendszerről van szó, akkor nem biztos, hogy szerencsés ezen rendszereknek vagy alrendszereknek az ilyen merev szétválasztása és gyakorlatilag a tiltása, korlátozása, amivel kapcsolatban most picit továbbmennek, mert ezeket az összeférhetetlenségeket adatbázisokon keresztül fogják tudni vizsgálni állami fenntartók, illetve állami kórházak, hogy ezek fennállnak-e, és ha fennállnak, akkor ilyen módon szintén adminisztratív eszközökkel próbálják ezeket megszüntetni.

Tehát a kérdésem az a kritika mellett: azzal, hogy ilyen mereven elválasztják ezt a két ágazatot, tulajdonképpen mit gondolnak, államtitkár úr, hogyan vélekedik, mit nyerne ezen? Tehát mi az ebből származó haszon és egészségügyi nyereség? Azzal az állapottal összehasonlítva, hogy ha nem lenne meg ez a merev szétválasztás és ebből a szempontból az előtünk fekvő törvényjavaslat szigorítása, hogy továbbmennek ezen a szigorításon, mit eredményez egészségügyi állapot terén, a megelőzés terén, a gyógyítás, kezelés terén? Tehát ez a módosítás hogyan lesz a betegek érdekében?

Ha a magánegészségügyről beszélünk, akkor alapvetően azt látjuk, hogy egy nagyon-nagyon fejlődő és dinamikusan fejlődő ágazatról van szó, amit én nem tekintek egy jó dolognak, mert én egy erős állami egészségügyben hiszek, hiszen azt gondolom, ez garantálhatja minden állampolgár számára a magas minőségű egészségügyi ellátást, illetve megfelelő feltételek, megfelelő finanszírozás esetén ez garantálná. Nyilván az emberek kényszerből és különböző motivációk alapján mennek a magánegészségügybe, mert nem találják meg a számításaikat, a bizalmat, a megfelelő orvost - nagyon különböző okok vannak - az állami egészségügyben, és a magánegészségügybe kényszerülnek. Tehát ez egy választás, de ez egy kényszer érvényesülésének a kérdése is.

Tudjuk azt, hogy a magánegészségügy százmilliárdos nagyságrendben profitál gyakorlatilag a betegekből, a betegségekkel, és amikor azt mondjuk, és egyébként a Fidesz-kormány is mondta ezt korábban, hogy az egészség nem lehet üzlet, akkor mégiscsak az áll fenn, hogy ez egy ezermilliárdos üzlet. Hogyan fogják ezt visszaszorítani, és hogyan fogják a betegeket visszahozni az állami egészségügybe? Azért is kérdezem, mert a módosítás egyik fontos pontja erre vonatkozik. Ez a szándék megmutatkozik-e például ezen módosítás mögött? És nem félnek-e attól, hogy a továbbiakban is folytatódik az a tendencia, hogy még több orvos, szakorvosok, de akár háziorvosok is hagyják ott a praxisukat, hagyják ott az állami álláshelyüket és mennek át a magánegészségügybe? Ez a javaslat hogyan fogja ezt megváltoztatni?

(15.10)

Ez egy nagyon igazságtalan állapot tehát, ahogy a magánegészségügybe kényszerülnek az emberek, hiszen nyilván akinek van pénze, aki meg tudja finanszírozni, az megveszi ezeket a szolgáltatásokat, aki pedig nem tudja, annak - idézőjelben mondom - marad az állami egészségügy, amely sokszor valóban nem tudja kielégíteni megfelelő módon a szükségleteket. Ott vannak például a várólisták. A vitában is elhangzott az a friss hír, amellyel kapcsolatban látom államtitkár úr nonverbális jelzéseit, miszerint - mondja a hír - a top három leghosszabb várólistán közel 32 ezer beteg van, de összesen 40 ezren várnak valamilyen műtéti beavatkozásra a kórházakban, ezt közölte az

állami egészségbiztosító. Itt van például a gyakran idézett csípőprotézis-műtétek száma, a hír szerint éppen 7424 fő vár jelenleg csípőprotézis-műtetre. Én megnéztem a NEAK számait, ha nem is az előző hónapra vonatkozóan, de talán január-februári adatok rendelkezésre állnak, ez körülbelül pontos szám. Államtitkár úr, ezt megerősíti vagy cáfolja tehát, hogy közel 40 ezer fős várólistákkal dolgoznak a kórházak, illetve ilyen sokan várnak beavatkozásra?

Szóba került az egyik kedvenc témánk, a szakrendelők államosítása. Mindig felteszem a kérdést az államtitkár úrnak, hogy hogy áll ez a folyamat, mi a helyzet, államosítják-e a szakrendelőket. Egy ezzel kapcsolatos írásbeli kérdésemre egyébként holnap éjfélkor jár le a kormányzat részéről a válaszadási határidő, de most kérem államtitkár urat, hogy előlegezze meg a választ, adjon kis előzetest ebből a válaszból, tehát hogy hogy áll ez az államosítási folyamat. Én például azt tapasztaltam - és Lukács képviselőtársam is említett konkrét példát konkrét településről, konkrét szakrendelőből, de hadd említsem meg az újpesti szakrendelő intézményt, amelynek működéséért még alpolgármesterként én is felelős voltam 2019 óta -, hogy Újpesten tudtuk csökkenteni a várólistákat, szakrendelés esetén előjegyzési listának hívjuk; szervezéssel, okos megoldásokkal, menedzsmentbeli változásokkal tudtuk megoldani, és nyilván új orvosok és új kapacitások felépítésével. E kapacitások felépítésében az önkormányzati forrásoknak, a különböző beruházásoknak, fejlesztéseknek, működési támogatásoknak bizony szerepük volt. Éppen ezért félok, hogy ha az önkormányzatoktól elveszik az intézményeiket, a szakrendelőket, akkor a várólisták tovább nőhetnek. Tehát kérem államtitkár urat, ezzel kapcsolatban is reflektáljon.

Még egyszer összefoglalva: azt gondolom tehát, hogy van egy kapacitáshiányos, forráshiányos rendszer, amely nagyon-nagyon súlyos kihívások elé néz abból a szempontból is, és nyilván ez egy tendencia, nemzetközi, világtendencia, hogy az egészségügyi ellátások iránti igény folyamatosan nő, de ez teljesen természetes, hiszen szeretnénk minél tovább élni, minél tovább egészségesek maradni, minél hamarabb megelőzni betegségek kialakulását. A másik kihívás, amely éri ezeket a rendszereket, az alapvetően a forráshiányos környezetből, a kapacitáshiányokból következik, az előregedő orvostársadalomból, abból, hogy egyre kevesebb az orvos. Azt látom tehát, hogy valóban finomhangolásokkal próbálják kezelni ezeket a problémákat, amely finomhangolások viszont nem lesznek elegendők ahhoz, hogy e rendszer problémáit kezeljük. Ha nem tudnak bevonni érdemben több pénzt, ha nem tudjuk elérni az Európai Unió finanszírozását, és akkor még nem is beszéltem arról, hogy az elmúlt 5-10-15 évben súlyos száz- és ezermilliárd forintok nem érkeztek meg az egészségügybe, amelyek megérkezhettek volna például akkor, ha a 2008-as finanszírozást GDP-arányos szinten megtartják a rendszerben, tehát ilyen források megérkezése nélkül, én

attól tartok, nem fogják tudni kezelni a magyar egészségügy valóban nagyon súlyos betegségeit, problémáit. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, folytatjuk munkánkat. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, így az írásban előre jelentkezettek következnek. Megadom a szót a DK képviselőcsoportjából Varga Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem olyan régen találkoztunk, így ott folytatjuk a diskurzust, ahol múltkor a Népjóléti Bizottság ülésén abbahagytuk.

Az ember végigrágja magát egy ilyen salátatörvényen és kialakul benne egy emóció, így bennem is kialakult egy, illetve nem is egy, hanem több is. Valójában arra gondoltam, hogy ennek a salátatörvénynek egy teljesen más címet is lehetne adni, például azt, hogy az egészségügy lerablása, az orvosok és az egészségügyi szakemberek elüldözése a hideg tavasz ellenére is zavartalanul folyik. Aránytalanul és érdemtelenül kevés szó esett most, az előterjesztés vitájában arról a tényről, hogy fél tucat kórházat és azok 25 darab ingatlanát bízna a jövőben a vagyonekezelő alapítvány által fenntartott egyetemekre a kormány.

Tehát ha a sorok mögé nézünk, elmondhatjuk, hogy a kormány újabb jelentős vagyont játszik át a törvényben, így hat, eddig állami fenntartású és külön költségvetésű szervként működő vidéki kórház fenntartói joga, valamint azon kórházak ingatlanai kerülnek át három egyetemhez és áttételesen az egyetemeket fenntartó közérdekű vagyonekezelő alapítványokhoz a nyár közepén. Azt szinte már mondanom sem kell, hogy az intézmények fenntartói jogának átadásával együtt a kapcsolódó ingó vagyonelemeket, sőt ingatlanokat is ingyenesen kapják meg az egyetemeket működtető alapítványok, az új fenntartó egyetemek lesznek az esetleges hatósági engedélyek jogosultjai is, mint ahogy a kapcsolódó EU-s projektek jogai és kötelezettségei is őket fogják majd terhelni.

Az indoklás szerint, amit olvashatunk az előtünk fekvő salátatörvényben, erre a lépésre az egészségügyi irányítás egységessége miatt kerül sor. Na, de mindannyian tudjuk, hogy ez nem így van, mert valójában ez nem más, tisztelt hölgyeim és uraim, mint az állami közösségi vagyon újabb nyílt és gátlástalan magánkézbe történő átjátszása, ez nem más, mint a NER párhuzamos állama kiépítésének folytatása. *(Nacsa Lőrinc: Jaj istenem!)* Látom, hogy mosolyog, államtitkár úr. Az a helyzet, hogy nagyon kevesen mosolyognak már az országban ezeken a történeteken, de úgy látom, hogy önök még ezek számát gyarapítják mégis, pedig egyenesen megdöbbentő

az, hogy miközben az egészségügyi kormányzat nyílt háborút hirdetett a legnagyobb orvosszakmai szervezettel szemben, aközben mi, magyarok hullunk, mint a legyek.

Alapvető alapellátási hiányosságokat nem tud és nem is akar a kormány nemhogy megoldani, de úgy látom, időnként észrevenni sem, miközben - és erről szó volt a Népjóléti Bizottság ülésén is, de muszáj erről beszélnem - már a Kásler Miklós által jegyzett, 2018-ban megszövegezett magyar nemzeti rákellenes program is elismerte, hogy az egészségügy kudarcban van, hogy nemcsak az EU-ban, de az OECD-országok között is nálunk hal meg arányaiban a legtöbb, évente 32-33 ezer ember rákban. Látjuk, és talán államtitkár úr is elismerte, hogy ez a rákhelyzet az elmúlt években sokat nem javult az országban. A gyógykezelésre szorulóak száma 12 év alatt a férfiaknál hatezerrel, a nőknél pedig nyolcezerrel nőtt, ami a bőrdaganatokat leszámítva a férfiaknál főleg a tüdő-, nőknél pedig főleg a mellrákot jelenti, de az elmúlt másfél évtizedben a nőknél is másfézszeresére nőtt például a tüdőrákosok száma. Ahogy ezt mondtam önnek államtitkár úr a bizottsági ülésen is, a dokumentum szerint - tehát ezt nem mi mondjuk, az ellenzék politikusai, hanem az önök által megszövegezett, létrehozott magyar nemzeti rákellenes programban szerepel -, ha nem fektetnek elég nagy hangsúlyt a megelőzésre, a következő években minden ezer fiú újszülöttből 313, ugyanennyi lányból pedig 149 rosszindulatú daganat miatt nem fogja megélni majd a 75 éves életkort.

Elképesztő, hogy miközben a kormányzat - és ez itt is elhangzott már - tagadja a várólisták tényét és a kormányzat szerint, aki azt állítja, hogy a várólisták léteznek, az nem a nagy egészet nézi, egyszerűen nem látja helyesen a dolgokat, a tények cáfolják mindezt. Ezeket a sokkoló adatokat, tényeket a NEAK éppen most hozta nyilvánosságra, erről éppen most beszélt az előttem felszólaló képviselő úr is. Nem akarom megismételni, de ezek tények.

(15.20)

És ez nem attól függ vagy azon múlik, hogy egy orvosnál sokkal többen állnak sorba a betegek, mint a kollégájánál. Ezek olyan mértékű számok, amiket nem lehet ezzel megmagyarázni.

Valljuk be, hogy az egészségügy nagyon régóta nagyon rossz helyzetben van. Az elmúlt tíz évben egyre csak romlott egyrészt a magyar emberek egészségügyi állapota, és nyilvánvaló módon mindez azért következhetett be, mert romlott a magyar egészségügy helyzete is. Ha úgy tetszik, az Orbán-kormány alatt a magyar egészségügy a végnapjait éli. Mindezek ellenére, hogy ezt önöknek is tisztán kell látnia, mint ahogy látja ezt mindenki, és nem az a baj, hogy ezt mi látjuk itt a parlamentben, hanem leginkább azok a tízezrek, százezrek, akik naponta kétségbeesetten próbálnak bejutni valami váróterembe, hogy hátha eljutnak egyszer egy orvoshoz, vagy kétségbeesetten próbálnak telefonálni

egyáltalán, hogy legyen már valaki, aki felveszi és egy időpontot ad nekik, de ezek az időpontok általában nem holnapra, holnaputánra, hanem sok esetben évek múlva vagy hónapok múlva szólnak, nos, ők mondják ezt, érzik ezt, hogy itt ez van.

De hát, ehhez képest mit látunk? Hogy a salátatörvényben Pintér Sándor belügyminiszter valami megmagyarázhatatlan oknál fogva inkább az orvosi esztétika irányainak meghatározását gondolja a legfontosabb problémának a széthulló egészségügyben. Szerintem ez a dráma, és ezen olyan sokat nem lehet nevetni.

Az pedig már, azt mondom, hogy bőven a mélydik-tatúra világát idézi, hogy még részletesebb és pontosabb adatokat gyűjthetnek - a javaslat elfogadása után persze - az egészségügyi hatóságok az orvosokról, így például arról, és erről is volt már itt szó, hogy a praxisjoggal rendelkezők részt vesznek-e az új ügyeleti rendszerben, valamint az általuk gyógyításhoz használt gépek milyen korúak és esetleg milyen minőségűek.

Tisztelt Parlament! Tisztelt Kormánypartí Képviselők! Lehet, hogy önök nem így gondolják, de a magyar társadalom java ezt így látja, hogy az, ami itt most történik az egészségügyben, nem más, mint dráma. Ez egy szürreális színjáték, egy szürreális, beteg kormányzás színjátéka, és ez tényleg dráma. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Mi Hazánk képviselőcsoportjából Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy egészségügyi tárgyú javaslatcsomag általános vitája szélesebb körű kiterjesztésre vagy tág értelmezésre is lehetőséget ad. Megmondom őszintén, nagyon megörültem annak, hogy ma ön képviseli a Belügyminisztériumot, illetőleg a kormányzatot, mert így szűkebb lakókörnyezetem, szülővárosom minden bűját-bajját és kritikáját az ön nyakába tudom zúdítani, mert ön a baj legfőbb előidézője. Az ügyeleti rendszerre gondolok, amiről valószínűleg önöknek itt, Budapesten halvány fogalmuk sincs, nem tudják azt, hogy milyen lavinát indítottak el, és nem tudják azt, hogy cselekedeteiknek vagy éppen mulasztásaiknak milyen tragikus következményei vannak március 1-jétől, lehet, hogy a mai nap is, és lesznek a következő időszakban is.

Azzal együtt, hogy még a legszélsőségesebben elfogult fideszes képviselő sem mondhatja azt, hogy nincsenek várólisták a magyar egészségügyben, amikor egy ultrahangos vizsgálatra, egy vérvizsgálatra hónapokat kell várni, és akkor a bonyolultabb, komplexebb vizsgálatokról nem is beszélhetünk, vagy a közepe vagy súlyosabb műtétek előjegyzéséről nem is beszélhetünk, mert azok éves nagyságrendűek, tagadhatatlan, hogy önök áttolják az embereket, nem is akaratlan, hanem akarva a magánegészségügyi ellátás

irányába, ezzel egyébként az SZDSZ egyik gyalázatos programpontját valósítják meg, amikor az állami egészségügyi ellátást leépítik, a magánegészségügybe pedig belekényszerítik az embereket.

Tagadhatatlan igazság, ezt szerintem a keletitől a nyugati határig mindenki tudja, hogy akinek ma Magyarországon nincs elég pénze és kapcsolata egyszerre, így együttes feltételrendszerben, az vagy belehal egy súlyosabb betegségbe rövid időn belül, vagy legalábbis sokkal rosszabbak a gyógyulási esélyei, mint egy tehetős és megfelelő kapcsolattal rendelkező honfitársának.

Az is nagy kérdés, nagyon sokan fölteszik, lehet, hogy önöknek nem, mert nem merik önöket már megkérdezni sokszor a saját választóik, hogy miért fizetünk mi társadalombiztosítási járulékot, miért vonnak, ha jól emlékszem, 18,5 százalékot a munkabérből olyasvalamiért, amiért vagy semmit nem kapunk, vagy édeskeveset. Miért nem hagyják meg akkor legalább a magánegészségügy igénybevételéhez szükséges pénzek egy részét a magyar embereknek? Miért sarcolják meg a fizetésünket tb-járuddal, amikor gyakorlatilag ezért cserébe semmit nem kapunk, „frontkórházakat a Don-kanyarban” szintű ellátásokat? Ezért nem az orvosok, nem az ápolók, nem az egészségügyi személyzet a felelős, sőt őket csak dicséret illeti azért, hogy minden nehézség és 33 év leépítése ellenére még mindig a vállukon viszik a magyar egészségügyet. Köszönet azoknak, akik még nem mentek el külföldre, akik nem hagytak itt minket, és ilyen örület közepette még vállalják a gyógyítást.

De amiért én itt ma szót kértem, az döntően egyébként a március 1-jétől hatályba lépett, léptetett ügyeleti ellátás. Hadd mondjak önnek néhány konkrét adatot az ország legszegényebb járásáról, Csenger-ről, tisztelt államtitkár úr, mert valószínű, hogy 350 kilométer távolság bőven elég ahhoz, hogy önök semmit ne tudjanak vagy ne akarjanak tudni a valóságról.

Elmondom önnek, hogy az, amit főleg ön talált ki, most hogy néz ki az ország legszegényebb járásában, ahol én születtem. Úgy néz ki, tisztelt államtitkár úr, hogy munkanapon este 10-től másnap reggel 8 óráig nincs ügyelet. 26 település 30 ezer ellátottját egyetlen, 30 éves felszereltségű vagy 30 éves életkorú eszközökkel rendelkező mentőautó látja el. 26 település: ebből 11 tartozik a Csengeri járáshoz, a másik 15 a fehérgyarmati járás jelentős részét fedi le. Ez összesen 26 település, 30 ezer ellátott. Este 10-től reggel 8-ig egy mentőautó, és semmi több. Ugyanez hétvégén, munkaszüneti és ünnepnapokon: 14 órától másnap reggel 8 óráig szintén ez a helyzet, szintén ez az egy mentőautó áll rendelkezésére a Csengeri járásnak, plusz még az előbb említett 15 településnek. Az orvosi ügyeleti autót sem engedik működtetni, vagy lehet, hogy engednék, mondják, hogy az önkormányzat majd esetleg kifizetheti a fenntartás költségeit, de hát az alulfinanzírozott, kivéreztetett önkormányzatok közül egyre kevesebben képesek erre.

Nos, az a helyzet, hogy ott, ahol talán Szabolcs-Szatmár-Bereg megye más részein, Borsod-Abaúj-Zemplén

megyében, de szinte valamennyi megyéből említhetnék járásokat, körzeteket, tisztelt államtitkár úr, ahol egyébként nincs megfelelő orvoslétszám, ott valóban kell valamit kezdeni a helyzettel, de ott sem ezt.

A Csengeri járásban az a helyzet... Önöket abszolút nem érdekelte, hogy mit mondtak a környékről. Nyolc orvos él a Csengeri járásban. Ha a Csengeri járást hagyták volna működni, megoldották volna a 24 órás egészségügyi ellátást, háziorvossal meg tudták volna oldani. Beszéljen az ottani polgármesterekkel, tisztelt államtitkár úr, ne Budapestről szemlélgesse a magyar ugart, hanem üljön a szolgálati autóba, nem kerül önnek egy forintjába se, autózzon le Csengerre, beszélgesen el az ottani emberekkel, és nézze meg azt, hogy hányan haltak meg amiatt az elmúlt öt vagy hat hétben, amit önök előállítottak! Azt a maradék kevés jót is, ami még kicsit élhetőbbé tette a mi környékünket, önök innen Budapestről szétrobbantották, tönkretették.

Tudja azt ön, hogy ezen a 26 településen hány kilométert kell az egyik ponttól a legtávolabbi pontig megtenni, hogy milyen minőségű utakon, hogy olyan minőségű utakon kell közlekedni, hogy a koca belefial a gödrökbe, a kátyúkba, mert önök normális úthálózatot sem tudtak kialakítani 13 év alatt?! (*Nacsá Lőrinc: Egészségügyi törvényjavaslat!*) 13 évből 10 évet kétharmaddal kormányoztak! Egy mentőautó maradt, tisztelt államtitkár úr.

És van egy másik probléma. Évtizedek óta, kormányokon átívelően - ebben benne van vastagon a baloldali kormányzás ideje is - küzd ez a szerencsétlen környék, az ország legszegényebb járasa egy rohamkocsiért, egyetlenegy rohammentőért. Két verzió hangzott el az elmúlt napokban, hetekben, próbáltam érdeklődni e tárgyban, ezzel kapcsolatban. Az egyik az, hogy a horizonton, a látóhatáron sincs egy ilyen rohamkocsi rendelkezésre bocsátása. A másik, hogy alapvetően rendelkezésre állna, csak az illetékes főigazgató, valószínűleg a mentőszolgálat főigazgatója nem írta alá, nem írhatta alá a szükséges iratokat állítólag, mert a 70 millió forintos éves működtetési költséget nem tudják előteremteni.

Nos, tengersok elképesztő ötletre, rengeteg felesleges, értelmetlen, minimum rossz fontosságú sorrendben felállított jogcímre telik a magyar költségvetésben, valószínűleg a Belügyminisztérium költségvetésében is, hátha ezt a 70 millió forintot sikerülne megtalálni ennek a környéknek. És mondom ezt úgy, és értsék ezt önök úgy, tisztelt kormánypárti képviselők, és szégyelljék magukat azért, hogy ennyire sorára hagyták ezt a környéket.

(15.30)

Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében érték el a legjobb eredményeiket tavaly. Szabolcs-Szatmár-Bereg megye a Fidesz-KDNP szempontjából egy aranyérmes megye, ott érték el a legjobb egyéni eredményeiket, ott nyertek legnagyobb fölénnyel egyéni mandátumot a képviselőjelöltjeik, és ott kaptak arányaiban

a legtöbb szavazatot az országos listájukra. A minimum az, ha minimális politikai korrektség vagy nagyvonalúság lenne önökben, hogy ezt is figyelembe véve, meg az elmúlt harminc évben azt a rengeteg elvett esélyt, az elvont forrást, a más térségek felzárkóztatására átáramoltatott forrásnak egy részét a részleges kiegyenlítő igazságosság elvének alkalmazásával visszaadnák ennek a környéknek. Mondhatnám az egész megyét, de különösen az én szatmári térségemet.

Szinte mindent, szinte mindent elvettek már tőlünk, a megígért beruházások közül is a legtöbb nem fog megépülni. A megígért útépitések 25 év alatt, ha 50 százalékos hatáskokkal megvalósulnak. De akkor jók a csengeriek, akkor jók a mátészalkaiak, akkor jók a szabolcsiak, a szatmáriak meg a beregiek, amikor önökre szavazni kell, hogy ön államtitkár tudjon maradni, tisztelt uram, akkor jók, amikor segíteni kell nekik, amikor a hójuk alá nyúlni, amikor segítséget kellene nekik nyújtani, akkor elfeledkeznek róluk.

Lehet, hogy Budapesten nem merik ezt ilyen szinten eljátszani, mert félnek, ha ebből itt lázadás lesz, az a hatalmukba fog kerülni. A szegény szerencsétlen vidékkel ennek a hatványozott értékét el merik önök játszani, és akkor beszélünk itt korszerű egészségügyről meg nemzetmentésről meg mindenről, amikor egy ügyeleti rendszert nem tudnak normálisan összeállítani! Talán önkritikát kellene gyakorolni. Önkritikát kellene gyakorolni, és visszafordulni ezen az úton. Az egy politikusnak a legnagyobb erénye, ha be tudja látni, hogy hibázott, és helyre tudja hozni a hibáját. Ráadásul egy jó döntés kérdése. Nem kerülne túl sok pénzbe, sőt ez fog pénzbe, de legfőképpen sok emberéletbe kerülni, amit önök itt előadtak.

Úgyhogy én arra kérem, tisztelt államtitkár úr, megvárom a válaszát, remélem, hogy erre külön kitér, mert feszült figyelemmel fogja kísélni vagy követni ezt a választ több tízezer választópolgár a környékünkön. Ugyanis hiába van annyira megelégedve magával meg a munkatársaival, azt javasolom, hogy végezzen egy nagyon mély vizsgálatot, egy nagyon mély elemzést, és változtassa meg ezt a döntést, mert lehet, hogy önöknek vagy önnek az érintett települések polgármesterei nem merik mondani, mert jövőre önkormányzati választások lesznek, és nem kapják meg aztán a logót, ha el merik mondani az igazságot. Lehet, hogy az egészségügyi dolgozók félnek a kirúgástól, nem merik azt sem elmondani, hogy még rohamkocsik sincsenek. Ezt hadd mondjam el önnek, államtitkár úr! A 30 éves felszereltségű mentőautóhoz körülbelül talán egyszeri 3 millió forintnyi - lehet, sokat mondok - összeg kellene, hogy korszerű monitorral és különböző egyéb eszközökkel szereljük föl, hogy ne olyan eszközökkel kelljen életet menteni, amit lehet, hogy Noé idejében is használtak. Erre nincsen pénz, mert erre nem méltatják önök ezt a környéket.

Úgyhogy én azt kérem öntől nagy tisztelettel, annak érdekében, hogy a következő eszmecsere énk kevésbé feszült legyen, hogy legyen szíves ennek

utánanézni, és minél hamarabb fölszámolni ezeket a hiányosságokat, a teljes szakmai indokoltóság miatt a rohammentőt biztosítani ennek a környéknek, illetve a meglévő mentőautók felszereltségét a kornak megfelelő színvonalúra felhozni. Köszönöm szépen, és várom érdemi válaszát. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra jelentkezett a DK képviselőcsoportjából Komáromi Zoltán képviselő úr. Parancsoljon! Öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Kicsit lemaradt néhány dolog, és mivel a most hallott hozzászólásokban is elég sokra visszatérték a képviselőtársaim, szeretném elmondani a saját véleményemet is.

Az lenne az egyik kérdésem, hogy a jövőben a törvényjavaslat szerint szabadfoglalkozású egészségügyi tevékenység csak egyéni vállalkozóként lesz folytatható. Ennek én nem értem a lényegét, hogy miért jobb ez, mint bármelyik más fajta, de gyakorlatilag, ha céges formában vagy vállalkozóként végeznék, ugyanolyan jogi kereteket lehet hozzá kialakítani.

A törvényjavaslat másik fontos rendelkezése, hogy az egészségügyi hatóság negyedévente fog elektronikus úton adatot szolgáltatni az állami adó- és vámhatóság részére a hatósági nyilvántartásban szereplő egészségügyi szolgáltatók azonosító adatairól, adószámáról. Amennyiben pedig az állami adó- és vámhatóság egy adott egészségügyi szolgáltató tekintetében számla- vagy nyugtakibocsátási kötelezettség megszegését állapítja meg, akkor erről elektronikus úton értesíti az egészségügyi hatóságot.

Az lenne a kérdésem, ha a jogszabályok betartásának ellenőrzését, valamint a hatáskörükbe tartozó közigazgatási hatósági eljárást lefolytatja az egészségügyi szakhatóság, akkor nem lesz-e arra ez jó, illetve van-e valamilyen garancia arra, hogy nem lesz itt ugyanazon jogszabálysértés tekintetében dupla büntetés, tehát mind a NAV, mind az egészségügyi szakhatóság részéről.

A halottvizsgálat itt egy helyen szerepel szinte, és az is gyakorlatilag az adatkezelésre vonatkozik. Én úgy gondolom, hogy két év alatt a Hajdú-Bihar megyei ügyeleti pilót kapcsán ki kellett derülnie, hogy az éjszakai órákban, illetve a hétvégi, ünnepi időszakban a saját lakásukban vagy nem intézményben meghalt betegeknél a halottvizsgálaton kívül, tehát hogy a halál beálltát megállapítják - ez általában egyébként eddig is a mentőszolgálat feladata volt, ahol volt felsőfokú végzettségű mentőtiszt vagy mentőorvos -, de a halottvizsgálati jegyzőkönyvnek a kitöltése, a halál okának a megállapítása, ez rendben van, hogy orvosi végzettséget igényel, de úgy gondolom, hogy két év alatt azért valamiféle koncepció kialakult arra vonatkozóan, hogy a mentőszolgálat ezt a feladatot mennyire és hogyan fogja átvenni. Erről viszont nem találtam semmiféle adatot, úgyhogy erre szeretnék majd választ kapni.

Én úgy gondolom, hogy az önkormányzatokat tehermentesítik a védőnői szolgálattól, én ebben egy kis cinizmust érzek, ugyanis az önkormányzatok, főleg a kisebb települési önkormányzatok az elmúlt években, évtizedekben rengeteget dolgoztak és tettek azért, hogy a településükön legyen védőnői szolgálat. Szolgálati lakást biztosítanak nekik, bérkiegészítést, bértámogatást, közlekedési támogatást kapnak. Ha most ezeket a védőnőket centralizáljuk, bevisszük a megyei kórházakba, mennyivel fogja ez javítani ezeknek a kistépüléseknek az anya- és csecsemővédelmi tevékenységét? Mert az egy dolog, hogy szakmailag őket irányítani kell - egyébként eddig is irányították, vagy kellett volna, hogy irányítsák -, de maga ez a dolog, hogy elkerülnek ezekről a kistépülésekről, ez szerintem gondot jelent. De úgy gondolom, hogy még nagy budapesti kerületek is vannak, ahol például vidéki védőnők, akik itt végeztek főiskolát, és itt maradtak, lakást kaptak az önkormányzattól, ha nekik megszűnik ez a pótlék és ez a lakáslehetőség, akkor szerintem itt is lesznek ilyen jellegű problémák.

A körzetek kialakítása. Itt tulajdonképpen szintén mentesítik az önkormányzatokat ettől a teherrel, de úgy gondolom, hogy az önkormányzatoknak valamiféle jogosítványt kell hagyni akár törvényben vagy az önkormányzati törvényben meghatározva, hogy amennyiben nem egyezik az OKFÓ elképzelése a körzetek összevonásáról vagy a körzethatárok átrajzolásáról, akkor legyen valami lehetősége a települési önkormányzatnak ebben interveniálni.

Konkrétan egy példát mondok: Budapest XI. kerületében az elmúlt években annyi lakás épült a Kopaszi-gát környékén, hogy számítások szerint majdnem 20 ezer lakos fog odaköltözni, vagy már költözött oda. Ha kiszámoljuk, akkor ez minimum négy gyermekpraxis és minimum nyolc felnőttpraxis. (*Nacsa Lőrinc: Rossz a polgármester.*) Az önkormányzat nem lép évek óta, mert tudja, hogy állami gondozásba kerül ez a dolog. Az államnak van-e erre valamiféle terve? Ugyanis, ha az önkormányzat nem fejleszt, és az állam fogja a körzeteket nyilvántartani és fejleszteni, ebből azért lehetnek problémák.

(15.40)

A vidéki kórházaknak az ingatlan vagyonát így tulajdonképpen a közvagyonból átvinni alapítványi vagyonba az én ízlésemnek nem túlzottan megfelelő. Igazából semmiféle állami garanciát nem látok arra, hogy ez a vagyon valóban azoknak a településeknek a további egészségügyi ellátására legyen valamiféle garancia.

Nekem végig az volt a problémám ezzel a törvényjavaslattal, hogy olyan dolgokat old meg vagy kíván megoldani, amit egyébként saját maga hozott létre. Ez tulajdonképpen a magán- és állami rendszer szétválasztása, amit egyébként én egy optimális dolognak tartok, csak nem így, hogy egy karddal kettévágom a dolgot. Például kérdezem azt is, hogy hogyan

fog ebbe beleférni az, ha ne adj' isten - én úgy gondolom, hogy logikusan és reálisan -, az állami finanszírozású intézményeknek a szabad kapacitását ők tudnák a piacra kivinni, ők tudnának olyan szolgáltatást nyújtani, és annak a nyereségét egyébként visszaforgatni az állami finanszírozás mellé a forrásbővítésbe, akkor ez hogy fog megvalósulni, vagy hogy lehet. Informatikailag szerintem ezt meg lehet valósítani, de ha ennyire szigorúan és egyszerűen kettévágjuk a rendszert, annyi orvosunk, annyi ápolónk, annyi asszisztensünk nincs, hogy két önálló rendszert feltöltsünk velük, tehát ezt azért végig kellene gondolni.

Én azt hiszem, megint csak nem a vízpipa használata a magyar egészségügy legégetőbb problémája, lehet, hogy nem ebbe a salátatörvénybe kellett volna beletenni. Bár én mindössze 68 éve nem dohányzom, tehát nem tudom elképzelni, hogy ez mekkora veszélyt jelent, de úgy gondolom, hogy ezt meg lehetett volna, meg lehetne másként is csinálni. Én itt a hangsúlyokat tartom rossznak.

Természetesen arról beszéltem és arra próbálom felhívni a figyelmet, amit én nem tartottam jónak. Én úgy gondolom, hogy a parlamentnek a végén egy olyan törvényt kell hoznia, ami végrehajtható, és előrevizsi az egészségügyet, merthogy megint csak negyvenvalahány éve ezen dolgozom, és szeretnék még néhány évig itt, a Parlament falai között is ezen dolgozni.

De amennyiben ezeket a kritikai megjegyzéseket sértődöttség fogadja, és utána az erre vonatkozó módosító javaslatokat mindenféle, hogy mondjam, indok nélkül lesöpri a kormánytöbbség, akkor én úgy gondolom, hogy a felelősség is a kormánytöbbségé, ha ebből az új salátatörvényből törvény lesz. Ott újabb anomáliák fognak kiderülni, és azért itt emberek életével és emberek egészségével játszunk, erre felhívnam mindenki figyelmét. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Takács Péter államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Dr. Takács Péter: Zárszóként.*) Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sok hozzászólás elhangzott, van, amire személy szerint is fogok válaszolni, és van, amire próbálok összevontan.

Pesti Imre képviselő úrnak köszönöm a támogatást. A halottvizsgálat gyakorlatával kapcsolatban mondom, hogy a mentőtiszt a halál tényét most is megállapíthatja. Itt az újdonság az, hogy nyilatkozhat a halál természetes vagy nem természetes voltáról, és többek között főleg közterületi halottnál, ahol kettő órán belül meg kell történnie a helyszíni halottszemlének, nyilatkozhat arról, hogy a helyszínen

tartja indokoltnak a halottszemlét, vagy el lehet szálítani a holttestet.

Komáromi Zoltán képviselő úr a salátaformát kifogásolja, meg többen is kifogásolták a salátaformát. Decemberben hoztunk egy elég nagyívű, egészségügyi ellátórendszert megerősítő törvénycsomagot. Itt, a Házban volt részem egy 18,5 órás vitában, annak nagyjából a felét én vittem a Belügyminisztériumtól, tehát viszonylag sűrűn előfordulok itt. Az tartalmazta a főbb irányokat, a csapásirányokat.

Ezt a mostani törvényjavaslatot nem véletlenül hívjuk törvénysalátának, számtalan olyan kisebb módosítanivaló van a magyar egészségügy szabályozásában, ami abból adódik, hogy ez egész egyszerűen nem egy monolit és kőbe vésett rendszer, ugyanis a dolgok változnak. Az orvostudomány fejlődik, az egészségügyi szolgáltatási tér fejlődik, egyre nagyobb szintet ölt a digitalizáció, egyre inkább próbáljuk mind az ellátórendszer résztvevőinek, akik a szolgáltatói oldalon vannak, mind pedig a betegeknek az elektronikus, okostelefon-használat, számítógéphasználat terén kialakuló skilljeit kihasználni, és így közelebb vinni hozzájuk, transzparenssebbé tenni a magyar egészségügyet.

Többen kifogásolták, hogy számos lényeges elemet nem találnak meg a mostani törvénysalátában. Kérem szépen, erre egyszerű magyarázat van: ide, az Országgyűlés elé azokat a kérdéseket hozzuk, amelyek törvényi szintű szabályozást igényelnek, alacsonyabb jogszabályi hierarchiában való szabályozásokat majd kormányrendeletben meg miniszteri rendeletben fogunk megtenni.

Ilyen egyébként az egészségügyi szakdolgozók és az egészségügyben dolgozók béremelése is. Erről a kormány már döntött, tehát kétlépcsős béremelés lesz a szakdolgozóknál, az első lépcsőre az idén júliusban kerül sor, a második lépésre pedig jövő márciusban. Ez egyéni szintre vetítve 50 százalékot meghaladó alapbéremelés lesz a szakdolgozóknál, ami a legnagyobb mértékű emelés alig több mint egy év alatt a rendszerváltás óta. De ugyanitt előjöttek a kistépülések gyógyszerárjai, a szakdolgozói kompetenciák bővítése, ezek mind-mind alacsonyabb szintű jogszabályba valók, ezért nem tartalmazza most a törvényjavaslat.

Az egészségügyi szolgáltatókra vonatkozó adatok elektronikus nyilvántartása pedig - többeknek mondom - a betegbiztonság javítását szolgálja. Lehet rendőrállamozni, de ezeket az adatokat eddig is tároltuk, csak éppen a járási hivatalok szintjén. Most az egészségügyi igazgatás elektronikus nyilvántartó rendszerének fejlesztése során, amibe egyébként nagyon sok uniós és hazai forrás ment, eljutottunk arra a szintre, hogy ezeket az adatbázisokat országos szinten is elérhetővé, láthatóvá és transzparensse tudjuk tenni.

Ügyeletben részt vesz-e az orvos? Tárta eddig a járási hivatal. Egy fontos mozzanatra hívom föl még a tisztelt képviselő asszonyok és urak figyelmét, hogy

eddig az ügyeleti ellátást egy nagyon széttagolt rendszerben, körülbelül 300, helyileg szerveződő, legtöbbször ügyeletszervezésre specializálódott cég keretein belül láttuk el. Láttuk, hogy ez nem jó, ezt szerveztük át, országos hatáskörű szerv kapta meg az ügyeletszervezést, hogy az ország minden lakosa számára javítsuk a hozzáférés esélyét. Innentől kezdve országos nyilvántartásra van szükség, hiszen az NNK mint országos hatáskörű szerv adja ki az országos hatáskörű ügyeletszervező állami nonprofit cégnek, az Országos Mentőszolgálatnak az ügyeletszervezéshez szükséges jogosultságokat és engedélyeket.

Sajnos, megint többször elhangzottak olyan valótlan állítások, csúsztatások, amiket a korábbi egészségügyi törvény vitája során már tételesen cáfoltunk. Én sajnálom, hogy ezek mindig előjönnek, hogy 900 ezer ember alapellátás nélkül van, ezek egyszerűen nem igazak. A betöltetlen körzetekről szintén tudjuk, hogy a túlnyomó többsége, több mint a 70 százaléka ezer fő alatti, létre sem jöhetett volna a mai szabályozási környezetben, hiszen a szakma egyértelmű véleménye, hogy 1200 fő az a minimum lakosság szám, amit egy-egy körzetben szervezni kéne. De ezek a csúsztatások újra és újra elhangzanak.

Az, hogy egyébként a járművekre vonatkozó, a mentőautókra és a betegszállító járművekre vonatkozó alapadatokkal tisztában kell lenni, az meg szerintem a hatóság által elvárható követelmény, hogy ha a jogszabály azt írja elő, hogy iksz évnél nem lehet idősebb egy mentésre vagy betegszállításra használt jármű, akkor ne kelljen másik társhatósághoz fordulni, hanem legyen olyan adat, amit elektronikusan tárolnak, és adott esetben az azonnal előhívható. Ez egyébként az egyablakos ügyintézését is segíti.

(15.50)

Az egyablakos ügyintézéssel kapcsolatban pedig azt mondom, hogy itt nincsen a Komáromi képviselő úr által felvetett hurok, ugyanis a szolgáltatóknak, akinek a kolléga elmegy dolgozni, már van NEAK-azonosítója. Hogy a kolléga annak a szolgáltatóknak az adott telephelyére kaphasson működési engedélyt, oda kéri az OTH a NEAK-azonosítót, ami szerintem egyébként rendben van, hiszen a szolgáltató permanensen ott van. Tehát a János Kórház nem mászott odébb az elmúlt 130 évben, van egy NEAK-azonosítója, ha én a János Kórházban szeretnék dolgozni és működési engedélyt váltani, akkor azt oda kérem.

A finanszírozással kapcsolatban abban semmi különlegesség nincs - és ezt Szabadi képviselő úrnak is mondom -, hogy kormányrendeleti szinten szabályozzuk a finanszírozás kérdéseit, ez a 43/1999-es kormányrendelet, tehát nem újdonság, hogy immár több mint 20 éve kormányrendeleti formában szabályozunk, mert előtte is úgy volt, sőt gyakorlatilag amióta 25 éve - sőt már több is - behoztuk a társadalombiztosítási finanszírozást, azóta ezt kormányrendelet szabályozza. A részletszabályok pedig a NEAK finanszírozási

szabálykönyvében vannak, tehát ugyanaz lesz az indikátorrendszerrel, mint ami a szakellátásban van. Ami a szakellátásban a hbcs, annak a fő definíciói bent vannak a finanszírozási kormányrendeletben, a szabálykönyv pedig, hogy hogy kell a hbcs alá sorolni az egyes beküldött BNO-kat és az orvosi tevékenységet jelölő OENO-kat, azt egy miniszteri szintű szabályzat, a NEAK finanszírozási szabálykönyve tartalmazta eddig is, tehát itt szintén ugyanezt a szabályozási technikát követjük.

Nacsa Lőrinc képviselő úrnak köszönöm, hogy kiemelte a lényegét. Itt már részben én is utaltam rá, hogy törvényi szintre a törvényi szintű szabályozást igénylő esetek kerülnek.

Gurmai Zita képviselő asszonynak is mondom, hogy ez nem reformkonceptió, hanem az ellátórendszer szabályozását a mindennapi élethez szükségszerűen igazító törvénycsomag.

Nagyon sokan várólistáztak az ellenzéki képviselők között, ebből, gondolom, próbálnak politikai termet csinálni. Gurmai képviselő asszonynak is mondom, hogy most könnyű a várólistára hivatkozni, mert nálunk van - ugye, az ő kormányzásuk idején nem volt. Mi ezt a várólista-, központi várólista-vezetést 2013-ban kezdtük, addig kockás füzet volt, kórházi kockás füzet, teljes átláthatatlanság, és ki tudja, hogy ezekben a kockás füzetekben ki és hogyan került előre - erre most nagyon szigorú szabályok vannak. Azért kell a központi várólistát vezetni, hogy átlátható és transzparens legyen, és ne kerülhessen sor arra, hogy valaki, mondjuk, ellenszolgáltatás esetén vagy ellenszolgáltatásért cserébe előz ezeken a várólistákon. Egyébként nem 13, hanem 22 lista van jelenleg, mert a szabályozásunk olyan szigorú, hogy minden egyes intézménynek, ahol a várakozási idő egy adott műtét típusra a 60 napot meghaladja - a 60 napot meghaladja! -, kötelező várólistát vezetnie.

Csak összehasonlításképpen, mert többen kiemelték a szürkehályog- és csípőprotézis-adatokat, én is hadd mondjak ezzel kapcsolatban egy-két adatot! Először is, ugye, amikor '13-ban elkezdtek a várólisták központi vezetését, előtte, '12 júliusában rögzítettük a kórházi kockás füzetekben lévő, teljesen ellenőrizhetetlen és egyáltalán nem transzparens számokat. Kérem szépen, 70 170 ember volt ezekben a kockás füzetekben a szocialista kormányzás idején. Most, amikor túl vagyunk egy nagyon súlyos világvárványon, amely egyébként Európában mindenhol megnyújtotta a várakozási időket, most tartunk 39 ezer embernél. Kétszer annyian voltak tehát a szocialista kormányzás idején várólistán intranszparens módon, mint nálunk transzparensen (*Dr. Lukács László György: Elementek a magánegészségügybe!*), mint nálunk transzparensen. A magánegészségügyre is ki fogok térni.

Néhány szám. Szürkehályog: szürkehályogműtetre 28 600-an vártak a szocialista kormány idején, ezt a számot nekünk egyébként 8 ezer környékére sikerült levinni '19-re, és most 12 600-an várnak. Csípőprotézisre a szocialista kormány idején 11 ezren

vártak, most, egy nagyon súlyos járványhullám után várnak rá 7,7 ezren. Az átlagos várakozási idő a szürkehályog esetén, amikor kezdtük a várólistaprogramot, 90 nap volt, ezt egyébként nagyon radikálisan sikerült '19-re lecsökkenteni, és most is csak 50 nap - most is csak 50 nap! -, tehát feleannyi, mint amennyit a szocialista kormányok idején kellett várni rá. A csípőprotézisnél ugyanez a két szám 180 nap, illetve 115 nap. Tehát jobban állunk, mint amikor az egészségügyi területen ezt a rendcsinálást megkezdtek.

És tegyünk egy nemzetközi kitekintést is! Az OECD legfrissebb adatai alapján szürkehályogműtetre jelenleg Olaszországban 53 napot kell várni, nálunk, ugye, mondtam, hogy 50-et, Dániában 60-at, Svédországban 65,5-öt, az Egyesült Királyságban 84-et, Spanyolországban 107,7-et, Lengyelországban 118-at. A csípőprotézisnél ugyanezek a számok: Hollandiában 75,8, Finnországban 83,1, Magyarországon az előbb említett 115 nap, az Egyesült Királyságban 118, Svédországban 133, Portugáliában 154, Norvégiában 170. Lehet tehát próbálkozni politikaitemégenerálással, csak hogyha a számok szikárságát nézzük, és a tényeket, akkor abból nem önk jönnek ki jól, hanem mi. Ez a helyzet.

A köz- és magánellátás szétválasztása és a transzparencia a beteg érdeke. Akármennyire is próbáljuk tehát azt sulykolni, hogy ez a beteg számára hátrányos, ez, kérem szépen, a beteg számára előnyös. Most egyébként egy pontosítás is bekerült, mivel kaptunk vissza szakmai szervezetektől jelzést, hogy ha évekkorábban volt valaki valakinek a betege, ott tegyünk egy disztinkciót, hogy egyáltalán mennyi az az időszak, amikor még a köz- és a magánellátás valamilyen szempontból összekeveredhet, és itt egy szakmai konszenzus alakult ki azzal kapcsolatban, hogy húzzunk meg egy vonalat, és egy bizonyos időszak utáni ellátási azonosságokat már ne vegyünk figyelembe.

Vény nélkül kiadott gyógyszerre eddig sem lehetett támogatást kérni, az nem támogatott termék. Tehát most ezzel riogatni a választópolgárokat nem célszerű, és egyébként pedig egy komoly csúsztatás. A helyzet az, hogy azért kell egyedi méltányossághoz orvosi vény, mert orvosi rendelvény, orvosi szakvélemény kell hozzá.

A magánegészségügy irányába toljuk a betegellátást, mondják többen, köztük Lukács László György képviselő úr. Hadd mondjak ezzel kapcsolatban is néhány olyan számot, ami lefesti a helyzetet! A magánegészségügy részesedése az ellátási események számát tekintve járóbetegben az ellátási események 12 százaléka, ennek több mint az egyharmadát teszik ki a magán-mikrobiológiai laborokban elvégzett PCR-vizsgálatok az elmúlt két évben, tehát ennek az egyharmada magán-PCR, magán-PCR. Ez tehát azt jelenti, hogy a járóbeteg-ellátási események körülbelül 8 százaléka történik magánellátónál. A fekvőbeteg-ellátásnál ez sokkal kevesebb, az egynapos sebészeti esetekkel együtt is 4 százaléka a magánellátás részesedése, az ellátási események 96 százaléka az állami

egészségügyben történik, és hogyha kivesszük az egy napos sebészetet, akkor ennek körülbelül a fele, tehát körülbelül a fekvőbetegeseteknek a 2 százaléka, amit magánellátás keretében vesz igénybe a lakosság, a 98 százalékat a magyar állam látja el, függetlenül attól, hogy önök mit állítanak.

Egyszerre követelnek méretgazdaságosságot és állítják példaként az erőn felül teljesítő önkormányzatokat, amelyek egy-egy településre elvisznek adott esetben olyan ellátást is, amelyet, mondjuk, ott a lakosság mérete nem indokol.

Tájékoztatóként jegyzem meg, hogy a szintén felvetett és idecitált Boston Consulting anyaga egy a sok döntés-előkészítő anyag közül, ezt önök misztifikálhatják. 8-10 ilyen anyagból dolgoztunk, amit például a Boston Consulting is beadott. Ez egy döntés-előkészítő anyag egy nemzetközi, ellátásszervezésben egyébként járatos cégtől, amely nem tükrözi a kormány véleményét, merthogy a kormány kiválasztja azokból az anyagokból azokat a megoldási javaslatokat, amelyeket itt, Magyarországon a jelen szociális, társadalmi és gazdasági körülmények között megvalósíthatónak látunk.

(16.00)

Én örülök, hogy képviselő úr a digitalizáció nagy barátja. Ebben ezek szerint hasonlítunk. A digitális adatok elemzése kapcsán nagy örömmel értesíthetem, hogy 2015-16 óta azért elég sok idő eltelt, például 2017-ben létrejött az EESZT, és ennek egyre több modulja az, ami strukturált adatokat szolgáltat. Szerencsére erre tudtunk már a Covid-járvány idején is alapozni, amikor is napi online adatszolgáltatás keretében pontosan tudtuk, hogy melyik kórházban mekkora intenzív Covid- és nem Covid-kapacitás áll szabadon rendelkezésre.

Az önálló minisztériummal kapcsolatos felvetésekre érdemben nem reagálnék, de hát látják, hogy minden egészségügyi témában én képviselem a Belügyminisztériumot. Szerencsére Pintér Sándor belügyminiszter úr elég nagy szabad kezet ad az egészségügyi kérdésekben, úgyhogy bármikor állok szíves rendelkezésükre. De egyébként is a Belügyminisztérium mindig igyekszik nyílt lapokkal játszani. Ezért volt, hogy a decemberi törvény benyújtása előtt meghívtuk a frakciók vezetőit. Én sajnálattal láttam, hogy a DK, a Jobbik és a Momentum ezen a megbeszélésen nem képviseltette magát. Ennyit a konszenzuskérésről. Remélem, hogy időközben változott a párt álláspontja. *(Dr. Lukács László György: És számított volna a véleményünk?)*

Szabadi István képviselő úr ismét fölhívja a figyelmem egy kormányhatározatra, ami 2018-ban vagy '19-ben jelent meg, és tavaly év végén ezt visszavontuk. Azért vontuk vissza, s ezt képviselő úr tudhatja, hiszen böngészte a 43/99-es finanszírozási rendelet tavaly év végi, illetve idén év eleji változásait, amely már tartalmazza azokat az alapelveket, amikre

ez a kormányhatározat szólított föl minket. Ezek pedig kicsodák?

A fekvőbeteg-finanszírozásban a következő alapelveket kell érvényesíteni. Először is: az ellátandó lakossággal arányos finanszírozás. Magyarul, a kórházi kereteket úgy kell beállítani, hogy minden intézmény megkaphassa azokat a forrásokat, amik az ellátandó lakosság kezeléséhez szükségesek, illetve az egyes ellátási eseményeket értéken kell finanszírozni, összhangban a bekerülési költséggel. Az első lépést ebbe az irányba is megtettük, hiszen ha olvasta a kormányrendeletet, akkor tudja, annak nagy része az OKFÓ jogelődje által öt éve üzemeltetett osztályos kontrollingatokra épül, tehát a hbcs-kiigazítás úgy történt, hogy öt év tapasztalata alapján tudtunk a controlling alapján fedezetet számolni minden egyes szakmában. A következő lépés az esetszintű controlling, és ennek a bevezetésére is hat-nyolc mintakórház kiválasztásával, egységes cikk-kör bevezetésével sort fogunk keríteni, várhatóan már az idén második félévtől.

Az EESZT-ből nem tud a beteg törölni. Ez nem véletlen. Olvasási jogosultsága van a betegnek, mert ki kontrollálja azt, hogy adott esetben az ő kezelése szempontjából igenis releváns adatot valaki véletlenül nem töröl-e úgy, hogy azzal akár később saját magának árt. Tehát ezeknek az adatoknak, az általános adatkezelési betegdokumentációs szabályoknak megfelelően van egy kötelező tárolási ideje. Van olyan dokumentáció, amit mind papíron, mind elektronikusan hetven évig kell tárolni. Ez vagy betegbiztonságot, vagy egészségügyi statisztikát, vagy tudományos kutatási célt szolgál. Az erre feljogosított egészségügyi szolgáltatók, illetve szakigazgatási szervek kell hogy erről gondoskodjanak.

Személyazonosításra alkalmas adatszolgáltatás csak törvényben meghatározott esetekben és keretek között történhet, például kiemelt járványügyi érdek esetén. Erre a Covid-időszak azért szolgáltatott példát, amikor a karantént el kellett rendelni. Magán-célra ilyen adatokat kiadni, eladni minden esetben tilos, ez bűncselekmény. Az EESZT-ben ilyen nem is történik meg. Ha a képviselő úrnak van arról tudomása, hogy bárhol máshol az egészségüggyel kapcsolatos személyes adatot valaki kiadott, eladott az illető hozzájárulása nélkül, én arra biztatom, hogy tegyen feljelentést és segítse a hatóság munkáját.

Szakrendelők. Többen kérdezték, és most kimondottan Kanász-Nagy Máté képviselő úrnak válaszolok, mert a múltkor az utolsó percben elfelejtettem válaszolni. Április 30-áig visszük a kormány elé az erről szóló javaslatunkat. A felmérés megtörtént. Én decemberben arra kértem felhatalmazást az Országgyűléstől, hogy az önkormányzatoktól valós és hiteles könyvelésen alapuló gazdasági adatokat kapjak a szakrendelők működtetéséről. Betegforgalmi adataink a NEAK miatt egyébként voltak. Ezeket a gazdasági adatokat az OKFÓ megkapta, s ezek elemzése zajlik. Egyébként még azt is megkérdezte az OKFÓ az önkormányzatoktól, hogy ki milyen hajlandósággal

adná át a szakrendelőit. Ennek az összegzését a Belügyminisztérium elvégzi, április 30-áig pedig a kormány elé benyújtja. Tehát a döntés majd ezután fog megszületni, és ezt a kormány fogja meghozni.

Az egyetemeknek átadott kórházakkal, illetve az ő ingatlanjukkal kapcsolatban megnyugtatom a tisztelt képviselő asszonyokat és urakat, hogy nem ingyen kapják meg az egyetemek ezeket az ingatlanokat, hanem egy közfeladat ellátásával együtt. Tehát a közfeladat ellátása mellé kapják meg azt az infrastruktúrát, ahol a közfeladatot el tudják látni, tehát ez a közfeladat ellátásának az ellentételezése.

A várólistáról beszéltünk.

Újra előjön az orvoshiány. Bár humánpolitikai intézkedést a törvényjavaslat nem tartalmazott, de hadd tegyem tisztába ezt a kérdést. 2021 és 2022 végi fluktuációs adatok voltak a kezemben. 2021 végéig képest 2022. december 31-én 1424-gyel több orvos van az állami rendszerben, és 1758-cal több szakdolgozó. Tehát valamit akkor jól csinálunk, ha a kollégák a lábukkal szavazva bejönnek az állami ellátórendszerbe, hiszen az elmúlt évek kormányzati intézkedései ezek szerint perspektívát jelentenek úgy anyagilag, mint szakmailag az egészségügyben dolgozóknak. Erről az útról nem is fogunk letérni, hiszen a szakdolgozó béremelésről már beszéltünk.

A 2019-es és '20-as GDP-adatokat elemezgethjük, de egy történelmi léptékű orvósbéremelés történt azóta. Egyébként is számos forrást kapott az egészségügy, még tavalyhoz képest is több mint 200 milliárd forinttal több megy az egészségügyre, 2010-hez képest pedig 1600 milliárd forinttal több. Tehát 1200 milliárdról 2800 milliárdra nőtt az E-alap egészségügyi főösszege, ami önmagáért beszél.

Néhány olyan szakmai javaslattal, amiket Kanász-Nagy Máté képviselő úr fölvetett, mi teljes mértékben egyetértünk, például hogy a várólistákon túl a járóbeteget-előjegyzési listáknál is fontos egy transzparencia. Ezt a célt szolgálja egy EFOP-os fejlesztésünk. Az EESZT keretein belül létrehozzuk az úgynevezett egészségablakot, mindenki a saját mobiltelefonjára telepíthető appon keresztül fog hozzáférni a legfontosabb receptjeihez, beutalóihoz, időpontjaihoz. Ezt a rendszert gyakorlatilag leteremtettük már a Covid-időszakban, ami azt jelenti, hogy minden szakma, minden szakrendelő és minden kórház minden egyes szakrendelésére ki fogjuk nyitni egy éven belül. Az első 30 kórházban április 30-án már futni fog a rendszer, a következő mérföldkő augusztus vége, amikor újabb 40 intézményt kapcsolunk be, és azt szeretnénk, hogy egy éven belül minden 200 óránál nagyobb kapacitással rendelkező szakrendelő bekapcsolódjon.

Varga Zoltán képviselő úrnak mondom, bár már nincs itt, hogy a kormány nem tagadja a várólisták tényét, sőt mi örülünk annak, hogy ezek transzparens módon láthatók, ellentétben az önkormányzatokkal, amikor 70 ezer ember volt kórházi kockás füzetekben fölírva. Mi örülünk neki, hogy ezt transzparenssal és tisztán tudják vállalni, önmagukkal ellentétben.

Apáti István képviselő úrnak mondanám a következő szolgálati közleményeket. Én bakonyi gyerek vagyok, nem budapesti, s amikor erről beszélgetünk, akkor ezt vegyük figyelembe. Az elmúlt másfél évben háromszor voltam Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében. Ott egyébként nagyon aranyos emberek élnek, akik azt mondták nekem, hogy maguk ottan Pesten el se tudják képzelni, hogy itt van 30 falu, és még mindig nem lakunk 20 ezren, és 30 kilométer van a két falu között.

(16.10)

Mondtam nekik, hogy maguk meg itt az Alföldön azt nem tudják elképzelni, hogy nálunk a Bakonyban az én falum meg a szomszéd falu között 15 kilométer van, és 46 kilométert megyünk, mert ott van közben egy hegy. Úgyhogy ezekre a földrajzi adottságokra én különösen érzékeny vagyok.

Az ügyeleti ellátórendszert is úgy próbáltuk meg mindenhol kialakítani, hogy a szükségalapú tervezést tudjuk lefolytatni.

És az, hogy délután négytől tízig ott van az orvosi ügyelet, az azt jelenti, hogy a korábbi rendszerhez képest egy jobb elérést biztosítunk. A 1830-as telefonszámon rögtön szakdolgozó veszi fel a telefont és nem egy... (Dr. Apáti István közbeszól.) Képviselő úr, ezt nem mondja komolyan! (Dr. Apáti István: De!) Ezt nem mondja komolyan!

ELNÖK: Képviselő úr!

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Eddig akárhányszor teszteltük a 1830-as telefonszámot - nem csak én, ismerőseim, rokonok -, ilyen nem fordult elő, hogy 60 percen belül, hiszen ez ugyanaz a rendszer, mint a 112. Tehát a 112-vel egyező rendszer, tehát néhány csörgés után az egyik diszpécser fel fogja venni. Ne állítson olyat, ami nem igaz!

Amit még szeretnék mondani: szerencsére több mint ezer mentőautót cseréltünk ki a kormányzati megújító programunk keretében, ellentétben a korábbi kormányokkal, amelyek gyakorlatilag egyet sem.

24-es autó van kint, Szabolcs-Szatmár 24-es; betegőrző monitort rendszeresített, a beteg biztonsága szempontjából legfontosabb motoros szívó, Mark IV-es ballon. Mindkét autón húzószín- és medenceövcseré történt két-három éven belül. Tehát az, hogy 30 éves eszközök vannak, az megint effektíve nem igaz. A lélegeztetéshez szükséges Ambu ballon, orvosi táskák, defibrillátor, teljesen modern eszközök, ezek szintén ekkor kicserélésre kerültek. (Dr. Apáti István: Biztos, hogy nem.) Az pedig, amire ön gondol, lehet, hogy a mentőállomás kubaréja. De azt is örömmel jelentem, hogy folytatódik az a mentőállomás-felújítási program (Dr. Apáti István: Ez nem igaz!), amit a polgári kormány megkezdett, és amelynek a keretében 107 mentőállomást újítottunk fel az előző években, és ezen túl pedig 31 létesült.

Nagyon köszönöm a tisztelt képviselő asszonyoknak és uraknak, hogy meghallgattak. Azt hiszem, hogy a törvényjavaslat témáján túlnyúlva is igyekeztünk mindenre szakmai választ adni. Arra kérem cserébe a tisztelt képviselőket, hogy támogassák azt a törvényjavaslatot, amit a Belügyminisztérium az Országgyűlés asztalára tett. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az elérhetőbb fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3517. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Most elsőként megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium miniszterhelyettes államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány kiemelt feladata a magyar emberek, a családok, a fogyasztók jogainak képviselete, azok védelme és érvényesítése.

A jelenlegi kormányzati ciklusban az igazságügyi miniszter a kormány fogyasztóvédelemért felelős tagja, ami lehetőséget teremtett új fókuszpontok kialakítására a területen. Éppen ezért a kormány megalkotta Magyarország fogyasztóvédelmi politikáját, amely négy fő pilléren nyugszik: a digitális fogyasztóvédelem, a gyermekvédelmen, a fogyasztóvédelem elérhetővé tételén és az egységes joggyakorlat kialakításának támogatásán.

„A béke nem a konfliktus hiánya, hanem a konfliktus kezelésének képessége.” Dan Millman szavai különösen fontosak a mai, veszélyekkel tűzdelt időszakban, jelenleg ugyanis nincsen fontosabb dolog a világon a viták békés rendezésénél, hiszen a békére való törekvés napjainkat alapjaiban hatja át. Mindenhol, az élet összes területén észlelhető a nem formális mechanizmusok igénybevételének növekedése, így az alternatív vitarendezés is felértékelődik napjainkban. Ezek az eljárások egyszerűbb mederbe terelik a problémák megoldását, ösztönzően hatnak az önkéntes jogkövetésre, az érintettek is közelebb érezhetik magukhoz, és a bírósági eljárásokat is tehermentesíthetik.

A kormány számára kiemelt jelentőséggel bír, hogy az alternatív vitarendezési eszközök hatékonyak és ismertek legyenek a társadalom számára, ezáltal elősegítve a békés vitarendezést. A veszélyek korát éljük, és ilyen nehéz időkben többféle lehetőség áll a kormány előtt. Mi minden esetben az emberek, a családok és a vállalkozások támogatása, védelme mellett

tettük le a voksunkat, ahelyett, hogy tőlük bármit is elvettünk volna. Most sincs ez másként, a fogyasztóvédelem területén sem.

Tisztelt Képviselők! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy újabb mérföldköve a fogyasztóvédelmi politikában meghatározott irányok és célok végrehajtásának. A kormány munkája a fogyasztóvédelem terén soha nem állhat meg. Számptalan egyeztetést követően került a tisztelt Országgyűlés elé az elérhetőbb fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról szóló, az alternatív vitarendezést szolgáló békéltető testületekkel kapcsolatos javaslatcsomag.

Talán felvetődhet, hogy mik azok a békéltető testületek, és miben tudnak segíteni a fogyasztóknak. Valószínűleg számos példát tudunk arra mondani akár a saját életünkből, akár családi, ismerősi körünkből, amikor egy-egy árucikk megvásárlása, szolgáltatás megrendelése kapcsán az adott céggel valamilyen problémánk merült fel. Gyakran megesik, hogy a drága sportcipő talpa az első használat után leválik, az értékes telefonunk szoftverhiba miatt egy év után működésképtelen lesz, a lakásunkban a frissen felrakott csempe leesik. Az első bosszankodást követően mindannyian a vállalkozás felé fordulunk, valamilyen megoldást keresve, de sajnos sok esetben a céggel nem tudjuk közvetlenül rendezni a problémáinkat. Mit tudunk ilyenkor tenni? Két út áll előttünk: vagy bírósághoz fordulunk, felvállalva ezzel annak idő- és költségigényességét, vagy alternatív lehetőségeket keresünk a megegyezésre. Ilyen kiváló alternatív lehetőség a békéltető testületi eljárás, amely számos előnnyel jár a bírósági eljárással szemben.

A békéltető testületi eljárás egy peren kívüli és a fogyasztó számára díjmentes lehetőség tehát, hogy a jogvita közte és a vállalkozás között egyezséggel záruljon le és oldódjon meg, és így a fogyasztó az őt ért anyagi hátrányát a vállalkozással szemben rendezze. A békéltető testületi eljárásoknak tehát hatalmas szerepük van a fogyasztói igények érvényesítésében, működésük enyhíti az igazságszolgáltatásra, a bíróságokra nehezedő terhet.

Kiemelten fontos hazánk számára, hogy az uniós jogi alapokon nyugvó alternatív vitarendezési fórumok hatékonyságát növeljük, amely egyértelmű célja a most tárgyalás alatt lévő törvény módosításnak.

A törvényjavaslat előkészítését széles körű társadalmi egyeztetés előzte meg, megkérdeztük mind a civil fogyasztóvédelmi szervezetek, mind a vállalkozói érdekvédelmi szervezetek képviselőinek véleményét. A Fogyasztóvédelmi Tanács márciusi ülését dedikáltan ezen javaslatnak szenteltük, és egyeztetünk békéltető testületi elnökökkel is. Szemünk előtt folyamatosan az a cél lebegett, hogy a békéltető testületek előtt a fogyasztók még jobban, még egyszerűbben, még gyorsabban tudják jogaikat érvényesíteni, miközben a vállalkozások és a testületek adminisztrációs terheit is csökkentjük, figyelemmel a XXI. század digitális kihívásaira és elvárásaira egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! A békéltető testületek szakmaiságának erősítése és finanszírozásának hatékonyabbá tétele érdekében a testületek regionális illetékességgel működnek a módosítást követően. A törvényjavaslat címében az „elérhetőbb fogyasztóvédelem” szerepel. Ez ugyanakkor nemcsak jól hangzó szlogen, hanem a fogyasztók számára az ügyintézési helyek bővülését jelenti.

(16.20)

A vármegyeszékhelyek mellett ugyanis a nem vármegyeszékhely megyei jogú városokban is biztosítani kell a személyes meghallgatást 2024-től. Alkalmazkodva a digitális kor kihívásaihoz, és figyelembe véve a koronavírusjárvány-helyzet idején szerzett tapasztalatokat is, a módosítás egyik legjelentősebb eleme, hogy a békéltető testület a meghallgatást elsődlegesen személyes jelenlét nélkül, online formában tartja meg. Ez a fogyasztóknak, a vállalkozásoknak és a békéltető testületeknek is hatékonyabb, egyszerűbb eljárást tesz lehetővé. Természetesen nem feledkezünk meg azokról sem, akik nem jártasak a technika modern vívmányainak használatában, vagy nem rendelkeznek a szükséges technikai eszközökkel, így a fogyasztóknak lehetőségük lesz bármikor személyes meghallgatást kérni.

Mindeközben a vállalkozások érdekeit is szem előtt tartva biztosítani kívánjuk, hogy a fogyasztó személyes meghallgatása esetén is online vehessenek részt az eljárásban választásuk szerint; azaz ezáltal jelentősen csökkentjük a vállalkozások adminisztratív terheit is, hiszen a célunk a viták békés rendezésének elősegítése.

A módosítás fogyasztók szempontjából további jelentős újítása az, hogy a békéltető testület akkor is kötelezést tartalmazó határozatot hoz, ha a vállalkozás nem tett úgynevezett alávetési nyilatkozatot, de a kérelem megalapozott és a fogyasztó érvényesíteni kívánt igénye nem haladja meg a kétszázezer forintot. Magyarán, a békéltető testület döntése kikényszeríthetővé válik, hasonlóan a Pénzügyi Békéltető Testület eljárásához. Ez a fogyasztók szempontjából hatalmas előrelépés, és bizton állíthatjuk, hogy az 1999 óta működő békéltető testületi intézményrendszer vonatkozásában is történelmi lépés, hiszen a 200 ezer Ft alatti ügyekben érdemi és végrehajtható döntések meghozatalára kerül sor 2024-től.

Módosulnak továbbá a békéltető testületi tagságra vonatkozó szabályok is. A testületi tagság betöltésének új koncepciója az, hogy az adott békéltető testület tagjaira a jelenlegi szabályozástól eltérően, már a fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó egyesületek is tehetnek javaslatot. A javasolt személynek természetesen meg kell felelnie a fogyasztóvédelmi törvényben előírt feltételeknek.

A békéltető testületek színvonalának növelését szolgálja továbbá, hogy a békéltető testület elnökének és tagjainak a megbízástól számított egy éven belül

békéltető testületi alapvizsgát kell tennie. A részlet-szabályokat egy új miniszteri rendelet fogja tartalmazni; a kiválasztásra, jelölésre, pályázatra vonatkozó módosítások 2023. június 25-én lépnek hatályba, így a törvényjavaslat elfogadása esetén az új tagok, elnökök már az új szabályok alapján kerülnek kiválasztásra 2023 őszén.

A módosítás alapján tovább erősödik a vállalkozások együttműködési kötelezettsége is: a kötelező válaszíraton és a személyes vagy online megjelenésen felül ezután tájékoztatást kell adniuk a békéltető testület részére a testület által hozott döntés végrehajtásáról is. Ezáltal bízunk benne, hogy a cégek még nagyobb számban fognak eleget tenni a békéltető testületi döntésekben foglaltaknak.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar békéltető testületi rendszer komoly érték, az Európai Unióban egyedülállóan közel 25 éve működő rendszer, ugyanakkor szükséges a hatékonyság növelése és az elérhetőség jobb biztosítása. Ezért a magyar emberek, a családok, a fogyasztók jogainak erősebb képviselője, azok még hatékonyabb védelme és érvényesítése céljából az elérhetőbb fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat előremutató és támogatásra érdemes.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szeberényi Gyula képviselő úr, akit Isten éltesse a neve napján! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)* Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztelt Ház asztalán fekvő, az elérhető fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról szóló T/3517. számú törvényjavaslat a Magyarországon alternatív vitarendezési feladatokat ellátó békéltető testületekre vonatkozó módosításokat tartalmaz, amelyek célja a békéltető testületek hatékonyságának és elérhetőségének növelése.

A hazánkban 24 éve működő békéltető testületek a fogyasztók és vállalkozások közötti viták ingyenes, gyors rendezésének lehetőségét kínálják, mindezt a felek számára egyszerű, érthető eljárási szabályok révén. Általuk elkerülhető a sokszor költséges bírósági út, és nem szükséges a fogyasztónak polgári peres vagy nemperes eljárást kezdeményezni ahhoz, hogy megoldódjon a vállalkozással fennálló vitája.

A békéltető testületek célja a felek közötti egyezség létrehozatala, ennek eredménytelensége esetén pedig az ügyben történő döntéshozatal a fogyasztói jogok gyors, költségkímélő érvényesítésének biztosítása érdekében. Ahhoz azonban, hogy a békéltető

testületek betöltsék legfőbb feladatukat és egyezséget érjenek el a fogyasztói jogvitával érintett felek között, szükséges, hogy létrejöjjön a felek kommunikációja.

Tisztelt Ház! A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény módosítása alapján sor kerül a békéltető testületek regionális illetékesség alapján történő újjászervezésére. A jelenlegi húsz helyett nyolc békéltető testület működik majd, a fogyasztók számára azonban ez nem jelent hátrányt, mivel a módosítással az ügyintézési helyek bővítésére is sor kerül.

A békéltető testületi elnököket, tagokat a jelöltek közül pályázat alapján a fogyasztóvédelemért felelős miniszter választja ki. A tagok egyharmadára a fogyasztói érdekek képviseletét ellátó egyesületek tehetnek javaslatot. A békéltető testület megbízatása a korábbi három év helyett négy évre szól, a tagok száma 12-27 fő lehet.

Elsődlegessé válik a meghallgatások online úton történő lebonyolítása, ugyanakkor a fogyasztók kérhetik a személyes meghallgatást. A javaslatban szereplő legfőbb módosítások közül fontos kiemelni, hogy a 200 ezer forintot meg nem haladó ügyértékű eljárásokban akkor is kötelezést tartalmazó határozatot hoz majd a testület, ha a vállalkozás alávetési nyilatkozatot nem tett, de a fogyasztó kérelme megalapozott. Jelenleg alávetés hiányában csak ajánlás kiadására nyílik lehetőség.

A testületek működésének költségvetési támogatása a tárgyévét megelőző évben a testületek által meghozott kötelezést tartalmazó határozatokban megállapított eljárási költséggel csökkentett összegben kerül folyósításra. A különbséget a fogyasztói tudatosság növelését szolgáló intézkedésekre, a testületi elnökök és tagok képzésére, valamint a békéltető testületi elnökökkel online meghallgatásokkal összefüggésben szükséges informatikai fejlesztésre fordítható.

A fentiekben túl a tervezet számos, elsősorban a békéltető testületek által gyakorlati tapasztalatok alapján javasolt, a testületek eljárását érintő módosítást tartalmaz. A békéltető testületi tagok választására vonatkozó szabályok 2023. június 25-én lépnek hatályba, a többi módosítás hatálybalépésének ideje 2024. január 1.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos megemlíteni, hogy a kormány által elfogadott új fogyasztóvédelmi politika mottója a cselekvő fogyasztóvédelem, ami egyszerre jelenti a jogsértésekkel szembeni fellépést és az önkéntes jogkövetés előmozdítását mint a fogyasztóvédelem legmarkánsabb feladatát. A felgyorsult technológiai fejlődés, a digitalizáció és a piaci változások okozta kihívások korábban hatékony és gyors segítséggel, valamint biztos intézményrendszerrel szükséges garantálni a fogyasztók jogainak érvényesülését. Erre tekintettel az új fogyasztóvédelmi politika négy fő területre fókuszál: a gyermekvédelemre, a digitális fogyasztóvédelemre, a fogyasztóvédelem elérhetővé tételére, és az egységes joggyakorlat kialakításának támogatására. A fentiekben túl a törvényjavaslat néhány technikai jellegű módosítást is tartalmaz.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként elmondható, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat a fentebb megfogalmazott célokat segíti, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elhangzottak ismeretében a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjából Varju László képviselő úr következik vezérszónoklatra. Parancsoljon, képviselő úr. Öné a szó.

(16.30)

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Azt hiszem, több ok is van arra, hogy az elhangzott szóbeli kiegészítések kapcsán kezdjem a reakciómat, hiszen ha csak a címből, illetve a címre való hivatkozásból indulok ki, amely az „elérhető fogyasztóvédelem” hangzatos címét adja, annak vajmi kevés köze van ahhoz, ami egyébként ebben a törvénytervezetben benne van, illetve ennél sokkal többet kellene tenni azért, hogy mindez megvalósuljon.

Éppen ezért a szükséges változások egy jelentős részét nem tartalmazza, sőt egy olyan irányt vesz, amit magam úgy értékelek, tisztelt államtitkár úr, hogy ha tulajdonképpen abból indulok ki, hogy a NER-rendszer egy bizonyos elemét önök szeretnék hatékonyabbá tenni, akkor értem az előterjesztést, de mivel szerintünk ezt a rendszert megszüntetni kell és nem hatékonyabbá tenni, ezért azt gondolom, mindjárt azzal kell kezdeni, hogy ezt a törvénytervezetet ebben a formában biztos, hogy támogatni nem lehet. Mondok rá majd részben példákat, részben pedig olyan hiányosságokat, amelyekből az következik, hogy ezt a törvénytervezetet el kell utasítani.

A korábbi Fogyasztóvédelmi Hatóság helyett, amely 2016-ban megszűnt, a feladatait kormányhivatalok látják el. Hogy csak egy jó példát említsek önöknek, szívesen vagy örömmel hivatkoztak arra, hogy húsz helyett most majd csak nyolc helyen kell biztosítani az ehhez szükséges feltételeket. Tisztelettel jelzem, ez azt jelenti, hogy az ügyfeleknek a hozzáférhetősége egy kistelepülésről technika hiányában nem fog megtörténni. És erre most éppen tudok jó példát is mondani - „jó példát”, idézőjelbe teszem -, mert amikor önök a rezsinövelést végrehajtották, és az emberek értetlenül álltak a megnövekedett számlák előtt, az elmúlt években hasonló logikán felszámolt ügyfélszolgálatokat hiába keresték, nem találták, viszont ennek a következménye az volt, hogy nagyon sokat kellett utazni azért, hogy valakitől egyáltalán választ kaphassanak a kérdéseikre.

Éppen ezért azt gondolom, rendkívüli módon hiányzik az a hatástanulmány, ami egyébként az önök

által elfogadott jogszabályból következne, hogy ha elvégeztek volna egy vizsgálatot, hogy mi a következménye a változtatásoknak, és egyébként eddig mi hogyan működött, akkor abból, azt hiszem, világosan látnák, hogy az elérhető fogyasztóvédelem egészen mást jelent. Éppen ezért, ahogy hangsúlyoztam, ennek elfogadására, támogatására nincs is lehetőség; különösen azért, merthogy amióta megszüntették egyébként a hatóságokat, azóta szembe kellett nézni azzal, hogy jelentős volt a szakember-elvándorlás. Ennek következményeként sajnos jelentősen csökkent a hatékonyság, és azt hiszem, emiatt nagyon súlyos károkat szenvedtek maguk a fogyasztók.

Soha nem volt egyébként még ennyire megosztott és szétvert ez az ágazat, mint amennyire most van, amit önök szándékosan tettek ilyené, annak ellenére, hogy egyébként európai tagországhoz méltatlan helyzetet állítottak elő a fogyasztók szempontjából. A fogyasztóvédelem területén működő szervezeteket gyakorlatilag ellehetetlenítették, és lényegében azt a szakértelmet szüntették meg, ami egyébként a vállalkozásoknál, a termékek előállításánál megvan, velük szemben fellépő vagy fellépni kívánó fogyasztók számára ez nem áll rendelkezésre. Most önök azt a rendszert akarják hatékonyabbá tenni, amikor a vállalkozások érdekeit védők mellett működő békéltető testületek majd a fogyasztókat veszik figyelembe. Én azt gondolom, hogy éppen a korábban mondottakat igazolja, hogy mennyire indokolatlan az, amit önök végeznek. Ebben a rendszerben ez a megoldás nem elfogadható.

A kérdés tehát az, hogy ehhez a szakértelemhez hogy tudnak hozzájutni az emberek. Én továbbra is azt gondolom, hogy azokat a civil szervezeteket kellene megerősíteni, amelyek egyébként szakemberekkel, hozzáértő emberekkel felvértezve segítik a fogyasztóvédőket. Természetesen ezek a szervezetek az állam helyett végzik el ezt a feladatot, ezért számukra a megbízást önknek, illetve az ehhez a működéshez szükséges feltételeket biztosítani kellene. A fogyasztói kiszolgáltatottság ebből a szempontból tehát az önök változtatásai nyomán jelentősen nőtt az elmúlt időszakban, és egyébként ez hozzájárult még ahhoz is, hogy az infláció növekedjen, bármennyire is furcsának találják, hiszen az árak drasztikus emelkedése okán a fogyasztók sokkal inkább érzékenyek arra, hogy a rossz termékekkel, illetve az ilyen termékeket előállító gyártókkal szemben hogyan tudnak eljárni.

A rezsit érintő változtatások, mint ahogy említettem, az ebből származó következmények gyakorlatilag kezeletlenek maradtak az elmúlt időszakban, és e tekintetben csak az önálló szerveződések tudtak segíteni. Meggyőződésem, hogy nagyon fontos olyan fogyasztóvédelmi, társadalmi szervezetek által akár fogyasztóvédelmi hatóság megépítése önálló keretek között, amely hozzájárulhat ahhoz, hogy igenis a fogyasztóvédelmet komolyan lehessen venni, vagy annak lehessen tekinteni akkor, amikor erről a jogszabályról beszélünk.

Éppen ezért nem elfogadható, hogy a békéltető testületek alapvetően a vállalkozások érdekképviselői szervei mellett működnek. Ezt az ellentmondásos helyzetet tovább élezi egyébként az is, hogy a kamarák láthatóan milyen politikai elfogultság mellett működnek. A fogyasztók szubjektíve is úgy érezhetik, hogy a testület nem elfogulatlan ebben a helyzetben az irányukban.

Nem értünk egyet a miniszteri hatáskörök túlburjánzásával. Nagyobb súlyt kell fektetni a civil és fogyasztói képviseletek számára. Az érdekképviselői egyesület a javaslat szerint csak a testület tagjainak egyharmadára tehet javaslatot, indokolt 50 százalékra felemelni, ezzel erősítve a fogyasztók bizalmát.

Nem szerencsés a megbízatások eddigi hároméves időtartamát négy évre emelni, mivel ez nehezíti a gyorsan változó gazdasági körülményekhez való rugalmas alkalmazkodást. A békéltető testületekkel kapcsolatos tájékoztatás nagyon gyenge, erre önök nem fordítanak figyelmet. Több felmérés szerint is a fogyasztók többsége nem ismeri ezt a lehetőséget, arról pedig végképp nincs információjuk, hogy elvileg a határon átnyúló viták rendezésére is van lehetőség.

A békéltető testületekkel kapcsolatos kritikákon kívül alapvető változtatásra van szükség a fogyasztóvédelem területén is, mint ahogy említettem, az általános fogyasztóvédelmi ombudsman intézményének a létrehozására, illetve egyes különösen érzékeny területeken önálló ombudsmani hivatal megszervezésére, így energia-fogyasztóvédelmi szolgálat felállítására, különösen ilyen kritikus helyzetben, mint amit önök előállítottak az országban.

Ilyen megélhetési válság közepette, ilyen inflációs és gazdasági helyzet közepette szükség van arra, hogy valódi fogyasztóvédelem legyen Magyarországon, de ezt sajnos ez a törvénytervezet nem szolgálja, ezért nem is fogjuk támogatni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hát, miért is csodálkozunk azon, hogy a Demokratikus Koalíció nem támogat egy, a fogyasztóvédelem erősítését szolgáló törvényjavaslatot? Hát, ők mindig a fogyasztóvédelem ellenségei voltak... *(Arató Gergely: Mi szüntettük meg a fogyasztóvédelmet? Ne viccelj már! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Emlékezzünk arra, amikor Varju László...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr! Arató képviselő úr, ha szeretné elmondani a következő alkalommal azt, amiért most bejött, akkor azt ne kockáztassa, mert a házszabály értelmében ön - mint volt jegyző - tökéletesen tisztában van azzal, hogy nekem milyen lehetőségeim vannak, hogy ilyen beszélásokat a továbbiakban

ne tegyek önnek lehetővé. Értjük egymást, ugye? Köszönöm szépen megtisztelő figyelmét. Folytassa, képviselő úr!

(16.40)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Ugye, nemcsak volt jegyző, hanem volt államtitkár urakról is van szó. Mind Arató Gergely, mind Varju László annak a kormánynak volt az államtitkára, amely egy év alatt - 2007-ről beszélünk - 1800, ellenőrzéssel foglalkozó szakembert rakott az utcára a fogyasztóvédelemből. 2007 volt az az év, amikor 1800, ellenőrzéssel foglalkozó szakembert nemcsak egyszerűséggel és különösebb indok nélkül az utcára tettek. De talán emlékezhetünk arra, hogy ugyanez volt az az év, 2007, amikor pont húsvét előtt - most ünnepeztük a húsvétot - élelmiszer-hamisítási botrány volt Magyarországon, amit az önök fogyasztóvédelme megpróbált eltussolni (*Derűtség a DK soraiban.*), és akkor önök ki sem rúgták azokat az embereket, akik a felelősei voltak ennek a botránynak.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ilyen szempontból, ilyen múlttal lehet, hogy Varju László hozta meg azt a döntést, hogy ezt az 1800 embert el kell bocsátani az állásából, hiszen magas rangú beosztott, gazdasági és fejlesztési kérdésekkel foglalkozó államtitkár volt. Tehát ilyen történelemmel, ilyen múlttal nem fogadunk el kioktatást a fogyasztóvédelem témakörében a Gyurcsány-párttól. Azért szögezzük le, hogy miket tettek ők korábban!

De az elérhető, magas minőséget garantáló fogyasztóvédelem nagyon fontos ügy, azt gondolom, mindannyiunk közös érdeke. Látjuk, hogy a DK ebből megpróbálja kivonni magát, pedig a fogyasztóvédelem története az emberi civilizáció kialakulásáig vezethető vissza. Már a Biblia őszövétségi részében, a Levitikák könyvében is említésre kerülnek fogyasztóvédelmi jellegű sorok, figyeljük csak! Azt írja a Biblia: „Ne legyetek igazságtalanok az ítékezésben, a hossz-mérték, a súlymérték és az űrmérték használatában. Legyen hiteles a mérleged, hiteles a súlyod, hiteles a mértéked, hiteles a vékád.” - ezt olvashatjuk a Bibliában, az Őszövétségben is.

Hazánkban már Szent László és Zsigmond király is törvényben rendelkezett bizonyos minőségi, jogi, fogyasztóvédelmi szabályokról a céhekkel és vásárokkal kapcsolatban. Mária Terézia 1764-es dekrétumában a kor viszonyainak megfelelő, magas szintű minőségvédelmi és fogyasztóvédelmi előírások szerepelnek, majd a kapitalizmus és a modern polgári állam kialakulásával az 1872. évi ipartörvény komoly előrelépést jelentett a termékek mennyiségével és minőségével kapcsolatban. Az 1884. évi ipartörvény pedig hazánkban először jogszabályi rendelkezéseket vezetett be a reklámokkal kapcsolatban, a hamis reklámok kizárítása érdekében.

Mi magunk a KDNP-ben is számos alkalommal felléptünk, és törvényjavaslatokat is nyújtottunk be

annak érdekében, hogy ne tudják átverni honfitársainkat a csaló termékbemutatók és egyéb más, akár teletjósodák. Olyan szabályozásokat hoztunk ide, amelyek megpróbálták, és a számokból az látszik, hogy sikeresen megvédték azokat az embereket, akiket megpróbáltak átverni különböző csalók ezekkel a termékbemutatókkal.

A mai modern magyar fogyasztóvédelmet megalapozta a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény. Ennek sajátossága, hogy az Európai Unióban egyedülállóan közel 25 éve működik békéltető testületi rendszer, ami komoly eredmény és érték. Itt szeretném megköszönni az Igazságügyi Minisztérium és Kupeczki Nóra helyettes államtitkár asszony munkáját a fogyasztóvédelem területén, hiszen az elmúlt egy évben is számos előrelépést tapasztalhattunk. Legutoljára örömmel olvastam a beszámolót arról a húsvét előtti ellenőrzésről, ahol az embereket a szankciós inflációtól védő árstopok rendszerét ellenőrizték a hatóságok, és számos alkalommal figyelmeztetésre vagy büntetés kiszabására is sor került annak érdekében, hogy a fogyasztókat, a vásárlókat meg tudjuk védeni, és senki ne menjen haza üres kosárral. Köszönjük a hatóságok munkáját is, kérjük, hogy a továbbiakban is ilyen lelkiismeretesen végezzék a munkájukat.

A békéltető testületek a fogyasztók és vállalkozások közötti viták, fogyasztói jogviták ingyenes, gyors rendezésének lehetőségét kínálják, mindezt a felek számára egyszerű, érthető eljárási szabályok révén. A békéltető testületek működésével elkerülhető a sokszor költséges bírósági út, és nem szükséges a fogyasztónak polgári peres vagy nem peres eljárást kezdeményeznie ahhoz, hogy megoldódjon egy vállalkozással fennálló vitája. A békéltető testületi rendszer egy jól bevált intézmény, amely tehermentesíti a bíróságokat, gyakorlatias, érthető és költséghatékony megoldást jelent a vitás ügyek rendezésére. A kormány és az Országgyűlés jogszabály-módosításokkal többször is megerősítette és továbbfejlesztette a békéltető testületi rendszert, legutóbb például 2015-ben és aztán 2019-ben is.

A most előttünk fekvő törvényjavaslatban az eltelte időszak tapasztalatai szerint sor kerül a békéltető testületek regionális illetőségű, illetékesség alapján történő újraszervezésére, a jelenlegi húsz helyett nyolc békéltető testület működik majd. A fogyasztók számára ez nem jelent hátrányt, bármit is mondott Varju László képviselő úr, mivel a módosítással az ügyintézési helyek bővítésére is sor kerül. A békéltető testület megbízása a korábbi három év helyett négy évre szól, a tagok száma 12-27 fő lehet. A békéltető testület elnökének és tagjainak a megbízástól számított egy éven belül békéltető testületi alapvizsgát kell tennie, ha erre nem kerül sor, akkor az a jogviszony megszűnésével jár.

Véleményem szerint a legfontosabb előrelépés a mostani törvényjavaslatban, hogy elsődlegessé válik a meghallgatások online úton történő lebonyolítása, az elektronizálás, a minél szélesebb körű online ügyintézés, kiemelt jelentőségű ügy, amelynek érdekében

már számos törvénymódosítást fogadott el az Országgyűlés, és érzésem szerint egészen biztosan fogunk még a témával a jövőben is sokszor foglalkozni.

Az előttünk lévő törvényjavaslat előkészítését széles körű egyeztetés előzte meg, sor került társadalmi egyeztetésre, valamint a Fogyasztóvédelmi Tanács tagjaival és a békéltető testületi elnökökkel is egyeztetésre került sor. Ennek megfelelően a KDNP-frakció támogatni tudja a békéltető testületek modernizálását és az emberközpontú fogyasztóvédelem megalkotását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Gurmai Zita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az Orbán-kormány a hatóságokat, így a fogyasztóvédelmet is rendre politikai fegyvermezőeszközként használja, vagy legalábbis kívülről így tűnik a véletlenek különös egybeesése miatt, mert a kormány számára nem szimpatikus cégek néha egészen véletlenül, hirtelen kapnak egy kis vizsgálatot, egy kis ellenőrzést, csak hogy érezzék a törődést. Ilyen véletlen egybeesés lehet például az, hogy több száz milliós bírsággal kínáltak meg egy légitársaságot, miután annak elnöke a maga bárdolatlan módján ugyan, de indokolhatóan kritizálta a szektorra kivetett különadó létét. *(Nacsá Lőrinc: Védi a Ryana-irt! - Az elnök csenget.)* Csendben jegyzem meg, hogy ezt a több száz milliós fogyasztóvédelmi bírságot mi, fogyasztók fizetjük majd meg, szóval, nagyon nem letünk „megfogyasztóvédve”. Ellenben a NER-barát vállalkozások és az Orbán-kormány éppen kedvenc külföldi vállalatok valahogy mindig megússzák a hatósági eljárásokat, vagy olyan alacsony összegű bírságot kapnak, amit kacagva fizetnek ki.

Friss példa a visszaeső szabálysértő ázsiai vállalat, amely a Fidesz akkumulátorgyár-fétisének részeként tevékenykedik hazánkban. Na, ott rendszeresen bírságnak, ráadásul ugyanazért vagy hasonló kifogásért, csak olyan piti összegekkel, amelyek mikroszkopikusak a több tíz milliárdos állami támogatáshoz képest.

De találunk számos más példát, amikor a fogyasztóvédelem vagy más hatóság nem töri össze magát a büntetések kiosztásában, ha a párthoz vagy a kormányhoz közeli vállalkozásokról van szó. Kíváncsi vagyok például, hogy valóban kirónak-e majd fogyasztóvédelmi vagy akármilyen bírságot arra a fideszes-KDNP-s polgármester-vállalkozóra, aki új és izgalmas élményként lombkoronasétányt ígér az oda látogatóknak, de nem tudja teljesíteni az objektum nevében rejlő ígéretet, mert ahogy a sétányon sétálók néznék a látvány látványát, igazából egy fatákolmányon találják magukat a 4 hektáros pusztaságban, lomb meg sehol. Persze, hogy nem kap bírságot, ez

nem ügy, lépjünk tovább, nincs itt semmi tennivaló, látnivaló pláne, szó szerint nincs. Pedig a hatóságoknak, így a fogyasztóvédelemnek a politikától teljesen független dolognak kell lennie, amelynek alapvető célja a magyar állampolgárok védelme. *(Dr. Szeberényi Gyula Tamás a képviselőtársaival egyeztet. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Szeberényi képviselő úr!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Az előttünk lévő törvényjavaslat, amely a fogyasztóvédelem elérhetőbbé tételét célozza meg, alapvetően egy jó javaslat, ami benne van, az tulajdonképpen oké. Maguk a békéltető testületek az elmúlt 24 évben hasznos feladatukat jól látták el, és a mostani változás után picit majd még hatékonyabbak lesznek. Tehát ami ebben a törvényjavaslatban van, az támogatható.

Amiről inkább beszélni kellene, az az, ami ebből kimaradt. Ez a törvényjavaslat a kormány most meghirdetett új fogyasztóvédelmi politikájának, amely a „cselekvő fogyasztóvédelem” nevet kapta a fideszes marketing-PR-csapattól, első lépésnek eléggé vérszegény. Egy olyan dolgot szabályoz, amely egyrészt eddig is tulajdonképpen jól működött, másrészt olyan területtel foglalkozik, amely már megtörtént problémák egyengetését segíti, nem vitatva, hogy fontos a vitarendezés, fontos, hogy a fogyasztó problémája a lehető leghamarabb megoldódjon. A fogyasztóvédelemnek alapvetően a probléma kialakulását kell akadályoznia.

(16.50)

A fogyasztóvédelemnek, így a kormánynak olyan szabályozást kell kidolgoznia, amely szigorú és nem ad kibúvókat a kevésbé becsületes kereskedőknek és szolgáltatóknak, de ugyanakkor átlátható és betartható. Tájékoztatnia, mi több edukálnia kell a fogyasztókat, az embereket, hogy milyen jogaik és kötelességeik vannak. És végül olyan szigorú ellenőrzési rendszert és olyan bírságolási összegeket kell bevezetnie, amelyek elrettentik a jogsértéstől a vállalkozásokat és kikényszerítik a szabályok betartását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Épp ez utóbbi, pont a hatósági ellenőrzés és a bírságolás az, ahol én nagy problémát látok, és ezen belül is egy nagyon fontos területet emelnék ki: az internetes kereskedelem elterjedése magával hozza azokat a termékeket és szolgáltatásokat, melyek kamu csodaszereket, orvosilag nem bizonyított hatékonyságú készítményeket és kezeléseket hirdetnek. Ezek valójában hatástalanok, átverésen alapuló termékek és szolgáltatások. A mögöttük levő vállalkozások egyrészt a kicsit elkeseredett embereket célozzák meg, a fogyni vágyókat, a szépiülni vágyókat, másrészt pedig - és ez a legszemetebb húzásuk - a nagyon elkeseredett embereket célozzák meg, a betegségben szenvedőket, hiszen aki gyógyulni vágyik, már bármit kipróbál, hátha jobb

lesz. Ezek a vállalkozások gyakran a súlyos, gyógyíthatatlan betegeket használják ki, adnak nekik talmi reményt és szedik el a pénzüket.

Bemutatnék egy példát a kormány fogyasztói oldaláról, random kiválasztva egy esetet. Egy cég, hívjuk X. Y. Z. Invest Kft.-nek, egy weboldalon hirdeti a csodagépet, amely 60 betegséget gyógyít. Persze, semmilyen tudományos alapja nincs, az egész csak egy átverés. A fogyasztóvédelem vizsgálódik, megállapítja, hogy valószínű az állítás, hogy 60 betegséget gyógyítana, majd határoz: eltiltja a jogsértő tevékenységtől a céget, és 100 ezer forint - még egyszer mondom: 100 ezer forint - bírságolja. A cég bevétele 8 millió 300 ezer forint volt, és dobpergés, ugyanazon a weboldalon, ugyanaz a gép ugyanúgy 60 betegség gyógyítására van hirdetve, csak most már nem X. Y. Z. Invest Kft., hanem X. Y. Medical Kft. néven. Ennyi, minden megy tovább, és találunk még számos példát arra, hogy a csodaszereket áruló webáruház egy nevelésesen alacsony összegű bírság és a jogsértés megszüntetésére vonatkozó határozat után, picit más néven - cégtulajdonos, székhely egyezik - ugyanazt a terméket árulja tovább és ver át embereket. Ha ezt így meg lehet csinálni, akkor vagy a szabályozással vagy az ellenőrző hatósággal van baj, vagy pedig mindkettővel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint tudjuk, dákok és golyók nélkül nem lehet biliárdozni. A fogyasztóvédelemben az emberek érdekeinek védelmében is kemény eszközök kellene; a fogyasztókat valóban védő szigorú szabályozás kell; elrettentő mértékű bírságok kellene, és szükség van mindezek felett erősen őrködő, tette kész hatóságokra. A kormány új fogyasztóvédelmi politikájának ebbe az irányba kell tartania, hogy a magyar emberek megfelelő és erős védelmet kapjanak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy elég furcsa helyzetből indultunk a fogyasztóvédelmet illetően. Ugye, a Fidesz egy óriási mélyrepülést hajtott végre, mert 2010-14 között még volt olyan, hogy Fogyasztóvédelmi Bizottság itt a parlamentben. Önálló bizottságként működött, és nagyon fajsúlyos témákat tudtunk - én is akkor a tagjaként - vizsgálni, így a devizahitelezést, vagy éppen a későbbiekben a Quaestor-botrányt. És államtitkár úrnak is mondom, hogy a mai napig értetlenül állok azelőtt, hogy önök megszüntették a Fogyasztóvédelmi Bizottságot. Tehát arra kapacitálom önöket, ha legközelebb átgondolják a bizottsági struktúrát, és tudom, hogy ezt nem szokás ciklus közepén, de az önálló Fogyasztóvédelmi Bizottság, pontosan ezen javaslat által alátámasztott módon, egy valós igényre reagálna, óriási szükség lenne

rá. Most, ugye, albizottsági szinten vannak próbálkozások ezt illetően, de azért egészen más a súlya egy Gazdasági Bizottságba beolvasztott részterületnek, mint egy önálló bizottságnak, amelynek egyébként a vezetősége tárgyalóképes és politikai aktorként is működhetne. Tehát elég mélyről indultunk.

Én örülök, hogy most hosszú évek után, amíg a pusztaságban kerestük, hogy ki a gazdája a fogyasztóvédelemnek, végre van egy minisztérium, amelyik ezt felkarolta - és ezt most cinizmus nélkül mondom -, ez egy jó dolog szerintem, és fontos témákkal kell foglalkoznunk. Azt is látom ugyanakkor az online árfigyelő rendszer ügyében, ahol üdvözlöm azt, hogy 5 évvel a javaslatunk megtétele után most valami megvalósul, emlékeim szerint a GVH dolgozik ezen, de talán a Gazdaságfejlesztési Minisztériummal együttműködve. Tehát megint azt látjuk, hogy bár itt ebben a vitában is említettük az online árfigyelő rendszert, mintha egy másik minisztérium is foglalkozna vele, vagy ő foglalkozna vele.

Tehát államtitkár urat kérem, hogy tegyük ezt rendbe, hogy valóban önök-e a kizárólagos gazdái ennek a területnek. Ez nemcsak az ellenzéki képviselő számára fontos, hogy hova nyújtsa be a kérdését, de még egyszer mondom, a panaszok beérkezése tekintetében is.

Azt látjuk, hogy a fogyasztóvédelmi elmozdulás terén az online vitarendezési platform - bár nem új találmány, és évtizedek óta létező jelenségről van szó - ha Magyarországon teret nyer, én ezt üdvözlöm, tehát ezt a részét a javaslatnak én mindenképpen támogatom. Ha csökken a személyesen igénybe vehető pontok száma, azt nyilván nehezebben tudnám támogatni. Én azt látom, hogy önök egy ilyen pilot projektet végrehajtottak az orvosi ügyeleti rendszer tekintetében. Ott emlékeim szerint egy megyével kezdték a próbálkozást, egy próbafolyamatot végeztek; olyan amilyen, nyilván az üléspont meghatározza az álláspontot, sokszor a politikai vélemények eltérőek. De itt is az lett volna talán a szerencsésebb, ha összevonás helyett megpróbálják ezt mondjuk egy részterületen, egy kisebb területen, és annak a tapasztalatai alapján indulnak tovább. Tehát én a legjobban azt tudnám támogatni, ha nem csökkenne a személyesen igénybe vehető pontok száma, de mellette még az online is kiterjesztésre kerülne, és az online vitarendezési fórumok elérhetővé válnának. Talán ez lenne a legegészségesebb mixtúra.

És itt valamit a társadalom szintjén is kezdeni kell, mert azt érzékelem, hogy nagyon sokan azért nem fordulnak a vitarendezés ilyen pénzügyi békéltető módjához, mert eleve érzik azt, hogy nincsen elég erőforrásuk ahhoz, hogy ügyvédet, szakértőt, egyebet fizessenek és felvegyék a harcot, mondjuk, egy céges világgal vagy éppen egy multinacionális hálózattal. Ennek az érzete, tudata eleve visszaretent nagyon sok mindenkét attól, hogy a békéltetőhöz forduljon, pedig fordulhatna, és egyébként jó eséllyel, eredménnyel végezhetne.

Itt megtévesztő a pénzügyi békéltetés számainak a vizsgálata is, hiszen nagyon sok esetben már a békéltetéshez való fordulást megelőzően vagy az elején megegyeznek a felek és azért kerülnek ki az ügyek a statisztikából, vagy pedig éppen a békéltető tárgyalás eredményeképpen születik megegyezés. Szerintem ez egy jó módszer. Vannak fenntartásaim, hogy online módon hogy működhetne. Van itt egy dilemma, államtitkár úr. Tehát erőltetjük a digitalizációt, de van egy olyan fogyasztói társadalmi réteg, amelynek a digitális kompetenciái most még kevésbé fejlettek, és életkori és egyéb sajátosságok okán statisztikailag az várható, hogy a következő évtizedekben nem is fog mindenki fejlődni ezen a téren; van, akiből az ezt irányzó szándék is egyenesen hiányzik, mégis igényt tartana arra, hogy a békéltetést vagy a fogyasztóvédelmi segítséget megkaphassa. Tehát erre nyilván megoldást kell találni. A 20-ból 8 fizikai pont megtartása nem biztos, hogy a megoldás felé mutat ebben a tekintetben, de ahol egyébként van ilyen kompetencia és képesség, ott az online vitarendezést abszolút üdvözlöm és egy járható útnak tartom a jövőben, ha nem is kizárólagosan.

Segítettek nekem kormánypárti képviselőtársaim, mert az expozéindoklás során számos olyan egyéb témát behoztak, amit én magamtól talán az általános vitába nem hoztam volna be, de államtitkár úr a felvezetőjében, számomra szimpatikus módon, családbarát szemléletről beszélt a fogyasztóvédelem tekintetében. Én ezt hallottam a GVH-tól is akkor, amikor különböző, családokat védő megfontolásokat hozott be az ottani javaslatába, és itt az online árfigyelő rendszer kapcsán tette meg mindezt. Én viszont nem értem azt, hogy másfajta fogyasztóvédelmi témák miért nem kerülnek elének. Van egy korábbi javaslatunk az ingyenes bankolásra vonatkozóan, az átlagbérig és az alaplátéleteket illetően. Megvizsgáltuk azt a banki statisztikát, amely a banki költségeket összesíti, és azt látjuk, hogy mondjuk, Nagy-Britanniában szó szerint nullás bankszámlát is lehet találni, Magyarországon viszont kirívóan, extrém magasak a banki költségek. Van, ahol 0,35 százalék, van, ahol fél százalék körüli; Magyarországon 1 százalék fölötti ennek a tipikus, fizetéshez mért terhelése, még egyszer mondom, Nagy-Britanniában van, ahol nulla.

(17.00)

Ha védeni akarjuk a családokat, gondoljuk végig, hogy egy kétgyermekes család esetében - bárcsak ott tartanánk, bárcsak úgy lenne, hogy a négy- vagy ötfős család lenne az átlag és az idealizált, de sajnos a demográfiai helyzetünk már nem erre enged következtetni, számoljunk tehát egy kétgyermekes családdal -, ha a gyermekek az egyetemista kor közelébe kerülnek, akkor négy bankszámlával számolhatnak. Ez azt jelenti, hogy az MNB-statisztika szerint havonta és családonként négyezer forinttal rövidíti meg a bankjuk őket csak azért, hogy a saját, már leadózott pénzüket

használják, kivegyék, átutalják, máshova tegyék. Tehát a javaslatom lényege az, hogy átlagbérig és legalább az alaplátéletekig, tehát átutalja a pénzt, csoportos beszedési megbízást ad, kifizeti a rezsit, legyen ingyenessé bankszámla-konstrukció. Ha családokat is akarunk védeni és fogyasztóvédelmi megfontolást is akarunk keresztülvinni, akkor az ingyenes bankszámla konstrukciója mind a kettőnek eleget tesz és havi szinten több ezer forinttal segít az érintett családoknak.

Ezt nem a költségvetésből veszi ki, ezt nem az egyéb családpolitikai intézkedésekhez kell hozzáadni, ezt az érintett bankok extraprofitjából mínuszoljuk. Békebeli korokban a bankokat miért alakították meg, miért jöttek létre a bankok? Azért, hogy betegyük oda a pénzüket és annak a forgatásából realizálják a profitjukat, nem pedig abból, hogy az amúgy is náluk lévő és amúgy is forgatott pénzükből extrasarcokat, extrasápcákat húzzanak le, amellet, hogy a rájuk kivetett banki ágazati különadót, pénzügyi tranzakciós illetéket is gyakorta áthárítják. Államtitkár úr, ha valóban a családokra koncentráló fogyasztóvédelmet szeretnének, ezt a javaslatot gondolják végig!

Ugyanezt gondolom az online árfigyelő rendszeréről is. Most, amikor beindultak a célzott GVH-vizsgálatok, érdekes módon a tejtermékeknél és más piacokon is kiderült, hogy tudnak ezek a multicégek egymásra ígérni az akciók tekintetében, ha akarnak, és hirtelen van olyan termék, amelynek 30-40 százalékkal csökken az ára. Mert mi történt? Az ársapkák elhibázott rendszerével 6-7 áruféleséget befagyasztottak, a multicégek pedig 6-7 ezer áruféleség árát kezdték felfelé tolni, hogy az ő vélt vagy éppen valós veszteségüket kompenzálják. Csak túltolták ezt egy kicsit. Nem volt kontrollmechanizmus, nem volt a fogyasztókat védő mechanizmus. Most, amikor van célzott GVH-vizsgálat, hirtelen kiderül, hogy mégsem volt indokolt ez az árazás. Tehát ha valóban a családokra koncentráló fogyasztóvédelmet szeretnének, erre is figyeljenek, kérem!

Tényleg rendet kellene ebben tenni, hogy ki a felelős ezért, a GVH, az önök minisztériumának a fogyasztóvédelemmel foglalkozó, amúgy kiváló szakemberei - én nagyon tisztetem a munkásságukat -, mert a következő heteknek kiemelt témája lesz mindez. Támogatom a célzott vizsgálatokat, támogatom azt, hogy drákói, elrettentő mértékű bírságok szülessenek. Nagyon kevés korábbi jobbikos módosító javaslatunk van, amely keresztülment az önök rendszerén, de emlékeim szerint még az első ciklusunkban az egyik az pontosan a multikra kivethető adók plafonját emelte meg ily módon. Most is arra kapacitálom önöket, hogy bátran éljenek ezzel az eszközzel, de az áthárításokkal szemben is lépjenek fel. Mert valóban helyesen hangzott el, hogy semmi értelme kivetni egy több száz milliós fogyasztóvédelmi bírságot, ha aztán az érintett cég akadálytalanul tudja ezt mögöttes piaci folyamatok nélkül beépíteni az árakba és levetni ugyanazonokon a fogyasztókon, akiket egyébként meg akarunk védeni a hasonló túlfutásoktól.

Tehát itt rengeteg feladatuk lenne. És bár nem akarok mindenáron és mindenbe belekötni, tehát önmagában a fogyasztóvédelmi hatóság megszüntetése után is lehet életképes rendszert csinálni, csak az a tiszteletteljes kérésem, hogy ne fetisizálják az online vitarendezési fórumot, mert nagyon sokan úgy gondolják, egyébként így van ez az üzleti világban vagy a társadalmi életben is, hogy a személyes találkozások, tárgyalások során sokkal több információ derül ki, több adatot hordoznak ezek a dolgok az online-hoz képest. Attól tartok, hogy nagyon sokan, már eleve a vitarendezés online formátuma miatt be sem fognak nevezni ebbe a meccsbe. Tehát igenis kell az, hogy minden megyében, minden vármegyében elérhető közelségben legyen személyes vitarendezési lehetőség. Ha ezt kiegészítik online megoldásokkal, én csak üdvözölni fogom, tehát abszolút örülök neki, de kérem, hogy ne tekintsék kizárólagosnak az online jövőbeni terjedését, mert egészen biztos vagyok abban, hogy nagyon hosszú évtizedekig sok honfitársunk még mindig a személyes vitarendezési lehetőséget fogja preferálni, azt fogja szívesebben igénybe venni.

Lássuk be, hogy van egy olyan feladatunk, az egész parlamentnek, hogy rávegyük a honfitársainkat arra - nem akarom ezt edukálásnak nevezni, mert ez nagyon csúnya kifejezés lenne -, hogy bátran éljenek ezekkel a vitarendezési eszközökkel, mert nagyon sokan úgy vannak vele, hogy eleve gyengébb pozícióban vannak, mint a nagyvállalat, eleve kevésbé tőkeerősök, tehát van egy felbillent egyensúly ebben az egészben. Nem véletlen, hogy a Ptk. egymást követő módosításai is igyekeztek ezt az egyensúlyt helyrebillenteni és egy irányba ható módon próbálták a fogyasztókat védeni a mindenkori vállalati vagy nagyvállalati erőfölénnyel és túlsúllyal szemben.

Én tehát arra kapacitálom önöket, hogy az ilyen javaslatokban is ennek szerezzenek érvényt és védjék a fogyasztókat, vásárlókat, ügyfeleket, honfitársainkat minden körülmények között! Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, van-e még, aki fel szeretne szólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen, Kovács Zoltán képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Valóban egy fontos kérdéskörrel beszélünk a mai délután, a békéltető testületekről, a fogyasztóvédelemről. Néhány dologra szeretném felhívni a figyelmet, hiszen ez egy fontos eljárás. Ingyenes eljárásról beszélünk, ez egy permegelőző eljárás, vonzó az ügyfelek számára adott esetben, hogy egy vagy három hónap alatt befejeződik az ügyintézés, tehát rövid idő alatt, a bírósági eljárásokkal szemben.

A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara beszámolójából tudhatjuk, hogy 2022-ben 5580 lezárt ügyből

2674 egyezség kötődött. Ez egy fontos szám. Az új szabályozás keretében talán a legnagyobb horderejű újítás az online rendszer előtérbe kerülése, illetve a regionalizáció. Tudjuk, hogy a világ az online rendszer felé halad, de szabadjon idehozni egy olasz és egy német példát is, hogy lássuk, ott miként viszonyulnak ehhez. Olaszországban a Decreto legislatívóban a következőt írják az online kapcsolattal való békéltetésre: ha nem lehetséges a személyes találkozás, akkor legyen elsődlegesen online rendszer, de hangsúlyozzák, hogy a felek fizikai találkozása során könnyebb egyezségre jutni. Németországban hasonló óvatossággal kezelik a teljes elektronikus eljárást, azon belül is az online meghallgatás bevezetését és kérdéskörét. A békéltető eljárás során, az ottani igazságügyi tárca szerint, a békéltető eljárást igénylő fogyasztók elvárják a személyes érintkezés lehetőségét, ezt a Verbraucher-schlichtungsberichtben írják.

Több ügyintézési pont kerül kialakításra, ez helyes, viszont másik oldalról meg szűkítjük a békéltető testületek számát, megyeikből regionálisak lesznek. Megfontolásra javasolnám, hogy gondoljuk végig ezt a javaslatot. Ha több ügyintézési pont van, és azért - talán Z. Kárpát Dániel beszélt erről -, mert az elektronikus világhoz való hozzáférés, illetve az abban való jártasság sok tekintetben még nem kellő mértékű az ügyfelek részéről, érdemes megfontolni azt is, hogy legyenek-e segítő munkatársak adott esetben az ügyfelek számára. Az is megfontolandó, hogy az eljárásban ne csak a magánszemély kérelmező, hanem adott esetben a vállalkozás is megindíthassa az eljárást a békéltetés során.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Képviselőtársak! Néhány dologra még felhívnam a figyelmet. Meghúzzuk a határt a 200 ezer forintnál. Általában fogyasztási cikkekről beszélünk és a fogyasztási cikkek árai egy hajszáritótól a mosógépig vagy televízióig, sok esetben jóval meghaladják a 200 ezer forintot. Megfontolásra javasolnám akár a félmillió forintos értékhatárt is ez ügyben.

A törvény előírja az alapvizsgát. A békéltető testületekben jó néhány ügyvéd, jogtanácsos, adott esetben egyetemi tanár dolgozik, végzi a munkát.

(17.10)

Még azt is mondanám mint jelenleg nem gyakorló ügyvéd, engem még sértene is ez az eljárás, hogy egy alapvizsgára egy fogyasztóvédelmi békéltető testületnél köteleznének, miközben egyébként, mondjuk, a Kúrián is eljárhat egy ügyvéd, nem beszélve a jogalkalmazás és a jogalkotás világához közel álló egyetemi oktatókról. Ezért differenciáltabban kellene ez ügyben szerintem gondolkodni, hogy kinek kell és kinek nem ügymond ilyen alapvizsgát letennie. Azt is végig lehet gondolni adott esetben, ha az egységes joggyakorlatot tekintenénk ebben, hogy milyen más módon lehetne ezt kialakítani, hiszen fontos, hogy egységesen döntsenek ezek a békéltető testületek adott esetben egy tárgykörben is.

Ha már online-ról beszélünk, akkor gondoljunk bele, hogy egy sima becsületsértési ügyben is köteles megjelenni az ügyfeleknek, ehhez képest itt azokban a megyékben, amelyekben nem lesz központ, mondjuk, a regionális eljárásban vannak olyan berendezések, felszerelések, vagy a személyes meghallgatás, amely nem biztos, hogy online ügyben megoldható, mert nem lehet odavinni a kamera elé adott esetben, ahol ez a meghallgatás zajlik. És aki már részt vett ilyen eljárásban vagy bármiben, ahol személyes békéltetés zajlik, ott a metakommunikációtól kezdve nagyon sok mindennek szerepe van. Tehát nem csak az olasz és a német példát mondom én; nem biztos, hogy mindenható lehet ez esetben az online meghallgatás.

Tisztelt Képviselőtársaim! Támogatandó véleményem szerint a javaslat, de biztos van néhány megdolandó kérdés ebben az ügyben, nemcsak azért mert én mondtam, hanem itt jó néhányan beszéltünk több dologról is, mert mindannyian azt szeretnénk egyébként, hogy ez jól sikerüljön, jól funkcionáljon, hiszen leveszi a bíróságokról a terhet. Gondoljunk bele abba, hogy ha ezek a békéltető testületi eljárások nem sikeresek, azok nagy része a bíróságnál köt ki. Tehát amit az egyik oldalon megspórolunk, mert húsz elnök helyett nyolcat fogunk majd fizetni tiszteletdíjjal, a másik oldalon kifizetjük a bírósági eljárás során ennek többszörösét. Nyilvánvaló, ha még a regionalizációban a megyei kereskedelmi és iparkamaráknál az online lehetőség biztosításra kerül is több esetben, van olyan, ahol utazni kell akár az eddigi 50-80 vagy 30 kilométer helyett adott esetben több száz kilométert is.

Ha fogyasztóbarát államigazgatásról beszélünk, akkor ezt is figyelembe kell venni szerintem az eljárások során. Köszönöm szépen a figyelmet, erre szerettem volna az előterjesztő figyelmét felhívni. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kettőperces felszólalásra. Meg is adom a szót a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Őszintén szólva csak szeretnék reagálni Kovács Zoltán képviselő úr hozzászólására, merthogy fölcillantotta azt a reményt, hogy esetleg ennek a törvénynek az ügyében van mód arra, hogy elmozduljunk, javító szándékkal, hiszen itt az eredeti szándékot senki nem vitatta egyébként, már tudniillik azt, hogy a fogyasztóvédelem egy fontos ügy, és azt szeretnénk, ha a fogyasztóvédelmen belül a békéltető testületek jól működnének.

Tehát azt szerettem volna kifejezni, hogy szerintem az egy jó jel, ha esetleg itt van mód arra, hogy találjunk akár kormánypárti kezdeményezésre jobb megoldásokat, akkor nyilván természetesen mi is tudjuk ezt támogatni, ha egy jó kompromisszum kialakul. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Kontrát Károly képviselő urat, hogy kettőperces vagy rendes felszólalás, mert mind a kettőre bejelentkezett. *(Kontrát Károly: Korrigáltam, elnök úr, köszönöm szépen.)* Jó, akkor először megadom kettőpercesre, mert kettőpercesekben vagyunk, és ha folytatni akarja, akkor majd a rendes felszólalásra is meg fogom adni a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KONTRÁT KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a vita során nem volt vitatott az alapvető célja ennek a törvényjavaslatnak: az elérhetőbb fogyasztóvédelem szükségessége, illetőleg a sikeres fogyasztóvédelem. Úgy gondolom, hogy ennek a megvalósítása közérdek, és az ehhez szükséges jogszabályok létrehozása tekintetében a parlamentnek minden esélye megvan arra, hogy egy olyan, ezt előmozdító törvényt hozzon, ami ezt a célt szolgálja.

Szó esett a békéltető testületek feladatáról, céljáról. Egyértelmű, hogy a cél a felek közötti egyezség létrehozatala, ennek eredménytelensége esetén pedig az ügyben történő döntéshozatal, a fogyasztói jogok gyors, költségkímélő érvényesítésének a biztosítása érdekében. Ahhoz azonban, hogy a békéltető testületek betöltsék ezt a legalapvetőbb feladatukat, és egyezséget érjenek el a fogyasztói jogvitával érintett felek között, szükséges, hogy létrejöjjön a kommunikáció.

A kommunikációval kapcsolatban több hozzászólás is érintette ennek a módját. Azt gondolom, hogy ezeket érdemes figyelembe venni a döntéshozatal során. Fontos a felgyorsult technológiai fejlődés, a digitalizáció és a piaci változásokra való reagálás, de fontos az is, hogy azok számára, akik ezzel nem tartanak lépést, vagy nincsenek olyan helyzetben, azoknak is meglegyen az esélyük arra, hogy eredményesen képviseljék a saját érdekeiket.

Én azt gondolom, hogy minden esély megvan arra, hogy erre vonatkozóan egy jó törvényt fogadjunk el, és én is az előttem szóló Kovács Zoltán képviselőtársammal, illetőleg a Fidesz-frakció vezérszónokával egyetértésben támogatandónak tartom a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Akkor rendes felszólalásra nem tart igényt, képviselő úr. *(Kontrát Károly: Nem, köszönöm szépen.)* Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdezem Répássy Róbert miniszterhelyettes, államtitkár urat, hogy mint előterjesztő kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Most csak röviden szeretnék válaszolni, lehet, hogy a vita későbbi

szakaszában még részletesen is tudok válaszolni. Azt szeretném megköszönni...

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr. Már nem lesz lehetősége, ez a zárzó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Igen, köszönöm szépen. Úgy gondoltam, hogy a zárószavazás előtt, de természetesen minden lehetőséget ki fogok használni arra, hogy a képviselőkkel kommunikáljak. Így most szeretném azt jelezni, hogy köszönöm a támogató hozzászólásokat, és köszönöm a jobbító szándékú javaslataikat is.

Természetesen minden olyan javaslatot meg fogunk fontolni, ami az általunk kitűzött célt, az elérhetőbb fogyasztóvédelem célját szolgálja. Úgy gondolom, hogy a most elmondott hozzászólások természetesen ezt a célt nem vonták kétségbe, tehát minden egyes olyan javaslatot köszönünk, ami a törvényjavaslat céljaival egyetért. Rajtunk nem fog múlni, hogy az Országgyűlés elfogadja ezt a törvényt. Kérem, minél többen támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig lesz lehetőség.

Most soron következik **a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3518. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Répássy Róbert miniszterhelyettes, államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország közvetlen szomszédjában, Ukrajna területén több mint egy éve háború dúl. A háború közelsége miatt annak humanitárius és gazdasági hatásai hazánkat továbbra is egyértelműen érintik. Ezek a negatív hatások már több mint egy éve mindennapjaink részévé váltak, ami jelen távlatból is egyértelműen igazolja annak indokoltságát, hogy a kormány 2022. május 25. napjával - az Alaptörvényben biztosított jogkörével élve - veszélyhelyzetet hirdetett ki, majd az Alaptörvény kilencedik módosítása hatálybalépését követően 2022. november 1-jén a különleges jogrendet fenntartotta.

(17.20)

A veszélyhelyzet ideje alatt a kormány az Alaptörvény és a vonatkozó sarkalatos törvény keretei között

élt azzal a lehetőséggel, hogy rendkívüli intézkedéseket vezessen be. Az elmúlt bő egy év során a kormány több olyan intézkedést hozott, amelyek szükségesnek mutatkoztak a világgazdaságot és ennek eredményeképpen a magyar gazdaságot is sújtó gazdasági válság és az elszabaduló infláció kezelése érdekében.

A kormány többek között meghosszabbította a lakossági hitelek érintő kamatstopot, a Rezsivédelmi Alappal és az ehhez kapcsolódó pluszforrások bevonásával küzdött az elszabaduló energiaárak ellen, tovább harcolt a magyar emberek és vállalkozások energiaellátásának biztosításáért. A kormány a Gazdasági Versenyhivatallal is szoros együttműködésben a fogyasztóvédelem területén is harcol annak érdekében, hogy megvédje a magyar családokat az infláció negatív hatásaitól.

Tisztelt Ház! A háború elhúzódása következtében az Európát fenyegető gazdasági válság kezelése megkívánja, hogy a kormány az Alaptörvényből eredő jogkörében, szoros együttműködésben az Országgyűléssel, az elkövetkező hónapokban is megtehesse a szükséges intézkedéseket a magyar emberek megélhetésének és biztonságának védelme érdekében, továbbá biztosítsa a háború elől hazánkba menekülő emberek segítségét és támogatását is.

A hazánk szomszédságában zajló orosz-ukrán háború a második világháború óta nem tapasztalt humanitárius kihívás elé állította a kontinenst, megváltoztatta Európa gazdasági kilátásait is, és ennek hatásaiban az elmúlt időszakban pozitív változás nem következett be. A humanitárius katasztrófa kezeléséhez és a nemzetközi gazdasági változások következményeinek elhárításához és kezeléséhez hazánkunk továbbra is biztosítania kell a hatékony, gyors nemzeti válaszok kialakításának lehetőségét.

Annak biztosítása érdekében tehát, hogy minden szükséges eszköz rendelkezésre álljon a háború elől menekülők megsegítésére, támogatására, elhelyezésére, valamint annak biztosítására, hogy Magyarország mielőbb maga mögött hagyja a háború káros következményeit, a kormány a benyújtott törvényjavaslattal kéri az Országgyűlést, hogy a 2022. november 1-jével kihirdetett veszélyhelyzet időtartamát - az erre vonatkozó közjogi keretek maradéktalan betartásával - további 180 nappal meghosszabbíthassa.

A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló törvényjavaslat technikailag az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazás megteremtését szolgálja. A kormány a törvényi lehetőségeknek megfelelően a veszélyhelyzet 180 nappal történő meghosszabbításának lehetőségét kéri az Országgyűléstől, amely biztosítja, hogy a rendkívüli intézkedések ezen időszakban fennmaradjanak.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Országunknak a világot sújtó koronavírus-világjárvány után egy háború és a háborút övező szankciós politika következményeivel kell tartósan

szembenéznie, egy olyan háborúéval, amelynek még senki sem látja a végét. A kormány célja ebben a mostanra már hosszú évek óta tartó rendkívüli helyzetben töretlenül az, hogy megőrizze Magyarország és a magyar családok fizikai és anyagi biztonságát, valamint oltalmat nyújtson az Ukrajnából menekülőknél.

Ahhoz, hogy a kormány valamennyi szükséges intézkedést időben meg tudja tenni, szükség van a tárgyalta törvényjavaslat mihamarabbi elfogadására. A tárgyalta törvényjavaslatot biztosítható ugyanis a hatékony és gyors kormányzati döntéshozatal ahhoz, hogy a háború okozta nehézségekre rugalmasan lehessen válaszokat adni. Kiemelem, hogy a kormány nem korlátlan felhatalmazást kér az Országgyűléstől, a tárgyalta törvényjavaslatban szereplő időkorlát, valamint az Országgyűlés felé fennálló, 2022. november 1-je óta már az Alaptörvény által is rögzített közjogi-politikai felelősséget érvényre juttató tájékoztatói kötelezettség egyértelműen biztosítja a parlamenti kontroll érvényesülését. Kiemelem azt is, hogy a kormány az Alaptörvényből következő kötelezettsége az is, hogy ha a háború és a világ gazdasági helyzet lehetővé teszi, kezdeményezze a veszélyhelyzetnek a tárgyalta törvényjavaslat hatályvesztést megelőző megszüntetését.

Mindezek alapján kérem önöket, hogy támogassák a tárgyalta törvényjavaslatot, és az Alaptörvény 51. cikk (4) bekezdésére tekintettel minősített többséggel biztosítsák annak lehetőségét, hogy a veszélyhelyzet időtartamát a kormány meghosszabbíthassa. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartí pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Időben szeretnék én is egy kicsit visszatekinteni azért, hogy érthetőbb és világosabb legyen a benyújtott törvényjavaslatnak a módosítása.

2020-ban, ahogy a világ szinte minden országába, úgy hazánkba is betört a koronavírus-járvány, és ez a járvány szinte mindannyiunkat érintette, megváltozott a hétköznapi életünk, bezárkóztunk a lakásainkba, hogy minél kevesebb emberrel érintkezzünk, aztán maszkot viseltünk, és közben pedig figyeltünk egymásra és honfitársainkra. Mégis, sok család számára ez tragikus időszakot jelentett, hiszen azért sok áldozatot szedett ez a koronavírus-járvány.

A magyar kormány, annak érdekében, hogy minél hatékonyabban és minél gyorsabban tudjon reagálni a vírus okozta problémákra, a járvány megjelenése után országos veszélyhelyzetet hirdetett ki, amellyel különleges jogrend lépett életbe Magyarországon. Úgy gondolom, ez egy nagyon fontos lépés volt, sőt szükséges

lépés volt, hiszen a lehető legminimálisabb idővesztéssel tudott a kormány döntéseket hozni, amelyekkel sok-sok életet sikerült megmenteni.

Amikor már felvillant a fény az alagút végén, és úgy gondoltuk, hogy vége van ennek a koronavírus-járványnak, akkor egy újabb szomorú esemény történt, amely minket, magyarokat különösen érint, hiszen, ahogy elhangzott, a szomszédunkban jelenleg az orosz-ukrán háború zajlik. 2022. február 24-én, talán fogalmazhatunk így, villámcsapásként ért bennünket a háború kitörése, még akkor is, ha tudjuk, hogy komoly feszültségek voltak a két ország között, de valahogy mégis úgy voltunk vele, hogy elképzelhetetlennek tűnt, hogy 2022-ben Európában egy fegyveres konfliktus alakuljon ki.

A hazánk szomszédságában zajló orosz-ukrán háború a második világháború óta nem tapasztalt humanitárius helyzetet eredményezett, és - ahogy hallottuk - megváltoztatta az európai gazdasági helyzetet is. Nagyon sok menekültet fogadtunk be, segítettük, támogattuk őket, és ezért köszönet a magyar embereknek. A humanitárius katasztrófa kezeléséhez és a nemzetközi gazdasági változások következményeinek kivédéséhez hazánkban továbbra is biztosítani kell a hatékony, gyors nemzeti válaszok kialakításának lehetőségét. Annak biztosítása érdekében tehát, hogy minden szükséges eszköz rendelkezésre álljon a menekülő embereknek a segítségére, támogatására, elhelyezésére, valamint a felmerülő káros gazdasági hatások kivédésére, a következmények enyhítése érdekében, továbbá annak biztosítása végett, hogy az ország mielőbb maga mögött hagyja a háború káros következményeit, a kormány Magyarország egész területére különleges jogrendet hirdetett ki, és a veszélyhelyzet meghosszabbítására tesz javaslatot.

(17.30)

A kormány a veszélyhelyzetet az Alaptörvény 51. cikk (1) bekezdésében meghatározott hatáskörében hirdette ki, ugyanis az Alaptörvény lehetővé teszi, idézem: „a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, háborús helyzet vagy humanitárius katasztrófa esetén, valamint következményeinek az elhárítása érdekében” a kormány veszélyhelyzetet hirdessen ki. Ezt a kormányzati aktust az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében a veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) kormányrendelet tartalmazza.

Az Alaptörvény rendelkezéseiből következően az Országgyűlésnek a döntése szükséges az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazás adása céljából a veszélyhelyzet időbeli hatálya tárgyában. A veszélyhelyzet az Alaptörvény kilencedik módosítása értelmében 30 napra hirdethető ki. A kormány a

veszélyhelyzetet az Országgyűlés felhatalmazása alapján meghosszabbíthatja, ha a veszélyhelyzet kihirdetésére okot adó körülmény továbbra is fennáll. Az Országgyűlésnek a veszélyhelyzet meghosszabbítására adott felhatalmazása, amelyet a törvényjavaslat által módosítandó, a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény tartalmaz, 2023. május 29. napjáig szól, és az ezt követő nappal a veszélyhelyzet megszűnik a jelenleg hatályos közjogi keretek alapján.

A törvényjavaslat célja, hogy az Országgyűlés, ahogy említettem, az Alaptörvény 51. cikk (3) bekezdése alapján felhatalmazza a kormányt, hogy a veszélyhelyzetet további 180 nappal meghosszabbíthassa. E felhatalmazás alapján adhatja ki a kormány a veszélyhelyzet időtartamának meghosszabbítására irányuló, technikailag a 424/2022. (X. 28.) kormányrendelet hatályát meghosszabbító kormányrendeletét.

A javaslat figyelembe veszi a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvényt, és annak megfelelő időtartamú, 180 nap felhatalmazás megadására tesz javaslatot, és a kormány e felhatalmazás alapján 2023. november 26. napjáig hosszabbíthatja meg a veszélyhelyzetet. Én tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy az elmondottak alapján támogassák ezt a javaslatot. *(Dr. Harangozó Tamás: Feltétel nélkül!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soriban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! A „meghosszabbítás” ennek a kormánynak az egyik kedvenc szava. Először a kisvasutat akarták meghosszabbítani Bicskéig, azóta pedig a különleges jogrend meghosszabbításában jeleskednek. Többen olvastuk, hallottuk itt a parlamentben is, már 2500 napja van ilyen-olyan különleges jogrend, és most is arra tesznek javaslatot, hogy a nagy sikerre való tekintettel hosszabbítsuk meg ezt a különleges jogrendet.

Beszéljünk őszintén! Ugye, indok mindig van természetesen. Volt, amikor szükséges is volt - a koronavírus-járvány kezdeti időszakában - a különleges jogrend, vagy legalábbis volt benne logika. Aztán önök ezt megszerették. Megszerették azt, hogy még az ilyen, rendkívül fékezett habzású parlamenti vitákban sem szívesen védenek meg egy sor intézkedést, nem szívesen szánják rá azt a néhány órát sem, hogy mégiscsak elmondhassa az ellenzék is, hogy mit tervezne, meg hogy lehessen kérdezni. Jött a Covid-járvány után, arra már mégis kínos lett volna hivatkozni, ugye, Magyarországon tartották fenn legtovább a Covid-járvány miatti rendkívüli jogrendet, miközben,

ugye, állítólag rendkívül sikeresek voltak a védekezésben. Persze tudjuk, hogy ez nem igaz, de amikor már erre sem lehetett hivatkozni, akkor a szomszédos országban zajló háborúra kezdtek el hivatkozni, ami kétségkívül egy nagyon súlyos dolog, de azért az nem véletlen, hogy még azokban az országokban sem vezettek be különleges jogrendet, amely országok önök szerint legalábbis sokkal aktívabban vesznek részt, és sokkal aktívabban segítik Ukrajnát, illetve ez valószínűleg tényszerűen is így van, ezt látjuk.

Az a helyzet, hogy önöknek egyszerűen kényelmes ez a megoldás. Szeretnék rögtön javaslatokat is tenni - reméljük, hogy előbb-utóbb véget ér ez a háború -, ha véget ér ez a háború, akkor javaslok a Duna magas vízállása, valamint a Duna alacsony vízállása miatti veszélyhelyzetet; tél, ősz, nyár és tavasz miatti veszélyhelyzetet is, már csak azért is, hogy legalább legyen egy kis változatosság.

Az a helyzet, hogy ennek a veszélyhelyzetnek, ennek a jogszabálynak az égadta világon semmi köze sincs sem az egyébként létező fenyegetéshez és veszélyekhez, amelyeket leginkább az önök nagy barátja, Putyin elnök okoz egész Európának és ezen belül Magyarországnak, sem pedig a gazdasági nehézségekhez, amelyeket viszont önök okoznak elsősorban, és csak másodsorban a háború. Egyetlen dologhoz van köze ennek a fajta szabályozásnak: önök szeretnének minél több dolgot titokban, kormányhatározatokkal, még a rendkívül korlátozott parlamenti nyilvánosságot is elkerülve elintézni.

Önök két területen rendkívül szorgosak a veszélyhelyzeti rendeletek tekintetében: az egyik az adatok, a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó határidők kitolása, magyarul: a nyilvánosságnak a direkt korlátozása; a másik pedig a költségvetési pénzekkel való - finoman szólva is - roppant kreatív bánásmód. Azért az mégiscsak botrány, hogy miután tavaly nyáron áteröltettek egy olyan költségvetést, amelyről mindenki tudta, önök is, hogy fiktív, hogy köze nincs a valósághoz, utána ezt a költségvetést rendeleti úton teljesen átírták decemberben, és három hónap késéssel szereztek egy parlamenti jóváhagyást valamire, ami egyébként ugyanolyan fiktív, mint az elődei, tehát biztosak lehetünk benne, hogy ezt a költségvetést is számos alkalommal fogják még átírni.

És persze mondhatják azt, mondhatják a választók is azt, hogy hát, fontos dolog a demokrácia, fontos dolog az, hogy a költségvetés meghatározása mégiscsak egy alapvető alkotmányos jog, az, hogy a költségvetést a parlament fogadja el, ez az egyik legfontosabb - legfontosabb! - ismérve egy működő demokráciának, nem véletlen, hogy a francia forradalom is a költségvetés körüli parlamenti vitákkal kezdődött, meg az adókkal kapcsolatos vitákkal, de mégiscsak az a helyzet, hogy ezek szép, elvont elvek. Olcsóbb lesz-e a kenyér attól, hogyha egyébként demokrácia van; kevesebbet kell-e fizetni a benzinkútnál; többet érnek-e a bérek vagy a nyugdíjak? - kérdezhetik az emberek, és kérdezik is.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy a válság erre: igen. Mert azt, hogy ez hogyan működik és hogyan élnek ezzel a felhatalmazással, jól mutatják a ma megjelent inflációs adatok. Mert az a helyzet, képviselőtársaim, hogy miközben az Európai Unióban már 10 százalék alatt van az infláció, Magyarországon újra 25 százalék fölötti inflációs adat jött ki, lényegében befagyott a vágató infláció, továbbra is az a helyzet, hogy egynevedével kevesebbet ér a pénzünk, mint egy évvel ezelőtt, az élelmiszerek esetében pedig, amelyek a szegény családok számára okoznak rendkívül nagy gondot, ott még mindig 42 százalékos az infláció.

(17.40)

Ezt érték el. Az a kiváló harc, amit önök folytatnak az infláció ellen, ennyit ér. Önök annyira békepartiak, hogy az egyetlen harcot, aminek értelme lenne, az infláció elleni harcot is elbukták. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ilyenkor persze a szankciókra hivatkoznak, de hát az a kérdés, hogy ha a szankciók hibásak mindenért, akkor egyrészt hogy lehet, hogy csak Magyarországon okoznak ilyen brutális inflációt a szankciók, másrészt meg ha tényleg a szankciók a hibásak, akkor miért támogatta ezeket a szankciókat az önök kormánya.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szeretném mondani, hogy azért sem támogatjuk - a demokratikus aggályokon kívül - ezt az újabb felhatalmazási törvényt, mert önök ezzel a felhatalmazással visszaélnék. A költségvetési pénzek kreatív felhasználására használják. Csodálatos példa az a jogszabály, amely legutóbb jelent meg, talán kedden, amelyben újabb 5 milliárdot csoportosítanak át a család- és gyermekvédelmi feladatokról állami ünnepek és sportrendezvények végrehajtására Rogán miniszter úrhoz. Más oldalról pedig azért sem támogatjuk, mert önök képtelenek arra, hogy gazdasági értelemben megfeleljenek a kihívásoknak és valamit tegyenek. Önök nem tudnak élni ezzel a felhatalmazással.

Adják vissza a parlamentnek azt a jogot, hogy ellenőrizze a közpénzügyeket. S mondhatnám azt, hogy mondjanak le, de tudom, hogy úgysem teszik meg, mert ragaszkodnak a hatalomhoz, bármennyire is képtelenek kormányozni, de azt tudom önöknek mondani, hogy akkor legalább hallgassanak azokra, akiknek van fogalmuk arról, hogy mit kellene tenni az infláció ellen, a drágulás megállítására. Hadd ajánljam ismét figyelmükbe az árnyékkormány javaslatait. Ha ezeket hajlandók lennének itt a parlamentben megtárgyalni, akkor talán kiderülne, hogy ha önök nem is, Dobrev Klára árnyékkormánya tudja azt, hogy mit kellene tenni az ország gazdasági helyzetének a kezelésére. *(Dr. Répássy Róbert: Őt ki választotta meg?)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Gyurcsány-kormány volt államtitkára próbál demokráciából oktatni bennünket. Jól figyeljünk, hallgassuk, a szemkilövető, a magyar emberek ellen lovasrohamot vezénylő Gyurcsány-kormány volt államtitkára próbál bennünket demokráciából kioktatni. Érdekes egy helyzet ez, tisztelt képviselőtársaim.

Arató képviselő úrtól kérdezném, tudja-e, hogy milyen veszélyhelyzet van az Egyesült Államokban most, 2023 áprilisában.

ELNÖK: Képviselő úr, ne kérdezzen, mert ez nem az a műfaj.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Költői kérdés volt, elnök úr, költői kérdés.

ELNÖK: Költői kérdés lehet.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Megválaszolom, bár a szoros kapcsolat miatt nyilván tudja Arató képviselő úr. Hát koronavírus-veszélyhelyzet van az Egyesült Államokban, ami majd május 11-én fog megszűnni. Koronavírus-veszélyhelyzet. *(Dr. Lukács László György: Most jelentette be a kormányzat, hogy megszüntetik. Ez hajnali hír!)* Tehát koronavírus-veszélyhelyzet van Amerikában, az Egyesült Államokban. *(Arató Gergely: Már nincs!)* De jelenleg koronavírus-veszélyhelyzet van.

ELNÖK: Képviselő úr! Arra kérek mindenkit, méltóztassanak tudomásul venni, hogy nem a párbeszéd időszakát, hanem a felszólalások időszakát éljük. Majd utána lehet rá válaszolni, amikor a vita megkezdődik.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Amerikában koronavírus-veszélyhelyzet van. Olaszországban éppen most hirdettek szükségállapotot a migrációs nyomás miatt. Számtalan helyzetben látjuk, hogy a veszélyek korát éljük, ezért sokszor indokolt a gyors döntéshozatal.

De higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, mi annak örülnénk a legjobban, ha ez a mai vita el sem kezdődött volna, és ez a törvényjavaslat be sem lenne nyújtva, mert ez azt jelentené, hogy Ukrajnában béke van. Mi annak örülnénk a legjobban, tisztelt képviselőtársaim, ha tűzszünet lenne, ha béketárgyalások lennének és megszületne az a béke, amely helyreállítja a békét egész Európában, ha megszületne az a békemegállapodás, amely helyreállítja az egész békét Európában. Mi annak örülnénk a legjobban, ha véget érne a háború és nem kellene erről most itt beszélnünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne tegyenek úgy, mintha nem erről lenne szó! Erre jönnek önök és békepartí nyilatkozat helyett háborúpartí nyilatkozatokat tesznek. Nem szavazzák meg a békepartí nyilatkozatot,

jönnek a fegyverszállítási követeléseikkel, verik az asztalt a háborúpárti nyilatkozataikkal, miközben most azért tárgyaljuk ezt a törvényt, mert Ukrajnában egy szörnyű, tragikus és borzasztó háború van, aminek nem közelebb kerültünk a végéhez egy év elteltével, hanem most a látóhatáron sincs a vége, tisztelt képviselőtársaim. Egy borzasztó, az eszkalálódás irányába menő háború van a szomszéd országban.

Emlékszem arra, amikor Gurmai Zita MSZP-s képviselő azt mondta, hogy ez is csak álprobléma, a Fidesz kreálta, amikor arról beszélünk, hogy a háború miatt van infláció, a háború miatt van energiaár-növekedés, és ez csak egy politikai lufi. De ezek valós tények, tisztelt képviselőtársaim! Borzasztó háború van, aminek mielőbb véget kell vetni, mielőbb megálljt kell parancsolni és mielőbb tűzszünet kell hogy következzen. Mi örülnénk ezen az oldalon a legjobban, ha nem tárgyalnánk ezt a törvényjavaslatot, mert ez azt jelentené, hogy helyreállt a béke Ukrajnában. Ez a helyzet, tisztelt képviselőtársaim.

Csak most, sajnos - és ez a legnagyobb probléma - nem ez a helyzet, hanem eszkalálódik ez a háború. Nem nevezhetjük lokális konfliktusnak azt, ahova 35 országból szállítottak fegyvert; egy olyan háborúba, amibe 35 országból szállítottak fegyvert. És az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy igen, van olyan helyzet és a háborúnak vannak humanitárius hatásai, és természetesen olyan hatásai is vannak - Arató képviselő úr persze ezt nem említette -, mint az infláció, az energiaár-növekedés, hiszen a háború és az arra adott elhibázott szankciók összességében egy energiaválságot és az energiaválság következtében egy szankciós inflációt okoztak Európában és így Magyarországon is. Ezek ellen a hatások ellen védekezni kell.

De a legelső feladatunk a háborúval kapcsolatban a humanitárius segítségnyújtás. Nem tudom, szokták-e olvasni a rendőrség közleményét. A mai napig több mint egy év telt el a háború kezdete óta, és vannak olyan napok, amikor tízezer fölött van az aznap érkezők száma. Őket el kell látni, be kell fogadni, útba kell igazítani, ha tovább akarnak menni, meg kell adni nekik a szükséges ellátást. Nem tudom, hogy jártak-e a magyar-ukrán határon mostanában vagy akár az elmúlt egy évben. Vannak olyan gyermekek, akik úgy érkeznek meg, hogy nincsenek az Európai Unióban kötelező gyermekvakcinák birtokában sem. Ilyenkor a magyar egészségügynek helyt kell állnia, le kell folytatni a vizsgálatokat és be kell adni ezeket a vakcinákat, tisztelt képviselőtársaim.

Nagyon sok humanitárius feladatunk van! Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akciója zajlik ezekben a percekben is. Én szeretném megköszönni azoknak az önkormányzatoknak, hatóságoknak, egyházi szervezeteknek, civil szervezeteknek, amelyek most is végzik ezt a munkát, egészségügyi munkát, humanitárius munkát, karitatív munkát, segélyezési munkát, mert sok ezren érkeznek Ukrajnából menekülők. Már bőven egymillió fölött van

azok száma, akik az elmúlt egy évben érkeztek. Ezért is van szükség például a rendkívüli jogrendre.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szerintünk van egy pontatlanság a törvényjavaslatban, ezért a kormánypártok részéről módosító javaslatlaltal fogunk élni. Itt egy egybeszámításról van szó. A kormány 390 napra hivatkozik, de mivel elfogadtuk korábban közös döntéssel, hogy 180 napra adhatja meg a parlament a veszélyhelyzetre, a rendkívüli jogrendre való felhatalmazást a kormánynak, ezért itt fogunk egy pontosító módosító javaslatlaltal élni, hogy az egybeszámítást szétszálazzuk, és ne 390 nap szerepeljen ebben. Hiszen legyen egyértelmű mindenki számára, hogy itt 180 napról van szó, úgyhogy ezzel kapcsolatban a kormánypártok részéről majd módosító javaslatlaltal fogunk élni. Arra kérem önöket, hogy ezt támogassák.

És arra kérem önöket az egész törvénnyel kapcsolatban is, hogy támogassák ezt az előterjesztést, hiszen fontos, hogy hatékonyan tudjunk a háború és az elhibázott szankciók hatásai ellen küzdeni, hogy helyt tudjunk állni a humanitárius feladatainkban, és hogy a békét szorgalmazva mielőbb véget érjen ez a háború és mielőbb tűzszünet legyen, mert csak tűzszünettel és béketárgyalásokkal lehet életeket menteni, márpedig az életek a legfontosabbak. Ezért kérem önöket, hogy támogassák ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hajnal Miklós képviselő úrnak, a Momentum képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HAJNAL MIKLÓS, a Momentum képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magyar kormány egyik tagjától idézzek, ezzel kezdeném a felszólalásomat: „Hiába vádol minket a baloldal azzal, hogy a különleges jogrend örökké fog tartani, korábban ér véget, mint a legtöbb európai országban.” Ezt Gulyás Gergely ígérte. Nem 2023-ban ígérte ezt, nem is 2022-ben, de nem is 2021-ben, hanem 2020-ban. Három év telt el azóta, és Gulyás Gergely szavai rosszul öregedtek. Ugyanis megint itt vagyunk, itt vagyunk, hogy megvitassuk, aztán szavazzunk róla, hogy adjunk-e a kormánynak újabb fél évet, 180 napot, ahogy az elhangzott, amíg rendeletekkel kormányozhatnak, kiürsítve és eljelentéktelenítve ezzel a parlamentet.

(17.50)

Most éppen a háborúra hivatkozva ragaszkodnak a rendeleti kormányzáshoz, de látszik, hogy jól rákapáltak az ízére a dolognak: hazánkban a válsághelyzet

több mint 2500 napja tart, a rendeleti kormányzás pedig több mint 1000 napja.

Itt egy hosszú összefoglalót is tarthatnánk arról, hogy hogyan jutottunk el ideig; felsorolhatnánk hosszasan statisztikákat arról, hogy melyik évben hány rendeletet, hány száz rendeletet alkottak így. Ennél azonban sokkal fontosabb, hogy mindenki kapjon egy betekintést abba, hogy mivel is foglalkoznak maguk a veszélyhelyzetre hivatkozva, mire használják a rendeleti kormányzás eszközeit. Erre hoztam most önöknek pár példát; egyfajta top 10-es listának is tekinthetik ezt a rendeleti kormányzás eredményéről. Vágjunk hát bele!

1. példa: a 92/2020. kormányrendelet. Ez még a koronavírus megjelenése után, szinte azonnal történt: 2020. április 6-án írta alá Orbán Viktor azt a kormányrendeletet, mellyel az önkormányzati választásokért állt gyakorlatilag bosszút; 2019-ben ugyanis számos önkormányzat került ellenzéki irányítás alá, amely korábban kormánypárti vezetésű volt. A kormány válasza pedig április 6-án érkezett: egy tollvonással megvonták az önkormányzatoktól a gépjárműadót. Míg korábban a bevétel 40 százaléka az önkormányzatokat illette meg, 60 százaléka pedig az államot, ez a 60 százalék nem volt elég a magyar államnak, nem volt elég önöknek, kellett mind a 100. Ezzel az egyetlen intézkedéssel egyébként éves szinten 34 milliárd forintos bevételkiesést okoztak az önkormányzatoknak; sikerült ezt ráadásul úgy megfogalmazniuk, hogy a teljes évre kiterjedjen, ne csak áprilistól számolva, amikor ezt Orbán Viktor aláírta. Visszamenőleges jogalkotásból ezúttal is ötös jár a miniszterelnök úrnak. És hogy ez egyébként hogyan kapcsolódik a járványhoz? Hát, pont ez az, hogy sehogy.

2. példa: a 136/2020. és a 294/2020. kormányrendeletek. Nem csak általánosságban, konkrétan is kiszemelték egy-egy önkormányzatot, amelyet a járványra hivatkozva megkárosíthattak. A 2019-es önkormányzati választás nyomán ellenzéki vezetésűvé vált Gödnek jelentős iparüzésiadó-bevételei voltak a területén működő Samsungtól. A kormány először egy rendelettel, aztán törvénnyel is különleges gazdasági övezetnek jelölte ki a gödi Samsung-beruházást a járványra hivatkozva; a gödiektől elvonták a pénzt, és odaadták azt - a fideszes vezetésű Pest Megyei Önkormányzatnak.

3. példa: a 179/2020. és az 521/2020. kormányrendeletek. Még ugyanebben az évben, 2020-ban tartunk, amikor önök gondoskodtak arról is - pontosabban a kormány, nem önök, hiszen ugye, rendeleti kormányzás van -, szóval, a kormány gondoskodott arról is, hogy a nyilvánosság számára fontos, a kormány számára viszont kellemetlen adatok jó ideig ne kerülhessenek a nyilvánosság elé. A veszélyhelyzet ürügyén 45, aztán 90 napra növelték a közadatigénylés határéjét. És ennek mi köze a járványhoz? Semmi.

4. példa: a 33/2022. kormányrendelet. Nemcsak az adatigénylést nehezítették, ugyanígy ment a ködösítés az elhibázott járványkezelés körül. Először, ugye,

az Emberi Erőforrások Minisztériuma - amikor még létezett - akarta eldönteni, hogy kiknek enged betekintést a kórházi állapotokba. Aztán viszont egy bírósági döntés mondta ki, hogy a minisztérium nem tilthat ki egyes újságírókat; a kormány viszont előhúzta a rendeleti jollyt, és az operatív törzs kezébe adta a döntést, hogy teljesen kizárhassa a sajtót. Hogy ez hogyan segítette a járvány kezelését? Azt nem tudjuk.

5. példa: a 484/2020. kormányrendelet. Nemcsak tájékozódni és tájékoztatni, de egyébként például tiltakozni és tüntetni is nehezebb lett. 2020 novemberétől egészen 2021 májusáig járványügyi kockázatra hivatkozva vonták meg a magyar állampolgárok gyülekezési jogát. Európában példátlan módon egyébként még a járványügyi szabályokat betartó tüntetéseket is korlátozták. Szerencsére 2021 májusában jött a labdarúgó-Európa-bajnokság, és hirtelen, láss csodát: megszűnt ez a kockázat.

6. példa: a 483/2020. és a 30/2021. kormányrendeletek. 2020 végén, 2021 elején járunk, amikor is több helyi és országos népszavazási kezdeményezés is tervben volt: a Fertő tó, a Fudan Egyetem és az álláskeresési támogatás kapcsán is. Kapóra jött önöknek ismét a vírus, hogy a veszélyhelyzetre hivatkozva elkaszáljanak minden olyan kezdeményezést, ami esetleg az állampolgárok egyet nem értését vagy ellenállását demonstrálta volna.

7. példa: a 446/2021. és 36/2022. kormányrendeletek. Nem álltak meg az adatigénylések nehezítésénél, a tüntetések betiltásánál és a népszavazások ellehetetlenítésénél - elvették a munkavállalói jogokért és a megbecsülésükért küzdők lehetőségét is. 2021-ben a légiirányítók, 2022-ben a pedagógusok sztrájkját próbálták a koronavírusra hivatkozva rendeletben tiltani.

8. példa: a 325/2022. kormányrendelet. Eljött a 2022. év, a járvány már elmúlt, bevezettek hát helyette egy újabb veszélyhelyzetet, ezúttal az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra hivatkozva. Jól jött ez augusztusban, amikor is egy veszélyhelyzetre hivatkozó rendeletben mondta ki a kormány, hogy a vihar miatt elhalasztott, végül augusztus 27-én megtartott budapesti tűzijátékhoz ingyen használható a közterületek. Hogy az ingyenes közterület-használat és az augusztusi tűzijáték hogyan függ össze az orosz-ukrán háborúval, hát, az minimum kérdéses.

9. példa: a 4/2023. kormányrendelet. A tavalyi év egyik legfontosabb politikai fejleménye a tanárok, diákok, szülők közös tiltakozása, közös kiállása volt. A kormány válasza persze nem a pedagógusok rendezése és az oktatási rendszer reformja volt, hanem inkább rendeletbe foglalták, hogy a tanárok tiltakozása a háborús helyzet miatt is különösen kockázatos. A rendelettel megkönnyítik a tiltakozó pedagógusok azonnali elbocsátását. Hogy mi köze ennek az Ukrajnában dúló háborúhoz... Árulkodó csend - semmi.

10. példa: a 13/2023. kormányrendelet. Vannak azért nyertesei is a rendeleti kormányzásnak, akiknek a pénzügyi nehézségeit segít megoldani a kormány:

például az építési közbeszerzések győztesei. Komoly gondot jelenthetett a NER-közeli építési vállalkozóknak a megnövekedett anyagköltség, mert a kormány seperc alatt rendeletben gondoskodott róla, hogy a győztes cégek, új eljárás nélkül, emelhessék a közpénzből fizetett beruházások árát. Nehogy még a végén kár érje valamelyik baráti vállalkozót! Mondanom sem kell, hogy a rendelet visszamenőleg is alkalmazható.

Ez csupán tíz példa volt a több száz, veszélyhelyzetre hivatkozó rendelet közül, volna még bőven miből válogatni. A rendeletek nagyon nagy mértékben a veszélyhelyzetre hivatkozva születtek, de sok esetben még erre sem volt szükség. Ugyanis szintén rendeleti úton nyilvánították kiemelt beruházásokká a kaszinókoncessziókat, a Magyar Bankholding, vagyis a Mészáros Lőrinchez köthető gigabank létrejöttét, a debreceni velodromot, a kínai hitelből épülő Budapest-Belgrád vasútvonalat, a Citadella fejlesztését, a Dunaújvárostól milliókat elvonó rácalmási ipari terület létrehozását, a debreceni BMW-gyárat, a Diginet a NER-oligarcha Jászai Gellérthez köthető 4iG-féle felvásárlását, az Antenna Hungária feletti befolyás megszerzését is. Az Orbán család hatvanpusztai birtokáról szóló felvételek után egyébként szintén kormányrendelettel szigorítottak a drónhasználaton; legutóbb pedig a képviseleti demokráciát nyíltan megkerülve, ismét rendeleti úton, hatályba léptették a 2023-as költségvetést, arról csak három hónap késéssel szavazhatott nemrég a parlament.

Órákig sorolhatnám, hogy milyen visszaélések, rejtegetések és kijátszások születtek több mint három év rendeleti kormányzás alatt. De már az eddig bemutatott esetek is elegendőek ahhoz, hogy egyértelművé váljon: önök szeretik a válságot. Önök a válság politikai haszonélvezői. Minél tovább tart a veszélyhelyzet, annál több pénzt halmoznak fel, és annál erősebben kapaszkodhatnak a hatalomba. A kormány rendeleti úton hozott döntései tehát nem Magyarország vagy a magyar állampolgárok érdekeit szolgálják, hanem a hatalom érdekeit. Éppen ezért a jelen javaslat a veszélyhelyzet meghosszabbítására is csak egyetlen célt szolgál: a hatalom bebetonozását. Ezt pedig nem szabad, nem lehet támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Igen, szerettem volna megadni a módját ennek a vitának azzal is, hogy a pulpitusról beszélek, hiszen mégiscsak egy olyan nagyon fontos törvényjavaslatot tárgyalunk, amelynek alapján ez az intézmény itt, ez a magyar Országgyűlés, népképviseleti szerv gyakorlatilag a kizárólagos törvényalkotási jogáról lemondva, azt

áthelyezi egy ember - leginkább -, papíron egy testület, a kormány kezébe, hogy ő egyébként kénye-kedve szerint bármilyen, a parlament által elfogadott törvénytől eltérő döntést és szabályozást hozzon. Ennek megfelelően nyilván az ember azt gondolta, hogy itt lesz a miniszterelnök úr személyesen, legalább elvétve egy-egy kormánytag, mondjuk, a kormánypárti képviselők ennel nagyobb létszáma, és súlyt adnak ennek a rettenetesen fontos dolognak.

(18.00)

Nézem Nacsa képviselőtársamat. Nem az ellenzék kér veszélyhelyzeti rendeletalkotási felhatalmazást, hanem a magyar kormány, amely egyetlen tagjának annyi nem volt a becsületében, hogy idejőjjön személyesen, és azt mondja a magyar Országgyűlésnek, egy picit is úgy csinálva, mintha ezt egy komoly intézménynek tartaná a magyar kormány és nem egy biorobot szavazógépnek, ami a kormánypárti többséget illeti, hogy kedves hölgyek, urak, tényleg akkora baj van már megint, még mindig, hogy szükség van arra, hogy este tízkor egy rendelettel Orbán Viktor átírhasson bármit ebben az országban. Nem tették.

Ennek a törvényjavaslatnak már a címével komoly gondok vannak, mert szerintem megtévesztő. Az a címe, hogy: „A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve a humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló törvény módosításáról”. Ha őszinték vagyunk, ennek a törvényjavaslatnak az a címe, hogy: Magyarország banánköztársaság. Ez a címe és ez a tartalma. A kormány ugyanis azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy a veszélyhelyzetet további 180 nappal hosszabbítsa meg, vagyis a veszélyhelyzet kihirdetését követő 390. nap kezdetéig kerüljön sor a meghosszabbításra. Mindez azt jelenti, hogy a 2022. november 1-jén hatályba lépett, a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló kormányrendelet egészen 2023 novemberéig hatályban fog maradni. Egyelőre eddig láttunk.

Jelzésértékűnek tekinthetjük, hogy Magyarországon immár több mint két éve megszakítás nélkül tart a veszélyhelyzet, ezzel pedig a kormány rendeleti jogalkotása is. Eredetileg csak 90 napos felhatalmazásról szólt a 2021. évi I. törvény, vagyis már 2021 májusában véget kellett volna érnie a kormányzat teljhatalmának. Erről azonban nem mondtak le, sőt az Országgyűlés első őszi ülését követő 15. napra tették 2021-ben a megszűnési időpontot. Természetesen ez sem maradt tartós, hiszen 2022. január 1-jére tolták ki a rendeleti kormányzás végét, amit még tovább húztak 2022. június 1-jére.

Az ukrajnai háborús helyzetre tekintettel előbb új veszélyhelyzeti altípust kreáltak, majd az előző lejárt előtt még gyorsan ki is hirdették az újat, 2022. november 1-jei lejáratával immár. Természetesen ez sem a végleges időpont, hiszen már nem is akartak bíbelődni az újabb és újabb határnapokkal, inkább 180 napra kitölték a meghosszabbítás lehetőségét

rendszereszerűen. A 180 napos hosszabbítás korlátlan számban megadható, és még csak utalás szintjén sem ad magyarázatot arra a kormányzat, meddig kíván élni a törvényektől eltérést megengedő rendeleti kormányzás lehetőségeivel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennyit a formai dolgokról. Szerintem fontos, hogy akkor nézzük meg, tartalmilag miért is van szükség erre a törvényjavaslatra, és ebben útmutatást Répássy államtitkár úr expozéja adhat nekünk. Három nagyon fontos dolgot emelt ki: azért van szükség a rendeleti kormányzásra jelenleg az ukrán háború, orosz-ukrán háború árnyékában, mert a kormány harcol az inflációval, és meg kell azt fékeznie; azért, mert a kormány harcol a gazdasági válsággal, és azt kell kezelnie; és harmadrészt pedig azért, mert a humanitárius katasztrófát ilyen rendkívüli eszközökkel kell kezelnie a kormánynak.

Államtitkár úr, az első kettő miatt azért elég szégyenkezve kérhetnek további 180 napos felhatalmazást! Komolyan azt mondják, hogy az eddig letelt több hónap, majdnem fél év után, ahol sikerült önöknek Európa legnagyobb inflációját összehozni, és jelenleg pont a mai vagy a tegnapi adatok alapján ez továbbra is 25,2 százalék, az élelmiszereknél 42 százalék fölött van, a nyugdíjas-infláció 26 százalék fölött van a mai napig, erre kellett önöknek az elmúlt fél évben is a rendeleti kormányzás?! Nem fog maguknak sikerülni, államtitkár úr, hát, eddig se sikerült!

Talán normális politikát kéne csinálni. Talán normális szövetségi politikát, meg gazdaságpolitikát kéne csinálni. Talán mégiscsak ki kéne nyitni néhány tankönyvet, és az unortodox kapkodásokat félre kéne tenni legalább ilyen nehéz helyzetben. És a gazdasági válság kezelésével sem állnak jól, pontosan tudják, arról nem is szólva, hogy az ország finanszírozhatósága és azon belül is a devizafinanszírozhatósága körülbelül milyen állapotban van. Ezt önök jobban tudják, mint mi, de tartok tőle, hogy elég gyorsos képet fest. És technikai recesszióban van az ország, tehát a gazdasági növekedést vagy a gazdasági válságot sem sikerült rendeleti kormányzással megszüntetniük.

Ami a humanitárius segítségnyújtást illeti, tisztelt államtitkár úr, humanitárius veszélyhelyzet - volt szerencsém a NATO Parlamenti Közgyűlése tagjaként személyesen is tájékozódni - például Lengyelországban van. Ott 10 millió ember lépett az országba, és életvitel-szerűen 1,6 millió embert lát el Lengyelország. Ott maradtak, ott élnek, munkát kapnak, ellátást kapnak; 1,6 millió ember. A legjobb tudomásom szerint, államtitkár úr, jelenleg hazánkban néhány tízezer olyan ukrán van, aki életvitel-szerűen itt maradt az országban. Ez azzal összehasonlítva biztos, hogy nem humanitárius veszélyhelyzet, amit egy kormány egyébként ne tudna megoldani a saját normál felhatalmazási jogkörén belül. Tehát ez az érve sem igaz, államtitkár úr.

Egyszerűen arról van szó, hogy Orbán Viktor rákapott erre a rendeleti kormányzásra, mint a drogra,

és nem tudja elengedni. A tavalyi évben 267 kormányrendeletet hirdettek ki különböző veszélyhelyzetekre hivatkozva. Ez nem normális, államtitkár úr, ez a kormányrendeletek 41,5 százaléka volt. És mire kellett például? Ugye, a másik nagyon nagy kérdés, hogy visszaélnék-e ezzel, és mondják, hogy nem-nem, önök csak a háborús veszélyhelyzet kezelését meg a gazdasági problémákat szeretnék ezzel az eszközzel kezelni. Megkönnyítették a polgári engedetlenségben részt vevő pedagógusok azonnali hatállyal való felmentését háborús rendelettel! Hogy a munkáltató a háborús veszélyhelyzet miatt már nem 15 napon belül kell hogy kirúgja az engedetlen pedagógust, hanem a tudomásszerzéstől egészen az adott év, a tanév augusztus 1-jéig bármelyik nap, csak hogy érezzék a tisztelt pedagógusok a háborúra való tekintettel, hogy meddig mehetnek el, meg meddig nem. Egészen szégyenteljes!

Képviselőtársaim már soroltak föl néhány ügyet, de azért, képviselőtársaim, költségvetést sitty-sutty kiadni egy rendeletben, és ehhez a fideszes többség itt a parlamentben nagy örömmel tapsol!? Hogy itt bohócot csinálnak ebből az intézményből, hogy tavaly nyáron elfogadunk egy olyan költségvetést, hogy mindenki tudta róla, hogy nem fogja megérni nemhogy a tavaszt, de még a telet sem, egy évvel későbbre, amikor elszabadul az infláció, az energiaárak és háború van, majd decemberre fogják magukat és egy kormányrendelettel átírják egy ország költségvetését?! Tisztelt képviselőtársaim, egy vidéki kocsmában nem lehet ezt megcsinálni, nemhogy egy Országgyűlésben. És akkor utólag behozzák ide a Házba, negyed évvel a hatályba lépése után, hogy nesztek, itt van, akkor lehet róla tárgyalni. Nevetséges!

És persze kellett még korábban korlátlan rendeleti jogalkotás például arra a Covid idején, hogy 300 milliárd forintért lélegeztetőgépeket vásároljanak, aminek a sorsáról sok mindent a mai napig nem tudunk. Állítólag raktárban van, más információk szerint már ott sincsenek, megszabadulni nem tudtunk tőlük. És azt csak halkan jegyzem meg, hogy ennek a túlázott beszerzésnek a töredékéért tőlünk nem túl távol, picit délre éppen most vitték el, vagy most ítélték el börtönbüntetésre az ottani miniszterelnököt. Na de rendeleti kormányzás alatt nyilván ilyen felelősségre vonás meg elszámoltathatóság nem lehet.

Az a baj, tisztelt képviselőtársaim - és láttam Nacsa képviselő úr felszólalásán is -, hogy önök őszintén elhiszik, hogy erre szükség van. Önök őszintén elhiszik, hogy most már két év után nem is lehet ezt az országot máshogy kormányozni, csak úgy, ahogy az imént említettem, az önök megkérdése nélkül is, akár a Fidesz többségi frakciója megkérdése nélkül is, akár este tízkor is bármilyen törvényt kénye-kedve szerint átírnia a magyar kormánynak.

Miért? Mert önök azt látják, hogy ez hatékony, mert önök úgy érzékelik, hogy jól kormányozzák ezt az országot, hiszen ismét kétharmados többséget szereztek a parlamenti választásokon. De szerintem abban semmilyen jó kormányzás nincs - nézek képviselőtársamra is -, hogy az emberek befizetett adóiból

őket megtévesztve, becsapva, a szemükbe hazudva a propagandán keresztül ezt az országot tudatlanságban és megtévesztésben tartják, csak azért, hogy a politikai hatalmukat fenn tudják tartani.

(18.10)

Nem szólhat erről a politika csak és kizárólag! Mert ha azt nézzük, hogy mit értek el a saját céljaikban - infláció megfékezése, gazdasági növekedés fenntartása -, akkor elbuktak. Egyben nem buktak el: a saját hatalmuk bebetonozásában. Ez az egy, ami marha jól megy a rendeleti kormányzással. De nem szólhat csak erről! Ha önök az ország hosszú távú céljait tartanák szem előtt, akkor akár rendeleti kormányzással, de leginkább anélkül is, tudja, mivel foglalkoznának? Azzal, hogy az oktatási rendszer rendben legyen; azzal, hogy a gyerekeink olyan tudást kapjanak, hogy a következő évtizedekben ez a szerencsétlen ország ne a leszakadók meg a rabszolgasorban lévők között bérrabszolgaként dolgozó tömegek millióinak az országa legyen, hanem egy jól működő, gazdag, jó életet biztosító ország legyen; hogy az itt élő idősebb honfitársainknak legalább tisztességes egészségügyi szolgáltatást tudjon biztosítani, ha már egész életében fizette azt a pénzt, amit levontak tőle 40 meg 50 éven keresztül.

Ilyeneknek kellene gondolkodni, meg ilyeneket kellene behozni; vagy azon gondolkodni, hogyan tudják a fizetésemelést az embereknek megoldani. Mikor volt olyan rendkívüli kormányrendelet, ha már a gazdasági válságról vagy az inflációról van szó, államtitkár úr, ami érdemben megemelte volna a magyar emberek fizetését, hogy legalább a faszorban legyenek az inflációhoz képest. Hát, ott van minden a kezükben! Mégsem erről szól a dolog?

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a törvényjavaslatot a Magyar Szocialista Párt nyilvánvalóan nem fogja támogatni. Megmondom miért: mert az nem a magyar emberek érdekét szolgálja. Szemlátomást nem a magyar emberek érdekében kell önöknek a rendeleti kormányzás, hanem a saját politikai hatalmuk fenntartása érdekében, és ezt, azt gondolom, ebben a Házban tisztességesen támogatni nem lehet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem egy percben összefoglalni az egész törvényjavaslat lényegét. Rögtön egy alaptörvény-módosítással kezdenék, és ezt javasolnám önöknek. Lényegében annyit kellene belefogalmazni, hogy Magyarország állapota, illetve Magyarország államformája veszélyhelyzet mostantól, ezt már többször

elmondtuk. Önök mint a rétestésztát nyújtják a veszélyhelyzetet, amit nagyon sokszor egyébként az önök közszereplői veszélyhelyzetnek mondanak. Valószínűleg túl sok régi sorozatot néztek, vagy nehezükre esik megjegyezni a veszélyhelyzet fogalmát, mint ahogyan nagyon sokszor az Alaptörvény helyett még most is alkotmányt mondanak. Engem egyébként nem zavar, de önöknél azért az Alaptörvény nevére figyelnünk kellene.

Az világos, és már a sokadik ilyen vitát folytatjuk le itt a parlamentben, és talán kevés érv van, ami ennyire helytálló lenne, mint hogy Orbán Viktor veszélyhelyzetből veszélyhelyzetbe kormányozza az országot. Ez az egyik alapvetés, ami az elmúlt időszakban mindig helytálló volt.

És nem indokolja most sem szerintem Magyarország állapota és az általános működése magának az államnak, a törvényhozásnak, illetve a jogszabályalkotásnak, hogy ilyen eszközhöz folyamodjanak. Figyelemükbe ajánlanám, hogy nem olyan régen 24 óra alatt sikerült az egyik magyar köztisztület, a Magyar Orvosi Kamara kötelező tagsági jogviszonyát eltörölni *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)*, ezt viszonylag gyorsan sikerült megoldani. Viszonylag gyorsan sikerült az európai uniós kérdésekben dönteni, amelyben, hozzáteszem, a Jobbik-Konzervatívok támogatták önöket, hogy minél hamarabb megkapja Magyarország a neki járó forrásokat. Tehát a parlamentet vagy a normális keretek közötti jogszabályalkotást lényegében semmi nem akadályozza.

Az pedig, hogy a jövőre nézve mit feltételezünk: világosan látszik, amit önök vizionálnak, illetve amit mondanak, azokra a minősített esetekre - hiszen azok minősített, mondjuk úgy, helyzetek lennének -, azokra a veszélyhelyzetekre az Alaptörvény rendelkezik már meglévő szabályokkal, rendelkezik életbe léptethető protokollokkal, nem kell előre gondolkodni ebben az esetben a veszélyhelyzet egymás utáni folyamatos meghosszabbításáról.

Kereshetnénk magyarázatokat arra, hogy önök miért hosszabbítgatják meg folyamatosan, talán azért, mert a miniszterelnök úr beleszeretett ebbe, vagy talán valamilyenfajta furcsa Guinness-rekordra igyekeznek ebben törni, de egyik érv sem olyan, amit a Jobbik-Konzervatívok képviselői el tudnának fogadni, így ezt a javaslatot nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem jelentkezett senki sem.

Kérdezem: további képviselői felszólalásokra kíván-e valaki jelentkezni? *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat az előterjesztők képviselői részéről, kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Ház! Én az összeesküvés-elméletekkel nem tudok mit kezdeni. Tehát aki ilyeneket adott elő itt, arra nem is fogok válaszolni.

Viszont a kormány egy alkotmányos felhatalmazást kér az Alaptörvényből következő, Alaptörvényben meghatározott eljárásrendben. Az Országgyűlés folyamatosan ülésezik, folyamatosan működik, az Országgyűlés teljes egészében el tudja látni az ellenőrzési feladatát. Tehát mindaz, amit tesz a kormány, az a parlament ellenőrzése alatt áll, bármilyen jogalkotásról, bármilyen kormányzati intézkedésről legyen szó. Tehát csak és kizárólag akkor él a kormány ezekkel a felhatalmazásokkal, amikor azt a helyzet, a veszélyhelyzet megkívánja.

Ezért kérem, hogy fontolják meg a törvény támogatását. Természetesen az ellenzékétől nem feltétlenül várom ezt el, de azt, hogy legalább a szándékunk tisztasága felől nincsenek kétségeik, azt remélem, csak remélni tudom, hiszen mindannyiunk érdeke, hogy az a veszélyhelyzet, ami miatt erre a jogszabályra szükség van, ami miatt erre a felhatalmazásra szükség van, minél rövidebb ideig tartson. Ez a veszélyhelyzet ugyan rajtunk kívül álló vagy részben rajtunk kívül álló okok miatt következett be, de a veszélyhelyzet elhárítása, a veszélyhelyzettel szembeni védekezés a magyar emberek érdekét szolgálja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most napirend utáni felszólalások következnek. **Napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, de nem tartózkodik a teremben. Tehát következik napirend utáni felszólalásra Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „A mi városunk, Pécs 101.” címmel. Öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan kérdéstről kell beszélnem, ami Pécs és Baranya esetében sajnos sokszor felmerül a nukleáris energia használatával összefüggésben.

Ugye, tudjuk azt, hogy Pécsét, illetve Baranyát, Pécs térségét két oldalról is érinti vagy érintené a nukleáris energiának, mondjuk úgy, a két piszkos vége. Ugye, pontosan tudjuk azt, hogy Pécs város határában, a város nyugati határától körülbelül 6 kilométerre egy úgynevezett atomtemetőt, tehát egy nagy aktivitású radioaktív hulladék-tárolót akar építeni a kormány. Most már bő egy évtizede folynak az előkészületek, annak ellenére, hogy a város világosan kifejezte, hogy hallani sem akar egy ilyen létesítményről. Pontosán tudjuk, hogy egy ilyen tárolót - pontosabban: ilyen tárolót - még sehol nem építettek a világon, több helyen próbálkoznak, de igazából sem a technológia,

sem a finanszírozás, sem a helyszínválasztás kérdéseire nincsenek megnyugtató válaszok. És egyébként azt is el tudjuk mondani, hogy ilyen törekvés nincs is, hogy egy ilyen nagyvároshoz ennyire közel építsenek fel egy ilyen nukleáris létesítményt.

Az indítványunkra Pécs város közgyűlése elfogadott nagy többséggel egy olyan határozatot, ami kimondta, hogy nem akarunk atomtemetőt a város határai mellett. Ennek ellenére költik a milliárdokat a különböző kutatásokra a helyszínválasztással kapcsolatban.

Nos, a másik ilyen kérdés, ami most már sokkal aktuálisabbá kezd válni, az uránbánya újraindításának a kérdése. Ugye, mi, pécsiek pontosan tudjuk, hogy a város határában egykor uránbánya működött, és azt is tudjuk, hogy ennek milyen brutális környezetpusztító hatása volt. Tehát aki ismeri Kővágósözlős környékén az egykori uránbánya hatásait, az nem beszél olyanokat, hogy a nukleáris energia használata bármilyen módon is zöld lenne.

(18.20)

Tudjuk azt, hogy ennek az egykori uránbányának, az ezzel kapcsolatos rekultivációnak a költségei már így is több tíz milliárd forintot emésztettek föl, és ez egy soha be nem fejezhető feladat lesz. De felmerült, hogy ismét egy uránbányát nyissanak Pécs alatt, gyakorlatilag egy lejtős akna igénybevételével. Tudjuk azt, hogy az egykori uránbánya milyen hatást gyakorolt Pécsre, ennek milyen gazdasági összefüggései voltak, hány ezer család köszönhette ennek a megélhetését.

Ez az új uránbánya ugyanakkor, hát, nagyon nem ilyen lenne, nagyon kevés embernek adna munkát, jellemzően egyébként olyan munkakörökben, amit pécsiek nem is tudnak feltölteni. Az iparüzési adót sem Pécsen fizetnék, tehát mondhatjuk, hogy ez gazdasági szempontból csak károkat jelentene, a környezeti és biztonsági kockázatokról pedig, azt gondolom, nem is érdemes vitát folytatni, mindenki elismeri, hogy ezek igen jelentősek. És annak ellenére folytatódnak az uránbányával kapcsolatos próbálkozások, a különböző engedélyezési kísérletek, hogy ezzel kapcsolatban is elmondta Pécs és Pécs térsége is egyébként, hogy erről hallani sem akarunk.

Az elmúlt sok-sok évben többször kérdeztem különböző pozícióból és különböző fórumokon illetékeseket, hogy mi a kormány álláspontja egy új uránbányával kapcsolatban, és mindig olyasmi nyilatkozatot kaptam válaszként, hogy a kormány nem érdekelt ebben, a kormány nem foglalkozik vele. Ugyanakkor a múlt év végén volt ebben a kérdésben egy változás. A múlt év végi utolsó sajtótájékoztatóján Orbán Viktor miniszterelnök úr egy újságírói kérdésre azt válaszolta, hogy vannak uránkészleteink, amelyek alkalmasak arra, hogy üzemanyagért cserébe, tehát nukleáris fűtőanyagért azt felajánljuk. Tehát egy olyan jellegű tervet vázolt fel Orbán Viktor miniszterelnök kijelentése, mintha arra készülne a kormány vagy lenne

ilyen terve, hogy az uránkészleteket kibányászva, felhasználva, azt felajánlva az oroszoknak, lehetne valamilyen megegyezés révén nukleáris fűtőelemekhez jutni.

Nos, ez igen hajmeresztő kijelentés, mondhatjuk így, Pécsnek és térségének, és próbáltam utánajárni, hogy mi a tartalma ennek a kijelentésnek, mi van emögött, milyen kormányzati szándék fedezhető fel. Kérdeztem is az ügyben illetékes Energiaügyi Minisztérium helyettes államtitkárát, ő nem tudott erre a kérdésre válaszolni. Természetesen a megfelelő fórumokon benyújtottam a kérdéseimet, hogy mire gondolhatott a miniszterelnök, de az teljesen világos, hogy ezek a tervek, bármilyen módon is akarja ezt a kormány kivitelezni, nem elfogadhatóak.

Egyébként 2015-ben, éppen Pécssett, Orbán Viktor miniszterelnök az akkori fideszes polgármesterrel közösen tartott sajtótájékoztatóján elismerte, hogy nukleáris létesítmény Pécs környékén csak a helyiek hozzájárulásával létesülhet. Nos, hát azóta sem kérdeztek bennünket sem egy esetleges uránbányáról, sem pedig egy atomtemető létesítéséről.

Azt gondolom, hogy, nekünk most kell nagyon világos választ adni, mielőtt még bármilyen módon is

olyan fázisba lépne, mondjuk, egy bányatelek-alakítás vagy egy bányászati jog kialakítása, amikor már nem tudunk ez ellen érdemben tenni. Én nemcsak abba az irányba törekszem, hogy pontosan láthassuk, hogy mik a kormányzati tervek, de szeretném, ha megfogalmazná Pécs és Baranya ezt a nagyon világos állásfoglalást, hogy mi nem engedhetünk ebből, és nem engedhetünk egy új uránbányát megnyitni.

Ezért én valamennyi Pécssett és Baranyában megválasztott országgyűlési képviselőt meg fogok keresni, és arra fogom kérni őket, hogy közösen tegyünk egy nyilatkozatot városunk és megyénk érdekében, hogy senki ne veszélyeztethesse Pécs és Baranya természeti környezetét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk, megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja munkáját. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 18 óra 23 perckor ért véget.)

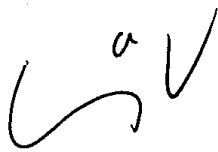
Berki Sándor s. k.
jegyző

Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)